

JDěj se vůle tvá budiž celým Zákonem.

**MAGIE
V TEORII A PRAXI**

Mistr Therion

Aleister Crowley

HYMNUS K PANOVI

ΕΦΡΙΞ ΕΡΩΤΙ ΠΕΡΙΑΡΧΗΣ Δ ΑΝΕΠΙΤΟΜΑΝ
ΙΟ ΙΟ ΠΑΝ ΠΑΝ
ΩΠΑΝ ΠΑΝ ΑΛΙΠΛΑΓΧΤΕ, ΧΥΛΛΑΝΙΑΣ ΧΙΟΝΟΧΤΥΠΟΙ
ΠΕΤΡΑΙΑΣ ΑΠΟ ΔΕΙΡΑΔΟΣ ΦΑΝΗΘ, Ω
ΘΕΟΝ ΧΟΡΟΠΟΙ ΑΝΑΞ

SOPH. AJ.

Rozechvěj se touhou po světle
Ó člověče! Můj člověče!
Vystup toužebně z noci
Panovi! Io Pan!
Io Pan! Io Pan! Přijď přes moře
Ze Sicílie a z Arkádie!
Hlučně jako Bakchus, s fauny a pardály
A nymfami a satyry jako strážci,
Na mléčně bílém oslu, přijď přes moře
Ke mně, ke mně,
Přijď s Apolonem ve svatebním rouše
(Pastýřky a věstkyně)
Přijďte s Artemidou, obuté do hedvábí,
A umyj své bílé stehno, nádherný Bože,
Za měsíce v lesích, na mramorové hoře,
Za úsvitu jantarové fontány!
Ponoř purpur vášnivé modlitby
Do karmínové svatyně, šarlatové vábničky,
Duše která se třpytí v modrých očích
Aby pozorovala tvou prostopášnost stékající
Tím spletitým hájem, sukovitým kmenem
Živého stromu jež je duchem a duší
A tělem a rozumem - přijď přes moře,
(Io Pan! Io Pan!)
Dáble či Bože, ke mně, ke mně,
Můj člověče! můj člověče!
Přijď s troubami které rozechvějí
Všechny kopce!
Přijď s bubny hluboce mumlajícími
Z pramene!
Přijď s flétnou a píšťalou!
Nejsem zralý?
Já, který čekám a svíjím se a zápasím
S větrem který nemá větve na niž by se usadil
Mé tělo, unavené prázdnou náručí,
Silné jako lev a ostré jako vosa -
Přijď, Ó přijď!
Jsem ztuhlý
Osamělou touhou po ďábelskosti.
Rozetni mečem ta škrtící pouta,
Všepojídající, všepočínající;
Dej mi znamení Otevřeného Oka,

A znamení vzpřímení trnitého stehna,
A slovo šílenství a mystéria,
Ó Pane! Io Pan!
Io Pan! Io Pan Pan! Pan Pan! Pane,
Já jsem člověk:
Děj se vůle tvá, jak jen velký bůh dovolí,
Ó Pane! Io Pan!
Io Pan! Io Pan Pan! Probouzím se
V sevření hada.
Orel útočí zobákem a pařáty;
Bohové se stahují:
Největší šelmy přicházejí, Io Pan! Jsem zrozen
Ke smrti rohu
Jednorožce.
Já jsem Pan! Io Pan! Io Pan Pan! Pan!
Jsem tvůj druh, jsem tvůj člověk,
Kozel z tvého stáda, jsem zlato, jsem Bůh,
Maso tvé kosti, květ tvé hole.
S ocelovými kopyty běžím po skalách
Slunovratem tvrdohlavé k rovnodennosti.
A běsním; a znásilňuji a trhám a odhaluji
Věčné, svět bez konce,
Manekýn, panna, Meneáda, muž,
V moci Panově.
Io Pan! Io Pan Pan! Pan! Io Pan!

MAGIE V TEORII A PRAXI

ÚVOD

"Εσσεαι αθανατος τεος αμβροτος, ουχ επι θνητος"

Pythagoras

"Magie je Nejvyšší, Nejabsolutnější a Nejbožštější Znalostí Přírodní Filozofie, pokročilá ve svých dílech a zázračných operacích díky správnému chápání vnitřních a okultních vlastností věcí; takže když je správný Agent aplikován na příslušné Reagenty, je dosaženo podivných a cenných účinků. Proto jsou tedy mágové znalými a pilnými průzkumníky Přírody; díky svým dovednostem vědí, jak vyvolat účinek, který se neznalému jeví jako zázrak.

"Goetie Lemegetonu Krále Šalamouna."

"Sympatetická magie ve své čisté a nefalšované podobě vychází z předpokladu, že v přírodě jedna událost vyplývá nevyhnutelně a neměnně z události jiné, a to bez zásahu jakéhokoli duchovního činitele. Její základní koncepce je tudíž totožná s koncepcí moderní vědy. V základu celého systému je implicitní víra, avšak víra pevná a skutečná, v řád a jednotu přírody. Kouzelník nepochybuje, že stejné příčiny přivodí vždy stejné následky, že vykonání správného obřadu, doprovázené vhodným zařikáním, nevyhnutelně povede k požadovanému výsledku, pokud se ovšem jeho zaklínání nezkříží s mocnějším čarováním jiného kouzelníka, který je zmaří. Nenaléhá prosbami na žádnou vyšší moc; nedožaduje se přízně nějaké nestálé a vrtošivé bytosti. Nepokořuje se před žádným hrozným božstvem. Jeho moc, třebaže je v jeho očích veliká, není libovolná a neomezená. Může ji využívat jen tak dlouho, dokud se řádně podřizuje pravidlům svého umění anebo tomu, co můžeme nazývat přírodnými zákony, jak on je chápe. Zanedbat tato pravidla, porušit tyto zákony třeba jen v maličkosti znamená přivolat na svou hlavu neúspěch, a nešikovný praktik sám sebe vystavuje nejvyššímu nebezpečí. Jestliže si kouzelník dělá nárok na moc nad přírodou, pak je to moc předem konstituovaná, dosahem přísně vymezená a vykonávaná v souladu se starými zvyklostmi. Vidíme, že mezi magickou a vědeckou koncepcí světa je těsná analogie. V obou případech se vychází z naprosto pravidelné a spolehlivé následnosti jevů, určené neměnnými zákony, jejichž působení lze předpovídat a přesně odhadnout; v přírodě není místo pro prvky rozmaru, osudu a náhody. Magie i věda otevírají zdánlivě nekonečnou perspektivu možností tomu, kdo zná příčiny věcí a je s to dosáhnout k tajemným impulzům, které uvádějí do pohybu obrovský a složitý mechanismus světa. Odtud pramení ta silná přitažlivost, kterou působila na lidskou mysl magie stejně jako věda; odtud vycházejí ty mocné podněty obou ke snahám o vědění. unaveného hledače, poutníka s bolavými nohama vábí přes pustiny zklamání z přítomnosti svými nekonečnými přísliby krásné budoucnosti. Vyvádějí ho na vrchol vysokánské hory a za temnými mraky a mlhami, které se válejí u jeho nohou, mu ukazují vidinu nebeského města, města vzdáleného, ale zářícího nadpozemským leskem, města koupajícího se ve světle snů."

Dr. J. G. FRAZER, "Zlatá ratolest."

"Potud tedy, když byla veřejná profese magie jednou z cest, již lidé získávali nejvyšší moc, sloužila k osvobození lidstva od otroctví tradic a povznášela je k většímu, svobodnějšímu životu, s širším pohledem na svět. Tato služba lidstvu není tou z nejmenších. A když vzpomeneme, že v jiném směru magie dláždila cestu vědě, musíme připustit, že pokud toto černé umění spáchalo mnoho zla, bylo také zdrojem mnoha dobrého; pokud je dítětem omylu, byla také matkou svobody a pravdy."

Ibid.

"Proveř vše; pevně si podrž to, co je dobré."

Sv. Pavel.

"Také mantry a kouzla; obeah a wanga; dílo hůlky a dílo meče; ta se naučí a bude je učit."

"Musí učit; ale může připravit kruté zkoušky."

"Slovo Zákona je Θελημα."

LIBER AL vel xxxi: Kniha Zákona.

Tato kniha je pro

VŠECHNY:

pro každého muže, pro každou ženu, pro každé dítě.

Moje předchozí dílo nebylo pochopeno správně, a jeho dosah byl minimální kvůli používání odborných termínů. Přitáhlo pouze příliš mnoho diletantů a excentriků, slabochů hledajících v "Magii" útěk od reality. Já sám jsem byl zprvu vědomě přitahován k tomuto předmětu tímto způsobem. A oslovilo jen příliš málo vědeckých a praktických myslí, které jsem chtěl oslovit nejvíce.

Ale

MAGIE

je pro

VŠECHNY.

Napsal jsem tuto knihu, abych pomohl Bankéři, Biologovi, Básníkovi, Námořníkovi, Zelináři, Dělnici, Matematikovi, Stenografce, Golfáři, Ženě v domácnosti, Konzulovi - a všem ostatním - aby mohli dojít naplnění, každý ve své příslušné funkci.

Dovolu mi několika slovy popsat, proč jsem vztyčil slovo

MAGIE

jako Zástavu, pod kterou kráčím.

Ještě než jsem dospěl, byl jsem si vědom toho, že jsem ŠELMOU, jejímž číslem je 666. Nechápal jsem ani v nejmenším, co to znamená. Byl to vášnivě extatický pocit identity.

Ve třetím ročníku na Cambridge jsem se vědomě zasvětil Velkému Dílu, čímž je rozuměno Dílo proměny v Duchovní bytost, osvobozenou od napětí, náhod, a svodů materiální existence.

Nevěděl jsem, jak mám své dílo pojmenovat, stejně jako před několika lety H. P. Blavatská. "Teosofie," "Spiritualismus," "Okultismus," "Mysticismus," to vše s sebou neslo nepříjemné spojitosti.

Vybral jsem si tedy název

"MAGIE"

jako v podstatě nejvznešenější, a ve skutečnosti nejdiskreditovanější, ze všech možných termínů.

Přísahal jsem, že očistím

MAGII

jako součást své vlastní životní dráhy, a že přinutím lidstvo aby respektovalo, milovalo a věřilo tomu, co pošpinilo, co nenávidělo, a čeho se bálo. Dodržel jsem své Slovo.

Nyní však přišel čas, abych vynesl svou zástavu do tlačenice lidského davu.

Musím učinit z

MAGIE

základní faktor v životě

VŠECH.

Předložením této knihy světu musím tedy potvrdit svou pozici formulací definice

MAGIE

a předložit její základní principy takovým způsobem, aby

VŠICHNI

mohli okamžitě pochopit, že jejich duše, jejich životy, v každém spojení s každým jiným člověkem a za každé podmínky závisí na

MAGII

a mají právo ji správně pochopit a správně ji aplikovat.

I. "DEFINICE"

MAGIE

je Vědou a Uměním působení Změny v souladu s Vůlí.

(Příklad: Je mou Vůlí informovat Svět o určitých faktech obsažených v mých znalostech. Proto беру "magické zbraně," pero, inkoust a papír, píšu "inkantance" - tyto věty - "magickým jazykem," tj. tak, aby mu rozuměli lidé, které chci instruovat, vyvolávám "duchy" jako tiskaře, vydavatele, knihkupce, a další, a nutím je, aby předali mé poselství ostatním lidem. Kompozice a distribuce je tak aktem

MAGIE

jejímž prostřednictvím se udávají změny v souladu s mou Vůlí¹.)

II. "POSTULÁT"

Jakákoli Změna může být způsobena aplikací příslušného druhu a stupně síly příslušným způsobem prostřednictvím příslušného média na příslušný objekt.

(Příklad: Přeji si připravit unci chloridu zlata. Musím použít správný druh kyseliny ve správné kvantitě a koncentraci, ve vhodné nádobě tak, aby nedošlo třeba k jejímu, a správné množství zlata, atd. Každá Změna má své podmínky.

Za současného stavu našich vědomostí a našich schopností nemůžeme prakticky některé změny působit, nemůžeme způsobit zatmění, například, nebo přeměnit olovo v cín, či tvořit lidi z hub. Teoreticky je však možné způsobit jakoukoli změnu v rámci možností daného objektu, podmínky jsou obsaženy ve výše uvedeném postulátu.)

III. "TEORÉMY"

1) Každý úmyslný čin je Magickým činem².

(Příklad: Viz "Definici" výše.)

2) Každý úspěšný čin splnil podmínky postulátu.

3) Každý neúspěch dokazuje, že nebyl splněn jeden či více požadavků postulátu.

(Příklad: Mohlo dojít k nesprávnému pochopení daného případu; stejně jako když lékař určí špatnou diagnózu a léčba potom pacientovi ublíží. Může dojít k chybě v použití správného druhu síly, jako když se venkovan pokoušel zapálit žárovku. Může dojít k použití nesprávného stupně síly, jako když zápasník dovolí svému soupeři prolomit jeho chvat. Může dojít k aplikaci síly nesprávným způsobem, jako kdybyste se pokoušeli zaplatit šek u nesprávné přepážky v bance. Může dojít k použití nesprávného média, jako když da Vinci dovolil, aby jeho dílo zmizelo. Síla může být použita na nesprávný objekt, jako když se někdo pokoušel rozlomit kámen louskáčkem na ořechy.)

4) První podmínkou pro způsobení změny je kvalitativní a kvantitativní pochopení jejích podmínek.

(Příklad: Nejběžnější příčinou neúspěchu v životě je neznalost své vlastní Pravé Vůle, či prostředků k dosažení této Vůle. Člověk se může považovat za malíře a ztratit svůj život tím, že se jím snaží být; naopak skutečný malíř může špatně pochopit a zhodnotit obtížnosti související s tímto povoláním.)

5) Druhým předpokladem způsobení jakékoli změny je praktická schopnost uvést do pohybu potřebné síly.

¹ "Úmyslným" míním "chtěný". Ale i zdánlivě neúmyslný čin takovým ve skutečnosti není. Tak je, například, dýchání aktem Vůle Žít.

² V jistém smyslu můžeme Magii definovat jako jméno dané Vědě neznalými.

(Příklad: Bankéř může mít dokonalý přehled o dané situaci, a přeci může postrádat rozhodnost či potřebný vklad, což je předpoklad k použití této výhody.)

6) "Každý muž a každá žena je hvězdou." To znamená, že každý člověk je zcela nezávislým jedincem s vlastním charakterem a motivací.

7) Každý muž a každá žena má své předurčení, závisující částečně na jedinci samotném a částečně na prostředí, které je pro každého nezbytné a přirozené. Kdokoli, kdo je sveden z této cesty, ať už díky nepochopení sebe sama, či díky vnějšímu vlivu, přichází do konfliktu s řádem Univerza, a podle toho také trpí.

(Příklad: Člověk si může myslet, že musí jednat určitým způsobem, protože si sám o sobě utvoří určitý mylný vnitřní obraz místo toho, aby zkoumal své vlastní já. Například žena na sebe může přivést utrpení tím, že dá přednost lásce před názorem společnosti, nebo naopak. Jiná žena může zůstat s nesympatickým manželem místo toho, aby žila v podkroví s milencem, zatímco jiná může klamat sebe sama v romantickém vztahu, když by ve skutečnosti raději dala přednost pohodlí a přepychu. Stejně tak může mládence pobízet srdce, aby se vydal na moře, přestože jej rodiče nutí stát se lékařem. V takovém případě by byl v medicíně nešťastný i neúspěšný.)

8) Člověk, jehož vůle je v rozporu s jeho Pravou Vůlí marní svou sílu. Nemůže doufat v to, že by účinně ovlivnil své okolí.

(Příklad: Zuří-li v zemi občanská válka, nemůže země odolat invazi z jiné země. Člověk trpící rakovinou krmí sebe i svého nepřítele, který je jeho součástí. V praktickém životě působí ten, kdo jedná v rozporu se svým svědomím působí neohrabaně. Přinejmenším!)

9) Člověk, který jedná v souladu se svou Pravou Vůlí, má k dispozici sílu celého Univerza.

(Příklad: Prvním principem úspěchu v evoluci je to, že se jedinec chová přirozeně a zároveň se přizpůsobuje svému okolí.)

10) Příroda a přirozenost je kontinuální fenomén, přestože neznáme všechny způsoby, jimiž jsou různé věci spojeny.

(Příklad: Lidské vědomí závisí na vlastnostech protoplazmy, jejíž existence závisí na nesčetných fyzikálních podmínkách specifických pro tuto planetu; a tato planeta je dána mechanickou rovnováhou celého hmotného vesmíru. Můžeme tedy říci, že naše vědomí je určitým způsobem spojeno s nejbližšími galaxiemi; a přeci ani netušíme, jak vychází z molekulárních změn v mozku - nebo jak s nimi vzniká.

11) Věda nám umožňuje využít výhod kontinuity Přírody empirickými aplikacemi jistých principů, jejichž vzájemné působení obsahuje různé řady idejí spojených vzájemně způsobem, který je mimo naše chápání.

(Příklad: Můžeme jednoduše vytvořit osvětlení celého města metodami, které jsme objevili. Přesto nevíme, co je to vědomí nebo jak je spojeno se svalovou činností; co je to elektřina a jak je spojena s přístroji, které ji produkují; a naše metody závisí na výpočtech, jejichž matematické ideje nemají žádné korespondence v Univerzu, které známe.³)

12) Člověk si není vědom podstaty svého vlastního bytí a svých schopností. Dokonce i jeho idea vlastního omezení vychází z minulých zkušeností, a každý krůček vpřed znamená rozšíření jeho panství. Proto není nutné omezovat teoretické limity⁴ ohledně toho, čím by mohl být, nebo co by mohl dělat.

(Příklad: Ještě před dvaceti lety se předpokládalo, že je nemožné zjistit chemické složení hvězd. Víme, že naše smysly jsou uzpůsobeny k vnímání jen nepatrného zlomku ze všech možných stupnic vibrací. Moderní přístroje nám umožnily zachytit některé z těchto námi nezaregistrovatelných vibrací nepřímou metodou, a dokonce i využít jejich neobvyklých kvalit pro služby lidstvu, jako v případě Hertzových a Röntgenových paprsků. Jak prohlásil Tyndall, člověk se může každou chvíli naučit zachytit a využívat nové druhy vibrací všech obvyklých i neobvyklých druhů. Otázka Magie je otázkou odhalování a ovládnutí neznámých sil v přírodě. Víme, že existují, a nemůžeme pochybovat o možnosti vzniku mentálních i fyzických nástrojů schopných uvést nás s nimi do styku.)

³ Například, výrazy "Iracionální," "nereálný," a "nekonečný."

⁴ tj., s výjimkou - snad - případů logicky absurdních otázek, jako třeba otázka školáků probíraná ve spojení s Bohem.

13) Každý člověk si je více či méně vědom toho, že se jeho osoba skládá z několika druhů bytí, přestože tvrdí, že nejjemnější z těchto principů jsou pouhými symptomy změn v jeho přepravní schránce. Můžeme předpokládat, že podobný řád existuje i v přírodě.

(Příklad: Nikdo si neplete bolest zubů se zubním kazem, který ji způsobuje. Neživé předměty jsou citlivé na určité fyzikální síly, např. elektrický proud či teplo; ale ani v nás, ani v těchto předmětech - pokud víme - neexistuje žádné přímé vědomí těchto sil. Nevnímatelné vlivy jsou tedy spojeny se všemi materiálními jevy; a není proto důvodu, proč bychom neměli pracovat s hmotou prostřednictvím těchto jemných energií, stejně jako s jejich hmotnými základy. Skutečně přeci také užíváme magnetických sil k pohybování železem a slunečního záření k reprodukci obrazu.)

14) Člověk je schopen bytí vším, co vnímá, a vše užívat, jelikož vše, co vnímá, je určitým způsobem součástí jeho bytí. Může si tedy podmanit celé Univerzum, jehož si je vědom, prostřednictvím své Vůle.

(Příklad: Člověk užívá ideu Boha k tomu, aby diktoval svůj vlastní osobní názor, aby získal moc nad svým druhem, aby potrestal jeho zločiny, a z nesčetných dalších důvodů, včetně toho, že se stává tímto Bohem. Používá racionálních i iracionálních matematických koncepcí, jež mu pomáhají při sestavování mechanických pomůcek. Využívá poetického génia pro politické účely.)

15) Každá síla v Univerzu se může změnit v jiný druh síly prostřednictvím vhodné pomůcky. Existuje tedy nevyčerpatelná zásobárna jakéhokoli druhu energie, který potřebujeme.

(Příklad: Teplo můžeme proměnit ve světlo a výkon tím, že je použijeme k pohánění dynamy. Vibrace vzduchu mohou posloužit k zabíjení člověka prostřednictvím řeči, která vyvolá bojovnou a vražednou náladu. Halucinace spojené s tajemnými silami sexu mají za výsledek rozmnožování druhů.)

16) Aplikace jakékoli síly ovlivňuje všechny stupně bytí, které existují v objektu na který byla aplikována, ať už je přímo ovlivněn kterýkoli z těchto stupňů.

(Příklad: Pokud někoho bodnu dýkou, mým činem bude ovlivněno nejen tělo, ale i jeho vědomí; přestože dýka jako taková s vědomím nemá žádné přímé spojení. Podobně může síla mých myšlenek v mysli jiné osoby pracovat tak, že v této osobě způsobí hlubokosáhlé fyzické změny, nebo jejím prostřednictvím způsobí změny v ostatních.)

17) Člověk se může naučit ovládat jakoukoli sílu tak, aby sloužila jakémukoli účelu tím, že využije výše uvedených teorémů.

(Příklad: Člověk může použít břitvu k ohlídání své řeči tak, že se řízne kdykoli použije nevhodné slovo. Stejně tak se může rozhodnout, že každá událost v jeho životě mu připomene určitou věc, takže každý vjem je výchozím bodem série myšlenek končících stejným výsledkem. Stejně tak může zasvětit veškerou energii jedinému předmětu tak, že se rozhodne naopak nedělat nic a přivést každý čin k výhodě tohoto předmětu.)

18) Může k sobě přitáhnout jakoukoli energii z Univerza tím, že ze sebe utvoří vhodný přijímač a vytvoří podmínky, díky nimž k němu tato energie může volně proudit.

(Příklad: Pokud chci čistou pitnou vodu, vykopu studnu na místě, kde se nachází podzemní voda; zabráním jejímu prosakování, postarám se o to, abych získal vodu tím, že se studna na základě hydrostatických základů naplní.)

19) Cítění člověka jako odděleného od Univerza, a stojícího proti němu, je překážkou v tom, aby mohl hromadit jeho síly. Je to pro něj urážkou.

(Příklad: Vůdce lidu je nejúspěšnější, když zapomene sám na sebe a pamatuje pouze na "Myšlenku." Samolibost jde ruku v ruce s žárlivostí a schismatem. Když na sebe vnitřní orgány upozorňují jinak než tichým uspokojením, je to příznakem jejich nemoci. Jedinou výjimku tvoří reprodukční orgán. A přesto i v tomto případě jeho upozornění poukazuje na to, že je nespokojen s nenaplněním své funkce, a že je potřeba dosáhnout jeho uspokojení u opačného pohlaví.)

20) Člověk může ovládat a přitahovat pouze síly, pro které je přizpůsoben.

(Příklad: Nelze vyrobit hedvábnou peněženku krokodýlí kůže. Pravý vědec se může poučit z každého jevu. Pro pokrytce je však i sama příroda hloupá; protože v ní není žádné přetvářky⁵.)

⁵ Přitom se nedá namítat, že pokrytec sám je součástí přírody. Je "endotermickým produktem, rozdělený sám proti sobě, s tendencí rozlomit se. Vidí svoje kvality všude, a díky tomu získá

21) V podstatě neexistuje žádné omezení pro rozšíření hranic vztahů člověka s Univerzem; jakmile se totiž člověk ztotožní s jakoukoli ideou, přestávají pro ni existovat jakákoli měřítka. Jeho možnost užívat této síly je však omezena jeho mentálními schopnostmi a kapacitou a podmínkami jeho lidského okolí.

(Příklad: Když se člověk zamiluje, celý svět se pro něj stává láskou, nespoutanou a imanentní; jeho mystický stav však není nakažlivý; jeho přátelé tím mohou být pobaveni nebo unaveni. Může ostatním předat účinky své lásky pouze prostřednictvím svých mentálních a fyzických kvalit. Tak učinili Catullus, Dante a Swinburn ze své lásky velké hybatele lidstva díky své schopnosti přenést své myšlenky do hudby a uměleckého jazyka. Naopak, Kleopatra a ostatní mocní lidé zmařili štěstí mnoha ostatních tím, že dovolili svým láskám ovlivnit jejich politické činy. Mág, ať už dosáhne jakýchkoli kontaktů s tajnými zdroji energie v přírodě, může těchto využít pouze v rámci svých intelektuálních a morálních kvalit. Mohamedovo setkání s Gabrielem bylo efektivní jen díky jeho státnickým schopnostem, vojenským schopnostem a dovednosti vládnout Arábii. Hertzův objev paprsků, jichž dnes využíváme v bezdrátové telegrafii, byl neplodný, dokud se neodrazil v myslích a vůli lidí, kteří dovedli přijmout jeho pravdu a vyslat ji do světa pomocí mechanických a ekonomických pomůcek.)

22) Každý jedinec je v podstatě soběstačný. Je však nespokojen sám se sebou, dokud nenaváže správný vztah k Univerzu.

(Příklad: Mikroskop, jakkoli je funkční, je bezcenný v rukou divocha. Básník, jakkoli skvělý, musí dokázat své generaci co umí, pokud má mít radost a pokud má poznat sám sebe.)

23) Magie je věda pochopení sebe samého a okolních podmínek. Je to umění aplikace tohoto poznání na čin.

(Příklad: Golfová hůl je určená k uvedení míčku do pohybu určitým způsobem za určitých podmínek. Různé hole jsou určeny pro různé druhy úderů. Krom toho je třeba také zručnosti a zkušenosti.)

24) Každý člověk má nepopiratelné právo být tím, čím je.

(Příklad: Trvat na tom, že by se někdo měl chovat podle standardů někoho jiného, je pobuřující, jelikož obě strany se zrodily s různými požadavky.)

25) Každý člověk musí provádět Magii pokaždé, když jedná, či dokonce jen myslí, neboť myšlenka je vnitřním činem, jehož vliv v podstatě působí na veškeré dění, přestože to tak na první pohled nemusí vypadat.

(Příklad: I nejmenší gesto působí změny v celém lidském těle a ovzduší kolem něj; to ovlivňuje rovnováhu celého Univerza, a účinky se projeví navždy v celém vesmíru. Každá myšlenka, třebaže by byla potlačena hned v zárodku, má vliv na mysl člověka. Působí potom jako jedna z příčin další myšlenky a snaží se ovlivnit každý následující čin. Hráč golfu může při prvním úderu ztratit několik yardů, několik dalších při druhém a při třetím, a na konci může na greenu minout jamku o několik palců; celá síť nešťastných náhod může vést ke ztrátě celého úderu, či dokonce celé jamky.)

26) Každý člověk má právo, právo na sebezáchovu, na své úplné naplnění.⁶

(Příklad: Nesprávně vykonávaná funkce nepoškozuje pouze svůj orgán, ale i vše, co s ním je spojené. Pokud má srdce strach tlouci, aby neznepokojilo játra, ztratila by játra kyslík a odplatila by se srdci porušením trávení, což by ovlivnilo dýchání a došlo by nakonec k srdeční zástavě.)

27) Každý člověk by z Magie měl učinit hlavní princip svého života. Měl by poznat její zákony a žít jimi.

(Příklad: Bankéř by měl objevit skutečný smysl své existence, pravé a skutečné motivy, které jej vedly k této profesi. Měl by pochopit bankovníctví jako faktor nezbytný pro ekonomickou existenci lidstva, ne jako pouhý obchod vedoucí k vlastnímu obohacení. Měl by se naučit rozlišovat falešné a skutečné hodnoty a jednat nikoli na základě nahodilých vlivů, ale na základě zvažování

radikálně mylné představy o fenoménu. Většina náboženství minulosti neuspěla, když očekávala, že Příroda potvrdí jejich ideje příslušným chováním.

⁶ Lidé "zločinecké povahy" jsou prostě v rozporu se svou Vůlí. Vrah má Vůli Žít; a jeho vůle vraždit je falešná s ohledem k jeho Pravé Vůli; protože riskuje smrt z rukou Společnosti tím, že uposlechne svého zločineckého impulsu.

důležitých skutečností. Takový bankéř bude lepší než ostatní; nebude to totiž jedinec omezený pomíjivými věcmi, ale stane se silou Přírody, stejně neosobní, nezúčastněnou a věčnou jako gravitace, stejně trpělivou a vytrvalou jako příliv a odliv. Nebude ve svých záležitostech pociťovat úzkost, protože vlastně jeho nejsou; proto je bude schopen zvládat s klidem, čistou hlavou a jistotou nezávislého pozorovatele, s inteligencí nezaměřenou vlastním zájmem a se silou neomezenou vášněmi.)

28) Každý člověk má právo naplnit svou vůli beze strachu z toho, že bude v rozporu s ostatními; pokud stojí na správném místě, je chybou ostatních, že mu stojí v cestě.

(Příklad: Pokud by byl člověk jako Napoleon předurčen k ovládnutí Evropy, neměl by být očerňován za pokus o dosažení svého cíle. Stavět se proti němu by bylo chybou. Kdokoli by tak učinil, učinil by chybu i vůči vlastnímu předurčení, a sám by dostal lekci porážky. Slunce se pohybuje vesmírem, aniž by mu něco stálo v cestě. Řád Přírody poskytuje každé hvězdě vlastní orbitu. Srážka pak znamená, že se jedna či druhá odchýlila od svého kurzu. Pokud však člověk udržuje svou přirozenou cestu, je méně pravděpodobné, že se mu do cesty připlou ostatní, když jedná pevně a rozhodně. Jeho příklad pomůže ostatním najít svou vlastní cestu a kráčet po ní. Každý, kdo se stane Mágem, pomáhá ostatním k tomu samému. Čím pevněji a jistěji se lidé pohybují, a čím více je takové konání přijímáno jako morální standard, tím méně budou sváry a zmatky ničit naše lidstvo.)

Doufám, že všechny výše uvedené principy ukáží
VŠEM
že jejich dobro, samotná jejich existence, jsou spojeny s
MAGIÍ

Doufám, že pochopí nejen rozumnost a zdůvodnění, ale i nezbytnost základní pravdy, jejímž nástrojem jsem se stal, a již jsem přinesl lidstvu:

"Děj se vůle tvá budiž celým zákonem."

Doufám, že budou prosazovat sami sebe jako individuálně absolutní, že pochopí své právo prosadit se a splnit cíl, který vyhovuje jejich povaze. Ano, a co víc, je to jejich povinnost, a to nejen k sobě samým, ale i k ostatním, povinnost založená na univerzální nezbytnosti, a která by neměla být zanedbána kvůli jakýmkoli náhodným podmínkám okamžiku, jež by mohl tuto nezbytnost vrhnout stín nevhodnosti či dokonce krutosti.

Doufám, že výše uvedené principy vám umožní pochopit tuto knihu, a že ji tedy nezavrhnete kvůli víceméně technickému jazyku, jímž je napsána.

Podstata

MAGIE

je prostě v celém vědomí. Jinak tomu není s uměním vládnout. Cílem je zkrátka prosperita; ale teorie je zamotaná a praxe je trnitou cestou.

Stejně tak znamená

MAGIE

prostě být a jednat. Měl bych ještě dodat: "trpět." Neboť Magie je slovesem; a součástí Výcviku je užívání pasiva. To je však spíše záležitostí Zasvěcení než Magie v jejím běžném významu. Není mou chybou, je-li bytí matoucí a jednání zoufalé!

Pokud vám ale ulpí výše uvedené principy v hlavě, dáte si zkrátka dohromady celou situaci. Každý ji musí odhalit sám a odstranit veškeré pochybnosti jako "kým" je, "čím" je, "proč" je. Až se to podaří, může člověk proměnit svou vůli, která je implicitně v "Proč" do slov, či spíše do Jediného Slova. Když si člověk takto uvědomí správnou cestu, kterou se má vydat, musí pochopit podmínky nezbytné pro pouť po ní. Poté ze sebe musí odstranit každý prvek cizí či nepřátelský úspěchu, a rozvinout ty části sebe sama, které jsou zvláště potřebné pro ovládnutí již uvedených podmínek.

Použijeme analogii. Národ si musí být vědom svého charakteru dříve, než může prohlásit, že existuje. Poté musí zvážit politické podmínky ve světě; musí vědět, zda mu budou ostatní země pomáhat či škodit. Pak musí sám v sobě zničit všechny prvky, které nevedou k jeho úspěchu. Poté musí sám v sobě vyvinout kvality umožňující bojovat s vnějšími hrozbami vůči jeho zájmům.

Nedávno jsme viděli takový příklad u mladé Německé říše, která poznala sebe samu a svou vůli, pomocí disciplíny a výcviku dobývala sousedy, kteří ji tak dlouho utiskovali. Ale po roce 1866 a 1870, rok 1914! Sama sebe mylně považovala za nadlidskou, přála si uskutečnit nemožné, nepodařilo se jí zničit závist uvnitř sebe samé, nedokázala pochopit vítězné podmínky⁷, necvičila se k tomu, aby udržela moře, a tak porušila všechny principy

MAGIE,

byla poražena a rozdrobena provincialismem a demokracií, takže ani žádný významný jedinec ani obecná ctnost neumožnili této říši znovu povstat v majestátní jednotě, která je tak důležitá pro vládu nad lidskou rasou.

Pilný student odhalí za symbolickými technicizmy této knihy praktickou metodu vedoucí k bytí Mágem. Procesy zde uvedené mu umožní rozlišovat mezi tím, čím skutečně je a tím, čím si myslel, že je⁸. Musí spatřit svou duši v celé své příšerné nahotě, nesmí se bát pohledu na odrazující skutečnost. Musí odhalit své roucho s pozlátkem, do kterého jej oděl stud; musí přijmout fakt, že z něj nic nemůže udělat něco jiného, než to, čím je. Může si lhát, může se zdrogovat, skrývat se; ale vždy tady bude. Magie jej naučí, že mysl je zrádná. Je to stejné jako když budou člověku tvrdit, že módní návrhy jsou kánonem lidské krásy, podle něhož se snaží být beztvary a bezvýrazný a třese se při pomyslení, že by měl Holbein malovat jeho portrét. Magie mu ukáže krásu a majestát jeho Já, které se snažil skrýt a potlačit.

Po objevení své identity brzy najde i svůj cíl. Další proces mu ukáže, jak tento cíl a záměr očistit a umocnit. Pak se může naučit odhadovat své prostředí a okolí, naučit se získávat spojení, bránit se proti všem silám, jejichž chybou bylo, že mu vkročily do cesty.

Během tohoto Výcviku se naučí zkoumat Skrytá Tajemství Přírody a rozvíjet v sobě nové smysly a schopnosti, s jejichž pomocí bude moci komunikovat (a také je ovládat) s Bytostmi a Silami náležícími do řádu existence profánním zkoumáním dosud nedosažitelnými, přístupnými pouze oné nevědecké a empirické

MAGII

(tradice) kterou jsem přišel zničit, abych dosáhl naplnění.

Vysílám tuto knihu do světa, aby mohli každý muž a každá žena žít správným způsobem. Nezáleží na tom, je-li jeho současný domov pouhou ovčáčkou boudou; díky mé

MAGII

bude takový člověk ovčákem jakým byl David. Pokud žije v sochařském ateliéru, osochá mramor skrývající jeho ideu tak, že nebude menší než Rodin.

TO MEGA THERION....

⁷ Přinejmenším umožnila Anglii objevit její záměry a tak obrátit válku proti ní.

⁸ Profesor Sigmund Freud a jeho žáci v posledních letech objevili část této Pravdy, která byla po staletí vyučována ve Svatyni Zaslíbení. Ale neúspěch při uchopení plnosti Pravdy, zvláště implikace v mém Šestém Teorému (výše), vedla jej i jeho studenty k chybě připuštění toho, že uznávaný sebevražedný "Cenzor" je správným soudcem chování. Oficiální psychoanalýza tedy podporuje klam, přestože základem této vědy bylo pozorování katastrofálních efektů na jedinci, který klame své Podvědomé Já, jehož "psaní na zed" ve snovém jazyce je záznamem esenciálních sklonů pravé povahy jedince. Výsledkem bylo to, že psychoanalytici špatně vyložili život a prohlásili tu absurditu, že každá lidská bytost je v podstatě asociálním, kriminálním a nepřičetným zvířetem. Je jasné, že chyby Podvědomí, na něž si psychoanalytici stěžují, nejsou ničím více ani méně než "prvotní hříchy" teologů, kterými tolik pohrdají.

OBSAH

(Tato část knihy by měla být studována ve spojitosti s její I. a II. částí)

0 MAGICKÁ TEORIE UNIVERZA

I ZÁKLADY RITUÁLU

II FORMULE ELEMENTÁLNÍCH BRANÍ

III FORMULE TETRAGRAMMATONU

IV FORMULE ALHIM: A TAKÉ ALIM

V FORMULE I.A.O.

VI FORMULE NEOFYTY

VII FORMULE SVATÉHO GRÁLU, ABRAHADABRA A JISTÝCH DALŠÍCH SLOV; S NĚKOLIKA POZNÁMKAMI K MAGICKÉ PAMĚTI

VIII O ROVNOVÁZE: A O OBECNÉ A ZVLÁŠTNÍ METODĚ PŘÍPRAVY NÁBYTKU CHRÁMU A NÁSTROJŮ UMĚNÍ

IX O TICHU A TAJEMSTVÍ: A O BARBARSKÝCH EVOKAČNÍCH JMÉNECH

X O GESTECH

XI O NAŠÍ PANÍ BABALON A O ŠELMĚ NA NÍŽ JEDE: TAKÉ CO SE TÝČE PROMĚN

XII O KRVAVÝCH OBĚTECH A PŘÍBUZNÝCH ZÁLEŽITOSTECH

XIII O ZAKLÍNÁNÍ A O OČIŠTĚNÍ

XIV O POSVĚCENÍ: SE ZMÍNKOU O POVAZE A PŮVODU MAGICKÉHO POUTA

XVI (1) O PŘÍSAZE

XV O INVOKACI

XVI (2) O PŘÍKAZECH DUCHŮM: SE ZMÍNKOU O DONUCOVÁNÍ A KLETBÁCH OBČAS POTŘEBNÝCH

XVII O POVOLENÍ K ODCHODU

XVIII O JASNOŽŘIVOSTI: A SVĚTELNÉM TĚLE, JEHO SCHOPNOSTECH A ROZVOJI. TAKÉ CO SE TÝČE DIVINACE

XIX O DRAMATICKÝCH RITUÁLECH

XX O EUCHARISTII: A O UMĚNÍ ALCHYMIE

XXI O ČERNÉ MAGII: O HLAVNÍCH DRUZÍCH OPERACÍ MAGICKÉHO UMĚNÍ: A O SILÁCH SFINGY

KAPITOLA 0 MAGICKÁ TEORIE UNIVERZA

Jsou tři hlavní teorie Univerza: Dualismus, Monismus a Nihilismus. Je nemožné diskutovat o jejich relativních výhodách v populární příručce tohoto druhu. Lze je prostudovat v Erdmannově "Historii filosofie" a podobných pojednáních.

Všechny tři jsou shrnuty a sjednoceny v teorii, kterou vám nyní předložíme. Základ této Harmonie je podán v Crowleyho "Berašitu."

Nekonečný prostor se nazývá bohyně NUIT, zatímco nekonečně malý a atomický, ale zároveň všudypřítomný, bod se nazývá HADIT.⁹ Tyto nejsou manifestovány. Jedním spojením těchto nekonečen je RA-HOOR-KHUIT¹⁰, jednota obsahující a řídící vše.¹¹ (Má také svou zvláštní Povahu, za určitých podmínek, které nastaly od Jara 1904 n.l.) Tato čistě mystická koncepce je založena na spirituální zkušenosti, ale cvičený rozum¹² může dojít k této myšlence metodou logických protikladů vedoucích k transcendenci samotného rozumu. Čtenář by si měl přečíst "Vojáka a hrbáče" v Equinoxu I,I a Konx Om Pax.

"Jednota" přesahuje "vědomí." Je nade vším dělením. Otec myšlenky - Slovo - je nazýváno Chosem - dyádou. Číslo Tři, Matka, se nazývá Babalon. Ve spojení s tímto by měl čtenář studovat "Chrám Šalamouna Krále" v Equinoxu I,IV a Liber 418.

První triáda je základní jednotou, způsobem přesahujícím rozum. Pochopení této Trojice je záležitostí spirituální zkušenosti. Všichni skuteční bohové mohou být přiřazeni k této Trojici.¹³

Nezměrná propast je dělí od všech manifestací Rozumu či nižších kvalit člověka. V nehlubší analýze Rozumu zjistíme, že veškerý rozum je shodný s touto propastí. A přeci je tato propast korunou mysli. Jsou v ní obsaženy všechny čistě intelektuální vlastnosti. Tato propast nemá žádné číslo, protože v ní je vše zmatkem.

Pod touto propastí nalezneme morální kvality Člověka, kterých je šest. Nejvyšší je symbolizována číslem Čtyři. Jeho povaha je Otcovská¹⁴; atributy tohoto čísla jsou Milosrdenství a Autorita.

Proti němu je vyváženo číslo Pět. Atributy Pětky jsou Energie a Spravedlnost. Čtyři a Pět jsou harmonizovány v čísle Šest, jehož podstatou je krása a harmonie, smrtelnost a nesmrtelnost.

⁹ Předkládám tuto teorii ve velmi jednoduché formě. Nemohu dokonce (například) vysvětlit, že jakákoli idea nemusí být vůbec vztahována k Bytí, ale k Pohybu. Kniha Zákona vyžaduje zvláštní studium a porozumění zasvěcenosti.

¹⁰ Přesněji HERU-RA-HA, aby obsahoval i HOOR-PAAR-KRAATA.

¹¹ Podstata této teologie je dána v Liber CCXX, AL vel Legis, která tvoří Část IV této Knihy 4. Proto zde mohu podat jen hrubý náčrt této věci; bylo by třeba samostatného pojednání jen pro objasnění správného významu použitých termínů, a ukázání toho, jak Kniha Zákona předvíдалa nedávné objevy Fregeho, Cantora, Poincare, Russella, Whiteheada, Einsteina a jiných.

¹² Veškerý postup v chápání vyžaduje nový úhel pohledu. Moderní koncepce Matematiky, Chemie a Fyziky jsou čirými paradoxy pro "obyčejného člověka," který si myslí, že Hmota je něco, do čeho může narazit.

¹³ Úvahy o Křesťanské Trojici jsou takové povahy, které jsou vhodné jen pro Zasvěcenosti IX Stupně O.T.O., jelikož obsahují konečné tajemství veškeré praktické Magie.

¹⁴ Každá koncepce je však sama v sobě vyvážená. Čtyřka je také Dalet, písmenem Venuše; takže obsahuje i ideu mateřskou. Opět, Sefira 4 je Chesed, přisuzovaná Vodě. 4 je ovládána Jupiterem, Pánem Blesku (Ohně), ale zároveň vládcem Vzduchu. Každá Sefira je svým způsobem kompletní.

V čísle Sedm převládá ženská povaha, ale je to maskulinní typ ženy, Amazonka, která je vyvážena číslem Osm, ženským typem muže.

V čísle Devět docházíme k poslední čistě mentální kvalitě. Ztotožňuje změnu se stabilitou.

Doplňkem tohoto šestinásobného systému je číslo Deset představující veškerou hmotu, již můžeme vnímat smysly.¹⁵

Je nemožné vyjádřit zde podrobně touto komplexní koncepcí; je třeba pochopit, že toto je "klasifikace" Univerza, že není nic, co by v ní nebylo obsaženo.

Článek o Kabale v Equinoxu I,V je tím nejlepším, co bylo na toto téma sepsáno. Měl by být pečlivě studován, spolu s Kabbalistickými diagramy v Equinoxu II a III: "Chrám Šalamouna Krále."

Toto je hrubý a elementární náčrt tohoto systému.

Pro praktického mága je nejdůležitější formule Tetragrammatonu. Jod=2, He=3, Vau=4, koncové He=10.

Číslo Dvě představuje Jod, Božský či Archetypální Svět, a Číslo Jedna je dosažitelné pouze zničením Boha i Mága v Samádhi. Svět Andělů spadá pod číslo Čtyři, svět duchů pod číslo Deset.¹⁶ Všechna čísla jsou samozřejmě součástmi samotného mága uvažovaného jako mikrokosmos. Mikrokosmos je přesným obrazem Makrokosmu; Velké Dílo je pozvednutím celého člověka v dokonalé rovnováze k moci Nekonečna.

Čtenář si povšimne, že veškerá kritika namířená proti Magické Hierarchii je bezvýznamná. Nelze ji nazvat nesprávnou - snad by ji bylo možno označit za nevhodnou. Stejně tak nemůže nikdo říci, že latinská abeceda je lepší či horší než řecká, protože oběma lze víceméně uspokojivě vyjádřit všechny požadované zvuky; a přeci byly obě abecedy shledány nevhodnými při snaze o fonetické vyjádření orientálních jazyků, takže musely být rozšířeny o různá diakritická znaménka. Stejně tak naše magická abeceda Sefirot a Cest (celkem tedy dvaatřiceti písmen) byla rozšířena do čtyř světů korespondujících se čtyřmi písmeny jména Jod-He-Vau-He; a předpokládá se, že každá Sefira obsahuje svůj vlastní Strom Života. Tak dostáváme čtyři sta Sefirot místo původních deseti, a i Cesty můžeme podobně znásobit. Tento proces může samozřejmě pokračovat dále až do nekonečna, aniž bychom porušili původní systém.

Omluvou tohoto Systému je fakt, že naše nejčistější nejčistější koncepce jsou představovány Matematikou. "Bůh je Velkým Aritmetikem." "Bůh je Velkým Geometrem." Je tedy nejlepší, připravíme-li se na Jeho pochopení tak, že budeme své myšlenky vyjadřovat těmito prostředky.¹⁷

¹⁵ Rovnováha Sefirot:

Kether.....(1) "Kether je v Malkuth, a Malkuth je v Kether, ale jiným způsobem

Chokmah.....(2) je Jod v Tetragrammatonu, a tedy i Jednotou.

Binah.....(3) je He v Tetragrammatonu, a tedy "Císařovnou."

Chesed.....(4) je Daleth, Venuše žena.

Geburah.....(5) je Sefirou Marsu, Muže.

Tiphereth.....(6) je Hexagram, harmonizující a spojující Kether a Malkuth. Také odráží Kether. "To, co je nahoře, je jako to, co je dole, a to, co je dole, je jako to, co je nahoře."

Netzach.....(7) a Hod (8) jsou vyváženy jako v textu.

Jesod.....(9) viz text.

Malkuth.....(10) obsahuje všechna čísla.

¹⁶ Není možné v tomto náčrtku plně popsat všech dvacet dva "cest." Je třeba je studovat z pohledu jejich atributů v 777, obzvláště těch, které jsou atributy planet, žvlů a znamení, a také Tarotových trumfů, zatímco jejich pozice jako spojnic mezi jednotlivými Sefiroty je konečným klíčem k jejich pochopení. Všimněte si, že každá kapitola této knihy je přisouzena jedné z nich. To nebylo záměrné. Kniha byla původně pouze sbírkou náhodných rozhovorů mezi Fra. P. a Soror A.; ale při upravování rukopisu se přirozeně a nezbytně uchýlili k tomuto rozdělení. A naopak, moje znalosti o tomto Schématu mi ukázaly četné mezery v mém původním výkladu; díky tomu jsem mohl kompletní a systematické pojednání. Tedy, když byla má lenost řízena kritikou a návrhy různých kolegů, jimž jsem předložil první náčrtky.

¹⁷ "Bohem" zde míním Ideální Identitu v nejhlubší lidské povaze. "Něco námi samotnými (vynechávám Arnoldův imbecilní a nesmyslný zápor) co činí správnost;" správnost je správně definována jako vnitřní soudržnost. (Vnitřní Soudržnost zahrnuje to, co je psáno "Detegitur Yod.")

Ale zpět, každé písmeno této abecedy může mít svůj zvláštní magický znak. Student nesmí očekávat, že mu budou dány předem připravené definice toho, co to všechno vlastně znamená. Naopak, musí pracovat zpětně, všechno své mentální a morální vybavení musí vložit do těchto příhrádek. Jistě byste nečekali, že seženete pořadač, ve kterém by byla zapsána a seřazena jména všech vašich minulých, přítomných i budoucích dopisovatelů: váš pořadač má systém písmen a čísel, které jsou samy o sobě bezvýznamné, ale připravené aby vám tento význam dodaly s tím, jak budete zaplňovat jednotlivé stránky. S tím, jak roste váš obchod, se zaplňují, a každé písmeno a číslo pro vás získává stále další významy; a s tím, jak si zvykáte stále víc na tento řád, můžete mnohem lépe řídit své záležitosti v obchodě. Použitím tohoto systému může mág v podstatě sjednotit veškeré své znalosti - přeměnit, dokonce i na Intelektuální Úrovní, Mnohé v Jedno.

Čtenář nyní pochopí, že výše uvedený koncept magické Hierarchie je sotva obrysem skutečné teorie Univerza. Tuto teorii lze lépe prostudovat v již zmíněném článku v Equinoxu V, a hlouběji v Knize Zákona a jejích Komentářích: skutečné pochopení však záleží zcela na práci samotného Mága. Bez magické zkušenosti je zcela bezcenná.

To není nic zvláštního. Stejně je tomu s každým vědeckým poznáním. Slepec může pochopit astronomii tak, aby uspěl u zkoušek, ale jeho vědomosti nebudou téměř vůbec spojeny s jeho zkušenostmi, a v žádném případě mu nevrátí zrak. Podobný jev může nastat, když gentleman, který získal "čestný titul" z moderních jazyků na Cambridge, přijede do Paříže a nedovede si ani objednat večeři. Křičet proti Mistru Therionovi je stejné jako napadnout ve výše uvedeném příkladu profesora francouzštiny a všechny obyvatele Paříže, a snad pokračovat a popřít existenci Francie vůbec.

Řekněme ještě jednou, že magický jazyk není ničím jiným, než vhodným klasifikačním systémem, umožňujícím zařazovat vlastní zkušenosti, které přijímáme.

Je však také pravdou, že jakmile jednou tento jazyk zvládneme, můžeme předvídat neznámé ze studia známého, stejně jako znalost latiny a řečtiny umožňuje pochopit neobvyklá slova v angličtině odvozená z těchto jazyků. Podobně tomu je i v Chemii u Periodického zákona, který Vědě umožňuje předvídat, a nakonec i objevit, existenci určitého dříve neznámého prvku v přírodě. Všechny filosofické diskuse samozřejmě neplodné, protože pravda je mimo jazyk. Jsou však užitečné, pokud jsou zavedeny dostatečně daleko - až k bodu, kdy je jasné, že všechny argumenty se točí v kruhu.¹⁸ Ale diskuse o detailech čistě imaginárních kvalit jsou lehkomyšlné, a mohou být smrtící. Velkým nebezpečím této magické teorie je to, že student může zaměnit abecedu za věc, kterou představují slova.

Skvělý muž s velkou inteligencí, učený Kabalista, jednou překvapil Mistra Theriona tvrzením, že Strom Života je kostrou Univerza. Bylo to stejné, jako by někdo vážně tvrdil, že kočka je bytostí stvořenou uspořádáním písmen K.O.Č.K.A. v tomto pořadí. Není tedy divu, že Magie vzbuzovala posměch u neinteligentních lidí, protože i její nejvdělanější student se může dopustit tak hrubé chyby v porušení principů zdravého rozumu.¹⁹

¹⁸ Viz "Voják a hrbáč," Equinox I, I. Aparát lidského rozumu je prostě zvláštním systémem koordinace vjemů; jeho struktura je určena směrem evoluce druhů. Není o nic absolutnější než evoluce druhů. Není o nic absolutnější než to, že je mechanismus našich svalů kompletním typem, kterému se musejí přizpůsobit všechny ostatní systémy přenosu Síly.

¹⁹ Dlouho předtím, než bylo výše uvedené napsáno, stala se ještě větší imbecilita. Ten, kdo měl vědět víc, se pokusil vylepšit Strom Života tím, že obrátil Hada Moudrosti vzhůru nohama! A přitom ani nedokázal své schéma uspořádat symetricky: zbytky jeho zdravého rozumu se při tom zvrstvou převracely. Ale i tak se mu podařilo redukovat celou Magickou Abecedu v nesmysl a ukázat, že o ní nikdy neměl ani ponětí.

Absurdita jakéhokoli podobného porušení Cest je jasná každému Studentovi z následujících příkladů. Bina, Nejvyšší Pochopení, je spojena s Tiferet, Lidským Vědomím, prostřednictvím Zajin, Blíženců, Orákul Bohů, či Intuicí. Tedy, tyto atributy představují jistý psychologický fakt: nahradit je Dáblem je buď legrace nebo prosté idiotství. Opět, karta "Síly," Lva, vyvažuje Milosrdenství a Slávu se Silou a Krutostí: jaký má tedy smysl místo toho na toto místo postavit "Smrt," Štíra? Dalších dvacet chyb je v tomto novém zázračném shora zjeveném příslušenství; student se tedy může ještě dvacetkrát zasmát, pokud by je chtěl studovat.

Synopse stupňů A.'A.' jako ilustrace Magické Hierarchie v Člověku je uvedena v Dodatku 2 "Jediná Hvězda na Dohled." Doporučujeme vám pročit si tento článek dříve, než budete pokračovat ve čtení této kapitoly. Tento předmět je velmi složitý. Pojednat o něm v plné míře je mimo možnosti tohoto malého pojednání.

DÁLE CO SE TÝČE MAGICKÉHO UNIVERZA

Všechna písmena magické abecedy - uvedená výše - jsou jako názvy na mapě. Člověk sám je dokonalým mikrokosmem. Jen málo jiných bytostí dosáhlo tak vyvážené dokonalosti. Samozřejmě, že každé slunce, každá planeta, může mít podobně utvořených bytostí.²⁰ Když ovšem v Magii hovoříme o jednání s planetami, netýká se tato zmínka skutečná planety, ale částem země, které jsou svou povahou přiřazeny atributům těchto planet. Když tedy tvrdíme, že Nakhiel je "Inteligencí" Slunce, nemíníme tím, že žije ve Slunci, ale že má určitou hodnotu a charakter; a přestože jej můžeme invokovat, neznamená to, že existuje ve stejném smyslu, ve kterém existuje náš řezník.

Když "zaklínáme Nakhuela do viditelné podoby," může náš proces připomínat stvoření - či spíše imaginaci - spíše než přivolání. Lidská aura je zvána "magickým zrcadlem univerza;" a pokud můžeme říci, neexistuje nic mimo toto zrcadlo. Je přinejmenším vhodné označovat vše jako subjektivní. Vede to k menším zmatkům. A, jelikož je člověk dokonalým mikrokosmem²¹, je velmi jednoduché přetvořit svou koncepci v jakémkoli okamžiku.

Existují tradiční korespondence, které jsou podle moderních experimentů vcelku spolehlivé. Existuje určité přirozené spojení mezi některými písmeny, slovy, čísly, gesty, tvary, vůněmi, apod., takže každá idea či (jak můžeme říkat) "duch," může být utvořen či přivolán použitím těchto věcí, které jsou s ním v harmonii a vyjadřují určité části jeho povahy. Tyto korespondence byly pečlivě zmapovány v Knize 777 ve velmi příhodné a stručné podobě. Pro studenta bude nebytné studovat tuto knihu ve spojení s některými skutečnými Magickými rituály, např. evokací Taftartarata vytištěnou v Equinoxu I,III, na stranách 170-190, kde můžeme vidět přesně jak tyto věci použít. Samozřejmě, že s tím, jak student pokračuje ve svých znalostech, bude nalézat pokračující jemnosti v magickém univerzu korespondujících s tím jeho; neboť řekněme ještě jednou! nejen, že je jeho aura magickým zrcadlem univerza, ale univerzum je také magickým zrcadlem jeho aury.

V této kapitole můžeme podat jen velmi jemný nástin magické teorii - psaný slabým inkoustem a roztrfesenou rukou - neboť o tomto předmětu lze říci, že je shodný téměř se všemi vědomostmi člověka.

Znalosti exoterní vědy jsou komicky omezeny skutečností, že nemáme přístup, vyjma nejnepřímějších způsobů, k jinému nebeskému tělesu než je naše tělo. V několika posledních letech

²⁰ Stejně tak, samozřejmě, nemáme žádný prostředek jak zjistit, čím opravdu jsme. Jsme omezeni symboly. A je jisté, že veškeré naše smyslové vnímání podává jen určité aspekty objektu. Zrak, například, nám řekne jen velmi málo o pevnosti, váze, složení, elektrickém charakteru, atd., atd. Neříká nám nic o samotné existenci takových důležitých idejí, jakými jsou Teplo, Tvrdost, atd. Vjem, který mysl kombinuje se smysly nemůže být nikdy přesný či kompletní. Skutečně jsme poznali, že nic samo o sobě není tím, co vidíme.

²¹ Tím je jen podle definice. Vesmír může obsahovat nekonečně mnoho světů nepřístupných lidskému chápání. A právě z tohoto důvodu neexistují pro účel tohoto argumentu. Člověk však má určité prostředky poznání; můžeme tedy makrokosmos definovat jako souhrn všeho, co může vnímat. Jak evoluce rozvíjí tyto prostředky, rozšiřuje se Makrokosmos i Mikrokosmos; ale vždy si zachovávají své vzájemné spojení. Ani jedno z nich nemá žádný význam, pouze v termínech toho opačného. Naše "objevy" se tedy týkají stejně tak nás samých jako Přírody. Amerika a Elektrieka v určitém smyslu existovaly před tím, než jsme o nich věděli; ale ještě dnes to není nic jiného než neucelené ideje vyjádřené v symbolických termínech série spojení mezi dvěma sadami záhadných jevů.

polovzdělanci došli k myšlence, že poznali velkou část univerza, a to převážně díky telefonu a letadlu. Je politováníhodné číst tak bombastické zvěsty o pokroku, kterými chtějí žurnalisté a jiní, kteří chtějí, aby lidé přestali myslet, ukojit své čtenáře. Víme toho jen velice málo o materiálním univerzu. Naše podrobné vědomosti jsou tak nepatrné, že sotva stojí za zmínku, takže naše hanba nás může pobídnout k většímu úsilí. Vědomosti²², které máme, jsou velmi obecné a záhadné, filosofického a téměř magického charakteru. Skládají se v podstatě z čistě matematických pojmů. Je tedy téměř zákonitě říci, že matematika je naším spojením s téměř celým okolním univerzem a "Bohem."

Pojmy Magie samotné jsou hluboce matematické. Celým základem naší teorie je Kabala, která souvisí s matematikou a geometrií. Metoda operace v Magii jsou na ní založeny podobně jako jsou zákony mechaniky založeny na matematice. Pokud tedy chceme říci, že máme magickou teorii univerza, musí být představována jediným základním zákonem s několika jednoduchými a pochopitelnými poučkami ve velmi obecných termínech.

Mohu vynaložit celý život na prozkoumání detailů jediné roviny, stejně jako může objevitel zasvětit svůj život jedné části Afriky nebo chemik jediné podskupině chemických sloučenin. Každé takové detailní dílo může být velmi cenné, ale nevrhá světlo na hlavní principy univerza. Jeho pravda je pravdou jednoho úhlu pohledu. Může dokonce vést k omylu, pokud někdo odvodí obecné z několika málo faktů.

Představte si obyvatele Marsu, který by chtěl filosofovat o Zemi a neměl by k dispozici nic jiného, než deník někoho ze Severního pólu! Ale práce každého objevitele, ať už je housenkou na kterékoli větvi Stromu Života, je úžasně usnadněna, pokud pochopí obecné zákonitosti a principy. Každý mág by tedy měl studovat Svatou Kabalu. Až pochopí základní principy, půjde mu práce mnohem lépe.

"Solvitur ambulando," což znamená: "Zavolejte ambulanci!"

²² Vědomost je navíc nemožnou koncepcí. Všechna tvrzení se v podstatě vrací zpět k základnímu : "A je A".

KAPITOLA I PRINCIPY RITUÁLU

Existuje jediná hlavní definice magického Rituálu. Je to spojení Makrokosmu a Mikrokosmu. Svrchovaný a dokonalý Rituál je tedy Invokací Svatého Strážného Anděla²³; či v řeči Mystiky, Sjednocení s Bohem.²⁴

Všechny ostatní Rituály jsou částečnými případy tohoto základního principu, a jedinou omluvou pro jejich vykonání je skutečnost, že určitá část mikrokosmu je někdy oslabena natolik, že by jeho nedokonalost či nečistota mohla narušit Makrokosmos, jehož je podobiznou, Eidolonem či Odrazem. Kupříkladu, Bůh je nad pohlavím, a proto ani muž ani žena jako taková nemohou plně pochopit, natož představovat, Boha. Je proto žádoucí, aby v sobě mužský mág pěstoval ony ženské přednosti, kterých se mu nedostává, a tento požadavek musí samozřejmě splnit, aniž by jakýmkoli způsobem ohrozil své mužství. Proto je tedy správné, aby mág invokoval Isis, aby se s ní identifikoval. Pokud při tom selže, jeho chápání Univerza po dosažení Samádhi bude postrádat koncepci mateřství. výsledkem bude metafyzické a etické omezení Náboženství, které založí. Judaismus a Islám jsou do očí bijícími příklady tohoto neúspěchu.

Abychom uvedli jiný příklad, provozovatelé asketického života, který tak často vedou ti, kdo se oddávají magii, často hovoří o chudobě přírody, její omezenosti, nedostatku štedrnosti. Příroda je neskutečně marnotratná - ani ne jedno miliónu semen nikdy nedosáhne zralosti. Ten, kdo toto nechápe, nechť invokuje Jupitera.²⁵

Nebezpečí obřadní magie - nejjemnější a nejhlubší nebezpečí - je toto: že mág bude přirozeně tíhnout k invokaci té zvláštní bytosti, která na něj působí nejsilněji, takže přirozený nadbytek v tomto směru se v něm ještě prohloubí. Nechť se každý před započetím svého Díla pokusí zmapovat své vlastní bytí a uspořádat své invokace tak, aby v sobě nastolil rovnováhu.²⁶ To by samozřejmě mělo proběhnout během přípravy zbraní a nábytku Chrámu.

Abychom uvážili podrobněji otázku Podstaty Rituálu, představme si, že (mág) postrádá kvalitu vnímání hodnot Života a Smrti, stejně tak individuí a ras, které jsou pro Podstatu charakteristické. Snad má tendenci vnímat "první vznešenou pravdu" vyřčenou Buddhou, podle níž Vše je utrpením. Příroda, zdá se mu, je tragédií. Snad dokonce sám prožil velký trans zvaný Utrpení. Měl by tedy uvážít, zda neexistuje nějaké Božstvo, které by představovalo tento Cyklus, a přesto bylo svou povahou veselé. Zjistí, že tím, koho potřebuje, je Dionýsos.

Existují tři hlavní metody invokace Božstva.

²³ Viz "Kniha Svaté Magie Abramelina Mága"; a Liber 418, 8. Aethyr, Liber Samek; viz Dodatek 3.

²⁴ Rozdíl mezi těmito dvěma operacemi je spíše teoretický než praktický.

²⁵ Jsou ještě mnohem hlubší úvahy, v nichž se jeví, že "Vše, co je, je správné." Ty jsou uvedeny jinde; můžeme pouze shrnout, že přežití nevhodnějších je jejich výsledkem.

²⁶ Ideální metoda je dána v Liber 913 (Equinox VII). Viz také Liber CXI Aleph.

"První metoda" sestává z oddanosti tomuto Božstvu, a jelikož je svým charakterem převážně mystická, není třeba o ní na tomto místě hovořit, zvláště když jsou dokonalé instrukce této metody popsány v Liber 175.

"Druhou metodou" je přímý obřad invokace. Je to metoda, která byla ve středověku nejužívanější. Její výhodou je přímost, nevýhodou je její hrubost. Jasně instrukce pro tuto metodu jsou nám dány v "Goetii," stejně jako v mnoha dalších rituálech,, černých i bílých. Budeme se věnovat ujasnění tohoto Umění o něco později.

V Bakchově případě však můžeme tento proces zhruba načrtnout. Zjistíme, že Bakchovu povahu vyjadřuje symbolismus Tiferet. Je tedy nezbytné vytvořit rituál Tiferet. Otevřeme Knihu 777. V řádku 6 každého sloupce nalezneme různé části požadovaného aparátu. Když vše připravíme, pozvedneme svou mysl opakovanými modlitbami a zaklínáními vznášenými k nejvyšší koncepci tohoto Boha, dokud se mu On, v tom či onom smyslu, nezjeví a nezaplaví naše vědomí světlem Svě božskosti.

"Třetí metoda" je Dramatická metoda, snad neatraktivnější ze všech. Zcela určitě je tomu tak v případě uměleckého ducha, neboť působí na jeho představivost skrze estetické citění.

Její obtížnost spočívá v obtížnosti jejího provedení jedinou osobou. Má však požehnání největší starobylosti, a je zřejmě nejužitečnější pro založení náboženství. Je to metoda katolického křesťanství, sestává z dramatizace legendy o Bohu. Euripidovy Bakchálie jsou vynikajícím příkladem takového Rituálu, a do určité míry je jím i Mše svatá. Můžeme také zmínit některé stupně Svobodného zednářství, obzvláště třetí stupeň. Rituál 5°=6_ publikovaný v Equinoxu III je dalším takovým příkladem.

V Bakchově případě nejprve vzpomeneme jeho zrození ze smrtelné matky, která odevzdala svůj největší poklad Otcí Všeho, dále žárlivost a vztek vzbuzený jeho vtělením a nebeskou ochranu poskytnutou novorozenci. Dále vzpomeneme jeho putování na oslu směrem na západ. Nyní přichází velká scéna dramatu: urozený, laskavý mladík se svým doprovodem (složeným převážně z žen) prý ohrožuje zavedený řád věcí, a Zavedený Řád podniká kroky k ukončení tohoto pozdvižení. Dionýsos je konfrontován rozzlobeným králem, přičemž je vzdorovitý, ale i pokorný, přesto plný jemné jistoty, podtržené smíchem. Jeho čelo je zdobeno úponky vinné révy. Je zženštilý, s těmi širokými vinnými listy pokrývajícími jeho čelo? Ale ty listy skrývají rohy. Král Penteus, představující váženost²⁷, je zničen vlastní pýchou. Vydává se do hor, aby napadl ženy, které doprovázely Bakcha, mladíka, kterého pokořil, zbičoval a spoutal řetězy, a který se i přesto stále pouze smál. A těmito ženami, v jejich božském šílenství, je roztrhán na kusy.

Je skoro až nevhodné říkat tak mnoho, když už Walter Pater převyprávěl tento příběh s takovou sympatií a vhladem. Nebudeme zacházet dále s objasňováním shodnosti této legendy s koloběhem Přírody, jejím šílenstvím, její marnotratností, intoxikací, radostí a nade vše její vytrvalostí v cyklech Života a Smrti. Pohanský čtenář musí prostudovat tento příběh v Paterových "Řeckých studiích," zatímco křesťan nalezne totéž v příběhu o Kristovi. Tato legenda není ničím jiným, než dramatizací Jara.

Mág, který chce invokovat Bakcha prostřednictvím této metody, musí tedy připravit obřad, ve kterém přijme roli Bakcha, projde všemi jeho utrpeními a vítězně se vynoří z vlastní smrti. Musí ovšem dávat dobrý pozor, aby se nezmylil v symbolismu. Do tohoto příběhu byla, například, zařazena doktrína individuální nesmrtnosti, k velké škodě pravdě. Není to ona zcela bezcenná část, jeho individuální vědomí Johna Smithe, co překonává smrt - vědomí umírající a obrozující se v každé myšlence. To, co přetrvává (pokud vůbec něco přetrvává), je skutečné John Smithství, kvalita, jíž si pravděpodobně žádný normální člověk není ve svém životě vědom.²⁸

²⁷ Je ještě další interpretace, v níž je samotný Penteus "Umírajícím Bohem. Viz můj "Dobrý lov!" a "Zlatou ratolest" dr. J.G. Frazera.

²⁸ Viz "Kniha Lži", Liber 333, kde je několik kázání s tímto výsledkem. Kapitoly Alfa, Delta, Eta, Iota-Epsilon, Iota-Sigma, Iota-Eta, Kappa-Alfa, Kappa-Eta zvlášť. Reinkarnace Khu či Magického Já je zcela jinou záležitostí, příliš složitou pro tuto základní příručku.

Dokonce ani tato kvalita nezůstává zcela nezměněna. Vždy roste. Kříž je neplodnou holí a Růže vadne a umírá, ale ve spojení Růže a Kříže je neustálé pokračování nových životů.²⁹ Bez tohoto spojení, a bez smrti individua, by byl cyklus porušen.

Odstranění praktických obtíží této metody invokace bude věnována zvláštní kapitola. Pozornosti čtenáře jistě neuniklo, že ve své podstatě jsou všechny tyto tři metody jedním. Ve všech případech se samotný mág ztotožňuje s invokovaným Božstvem. "Invokovat" znamená "přivolat," "evokovat" znamená "vyvolat." Při invokaci zaplavuje vědomí makrokosmos. Při evokaci mág, stanuvši se makrokosmem, tvoří mikrokosmos. Boha "in"vokujete do kruhu. Ducha "e"vokujete do Trojúhelníku. V první metodě je dosaženo ztotožnění se s Bohem díky lásce a oddanosti, odevzdáním či potlačáním všech irelevantních (a iluzorních) částí sebe sama. Je to vlastně plení zahrádky.

Ve druhé metodě je ztotožnění dosaženo díky udržování zvláštní pozornosti k určité části sebe sama: je pozitivní, neboť předchozí metoda byla negativní. Je to přesazování a zalévání určité květiny na zahradě a její vystavování slunečním paprskům.

Ve třetí metodě je ztotožnění dosaženo díky sympatii. Pro obyčejného člověka je obtížné ztratit se v nějaké hře či v románu, pro ty, kteří to dovedou, je však tato metoda prostě tím nejlepším.

Všimněte si: každý prvek v tomto cyklu má význam. Není správné triumfálně prohlašovat "Mors janua vitae," pokud se stejným triumfem nepřidáme "Vita janua mortis." Ten, kdo chápe tento řetězec Aeonů z pohledu nařikající Isis a zároveň z pohledu triumfálního Osirise, nezapomíná přitom na jejich spojení v ničiteli Apofysovi, nezná žádných neodhalených tajemství Přírody. Vykřikne ono jméno Boha, které v Dějinách rozeznávalo ústa mnoha náboženství, nekonečně skvělé panské I.A.O.³⁰

²⁹ Viz "Kniha Lží", Liber 333, kde je několik kázání s tímto výsledkem. Celou teorii Smrti lze najít v Liber CXI, Liber Alef.

³⁰ Toto jméno, I.A.O. je kabalisticky shodné se jménem ŠELMY a Jejím číslem 666, takže ten, kdo invokuje první, invokuje i to druhé. Stejně je tomu s AIWAZEM a Číslem 93. Viz Kapitola V.

KAPITOLA II FORMULE ELEMENTÁLNÍCH BRANÍ

Předtím, než budeme podrobně zkoumat magické formule, povšimněme si nejprve, že většina rituálů je složená a obsahuje více formulí, které je třeba uvést do souladu.

První formulí je formule Hůlky. Mág ve sféře principu, který si přeje invokovat, vyzvedne vzhůru kolmici, a poté sestoupí, či jinak, sám začíná na vrcholu kolmice a klesá přímo dolů, nejprve invokuje boha dané sféry prostřednictvím "oddané snažné prosby,"³¹ aby se On uráčil seslat příslušného Archanděla. Poté "úpěnlivě prosí" Archanděla, aby seslal Anděla či Anděly oné sféry k jeho pomoci. "Zaklíná" tohoto Anděla či Anděly, aby seslali požadovanou inteligenci, a tuto inteligenci "zaklíná s autoritou" k tomu, aby přivedla k poslušnosti ducha a jeho manifestaci. Tomuto duchu pak "vydává rozkazy."

Vidíme, že toto je spíše formule evokační než invokační, pro kteroužto proceduru, třebaš na první pohled stejnou, je potřeba poněkud jiné koncepce, což ji řadí pod jinou formuli, formuli Tetragrammatonu. Podstata invokované síly je jediná, ale "Bůh" představuje zárodek či počátek síly, "Archanděl" její rozvinutí, atd, dokud prostřednictvím "Ducha" nedojde k dokončení a dokonalosti této síly.

Formule Poháru se pro Evokaci tolik nehodí a magická Hierarchie v ní není zahrnuta stejným způsobem, neboť Pohár je pasivní, a ne aktivní, a proto mágovi nevyhovuje k ničemu jinému než k Nejvyššímu. V praxi to neznamená nic jiného než modlitbu, a to "modlitbu ticha."³²

Formule Dýky se opět nehodí k žádnému z těchto účelů, neboť povahou dýky je kritika, ničení, rozpouštění, a všechny pravé magické obřady směřují ke koncentraci. Dýka se tedy v podstatě objevuje při exorcisacích, které předcházejí skutečnému obřadu.

Formule Pentaklu nemá opět žádného zvláštního užití, neboť pentakl je inertní. Shrneme-li tedy vše, je formule hůlky jedinou, kterou se musíme vážněji zabývat.³³

K invokaci jakékoli bytosti, jak praví Hermes Trismegistos, mágové užívají tří metod. První, pro obyčejné, je metoda snažné prosby. V ní je hrubá objektivní pravda považována za pravdu.

³¹ Pozor, Ó bratře, abys neohýbal kolena! Liber CCXX učí správný postoj. Viz Také Liber CCCLXX. Zvláštní instrukce jsou také v Kapitole XV a jinde.

³² Úvahy, které mohou vést k opačným závěrům se pro toto pojednání nehodí. Viz Liber LXXXI.

³³ Později budou tyto poznámky rozšířeny a poněkud upraveny.

Existuje bůh jménem A, ke kterému ty, B, přistupuješ s žádostí, stejně jako malý chlapec žádá svého otce o kapesné.

Druhá metoda je poněkud jemnější, neboť v ní se snaží mág zharmonizovat sám sebe s povahou boha, a do určité míry se povznáší během obřadu. Pouze třetí metoda je však hodna našeho uvažování.

Ta spočívá ve skutečné identifikaci mága s bohem. Povšimněte si, že aby toho bylo dosaženo dokonale, je potřeba dosáhnout určitého stupně Samádhi: samotný tento fakt postačuje k neodlučitelné spojitosti magie s mystikou.

Popišme magickou metodu identifikace. Nejprve studujeme symbolickou podobu boha, s takovou péčí, s jakou by umělec hleděl na svůj model, takže se v mysli utvoří jasný a neměnný mentální obraz tohoto boha. Podobně se atributy boha musejí zakořenit do naší řeči, a tyto řeči (promluvy) je třeba naučit se nazpaměť. Invokace tak začne modlitbou k bohu, upomenutí se na jeho fyzické atributy, vždy s jejich opravdovým a skutečným významem. V "druhé části" invokace uslyšíme hlas boží, a recitujeme jeho charakteristickou promluvu.

Ve "třetí části" invokace mág spojuje svou identitu s identitou boha. Ve "čtvrté části" invokace je bůh opět invokován, tentokrát však sebou samým, jako by šlo o řeč vůle boha a jeho svolení s tím, že se mágovi manifestuje. Dá se říci, že tímto dosahujeme původního účelu invokace.

Tak tedy invokace Thotha, kterou lze nalézt v rituálu Merkura (Equinox I,VI) a v Liber LXIV, začíná první část slovy "Výsosti Boží slávy, moudrostí korunovaný Tahuti, Tebe, Tebe invokuji," atd. Důsledkem toho by mělo dojít ke vnímání mentálního obrazu Boha, nekonečně rozsáhlého a nekonečně nádherného, stejně jako může člověk vidět Slunce.

Druhá část začíná slovy:

"Pohled! Já jsem včerejškem, dneškem a bratrem zítřka."

Mág by si měl představovat, že tento hlas slyší, a zároveň by měl tato slova opakovat tak, jako by platila i pro něj. Tato myšlenka by jej měla povznést natolik, že by měl být schopen pronést slova otevírající třetí část: "Pohled! On je ve mně, a já jsem v něm." V této chvíli ztrácí vědomí svého smrtelného bytí, je oním mentálním obrazem, který předtím pouze viděl. Toto nové vědomí je přivedeno k dokonalosti jen tehdy, pokračuje-li: "Mou je záře, kterou Ptah zaplavuje nebeskou klenbu. Putuji vysoko. Kráčím po nebeské klenbě Nu. Vyvolávám plamen blesku záblesky svých očí: neustávající v nádheře denně velebeného Ra - dávám život těm, kdo krácejí po Zemi!" Tato myšlenka dává spojení Boha a Člověka pohledu božstva.

Mág je upomenut sám na sebe až v závěru třetí části, v níž se objevují, jakoby náhodou, slova: "Proto tedy všechny věci poslouchají mého slova." Ve čtvrté části, která začíná: "Proto tedy přicházíš ke mně," to ale není ve skutečnosti mág, kdo oslovuje Boha. Ve skutečnosti je to Bůh slyšící vzdálená mágova slova. Pokud byla invokace provedena správně, slova čtvrté části budou znít vzdáleně a cize. Je překvapivé, že loutka (neboť tak se nyní mág jeví sám sobě) je schopna mluvit!

Egyptští bohové jsou ve své podstatě tak dokonalí, tak úžasně spirituální a přesto dokonale materiální, že tato jediná invokace je dostačující. Bůh si pomyslí, že by se nyní měl mágovi zjevit duch Merkura, a tak se také stane. Egypťská formule je tedy lepší než Hierarchická formule hebrejská s jejími fádními modlitbami, zaklínáními a kletbami.

Povšimněme si také, že tato invokace Thotha, kterou jsme se právě zabývali, obsahuje ještě jednu formuli, formuli Reciproční či Ozvěnnou, již můžeme nazvat formulí Horovou či Harpokratovou. Mág oslovuje Boha aktivní projekcí své vůle, a poté se stává pasivním, když Bůh oslovuje Univerzum. Ve čtvrté části zůstává zticha, naslouchá modlitbě, která vychází z jeho nitra.

Formule této Thothovy invokace může být také zařazena pod formuli Tetragramatonu. První část je ohněm, usilovnou mágovou modlitbou, druhá vodou, mág naslouchá bohu či zachycuje jeho odraz. Třetí část je vzduchem, svatbou ohně a vody, bůh a člověk se stávají jedním, zatímco čtvrtá část odpovídá zemi, kondenzaci a materializaci oněch tří vyšších principů.

Co se týče hebrejských formulí, lze pochybovat o tom, že by je většina mágů, kteří ji užívají, správně pochopila principy základů metody identifikace. nenajdeme ani jednu pasáž, která by ji popisovala a existující rituály zcela jistě ani nenaznačují takovou koncepci, a dokonce ani žádnou jinou, krom těch nejosobnějších a nejmateriálnějších pohledů na povahu věcí. Zdá se, že si myslí, že Archanděl jménem Raziel existuje stejně jako existoval kardinál Richelieu, jako individuální bytost

na určitém místě. Snad má jisté schopnosti metafyzického druhu - může být na dvou místech současně,³⁴ například, přestože i takto jednoduchá schopnost (v případě duchovních bytostí) se zdá být popírána jistými pasážemi v existujících zaklínadlech, která příkazují Duchovi, pokud se zrovna nachází v řetězech na určitém místě v Pekle, či pokud jej zrovna zaklíná nějaký jiný mág, takže se nemůže zjevit, aby místo sebe poslal ducha podobné povahy nebo se jinak vypořádal s podobnými obtížemi. Studentu Kabaly by takto vulgární pojetí jistě ani nepřišlo na mysl. Je však možné, že mágové psali svá zaklínadla s touto hrubou hypotézou, aby se vyhnuli zamlžení mysli pochybnostmi a metafyzickými spekulacemi.

Ten, který se stal Mistrem Therionem, byl kdysi postaven před stejnou překážku. Předurčen k poučení lidstva, hledal prosté vyjádření svého cíle. Rozum mu kázal, aby člověka poučil o "Dalším Kroku," o tom, co měl přímo před sebou. Mohl to nazvat "Bohem," "Vyšším Bytím," "Augoeidem," či "Adi-Buddhou," či 61 dalšími výrazy - On však zjistil, že toto vše je jedním, přestože každá z těchto věcí představovala nějakou teorii Univerza, kterou by bylo možno rozdělit na prach s konečnou platností - neboť už prošel královstvím Rozumu, a věděl, že každé tvrzení obsahuje absurditu. Proto pravil: "Toto dílo tedy ustanovím pod tímto názvem: Obdržení Znalosti a Rozpravy se Svatým Andělem Strážným," neboť teorie obsažená v těchto slovech je tak zjevně absurdní, že její analýzou by ztrácel čas jen ten největší prošťák. Měla by být přijímána jako konvence, a nikdo by se neměl uvádět do smrtelného nebezpečí budování jakéhokoli filozofického systému na jejich základech.

Pokud toto pochopíme, můžeme očistit systém hebrejských invokací. Mysl je velkým nepřitelem, nadšenou invokací osoby, o níž víme, že neexistuje, tuto mysl trýzníme. Přesto bychom neměli zcela utíkat od filozofování ve světle Svaté kabaly. Měli bychom přijímat Magickou hierarchii jako více či méně vyhovující kvalifikaci faktů týkajících se Univerza tak, jak jej známe. A s tím, jak naše znalosti a chápání těchto faktů rostou, měli bychom se snažit poopravit své představy o tom, co který symbol znamená.

Zároveň uvažujme o tom, že existuje jistý konsensus ve zkušenostech týkajících se souvztažností mezi různými bytostmi této hierarchie a pozorovanými fakty Magie. Můžeme ukázat jeden příklad v tak jednoduché záležitosti, jako je astrální vidění.

Aniž by řekl o co se jedná, recitoval Mistr Therion jednou před jistým Probationerem A.'.A.'. "Ódu na Venuši" od Sapfo. Probationer neznal řečtinu, jazyk této Ódy. Učedník se vypravil na "astrální cestu," a vše, co viděl, korespondovalo bez výjimky s Venuší. Vše souhlasilo i do nejmenšího detailu. S naprostou přesností dokonce obdržel i čtyři barevné škály Venuše. Uvážíme-li, že viděl snad stovku symbolů, pravděpodobnost, že by šlo o pouhou náhodu, je skutečně malá. Takový zážitek (a záznamy A.'.A.'. obsahují tucty podobných případů) poskytuje důkaz tak absolutní, jak jen to je v tomto světě iluzí možné, že nelze pochybovat o tom, že Liber 777 opravdu předkládá fakta Přírody.

Nabízí se tvrzení, že takto "přímý" systém magie nebyl dosud snad nikdy užíván. Někdo může tvrdit, že invokace, které se nám dochovaly, jsou jen troskami Chrámu Magie. Exorcismy mohly být utvořeny za účelem memorizace, zatímco opravdu důležité části obřadů snad bylo zakázáno zapisovat. Detaily Rituálu, které máme, jsou strohé a nepřesvědčivé, a přestože jejich prostřednictvím dosáhl Mistr Therion i mnozí jeho kolegové značných úspěchů, byly obřady tohoto druhu vždy fádni a obtížné. Zdálo se, že úspěchů bylo dosaženo téměř navzdory obřadu. Každopádně jsou to ty nejtajemnější části Rituálu, které evokovaly božskou sílu. Taková zaklínání, jaká jsou obsažena v "Goetii," zanechávají člověka chladného, přestože je v nich, hlavně ve druhém zaklínadle, jakýsi hrubý pokus o použití formule Oslavy, o níž jsme hovořili v předchozí kapitole.

³⁴ To by mohl dokázat, pokud by uměl cestovat rychlostí vyšší rychlosti Světla, což umí. Viz A.S. Eddington, "Prostor, čas a gravitace." Také: co znamená "zároveň"?

KAPITOLA III FORMULE TETRAGRAMMATONU³⁵

Tato formule má nejuniverzálnější aspekt, neboť jsou v ní shrnuty všechny nezbytné věci, ale její využití v magii je chápáno jen málo.

Vyvrcholení této formule nastává v jistém smyslu ještě před vyřčením "Jod." Neboť Jod je nejbožštějším aspektem síly - zbývající písmena jsou jen zhmotněním stejné věci. Je třeba chápat, že zde mluvíme o celém obřadu jako jednotce, ne pouze o formuli, v níž je "Jod" invokovaným bohem, "He" Archandělem, atd. Pro pochopení obřadu této formule musíme pohlédnout na funkci čtyř zbraní podrobněji než dosud.

Vyřčení "Jod" je formulací první kreativní síly, onoho otce zvaného "sebepočatý," o kterém se říká: "Ty jsi vyslovil svého Otce, a oplodnil svou Matku." Přidání "He" k "Jod" je svatbou Otce s rovnocennou velkou Matkou, která je odrazem Nuit, zatímco On je Haditem. Toto spojení přivádí na svět syna "Vau," který je dědicem. Nakonec je zplozena dcera "He." Ta je zároveň dvojčetem a dcerou "Vau."³⁶

Jeho posláním je její vykoupení prostřednictvím sňatku, výsledkem čehož je její vysazení na trůn matky, a je to jen ona, jejíž mladistvé objetí může probudit a obnovit starého Vše-Otce. V tomto složitém rodinném vztahu³⁷ je symbolizován celý běh Vesmíru. Ukáže se, že Vyvrcholení je tedy přeci jen na konci. Je to druhá část formule, která symbolizuje Velké Dílo, jež jsme se zavázali naplnit. Prvním krokem k tomu je dosažení Znalosti a Rozpravy Svatého Strážného Anděla, který vykonává Adept Vnitřního Řádu.

Znovuvstoupení těchto dvojčat snoubenců do lůna matky je zasvěcením popsáným v Liber 418, který poskytuje přístup do Nejvnitřnějšího Řádu A.'.A.'. O posledním kroku nemůžeme hovořit.

³⁵ Jod, He, Vau, He, Nevýslovné Jméno (Jehovah) Židů. Čtyři písmena se vztahují ke čtyřem "živlům", Ohni, Vodě, Vzduchu a Zemi, v tomto pořadí.

³⁶ Je v tom ještě hlubší mystérium pro zasvěcence.

³⁷ Formule Tetragrammatonu, jak je běžně chápána, končí objevením se dcery, což je vskutku ponižující.

Nyní vidíme, že provedení magického obřadu korespondujícího s Tetragrammatonem v tomto vznešeném smyslu slova může být obtížné, ne-li nemožné. Při takovém obřadu mohou Rituály očistění samotné zabrat mnohé inkarnace.

Bude tedy nezbytné, abychom se obrátili k jednoduššímu pohledu na Tetragrammaton, kde musíme pamatovat pouze to, že koncové "He" je trůnem ducha, Šin Pentagrammatonu.

Jod bude symbolizovat rychlou a násilnou kreativní energii, poté přijde chladnější a reflektivnější, ale mnohem mocnější proud myslí, Neobstojitelná síla mocné řeky. Tento stav myslí bude následovat rozšíření vědomí, pronikne celým prostorem a nakonec podstoupí krystalizaci v podobě vnitřního světla. Tato změna původní Mysli může být pozorována v průběhu Invokací, jsou-li tyto správně provedeny.

Zvláštní nebezpečí těchto stavů jsou jasná - první je zábleskem v okně - špatně mířenou střílou, druhé je upadnutí do zasnění či reverie, třetí ztráta koncentrace. Chyba v jakémkoli z těchto tří bodů zabrání či poškodí vzniknutí a správnému utváření čtvrtého.

Ve výrazu, který je použit v kapitole XV: "Zapal se," atd., je specifikována první fáze, pokud je tato provedena správně, ostatní fáze proběhnou jakoby samy od sebe. Tolik je napsáno o formuli Tetragrammatonu.

KAPITOLA IV FORMULE ALHIM A ALIM

"ALHIM" (Elohim), je exoterickým slovem pro Bohy³⁸. Je to mužský plurál ženského podstatného jména, ale jeho podstata je ženská.³⁹ Je to dokonalý hieroglyf čísla 5. To by mělo být prostudováno v "Poznámce ke Genezi" (Equinox I, II).

Jsou zde představovány všechny živly, jako v Tetragrammatonu, ale není zde vývoj od jednoho k druhému. Jsou prostě navrženy na sobě - nezkroceny, souladící pouhou povahou jejich divoké, bouřlivé, elasticky neklidné energie. Ústředním písmenem je "He," písmeno dechu, představující Ducha. První písmeno je "Alef," přirozené písmeno Vzduchu, koncové Mem je přirozeným písmenem Vody. Dohromady "Alef" a "Mem" tvoří "Am," matku v jejímž lůně je počat Kosmos. "Jod" však není přirozeným písmenem Ohně. Jeho juxtaopozice s "He" zasvěcuje tento oheň "Jodu" v Tetragrammatonu. Podobně nacházíme "Lamed" pro Zemi tam, kde bychom hledali "Tau" - kvůli vyvolání vlivu Venuše, která vládne Vahám.

"ALHIM" tedy představuje spíše formuli Posvěcení, než úplný obřad. Je to dech požehnání, ale je přesto natolik mocný, že dává život hlíně a světlo temnotě.

Při posvěcení zbraně je "Alef" vířivá síla blesku, blesk letící od Východu k Západu. Toto je dar vlády nad bleskem náležícím Diovi či Indrovi, bohu Vzduchu. "Lamed" je Bodec, tažná síla, a je to také Rovnováha, představující pravdu a lásku Mága. Je to milostná péče, kterou věnuje zdokonalování svých nástrojů a vyrovnání oné divoké síly, která obřad započíná.⁴⁰

³⁸ "Bohové" jsou Síly v Přírodě; jejich "Jména" jsou Zákony Přírody. Tak jsou tedy věční, všemohoucí, všudypřítomní, atd.; a proto je jejich "Vůle" neměnná a absolutní.

³⁹ Představuje Šakti nebo Te; ženskost vždy představuje formu, manifestaci. Mužský Šiva či Tao je vždy skrytou silou.

⁴⁰ Písmena Alef a Lamed mají v tomto Aeonu Hora nekonečně důležitý význam; jsou to Klíče ke Knize Zákona. Na tomto místě nelze říci více než to, že Alef je Harpokrat, Bakchus Diphues, Duch Svatý, "Čistý Blázen," či Nevinné Dítě, který je také Potulným Zpěvákem oplodňujícím Královu Dceru Sám sebou jako Její Dítě; Lamed je Králova Dcera, obětovaná Jím, držící Jeho "Meč a

"Jod" je kreativní energií - prokreativní silou: a přesto je "Jod" samotou a tichem Poustevníka, jímž se Mág stává. "Mem" je písmenem Vody, a je to Mem koncové, jehož dlouhé ploché čáry představují moře v klidu, ne běžné (počáteční a střední) Mem⁴¹, jehož hieroglyf je vlnou. A nakonec, ve středu všeho, sídlí Duch, který v sobě spojuje mírnost Beránka s rohy Skopce, a je písmenem Bakcha či "Krista."⁴²

Poté, co Mág vyrobil svůj nástroj a pečlivě jej vyvážil, a naplnil jej bleskem Vůle, je zbraň odložena, a v tomto Tichu probíhá skutečné Požehnání.

FORMULE ALIM

Je velmi zajímavé porovnat předchozí formuli elementálních Bohů s toutéž formulí zbavenou kreativního ducha. Dalo by se předpokládat, že ALIM, jakožto mužský plurál podstatného jména mužského rodu AL, bude formulí mnohem mužštější než formule ALHIM, jež je mužským plurálem podstatného jména ženského rodu ALH. Stačí krátký pohled na to, abychom se zbavili této iluze. Slovo maskulinum nemá žádného významu, vyjma souvstažnosti s nějakým femininem.

Slovo ALIM bychom mohli ve skutečnosti považovat za neutrum. Díky celkem absurdní konvenci jsou objekty středního rodu považovány za feminina díky jejich zdánlivé a umělé podobnosti, v pasivitě a inertnosti, s neoploďnou ženou. Žena však počíná život díky zásahu muže, zatímco neutrum tohoto může dosáhnout pouze prostřednictvím Ducha. Tak se například z ženského AMA díky operaci falického Jod stává AIMA,⁴³ zatímco ALIM, souhrn mrtvých elementů, rozkvétá pouze prostřednictvím plodného Ducha. Pokud tomu tak je, jak můžeme o ALIM tvrdit, že obsahuje Magickou Formuli? Podrobnější pohled nám ukáže, že je to formule velmi zvláštního druhu.

Slovo má hodnotu 81, což je číslo měsíce. Je to tedy formule čarodějnictví, která spadá po Hekaté.⁴⁴ Pouze romantická středověká perverze vědy představuje mladé ženy jako účastnice čarodějnictví, které je, přesně řečeno, určeno a omezeno na ženy, které již z hlediska Magie ženami nejsou., neboť už nejsou schopny odpovídat mužské formulí, a jsou tedy spíše podobny neutru než femininu. Z tohoto důvodu byla jejich metoda také připisována luně v tom smyslu, kdy ji už nevidíme jako ženského souputníka slunce, ale jako vyhaslý a mrtvý satelit země.

Prostřednictvím formule ALIM nelze provést žádnou skutečnou Magickou operaci. Všechna díla čarodějnictví jsou iluzorní, a jejich zjevný účinek závisí na skutečnosti, že věci lze změnit jejich pouhým přeuspořádáním. Člověk nesmí spoléhat na falešnou Xylenovu analogii, aby oponoval tomuto argumentu. Je skutečností, že geometrické izomery se chovají ke stejné látce různými způsoby. A je samozřejmě někdy nezbytné přeskupit prvky v molekule předtím, než tato může

Rovnováhu" ve svém klíně. Tyto zbraně jsou Soudcem, ozbrojeným mocí provést Jeho Vůli, a Dvěma Svědky "jimiž bude ustavena všechna Pravda" v souladu s jejichž výpovědi bude vynesena rozsudek.

⁴¹ Ve výše uvedeném symbolismu je Jod merkurským "Panenským Slovem", Spermatozoonem skrývající svým světlo pod Pláštěm; a Mem je amniotickým fluidem, záplavou, v níž pluje Život nesoucí Archa. Viz Crowleyho "Lod", Equinox I, X.

⁴² Písmeno He je zde Formulí Nuit, což umožňuje proces sepsaný v předchozích poznámkách. Není však dovoleno plně vysvětlit přesný způsob tohoto uspořádání. Volil jsem raději exoterické atributy, které jsou pro začátečníka dostatečně informativní.

⁴³ AMA je 42, číslo neplodnosti; AIMA, 52, plodnost, BN, SYN.

⁴⁴ Viz Crowleyho "Orfeus" pro Invokaci této Bohyně.

vytvořit buď mužský nebo ženský element ve skutečné Magické kombinaci s nějakou jinou molekulou.

Někdy je tedy nevyhnutelné, aby Mág přeorganizoval strukturu jistých prvků předtím, než je možné začít se skutečnou magickou operací. Přestože je taková práce v technickém smyslu čarodějnictvím, nesmíme ji považovat za nežádoucí, neboť v podstatě všechny operace, které nevedou k transmutaci hmoty, spadají přesně pod tuto hlavičku.

Skutečný problém této formule není součástí její povahy. Čarodějnictví ji považuje za jediný způsob Magie, a obzvláště odpírá Svatému duchu jeho právo na bytí v Jeho Chrámu.⁴⁵

KAPITOLA V FORMULE I.A.O.

Tato formule je nejdůležitější a nejcharakterističtější formulí Osirise, Spasitele Lidstva. "I" je možné začít se skutečnou magickou operací. Přestože je taková práce v technickém smyslu čarodějnictvím, nesmíme ji považovat za nežádoucí, neboť v podstatě všechny operace, které nevedou k transmutaci hmoty, spadají přesně pod tuto hlavičku. Stejná myšlenka je vyjádřena Rosikruciánskou formulí Trojice:

"Ex Deo nascimur.

In Jesu Morimur

Per Spiritum Sanctum reviviscimus."

To samé platí i pro Slovo Lux, L.V.X., které je tvořeno rameny kříže. Je to formule implikovaná na ony starověké i moderní monumenty, kterými je oslavován falus jako Spasitel Světa.

Doktrína Zmrtvýchvstání tak, jak je běžně chápána, je falešná a absurdní. Dokonce ani nevychází z "Písma." Sv. Pavel neztotožňuje posvěcené tělo, které vystupuje na nebesa, se smrtelným tělem, které umírá. Naopak, trvá na tom, aby se tato dvě těla jasně rozlišovala.

Totéž platí i o magickém obřadu. Mág, který je zničen pohlcením Boží tváří, je skutečně zničen. V Kruhu zůstává pouze ubohý smrtelný automat. Nemá pro Něj větší význam než prach na podlaze.⁴⁷

Předtím, než se začneme zabývat detaily "I.A.O." jako magické formule, měli bychom poznamenat, že jde v podstatě o formuli Jógy či meditace, ve skutečnosti je to vlastně základ všech odvětví mystiky.

⁴⁵ Zasvěcení XI Stupně O.T.O. poznamenají, že existuje ještě jedna formule ALIM, doplňující tu, kterou zde předkládáme. 81 lze považovat za číslo Jesod místo za číslo Luny. Skutečný význam slova může být považován za vyjádření formule. Alef lze vztahovat k Harpokratovi, s narážkou na Catullovu známou báseň. Lamed může označovat exaltaci Saturna a zvláště může označovat Tři Meče. Jod potom připomíná Herma a Mem Viselce. Máme tak Tetragrammaton bez jakéhokoli ženského prvku. Původní hybnou silou je zde Duch Svatý a jeho prostředky či zbraněmi jsou "Meč a Rovnováha". Spravedlnost je tedy vykonána na merkurské "Panně" s tím výsledkem, že je Muž "Pověšen" či prodloužen - jako v předchozím případě; zde však není otázky nového uspořádání; kreativní síla je použita pouze k ničení a je zcela pohlcena ve své vlastní sféře (či válci podle Einsteinovy rovnice) činu. Toto dílo má být považováno za "Svatost Pánu". Židé svým adeptům ve skutečnosti dávali titul Kadoš (svatý). Jejím účinkem (formule) je posvěcení Mága, který ji provede zvláštním způsobem. Můžeme si také povšimnout korespondence Devítky s Tet, XI, Lvem a Hadem. Velkou výhodou této formule je skutečnost, že se vyhýbá kontaktu s nižšími úrovněmi, že je soběstačná, že nezahrnuje žádnou zodpovědnost, a že nejen zanechává mistry posílené v sobě samých, ale i zcela svobodných k naplnění své základní Podstaty. Její zneužití je ohavností.

⁴⁶ Existuje ještě zcela jiná formule, v níž I je otec, O Matka, A dítě - a ještě jiná, v níž jsou I.A.O. všechno otcové různých druhů vyvážení H.H.H., 3 Matkami, aby doplnily Univerzum. Ve třetí, skutečné formulí Šelmy 666, jsou I a O protiklady, které vytvářejí pole působnosti A. To je však vyšší záležitost nevhodná pro tuto základní příručku. Viz však Liber Samekh, Bod II, Sekce J.

⁴⁷ Je to pro něj nástroj, získaný stejným způsobem, jakým si astronom koupí teleskop. Viz Liber Alef pro plně vysvětlení předmětů dosažených díky inkarnaci; viz také Část IV této Knihy IV.

Na počátku meditačního cvičení se vždy⁴⁸ objevuje tichá a klidná rozkoš, přirozený jemný růst a postup, člověk je živě zaujat prací, všechno je jednoduché, člověk je potěšen tím, že začal. Dříve či později je tento pocit vystřídán depresí - Temnou Nocí Duše, nekonečnou únavou a nechutí k práci. Ty nejprostší a nejsnazší věci se stávají téměř neproveditelnými. Tato neschopnost zaplavuje mysl neklidem a zármutkem. Intenzita tohoto utrpení může být sotva pochopena někým, kdo je nezažil. To je údobí Apofise.

Je následováno nikoli návratem Isis, ale příchodem Osirise. Předchozí stav není obnoven, ale je vytvořen stav nový, lepší, jehož lze dosáhnout pouze prostřednictvím smrti.

Samotní Alchymisté učili stejnou pravdu. Zprvu je hmota díla hrubá, primitivní, a přeci "přirozená." Po projití několika fázemi se objevil "černý drak," z něj vyšlo čisté a dokonalé zlato.

Dokonce i legenda o Prométeovi obsahuje stejnou formuli, stejně jako příběh o Ježiši Kristu a mnohých dalších mytických polobohů uctívaných v různých zemích světa.⁴⁹

Magický obřad zkonstruovaný podle této formule je tedy blízký základní harmonii s přirozeným mystickým procesem. Zjistíme, že je základem mnoha důležitých iniciací, obzvláště Třetího stupně v zednářství a obřadu 5°=6_ G'.D.', popsaného v Equinoxu I, III. Pomocí této formule lze vytvořit vhodný obřad samozasvěcení. Jeho podstatou je oděni se do královského roucha, svlečení a zabítí sebe sama, a probuzení se ze smrti ke Znalosti a Rozpravě se Svatým Strážným Andělem⁵⁰. Existuje etymologická shodnost mezi Tetragrammatonem a "IAO," ale obě magické formule jsou zcela odlišné, jak ukazují námi zde uvedené popisy.

Profesor William James ve svých "Varieties of Religious Experience" správně rozlišoval náboženské skupiny "jednou zrozených" a "obrozených," náboženství nyní prohlášené v Liber Legis však obě uvádí do souladu tím, že je transcendentalizuje. Není v něm pokus zbavit se smrti jejím popřením, jak to provádějí "jednou zrození" a ani přijímání jí jako brány k novému životu, jak je tomu mezi "obrozenými." A.'.A.'. přijímá život i smrt jako rovnocenné události, znamenající totéž, co noc a den pro existenci této planety. Abychom však dosáhli tohoto pohledu, musíme planetu pozorovat z povzdálí. Bratr A.'.A.'. pohlíží na (jak by řekl někdo jiný) "svě já" jako na jeden ze skupiny mnoha jevů. Je oním "ničím," jehož vědomím je v jednom smyslu vesmír považovaný za jediný fenomén v čase a prostoru, a v opačném smyslu negace tohoto vědomí. Tělo a mysl člověka jsou (pokud vůbec) důležité jen co by teleskop pro astronoma. Pokud je teleskop zničen, nestane se vesmíru, který je jím zkoumán, vůbec nic významného.

Nyní pochopíme, že formule IAO je formulí Tiferet. Mág, který ji užívá, si je vědom sám sebe jako člověka podléhajícího utrpení a snažícího se překonat tento stav sjednocením s bohem. To se mu bude jevit jako Svrchovaný rituál, jako poslední krok. Jak už však bylo naznačeno dříve, je to pouze krok předběžný. Pro obyčejného dnešního člověka to však představuje významný krok kupředu, a existuje ještě jedna formule, která této předchází a jejímž zkoumáním se bude zabývat Kapitola VI.

Mistr Therion v Sedmnáctém roce Aeonu zrekonstruoval slovo IAO tak, aby odpovídalo podmínkám Magie vystavené progresivním změnám. Slovem Zákona je Thelema, jejímž číslem je 93, a toto číslo by mělo být i kánonem odpovídající Mše. Proto rozšířil IAO tím, že O značil jako Ajin a přidal Vau jako předponu a příponu. Celé slovo je tedy Vau Jod Alef Ajin Vau jehož součet je 93. Toto nové slovo můžeme nyní podrobně analyzovat, abychom prokázali, že jde o pravý hieroglyf Rituálu Samozasvěcení v tomto Aeonu Hora. Podrobnější korespondence k následující tabulce viz v Liber 777. Základní body jsou tyto:

⁴⁸ Pokud ne, znamená to, že člověk nepracuje správně.

⁴⁹ Viz J.G. Frazer, "Zlatá ratolest," J.M. Robertson, "Pohanský Kristus," A. Crowley, "Ježíš," atd., atd.

⁵⁰ Tato formule, přestože je nyní potlačena formulí HORA, Korunovaného a Dobývajícího Dítěte, zůstává stále platná pro ty, kdo ještě nepřijali úhel pohledu Zákona Thelemy. Viz však Dodatek, Liber SAMEK. Srovnej také "Kniha Ducha Živoucího Boha," kde je rituál podaný "in extenso" v poněkud jiných liniích: Equinox I, III, str. 269-272.

tabulka

Iota-Alfa-Digamma má v proměně Aeonů různé významy.

"Aeon Isis." Věk Matriarchátu. Velké dílo pojmáno jako přímá a jednoduchá záležitost. Tuto teorii nacházíme ve zvycích Matriarchátu. Parthenogeneze je považována za pravdivou a skutečnou. Panna (Jod) v sobě nese Princip Růstu - epicenní Hermetické sémě. Z něj se stává Dítě ve vejci (A - Harpokrat) díky vlastnostem Ducha (A - Vzduch oplodňující Matku - Sup) a z toho vychází Slunce či syn (Digamma - písmeno Tiferet, 6, i pokud je hláskováno jako Omega, v koptštině, viz 777.)

"Aeon Osirise." Patriarchální věk. Dvě pohlaví. I je pojmáno jako Otec - Hůlka. (Jod v Tetragrammatonu.) Dítě je pronásledováno Drakem, který vypouští ze své tlamy povodeň, aby je pohltila. Viz "Zjevení," VII. Drak je také Matkou - Freudovou "Zlou Matkou." Je to Harpokrat ohrožovaný krokodýlem v Nilu. Nacházíme zde symbolismus Archy, Osiridovy rakve, atd. Lotos je Yoni, Voda Amniotické fluidum. Aby mohlo žít svým vlastním životem, musí dítě opustit svou Matku a překonat pokušení vrátit se k ní zpět do bezpečí. Kundry, Armida, Jokasta, Kirké, a další, jsou symboly této síly, která pokouší Hrdinu. Pokud ji ovládne, může ji využít ve svůj prospěch⁵¹, aby uzdravila jeho otce (Amfortas), pomstila jej (Osiris), či jej umírnila (Jehova). Aby dospěl v mužství, musí se zbavit závislosti na ní, získat své Kopí (Parsifal), přivlastnit si zbroj (Achiles), či zhotovit svůj kyj (Herkules)⁵², a vyrazit do bezvodé pustiny jako Kršna, Ježíš, Oidipus, chi.tau.lambda - dokud nepřijde hodina, kdy jako "Královský syn" musí získat Princeznu a usednout na cizí trůn. Téměř všechny hrdinské legendy obsahují tuto formuli s překvapivě podobnými symboly. Digamma. Vau Slunce-Syn. Měl by být smrtelníkem, ale je tomu tak? Zdá se, že pravda je absolutně překroucená: svaté symboly nic takového nenaznačují. Tato lež je podstatou Velkého Černokněžnictví. Osiridovské náboženství je Freudovskou fantasií utvořenou z lidské hrůzy ze smrti a neznalosti Přírody. Parthenogenetická idea přetrvává, ale je nyní formulí pro vtělení polobohů či božských králů. Ti musejí být zabiti, aby tím či oním způsobem znovu vstali z mrtvých.⁵³

"Aeon Horův." Dvě pohlaví v jediné osobě.

Digamma Iota Alfa Omikron Digamma: 93, úplná formule, uznávající Slunce jako Syna (Hvězdu), jako preexistentní manifestovanou Jednotu, z níž vše vychází, a k níž se vše vrací. Velkým dílem je přetvoření úvodního světa Digamma Digamma světa Assiah (světa materiální iluze) v konečné Digamma Iota Digamma světa Aciluth⁵⁴, světa čisté reality.

Úplné vyjádření Jména je Digamma Digamma + Iota Digamma Delta + Alfa Lambda Pí + Omikron Iota Ný + Digamma Iota = 309 = ShT = XX + XI = 31, což je tajný Klíč Zákona.

Digamma je manifestovanou Hvězdou.

Iota je tajným Životem.....Had

Iota je tajným Světlem.....Lampa

Iota je tajným Tichem.....Plášť

Iota je tajnou Láskou.....Hůlka

Iota je tajnou Svobodou.....Křídla

Všechny tyto symboly se nacházejí na Trumfu "Poustevníka."

Jsou silami Jod, jehož prodloužením je Vau.

Jod je rukou, jíž člověk projevuje svou Vůli. Je to také

Panna, jeho podstata je

Alfa, které je Dítětem. které "formulovalo svého Otce a zplodilo svou Matku" - Harpokrat, atd., jako dříve, ale vyvíjí se dále v

⁵¹ Její celá řeč v posledním Aktu je "Dienen: Dienen".

⁵² Všimněte si, že všichni tři byli nějakou dobu mezi ženami jako neutra, jimž bylo bráněno v životě muže.

⁵³ Všechny tyto ideje lze vysvětlit díky antropologii. Není to však jejich zatracení, nýbrž jejich ospravedlnění; neboť zvyky a legendy lidstva odrážejí pravou podstatu tohoto druhu.

⁵⁴ Pro toto hláskování viz 777.

Omikron, "Dábla" (také "další" skryté Oko) povzneseného formulí Horovy Inicie, podrobně popsanou na jiném místě. Tento "Dábel" je zván Satan či Šaitan, a je lidmi s hrůzou obávaný, neboť ti neznají jeho formulí, a jelikož sebe samé považují za zlo, obviňují i samotnou přírodu z jejich vlastního přízračného zločinu. Satan je Saturn, Set, Abrasax, Adas, Adonis, Attis, Adam, Adonai, atd. Nejvážnějším obviněním proti němu je skutečnost, že je Sluncem z Jihu. Starověcí Zásvěcenci žijící v zemích, jejichž krví byly vody Nilu a Eufratu, spojovali Jih se smrtelným, horkem, a prokleli světovou stranu, z níž přicházejí ty nejprudší sluneční paprsky. Dokonce i v legendě o Hiramovi se praví, že byl poražen a zabit za pravého poledne. Kozoroh je navíc znamením, do kterého slunce vstupuje když se dostává nejdále na jih při zimním slunovratu, v období smrti vegetace pro lidi na Severní polokouli. To byl druhý důvod pro prokletí jihu. Třetím byla tyranie horkých, suchých, jedovatých větrů, zrádnost pouští a oceánů, děsivých kvůli tajemnosti a neprůchodnosti, to vše se v jejich mysli spojovalo s Jihem. Pro nás, znalé astronomických skutečností, je toto nepřítelství k Jihu hloupou pověrou, kterou vytvořily zeměpisné podmínky našich animistických předků. Nevidíme žádné nepřítelství mezi Vlevo a Vpravo, Nahore a Dole, a podobnými páry protikladů. Tyto antiteze jsou pouze vyjádřením vztahů, jsou konvencemi představujícími naše ideje v pluralitním symbolismu založeném na dualitě. "Dobro" musí být definováno v termínech lidských ideálů a instinktů. "Východ" nemá žádného významu, pokud není spojen s něčím pozemským, kupříkladu faktem, že absolutní směr ve vesmíru se mění o jeden stupeň každé čtyři minuty. "Nahore" není tím samým pro žádné dva lidi, pokud zrovna nejsou na stejné spojnici se středem země. "Tvrdost" je soukromý vjem ovlivněný našimi svaly. "Pravda" je zcela nerozlušitelným epitetem, jež odolal analýze našich nejschopnějších filozofů.

Nebojíme se tedy obnovit "uctívání d'ábla," skupiny "Bohů," kteří jsou díky zákonům zvuku a fenoménům řeči a sluchu, pojmenováni tak, že jejich jména obsahují písmena Š a D vokalizovaná volným dechem A. Tato jména obsahují kvality odvahy, rychlosti, energie, pýchy, moci a triumfu, jsou to slova představující kreativní a otcovskou vůli.

"Dábel" je tedy Kozorohem, Kozlem, který skáče po nejstrmějších horských úbočích, Boží tvář, která, pokud se v člověku manifestuje, promění člověka v Aegipan, ve Vše.

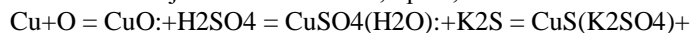
Slunce vstupuje do tohoto znamení když se obrací, aby započalo nový rok na Severu. Je také samohláskou O, představující řev, výbuch a rozkaz, neboť je to výdech řízený pevným kruhem úst.

Je Otevřeným Okem poledního Slunce, před kterým procházejí všechny stíny: je také Skrytým Okem, které tvoří podobu jeho Boha, Světla, a dává orákulům sílu věštby a osvětluje mysl.

Je tedy Člověkem přetvořeným v Boha, povýšeným, snaživým, vědomě se přivedl k plné síle, a je připraven vyrazit, aby spasil svět. Nemůže se však objevit ve své pravé podobě, pohled na Pana by přivedl lidi k šílenství. Musí skrýt sám sebe do své původní podoby.

Navenek se tedy jeví jako člověk, kterým byl na počátku. Žije lidským životem, ve skutečnosti je cele člověkem. Jeho zasvěcení z něj však učinilo vládce Události tím, že mu dalo poznání toho, že cokoli se mu přihodí, je výsledkem této skutečné vůle. Poslední stadium je tedy v naší formulí vyjádřeno jako koncové:

Digamma - Řada transformací neovlivnila jeho identitu, vysvětlila však jeho podstatu jemu samotnému. Podobně je i Měď stále mědí, i poté, co

Na konci je stejná měď, my jsme ovšem poznali některé z jejích vlastností. Především jsme poznali, že se nedá zničit, zůstává sebou samou i přes všechna její dobrodružství a ve všech svých přestrojeních. Vidíme také, že může využívat pouze svoje síly, naplňovat možnosti své povahy a uspokojovat své potřeby ve slučování se svými protějšky. Její existence jako oddělené látky je důkazem jejího podléhání stresu, a ten pociťuje jako bolest nepochopitelné touhy, dokud nepozná, že každá zkušenost je úlevou, vyjádřením sebe sama, a že může být zraněna tím, co se jí přihodí. Ve Věku Osirise bylo skutečně zjištěno, že Člověk musí zemřít, aby mohl žít. Nyní, ve Věku Hora, však víme, že každá událost je smrtí, subjekt a objekt se navzájem ničí v "lásce pod vůlí." Každá taková smrt je sama o sobě životem, prostředkem, s jehož pomocí si každý v sérii epizod uvědomuje sebe sama.

Druhým hlavním bodem je přerod dítěte Bakcha A v Pana O (Parsifal s Kopím, atd.)

Prvním procesem je nalezení I ve V - zasvěcení, očištění, nalezení vlastního Skrytého Kořene, epicenní Panny, které je 10 (Malkuth), ale plně hláskované je 20 (Jupiter).

Toto Jod v "Panně" se rozvíjí do Dítěte ve Vejci formulací Skryté Moudrosti, Hermovy Pravdy v Tichu Bláznově. Vydobyl si Oko-Hůlku, spatřil čin, a je uctíván. Obrácený Pentagram - Bafomet - plně dospělý Hermafrodit - znovu počíná sám sebe jako Vau.

Všimněme si, že v jediné osobě jsou nyní dvě pohlaví, takže každý jedinec je schopný rozmnožovat sám sebe, zatímco ve věku Isis bylo známo pouze jedno pohlaví a ve věku Osirise se uvažovalo o dvou opačných pohlavích. Formule je ve všech případech také Láskou, a konec je počátkem na vyšší úrovni.

I je tvořeno odstraněním části V, A vyvážením čtyř I, O vytvořením obráceného trojúhelníku Jod, což naznačuje formuli Nuit - Hadit - Ra-Hoor-Khuit. A je prvkem vířivým jako Svastika - kreativní energie ve vyvážené činnosti.

KAPITOLA VI FORMULE NEOFYTY⁵⁵

Tato formule se zabývá obyčejným člověkem, ničeho neznalým a neschopným. Je tedy představován se zavázanýma očima a svázaný. Jedinou pomocí je mu snaha a touha, které zpodobňuje jeho představený, který jej uvádí do chrámu. Než vstoupí do chrámu, musí být očištěn a posvěcen. Jakmile vstoupí do Chrámu, požaduje se od něj, aby se spoutal přísahou. Jeho snaha je nyní formulována jako Vůle. Obejde Chrám z důvodů, uvedených v kapitole "O gestech." Po dalším očištění a posvěcení je mu na okamžik dovoleno spatřit Pána Západu a získat odvahu⁵⁶ k pokračování. Potřetí je očištěn a posvěcen, a spatří Pána Východu, který udržuje rovnováhu, který jej udrží na přímé cestě. Na Západě získává energii. Na Východě je mu ukázáno, jak si onu energii zachovat. Takto posílen, může být přijat do Řádu jako neofyta třemi vrchními představenými, aby takto sjednotil Kříž s Trojúhelníkem. Potom může být zasvěcen mezi Sloupy Chrámu, aby obdržel poslední očištění a požehnání. V tomto okamžiku je mu předáno tajemství jeho stupně a je odstraněno poslední z jeho pout. To vše je zpečetěno svátostí Čtyř Živlů.

Uvidíme, že účelem tohoto obřadu je přivést věc inertní a neschopnou do vyváženého pohybu daným směrem. Četné příklady této formule jsou uvedeny v Equinoxu I, II a III. Je to formule Obřadu Neofyty G.D. Měla by být používána pro zasvěcení všech zbraní užívaných mágem, a může být použita i jako první formule zasvěcovací.

⁵⁵ Viz Obřad Neofyty, Equinox I, II.

⁵⁶ Strach je zdrojem všeho klamného vnímání. Dokonce i Freud postřehl tento fakt.

Kniha nazvaná Z 2⁵⁷ (Equinox I, III) poskytuje plné detaily této formule, kterou nelze nikdy považovat za dostatečně prostudovanou a prozkoušenou. Je to, naneštěstí, nejsložitější ze všech formulí. To je ovšem úskalí prvních kroků v díle, které je natolik spleť, že pro jeho sjednocení musíme vykonat mnoho operací.

KAPITOLA VI **FORMULE SVATÉHO GRÁLU: ABRAHADABRA: "a jistých dalších Slov." Také:** **MAGICKÁ PAMĚŤ**

I

Hieroglyf zobrazený na Sedmém Klíči Tarotu (popsaný ve 12. Aethyru, Liber 418, Equinox I, V) je Kočí NAŠÍ PANÍ BABALON, jejíž Grál nese v náruči, a který stráží.

Toto je důležitá formule. Je to, v jistém smyslu, První z Formulí, neboť je to formule Odříkání⁵⁸. Je také Posledním!

Říká se, že tento pohár je plný Krve Svatých; to jest, každý "svatý," či mág, musí do tohoto poháru dát poslední kapku krve svého života. To je prvotní cena zaplacená za získání magické moci. A pokud magickou mocí myslíme skutečnou moc, splynutí všech sil s Prvotním Světlem, skutečnou Svatbu Růžového Kříže, pak je to krev oběti Panenství, úplná oběť k potěšení Pána, oběť, jehož jedinou odměnou je bolest při porodu jeho dítěte.

Avšak "zaprodání duše ďáblu," obětování čehokoli pro osobní zisk⁵⁹, to je černá magie. Pak už nejsi tím ušlechtilým, který ze sebe dává vše, ale ubohým podvodníkem.

⁵⁷ Části týkající se divinace a alchymie jsou tím nejgrotesknějším nesmyslem ve druhém případě, zatímco v prvním jsou obskurní a nepraktické.

⁵⁸ Není v tom žádný morální důsledek. Ale vybrat si A znamená odmítnout ne-A: přinejmenším tedy pod Propastí.

⁵⁹ "Zdánlivý" osobní zisk, ve skutečnosti žádný osobní zisk neexistuje; takže celý takový obchod je klamem z obou stran.

Tato formule má ovšem poněkud jiný symbolismus, neboť je to Žena, jejíž pohár musí být naplněn. Je to tedy oběť Muže, který dává život svým potomkům. Žádná žena v sobě totiž nemá princip nového života, pouze jej může dočasně přechovávat, pokud je jí předán.

Formule však obsahuje ještě mnohem více. Je to totiž celý život, co MÁG NAŠÍ PANÍ nabízí. Kříž je Smrtí i Zrozením, a právě na tomto Kříži kvete Růže. Plný význam těchto symbolů je tak obsáhlý, že by se sotva vešel do základního pojednání tohoto druhu. Člověk musí být Adeptem Exemptem, a musí být připraven pokročit dále, aby mohl na tyto symboly pohlédnout alespoň z nižší úrovně. Pouze Mistr Chrámu je může plně pochopit.

(Čtenář však může prostudovat Liber CLVI v Equinoxu I,VI, 12. a 13. Aethyr v Liber 418 v Equinoxu I,V a symbolismus 5° a 6° v O.T.O.)

O uchování této krve, kterou NAŠE PANÍ nabízí PRASTARÉMU, CHAOSU⁶⁰ Otcí Všeho, aby jej oživila, a o tom, jak jeho božská Podstata naplňuje Dceru (duši Člověka) a umisťuje ji na Trůn Matky, naplňující tak Záměr Univerza, a konečně odměňující Syna (Mága) desetitisíckrát, by bylo na tomto místě ještě nevhodnější hovořit. Tak svaté je mystérium Arkána Mistrů Chrámu, že je zde naznačeno proto, aby oslepilo ty zbrklé, kteří by chtěli, aniž by toho byli hodni, nadzvednout závoj, a zároveň abychom osvětlili temnotu jediným paprskem Slunce, který dává nový život a světlo.

II

ABRAHADABRA je slovo, které lze prostudovat v Equinoxu I,V, v "Chrámě Šalamouna Krále." Představuje Velké Dílo v dokonalosti, a proto je archetypem všech menších magických operací. Je svým způsobem příliš dokonalé na to, aby ho bylo možno vhodně využít v jakékoli z nich. Příklad takové operace však lze najít v Equinoxu I,VI, v "Chrámě Šalamouna Krále," kde je podrobně popsána invokace Hora podle této formule. Povšimněte si odrážení myšlenek jedné proti druhé. Formule Hora nebyla ještě tak podrobně propracována, aby bylo možno napsat pojednání o její exoterní teorii i praxi; můžeme však říci, že je v porovnání k formuli Osirida jako turbína k výbušnému motoru.

III

Existuje mnoho dalších svatých slov, která obsahují formule s velkou mocí v určitých operacích.

Například, V.I.T.R.I.O.L. dává určité Uspořádání Planet užitečné pro Alchymistické dílo. Ararita je formulí makrokosmu, velice silnou v jistých velmi vysokých Magických Operacích Nejvnitřnějšího Světla. (Viz Liber 813.)

Formule Thelema může být shrnuta takto: Theta "Babalon a Šelma ve spojení" - epsilon náleží Nuit (CCXX, I,51) - lambda Dílo dokonalé ve Spravedlivosti (rovnováze) - eta Svatý Grál - mí Voda v něm obsažená - alfa Dítě ve Vejci (Harpokrat na lotosovém květu).

Formule "Agape" je následující:

Dionýsos (Alfa) - Panna Země gamma - Dítě ve Vejci (alfa - obraz Otce) - Vraždění Neviňátek pí (lis na víno) - Doušek Extáze eta.

Student zjistí, že pro něj bude velice užitečné prozkoumat tyto ideje podrobně a osvojit si techniku jejich aplikace.

Existuje také Gnostické jméno ze Sedmi Samohlásek, které tvoří muzikální formuli, velmi mocnou při evokaci Duše Přírody. Dále existuje ABRAXAS; XNOUBIS; MEITHRAS; a můžeme říci, že každé pravé Jméno Boží dává formuli pro invokaci daného Boha.⁶¹ Bylo by tedy nemožné,

⁶⁰ CHAOS je obecný název pro souhrn všech Jednotek Existence; je to tedy jméno ve své formě ženského rodu. Každá jednotka CHAOSU je sama o sobě Vše-Otcem.

⁶¹ Členové VI Stupně O.T.O. jsou si dobře vědomi Magického Slova, jehož analýza obsahuje veškerou pravdu, lidskou i Božskou, slovo mocné pro každou skupinu, která se je odváží použít.

přestože by to bylo velmi užitečné, analyzovat všechna tato jména. Obecná metoda byla už předložena, a mág sám si musí vypracovat danou formuli pro daný případ.⁶²

IV

Měli bychom poznamenat, že každý stupeň má svou zvláštní magickou formuli. Formule Abrahadabra nás, lidské bytosti, v podstatě zajímá jen proto, že jde o formuli představující pentagram, čili mikrokosmos; abychom dosáhli rovnováhy, musíme použít hexagram, čili makrokosmos. Jinými slovy, $5^{\circ}=6_{-}$ je formulí Sluneční operace; ale $6^{\circ}=5_{-}$ je formulí operace Marsu, a toto přeskupení znaků představuje zcela odlišná Díla. V prvním případě jde o rozplynutí mikrokosmu v makrokosmu; ve druhém jde o oddělení určité síly z makrokosmu, stejně jako když se divoch snaží vyrobit sekeru z pazourkové pecky ukryté v křídové skále. Podobně bude operace Jupitera spočívat v jeho vyvážení s Venuší. Její grafická formule bude $7^{\circ}=4_{-}$, a bude k ní patřit jisté slovo charakterizující tuto operaci, stejně jako Abrahadabra představuje Operaci Velkého Díla.

Jako obecné pravidlo můžeme říci, že čím jsou od sebe strany, které chceme vyvážit, vzdálenější, tím obtížněji se operace provádí.

Uvedeme-li tedy příklad osobní operace symbolizované stupni, je obtížnější stát se Neofytou, $1^{\circ}=10_{-}$, než postoupit na stupeň Zelatora, $2^{\circ}=9_{-}$.

Zasvěcení je tedy s postupem snadnější, v jistém smyslu, jakmile je podstoupen první krok. Ale (obzvláště po překročení Tiferet) vzdálenost mezi jednotlivými stupni roste neuvěřitelně geometrickou řadou.⁶³

Je zřejmé, že nemůžeme poskytovat detaily těchto formulí. Před započítím jakékoli operace ji mág musí řádně prostudovat z hlediska Kabaly, aby vypracoval teorii její dokonalé symetrie. Přípravenost je v Magii stejně důležitá jako ve válce.

V

Bylo by vhodné podrobněji prostudovat podivně vyhlížející slovo AUMGN, neboť jeho analýza poskytuje dokonalou ilustraci, podle které může Praktikus tvořit svá vlastní Svatá Slova.

Toto slovo bylo vysloveno samotným MISTREM THERIONEM jako prostředek vyhledávající jeho osobní dílo Šelmy, Logosu Nového Aeonu. Nejprve musíme prohlédnout slovo, které nahrazuje, z něhož vzniklo: slovo AUM.

AUM je posvátná hinduistická mantra, jež byla nejvyšším hieroglyfem Pravdy, souhrnem Svatého Učení. Bylo o něm sepsáno již mnoho knih; pro náš účel však postačí vysvětlit, jak začalo sloužit k reprezentaci základních filozofických doktrín Rišů.

⁶² Svatá Kabala (Viz Liber D v Equinoxu I, VIII, Doplněk a Liber 777) nabízí prostředky potřebné analýzy a aplikace. Viz také Equinox I, IV, "Chrást Šalamouna Krále".

⁶³ Nedávno bylo navrženo, aby byla tato Hierarchie Stupňů "zničena a nahrazena" - kruhovým systémem 13 rovnocenných stupňů. V jistém smyslu je samozřejmě každý stupeň Věci samou o sobě. Ale Hierarchie je jedinou přesvědčivou metodou klasifikace pozorovaných faktů. Připomíná to Demokracii, která, informována Ministrem Vnitřním o tom, že nedostatek zásob byl vyvolán Zákonem Nabídky a Poptávky, vydala jednomyslné rozhodnutí o zrušení toho zločinného měřítka!

Každý člověk, ať už je jeho stupeň v Řádu jakýkoli, má také "přirozený" stupeň příslušející jeho zvláštní ctnosti. Může očekávat, že bude "vyhozen" na tento stupeň, když se stane $8^{\circ}=3_{-}$. Tak může být člověk, ve své kariéře, v podstatě typem Necach; jiný Hod. Stejně tak Rembrandt a Rafaelo měli každý svůj úhel pohledu ve všech stupních svého umění. V praxi to může znamenat, že někteří aspiranti budou mít velké potíže při dosahování některých stupňů; nebo ještě hůře, je možné, že jejich vrozené predispozice je ovlivní tak, že budou odmítat práci, která je nepřitahuje a budou se věnovat pouze práci, která je láká. Tak se mohou stát ještě nevyváženějšími, což může vést ke katastrofickým výsledkům. Úspěch v tom, co člověka baví, je pokušení; ten, kdo se mu poddá, omezuje hranice svého vlastního růstu. Pravda, každá Vůle je zvláštní, částečná; ale i tak se člověk může rozvinout pouze symetrickou expanzí. Musí být přizpůsobena Univerzu, jinak není dokonalá.

Především představuje celý průběh zvuku. Je vyslovováno tak, že začíná vypuzením dechu ze zadní části hrdla, prochází kruhovým otvorem mezi rty a mění se tak z A na O (či U) a uzavřením rtů se z něj stává M. Symbolicky je tím naznačen běh Přírody, postupující od volného a beztvareho stvoření ke kontrolované a utvářené existenci, až k tichu a zániku. Tyto tři zvuky jsou sladěny do jediného; a tak toto slovo představuje hinduistickou Trojici Brahmy, Višnu a Šivy; a také pochody v přírodě ovládané jejich trojjedinou energií. Je to tedy formule Manvantary, čili osobní manifestované existence, jež se střídá s Pralayou, během níž je stvoření latentní.

Z hlediska kabalistické analýzy má toto slovo podobné vlastnosti. A je negativní, a také je jednotou, která se soustředí do pozitivní formy. A je svatý duch, jež počíná Boha v těle Panny podle formule známé čtenářům "Zlaté ratolesti." A je také "dítětem ve Vejci" takto vznikajícím. Kvalita A je tedy oboupohlavní. Je to původní bytost - Zeus Arrhenothelus, Bakchus Diphues, či Bafomet.

U či V je samotný vtělený Syn. Jeho číslem je 6. Představuje tedy dvojnou povahu Logosu, božskou a lidskou; pronikání dvou trojúhelníků v hexagramu. Je to počáteční číslo Slunce, jehož číslem posledním⁶⁴ je 666, "číslo člověka."

Písmeno M představuje ukončení tohoto procesu. Je to Viselec v Tarotu; oddělování individuálního od absolutního je uzavřeno smrtí.

Vidíme tedy, že AUM je v obou systémech vyjádřením dogmatu zahrnujícího katastrofu a zkázu přírody. Je tedy shodné s formulí Zabitého Boha. "Zmrtvýchvstání" a "nanebevstoupení" v tomto slově obsaženy nejsou. Ty jsou až pozdějšími výmysly nepodloženými žádnou nezbytností; lze je vlastně popsat jako freudovské fantazie vyvolané strachem čelit realitě. Hinduistovi případnou ještě bezvýznamnější. Z jeho pohledu je samotná existence sporná⁶⁵; a jeho základní snahou je invokovat Šivu⁶⁶, aby zničil iluzi, jejíž otrokářství je kletbou Manvantary.

Nejdůležitějším zjevením Horova Aeonu je skutečnost, že AUM nepředstavuje fakta přírody. Tento pohled je založen na nepochopení charakteru existence. Mistr Therion brzy zjistil, že AUM je zavádějící a nevhodný hieroglyf. Vyjadřuje pouze částečnou pravdu a obsahuje podstatný klam. Rozhodl se tedy následně upravit toto slovo tak, aby představovalo Arkánium odhalené Aeonem, jehož Logosem se mu podařilo stát.

Základním úkolem bylo vyjádřit skutečnost, že příroda není katastrofická, ale postupuje prostřednictvím vln. Manvantara a Pralaya jako by tedy byly komplementárními křivkami; hinduistická doktrína však pevně trvá na popírání kontinuity na dalších úrovních. Bylo však zároveň nezbytné vyhnout se narušení Trojnosti tohoto slova, ke kterému by došlo přidáním dalších písmen. Zároveň bylo žádoucí jasně vyjádřit skutečnost, že písmeno M představuje operaci, která se ve skutečnosti v přírodě vyskytuje pouze jako ústup fenoménu od absolutna; takový proces není opravdovým zničením, přestože jej lze takto pochopit, ale naopak, osvobozením od modifikací považovaných za skutečnou podstatu. Zdálo se mu, že pravou podstatou Ticha je schopnost vést nepřerušené vibrace vlnivé energie osvobozené od falešných koncepcí, připojených k ní prostřednictvím Ahamkary, neboli Ego tvořící schopnosti, jež předpokládá, že vědomí tvoří existenci, což vede k považování vlastního charakteristického charakteru za vlastní celé přírodě.

Vlnovitá formule rozkladu je v Kabale představována písmenem N, které se vztahuje ke Štíru, jehož trojná povaha obsahuje Orla, Hada a Štíra. Tyto hieroglyfy samotné představují formule inkarnace. Snažil se také využít písmeno G, další trojjedinou formulí vyjadřující aspekty měsíce, což dále vyjadřuje podstatu lidské existence následujícím způsobem: Samotný měsíc je mrtvou koulí; slunce mu však dodává podobu světla; a stejně tak jsou jednotlivá vtělení odrazem toho, čím individuální hvězda, člověk, je; zůstává sama sebou, ať už se země otáčí jak chce, a zda ji vnímá, či nikoli.

⁶⁴ Slunce je 6, čtverec 6x6 obsahuje 36 čtverců. V tomto čtverci uspořádáme čísla 1 až 36 tak, aby každý řádek, sloupec i úhlopříčka dával v součtu stejné číslo. Toto číslo je 111; součet všech je 666.

⁶⁵ Thelemité souhlasí s tím, že manifestovaná existence obsahuje Nedokonalost. Ale chápou, proč Dokonalost přijala toto přestrojení. Tato Teorie je plně rozvinuta v Liber Aleph, a v Části IV této Knihy 4. Viz také Kpt. V Odstavec o koncovém Digamma z Digamma-Iota-Alpha-Omicron-Digamma.

⁶⁶ Teorie Vaišnavská, zevnějškem k ní protikladná, se při analýze ukazuje jako identická.

Kořen GN tedy znamená zároveň poznání i plození v absolutní formě nezávislé na osobnosti. G je neznělým písmenem, jako v anglickém Gnosis (Poznání), a zvuk GN je nosový, označuje tedy dech života v protikladu k dechu řeči. Vyzbrojen těmito předpoklady, nahradil Mistr Therion M v AUM složeným písmenem MGN, symbolizujícím tak jemnou proměnu zdánlivého ticha a smrti ukončujících manifestovaný život Vau v pokračující vibraci neosobní energie plodivé a poznávající podstaty, Panenského Měsíce a Hada, sloužícím dále jako upomínka na legendu, která byla tak hrubě pokřivena v židovské legendě o Zahradě Edenu, a její ještě zlovolněji poniženou falzifikací v oné hoře sektářské Apokalypse.

Správnost slova vyplývá i z účinků slova Kabalistou nezkoumaných. Mistr Therion byl potěšen i tím, že složené písmeno MGN, stvořené na základě teoretických myšlenek k zapojení nových znalostí Aeonu, má hodnotu 93 (M=40, G=3, N=50). 93 je hodnotou slova Zákona - Thelema - Vůle, a Agape - Láska, které znamená podstatu Vůle. Navíc je to hodnota Slova, které přemáhá smrt, jak dobře vědí členové stupně MM O.T.O.; a je také úplnou formulí existence tak, jak je vyjádřena Pravým Slovem pro Neofytu, v níž je existence uvažována jako prostředek přinášející ono stadium celku, které je konečným řešením Kabalistické Nuly.

Konečně, celková hodnota Slova AUMGN je 100, a ta, jak učí zasvěcenci Svatyně Poznání O.T.O., vyjadřuje jednotu formou kompletní manifestace v symbolismu pouhých čísel, a které je Keter krát Aiq Bkr⁶⁷; a také Malkut násobená sama sebou⁶⁸, a tedy zakořeněná ve fenomenálním světě. Číslo 100 je navíc Magickou formulí Univerza jako pohonu pro rozpínání Nicoty prostřednictvím vyvážených protikladů.⁶⁹

Je to navíc hodnota písmena Kof, které znamená "týl," šedou kůru, v níž je primární síla tvořivosti a reprodukce. Kof v Tarotu je "Měsícem," kartou představující iluzi a zároveň ukazující protikladné síly působící v temnotě a Okřídleného brouka či Půlnočního Slunce plujícího ve své loďce v Nadhlavníku. Jejím Jeciratickým atributem jsou Ryby, mužský lehtus či "Pesce" a ženská Vesica, představující anodu a katodu. Číslo 100 je tedy syntetickou glyfou jemných energií podílejících se na v tvorbě iluze, čili obrazu Reality, který nazýváme manifestovanou existencí.

Výše uvedené je základním pojetím záležitosti AUMGN. Mělo by postačit k tomu, aby studentovi popsalo metodu konstrukce hieroglyfů v Magii a vybavilo jej mantrou tak silnou, že s její pomocí bude moci poznat Univerzum a kontrolovat v sobě samém její karmické následky.

VI

Magická paměť

i

Není důležitějšího úkolu než prozkoumání svých vlastních předcházejících vtělení⁷⁰. Jak pravi Zoroaster: "Prozkoumej řeku duše; odkud jdeš, a kam kráčíš." Člověk nemůže rozumně prosazovat

⁶⁷ Metoda exegeze, v níž 1 = 10 = 100, 2 = 20 = 200, atd.

⁶⁸ (10²=100)

⁶⁹ Koncové Kof = 100 (20 + 80). Kof = k = Kteis; koncové Pe = f = Fallos; (podle Notarikonu).

⁷⁰ Proti reinkarnaci bylo namítáno, že populace této planety rychle roste. Odkud pocházejí nové duše? Není třeba vytvářet teorie o jiných planetách; stačí říci, že země prochází obdobím, kdy jsou lidské jednotky tvořeny z prvků s větší rychlostí. Důkaz pro tento fakt je přímo do očí bijící: v jakém jiném věku existovalo tolik čistek, tolik nedostatku rasové zkušenosti, tolik spoléhání na nesrozumitelné formule? (Porovnejte infantilní emocionalitu a důvěřivost průměrného "dobře vzdělaného Anglosasa

svou Pravou Vůli, dokud neví, čím je. Liber Thisarb, Equinox I, VII, dává instrukce k odhalení vzpomínek vypočítáním výslednic sil, které člověka učinily tím, čím je. Tato praktika je ale užitečná pouze pro současnou inkarnaci.

Kdyby se člověk probudil na člunu uprostřed neznámé řeky, bylo by od něj ukvapené tvrdit, že směr jediného viditelného úseku je celkovým směrem celého toku. Bylo by lepší vzpomenout si také na úseky, které viděl před usnutím. Další úlevu by mu přineslo vědomí konstantní a jednotné síly, která určuje tok řeky: gravitace. Zjistili bychom potom, že "i ta nejlínější řeka dojde k moři."

Liber Thisarb popisuje metodu získání Magické paměti učením se vzpomínat pozpátku. Pečlivé cvičení Dhárany je snad obecně užitečnější, když se člověk snaží zabránit vyvstání přístupnějších myšlenek, narazí na hlubší vrstvu - na ožvlé vzpomínky z dětství. Ještě hlouběji leží třída myšlenek, jejichž původ nás zaráží. Některé z nich zcela zřejmě pocházejí z minulých životů. Pěstováním těchto oddělení mysli je můžeme zdokonalovat; vytvářet organizovanou spojitost mezi těmito původně oddělenými prvky; tato schopnost roste s podivuhodnou rychlostí, jakmile v ní dosáhneme určité dovednosti.

Je snadnější získat Magické vzpomínky, pokud se člověk převtěloval jednoho těla do druhého po mnoho životů. Velkou překážkou je jev zvaný Freudovská zapomnětlivost; to znamená, že nějaká nepříjemná událost může být mechanismem mozku věrně zaznamenána, ale nedaří se nám na ni vzpomenout, nebo si ji vybavujeme jen nedokonale, protože je taková vzpomínka bolestivá. "Psychopatologie každodenního života" popisuje přesně tento jev. Jelikož je Smrt Králem Hrůz, je skutečně těžké pohlédnout jí do tváře. Lidstvo si vytvořilo spoustu fantastických masek; lidé hovoří o "odchodu do nebe," "Přechodu," apod.; to vše je zástavami spuštěnými z překližkových věží teorií nestojících na žádných základech. Člověk se instinktivně brání myšlence na minulou smrt, stejně jako si nerad představuje smrt následující.⁷¹ Úhel pohledu zasvěcence nám v tomto případě hodně pomůže.

Jakmile člověk překoná tento Pons Asinorum, probíhá cvičení mnohem snadněji. Je mnohem snadnější vzpomenout si na životy předcházející tomu minulému, jelikož seznámení se smrtí vede k opovržení smrtí.

Začátečnickům pomůže, má-li určité intelektuální zázemí pro identifikaci s nějakou určitou osobou z nedávné minulosti. Příkladná zmínka o štěstí Aleistera Crowleyho v tomto ohledu by měla být vhodným příkladem a instrukcí. Uvidíme, že styčné body se nacházejí v mnoha oblastech.

1. Datum smrti Elifase Leviho předcházelo asi o šest měsíců narození Aleistera Crowleyho. Převtělující se ego prý přechází do zárodku právě v této době.

2. Elifas Levi byl neuvěřitelně podobný otci Aleistera Crowleyho. To jistě neznamená nic jiného než naznačení určitých vhodných fyzických dispozic.

3. Aleister Crowley napsal hru "Smrtící síla" (Fatal Force) v době, kdy ještě nečetl žádné z Leviho děl. Motivem této hry je Magická Operace velmi zvláštního druhu. Formule, kterou Aleister Crowley považoval za svůj původní nápad, byla zmiňována již Elifasem Levim. Nikde jinde se nám nepodařilo nalézt tuto formuli s korespondencemi tak přesnými ve všech ohledech.

4. Aleister Crowley našel v Paříži jistou čtvrť, která pro něj byla nepochopitelně povědomá a přitažlivá. Nebyl to obyčejný pocit "deja vu," byl to pocit příchodu domů po dlouhé době. Nedlouho poté zjistil, že v této části města Levi několik let žil.

5. Existují kuriózní podobnosti mezi událostmi v životě Elifase Leviho a Aleistera Crowleyho. Záměr rodičů usilujících o náboženskou dráhu svého syna; neschopnost uplatnit svůj ohromný talent

se zdravým rozumem obyčejného negramotného vesničana.) Velká část lidstva se dnes skládá z "duší," které žijí lidským životem poprvé. Povšimněte si zvláště neuvěřitelného rozšíření homosexuality a různých forem sexuálních deviací. To jsou lidé, kteří nepochopili, nepřijali a nepoužívali Osiridovu Formuli. Podobní jim jsou "jednou zrození" Williama Jamese, kteří nejsou schopni filosofie či magie, či dokonce náboženství, ale instinktivně hledají úkryt před hrůzou rozjímání o Přírodě, kterou nechápou, v uklidňující omáčce ujištění Křesťanské vědy, Spiritualismu, a všech falešných "okultních" kréd, stejně jako vykleštěných forem takzvaného Křesťanství.

⁷¹ Toto je velmi cenné cvičení, které doporučujeme. Viz Liber HHH; také si přečtete Budhistické meditace Deseti Nečistot.

běžným způsobem; nevysvětlitelný ostrakismus, kterému byli vystavováni, za který jako by se styděli i jeho původci; události spojené s manželstvím⁷²; to vše nese velmi úzké podobnosti.

6. Charaktery obou těchto mužů se v mnoha ohledech shodují. Zdá se, že se oba snažili usmířit nesmířitelné protiklady. Oba poznali jak těžké je vykořenit omyl, že lidské zvyky a názory mohou být radikálně změněny několika vlídnými vysvětleními. Oba vykazovali zvláštní zálibu v netradičních naukách, díky málo známým zdrojům vědomostí získávají excentrický vzhled. Oba dva vyvolávají v cizincích to, co lze nazvat panickým strachem; přitom nikdo z nich nemůže udát důvod pro tento odpor, který někdy ústil až v dočasnou nepřítelovost. Hlavní snahou obou je pomoc lidstvu. Oba dva až kichotsky pohrdají vlastní prosperitou, dokonce i pohodlím, a přesto oba dva prokazují lásku k přepychu a kráse. Oba mají hrdost Satana.

7. Když se Aleister Crowley stal Fraterem OYMH a měl vypracovat svou tezi Adepta Exempta, měl už vše připraveno, když se mu do ruky dostal Leviho "Klíč k velkým tajemstvím." Bylo podivné, že ačkoli uznával Leviho již mnoho let, a dokonce začal tušit i svou identitu s ním, neobtěžoval se (ač byl extravagantním sběratelem knih) získat právě tuto knihu. Ke svému údivu zjistil, že téměř vše, co chtěl říci, se nachází právě v této knize. Nakonec přestal psát svou původní práci, a místo toho přeložil již zmíněné mistrovské dílo.

8. Styl obou mužů je na první pohled podobný v mnoha jemných a hluboce vkořeněných způsobech. Obecný úhel pohledu je téměř shodný. Kvalita ironie je stejná. Oba dva mají perverzní zálibu v žertících, které si tropí ze čtenáře. V jednom jsou oba zcela stejní - není třetího jména, které by mohlo být vloženo na stejnou úroveň jako jejich. Jsou stejní v tom, jak dovedou v jedné větě skloubit jemnost a nadšení s hořkostí, skepticismem, přísností a posměškem. Jejich největším potěšením je uvedení do souladu tolik nesouhlasných prvků, kolik jen lze.

Pokud by byla teorie inkarnace všeobecně uznávána, byly by jistě výše uvedené prvky považovány za samozřejmé. FRATER PERDURABO byl v jedné části své mysli pevně přesvědčen o své identitě ještě mnohem dříve, než na ni získal jakékoli vzpomínky.⁷³

ii

Pokud člověk takovýto základ nemá, musí se ke svým vzpomínkám vracet metodami uvedenými výše. Mohlo by pomoci, když uvedeme několik charakteristik skutečné Magické Paměti; zmíníme několik základních omylů a předložíme kritická pravidla pro potvrzení vlastních výsledků.

První velké nebezpečí číhá v ješitnosti. Člověk by se měl vždy vyvarovat "vzpomínkám" na to, že byl Cézarem či Shakespearem.

Umělé podobnosti jsou opět obvykle zavádějící.

Jedno z nejlepších potvrzení pravosti jakékoli paměti tohoto druhu je vzpomínka na opravdu důležitou osobní událost ze života jedince, ne všeobecná vzpomínka společná celému lidstvu. Například, Aleister Crowley si nevzpomíná na žádné směrodatné události v životě Elifase Leviho. Vzpomíná si na soukromé triviálnosti z dětství. Živě si pamatuje určité spirituální krize; zvláště jednu, kterou musel podstoupit při cestě rovinatým opuštěným krajem. Vzpomíná si na podivné příhody, které se často udávají při hovorech u večeře, kdy náhle veselí zasáhne duši a člověku se náhle dostane zjevení, které je přesto zcela nevyslovitelné. Zapomněl na svou svatbu⁷⁴, ale plagiátorství Osudu bylo natolik bezostyšné, že proniklo do Crowleyho života a přirozeně otevřelo starou ránu.

⁷² Poté, co Léviho jeho žena dobrovolně opustila, stáhl z ní svou ochrannou ruku; ztratila svou krásu a moudrost, a stala se kořistí starého a ošklivého opičáka. Žena Aleistera Crowleyho trvala na tom, že bude konat svou vlastní vůli, jak to definovala; to jej přimělo zůstat stranou. Stalo se jí totéž, co madam Constant, třebaže mnohem krutější a katastrofálnější formou.

⁷³ Už dávno před napsáním výše uvedeného potvrdila tuto hypotézu v mnoha ohromujících detailech biografie Elifase Léviho od M. Paula Chacornata.

⁷⁴ Snad je významné, že přestože mu bylo jméno této ženy známo již od roku 1898, nemohl si je nikdy zapamatovat.

Existuje smysl, který nás intuitivně ujišťuje, že jsme na správné stopě. Objevuje se jakási znepokojivá "podivnost" vzpomínky. Přináší pocit studu a viny. Vhání do tváře červeň. Člověk se cítí jako školák přistižený při psaní básniček. Je to stejné jako když najdete dvacet let starý dopis či pramínek vlasů mezi harampádím v nějaké zapomenuté skříni. Tento pocit nijak nesouvisí s tím, zda vám vzpomínka přináší bolest či potěšení. Může to být tím, že odmítáme myšlenku na své "minulé otroctví"? Chceme zapomenout na minulost, i kdybychom měli důvod být na ni hrdí. Je dobře známo, že někteří lidé se cítí trapně v přítomnosti opice.

Pokud se tento pocit "ztráty tváře" nedostaví, nevěřte přesnosti své vzpomínky. Jediné spolehlivé vzpomínky, které se nám jasně ukazují, se týkají toho, co lidé nazývají katastrofou. Místo pocitu, že je nachytán ve spodním prádle, má pocit, že něčemu o vlasek unikl. Člověk má škodolibou radost z toho, když něco provede a o fous z toho vyvázne. Když se člověk podívá na svůj život ze vzdálenější perspektivy, zjistí ke své nesmírné úlevě, že věci jako bankroty, manželství a šibenice jsou zcela bezvýznamné. Jsou to zkrátka události, které se mohly přihodit každému. Člověk si pak vzpomene na to, že z toho unikl jen tak tak s odřenýma ušima tehdy, když v baru slyší od opilce vtip a bodne jej osten studu stejně jako když k němu přijde úplný cizinec a osloví jej "strejdo."

Svědectví intuice je nicméně subjektivní a vyžaduje kontrolu. Bylo by chybovat chtít příliš mnoho. Když zkoumáme své vzpomínky jako pod mikroskopem, můžeme považovat to, co vidíme jako jasnou skutečnost, téměř jistě za falešné svědectví. Bylo by značně podezřelé, že bacily pod sklíčkem se sami uspořádali do podoby slova *Stafylokok*. Nedůvěřujeme ani uspořádání květin, které tvrdí, že "Život v Detroitu v Michiganu stojí za to." Předpokládejme, že si Aleister Crowley vzpomíná, že byl sirem Edwardem Kellym. Neznamena to, že nám může uvést přesné informace o tom, jak vypadal Krakow za doby Jakuba I. Materiální události jsou slovy náhodného jazyka; symboly předem dohodnuté šifry. To, co se Kellymu v Krakově přihodilo pro něj mohlo mít nějaký význam, ale neznamena to, že to musí mít význam i pro jeho následníka.

Kolem každé vzpomínky je třeba vybudovat určitou kritickou linii. Vzpomínka nesmí být v rozporu s danými skutečnostmi. Například, nikdo nemohl žít současně dva životy, pokud není možno předpokládat, že jeden ze zúčastněných duchovně zemřel dříve, než přestalo jeho tělo dýchat. To se může stát v určitých případech, jakými je např. šílenství.

Není nutné předpokládat, že současná inkarnace je méněhodnotná než ta minulá. Jeden život může představovat plně možnosti určité části Karmy. Člověk může zasvětit celé své vtělení splacení dluhů jedné části svého minulého charakteru. Někdo mohl třeba obětovat celý svůj život tomu, aby odčinil za Napoleona dluh působený nesmyslným utrpením, aby mohl začít znovu, bez jakéhokoli závazku, v dalším životě, sklízet odměnu za Korzičanovu neocenitelnou službu rase.

Mistr Therion si ve skutečnosti pamatuje několik vtělení téměř neodškoditelné bídosti, trýzně a ponížení, která podstoupil proto, aby mohl pokračovat ve svém díle bez pronásledování duchovními věřiteli.

To jsou stigmata. Paměť je lemována jejich podobnostmi se skutečnostmi současnosti. Tyto podobnosti mohou být dvojího druhu. Je vzácné (a z výše uvedených důvodů bezvýznamné), aby byla vzpomínka potvrzena tím, co nazýváme objektivní důkaz. Bylo skutečně cenným přínosem psychologii poznamenat, že generace hříchu a zla hledala znamení.

(Je také cenné pozorovat genealogii farizejů - od Kaifáše až po moderní křesťany.)

Znamení jsou zavádějící, ať už jde o "Bezbolestnou zubařinu" či cokoli jiného. Skutečnost, že něco je srozumitelné, dokazuje, že je to doručeno na špatnou adresu, protože samotná existence řeči předpokládá neschopnost přímé komunikace. Když Walter Raleigh položil svůj plášť na zablácenou cestu, pouze vyjádřil v termínech daných okolnostmi, jeho jinak nevyjádřitelné přání dobře vycházet s královnou Alžbětou. Význam jeho činu byl určen sledem událostí. Skutečnost nemůže mít žádný důvod reprodukovat sebe samou výhradně v oné zvláštní formě. Nemůže mít žádný důvod zapamatovat si, že takto extravagantní rituál je nutno zbožnit. Proto, i když si člověk vzpomíná, že byl Juliem Cézarem, nemusí ukazovat svou moc nechat vše ovlivnit hodem kostek tím, že si představí Rubikon. Jákýkoli duchovní stav může být symbolizován nekonečným množstvím činů v

nekonečném množství podmínek. Člověk by měl vzpomínat jen na to, co bylo nějak spojeno s jeho tendencemi představovat si určitou věc než na cokoli jiného.⁷⁵

Pravé vzpomínky se téměř vždy vysvětlí samy od sebe. Řekněme, například, že cítíte averzi k určitému druhu vína. Ať se snažíte jak chcete, nemůžete přijít na důvod této nechuti. Řekněme tedy, že prozkoumáte některé ze svých předchozích vtělení, vzpomenete si, že jste byl otráven jedem namíchaným právě do tohoto druhu vína, a vaše averze se dá ihned vysvětlit úslovím "Spálený se ohně bojí." Lze namítnout, že tuto představu si samo vytvořilo vaše libido způsobem, který vysvětluje Freud. Kritika by byla na místě, pokud byste si nebyli vědomi existence této vzpomínky ještě předtím, kdy vás na ni navedla Magická paměť. Podstatou ověření pravosti je tedy toto: vaše vzpomínka vás přivede k něčemu, co je logickým závěrem premis minulosti.

Jako příklad můžeme opět citovat jistě vzpomínky Mistra Theriona. Sled myšlenek jej přivedl až ke vzpomínce na to, že byl kdysi Římanem zvaným Marius de Aquila. Bylo by příliš náhodné spojovat α této hieroglyficky zaznamenaný způsob sebeanalýzy a β introspekci založenou na principech jemu srozumitelných. Vzpomíná si na různé lidi a události spojené s touto inkarnací; a vzpomínky samotné jsou zjevně pravdivé. Není žádný důvod, proč by jinak měly proniknout do sféry jeho myslí. Jsou absolutní díky skutečnosti, že si na ně vzpomněl. Nelze najít žádný způsob, jak by mohly být spojeny se současností. Prozkoumání jeho záznamů však vede k přesvědčení, že Marius de Aquila nedokončil své Dílo. Lze však předpokládat, že by jakákoli příčina odezněla bez důsledku? Univerzum jednomyslně takové argumenty vyvrací. Pokud se tedy důsledky příčin vzniklých za života Maria de Aquily objevují v životě Mistra Theriona, je jistě nejjednodušším a nejrozumnějším vysvětlením skutečnost, že jsou jednou osobou. Nikdo není šokován tím, že Napoleonovy ambice zmenšily průměrnou výšku Francouzů. Víme, že každá síla musí tím či oním způsobem dojít svého naplnění; a ti, kdo pochopili, že vnější události jsou pouze symptomy vnějších idejí, bez obtíží mohou přiřadit podobnost jednoho identitě druhého.

Nechť je každý apologeta Magie dalek tvrzení, že tyto vývody jsou objektivní! Bylo by dětinské trvat na tom, že Marius de Aquila skutečně existoval; nezáleží na tom víc, než když matematik používá symbol x^{22} a užívá při tom "reality" 22. rozměru. Mistru Therionovi je zcela jedno, zda byl Mariem De Aquilou, či zda taková osoba vůbec kdy žila, či zda je Univerzum pouhou noční můrou způsobenou jeho nestřídmostí ve věci rumu a vody. Vzpomínky na Maria de Aquilu, jeho dobrodružství v Římě a Černém Lese mají význam pouze pro něj, pro nikoho jiného. V podstatě jde jen o toto: ať už je to pravda nebo ne, nalezl symbolickou formu, která mu umožnila ovládnout sebe sama tím nejlepším způsobem. "Quantum nobis prodest hec fabula Christi!" "Neskutečnost" Ezopových bajek také nijak nesnižuje jejich význam pro lidstvo.

Nemusíme brát výše uvedenou redukci Magické paměti na pouhou pomůcku pro externalizaci vnitřního rozumu nijak skepticky, s jedinou výjimkou. Žádná vědecká hypotéza nemůže uvést silnější důkaz své hodnoty, než je potvrzení jejich tvrzení experimentálním důkazem. Objektivní lze vždy vyjádřit subjektivními výrazy, pokud je to nutné. Ať už interpretujeme důkaz jakkoli, jeho relativní pravdivost závisí na jeho vnitřní soudržnosti. Můžeme tedy říci, že magická vzpomínka je pravdivá tehdy, poskytuje-li nám vysvětlení našich vnitřních či vnějších stavů. Cokoli, co vrhá světlo na tajemství Univerza, cokoli, co nám ukazuje nás samé, bychom měli v tomto světě hádanek uvítat.

S tím, jak začnete pronikat do minulosti, se důkazy pravdivosti vašeho záznamu budou vršit. Každé další vtělení, na které si vzpomenete, musí zvýšit pochopení nás samých. Každou novou vzpomínku je třeba pečlivě a přesně zaznamenat jako při řešení nějaké záhady, kterou nám předkládá Sfinga před branami nám neznámého, ač rodného, města Théb. Komplikovaná situace, ve které se zrovna nacházíme, se skládá z elementů; a žádný element nevznikl z ničeho. Newtonův První zákon platí na všech úrovních myšlení. Evoluční teorie je omniformní. Dává smysl tvrdit, že předpoklady k určitým věcem, např. tvaru ucha, jsou dány minulostí. Symbolismus se měnit může, fakta nikoli. V té či oné formě, vše, co je, je určitým způsobem odvozeno od své předešlé manifestace. Mějte třeba za to, že vzpomínky na předchozí vtělení jsou snem; sny jsou však určovány realitou, našimi každodenními událostmi. Pravdu je nutno pochopit a správně přeložit z jazyka symbolů. Poslední část přísahy Mistra Chrámu zní: "Přisahám, že budu vykládat každý fenomén jako určité jednání Boha s

⁷⁵ Výjimku tvoří některé vrtkavé podmínky, které vážou uzel na kapesník paměti.

mou duši." Magická paměť je jedním ze způsobů (a podle skutečnosti nejlepším) jak tuto přísahu dodržet.

KAPITOLA VIII
O ROVNOVÁZE A O OBECNÉ A ZVLÁŠTNÍ METODĚ PŘÍPRAVY NÁBYTKU CHRÁMU
A NÁSTROJŮ UMĚNÍ

"Než nastala rovnováha, tvář nespátřila tvář."⁷⁶ Tak praví nejsvatější z Knih starobylé Kabaly. (Siphra Tzeniutha 1.2.) Jedna z tváří, o kterých se zde hovoří, je Makrokosmos, druhá Mikrokosmos.⁷⁷

Jak bylo řečeno výše, předmětem jakéhokoli každého obřadu je sjednocení Makrokosmu a Mikrokosmu.

Je tomu stejně jako v optice; úhly odrazu se rovnají úhlům dopadu. Musíte svůj Makrokosmos i Mikrokosmos přesně vyvážit, horizontálně i vertikálně, jinak nebudou jejich obrazy souhlasit.

Tuto rovnováhu mág stvrzuje uspořádáním Chrámu. Nic nesmí vybočovat z rovnováhy. Pokud máte něco na Severu, musíte umístit něco rovnocenného na Jih. Tato skutečnost je tak očividná a důležitá, že i ten, kdo má jen průměrný cit pro magii, nemůže ani na chvíli vystát jakýkoli nevyvážený objekt. Jeho instinkty se proti tomu bouří⁷⁸. Z tohoto důvodu musí mít zbraně, oltář, kruh a mág příbuzné proporce. Určitě by nebylo vhodné, kdybyste měli pohár jako náprstek a hůlku jako trám.⁷⁹

A opět, uspořádání zbrani na oltáři musí být takové, aby "vypadalo" vyváženě. Stejně tak by mág neměl mít ani žádnou nevyváženou ozdobu. Pokud má v pravé ruce Hůlku, ať má na levé ruce Prsten⁸⁰, nebo ať uchopí Ankh či Pohár či Zvon. Udělejte sebemenší pohyb doprava, a ihned jej vyvažte pohybem doleva; pokud se pohnete dopředu, pohněte se i dozadu; a každou myšlenku ihned opravte použitím protikladu, který jí přísluší. Pokud Mág invokuje Krutost, nechť si uvědomí, že Krutost je nástrojem Milosrdenství⁸¹; pokud vyvolává Stabilitu, ať prokáže, že Stabilita je neustálou změnou, tak jako je stabilita molekuly chráněna momentem rychlých atomů v ní obsažených.⁸²

Nechť takto vyjádří každou myšlenku jako tojůhelník se základnou tvořenou dvěma protiklady a vrcholem přesahujícím jejich rozpor ve vyšší harmonii.

Není bezpečné používat v Magii jakoukoli myšlenku, která nebyla vyvážena a zničena.

Tak tomu musí být i se samotnými nástroji; Hůlka musí být připravena proměnit se v Hada, Pantakl ve vířivou Svastiku či Jovův Disk, aby mohl plnit funkci magického Meče. Kříž je zároveň smrtí "Spasitele"⁸³ a Falickým symbolem Znovuzrození. Vůle samotná musí být připravena na kulminaci, v níž se ona Vůle sama odevzdá:⁸⁴ šíp aspirace vstřelený proti Svaté Holubici se sám musí proměnit v udivenou Pannu, která ve svém lůně přijímá oživeného Ducha Božího této Holubice.

Jakákoli myšlenka, která je takto sama o sobě pozitivní i negativní, mužská i ženská, je vhodná pro existenci nad Propastí; jakákoli myšlenka, která není takto vyvážena, je pod Propastí, obsahuje v sobě nezkracenou dualitu či klam, a je proto klifotická⁸⁵ a nebezpečná. Dokonce i taková idea jako je "pravda" je nebezpečná, dokud si neuvědomíme, že veškerá Pravda je v jistém smyslu klamem. Pravda je totiž relativní, a pokud i budeme považovat za absolutní, budeme svedeni na

⁷⁶ Plný význam tohoto aforismu je Arkánům stupně Ipsissima. Zvláště jej však lze pochopit studiem Liber Alef a Knihy Zákona a jejich Komentářů. Vysvětluje Existenci.

⁷⁷ Je tomu tak, protože my sami jsme Mikrokosmy, jejichž Zákonem je "láska pod vůlí." Je to však také Magie pro jednotku, která dosáhla Dokonalosti (v absolutní nicotě, 0. Stupeň), aby byla "rozdělena pro spásu lásky, pro naději na sjednocení."

⁷⁸ Je tomu tak, protože podstatou jeho bytí Mágem je intuitivní pochopení základních principů Univerza. Jeho instinkt je podvědomým tvrzením strukturální identity Makrokosmu a Mikrokosmu. Rovnováha je podmínkou manifestované existence.

⁷⁹ Viz Bagh-i-Muattar, V, část 2.

⁸⁰ Prsten nebyl v Části II této knihy popsán, z důvodů, které čtenáři mohou nebo nemusejí být zřejmé. Je to symbol Nuit, totální součet možností, jimiž může sám sebe představit a naplnit.

⁸¹ Například tak, jako je Přísnost k sobě samému či jinému opravdovou laskavostí; nebo jako amputace zachraňuje život.

⁸² Viz Liber 418, 11. Aethyr.

⁸³ Je to rozšíření hmoty Individuálního Já, Neviditelného Bodu určeného vztahem Čtyř Směrů. To je formule, která jí umožňuje vyjádřit své Tajné Já; jeho rosa padající na Růži se rozvíjí v Eidolon Sebe Sama, ve správném období.

⁸⁴ Viz Liber LXV a Liber VII.

⁸⁵ Viz Khabalu pro použití tohoto slova a studie doktrín týkající se Králů Edomu.

špatnou cestu.⁸⁶ "Kniha Lží klamně tak zvaná" (Liber 333) je v tomto ohledu hodna bližšího a pečlivého studia. Čtenář by měl také pročíst Konx Om Pax, "Úvod" a "Thien Tao" ve stejném svazku.

Toto vše by mělo být vyjádřeno i ve slovech samotného rituálu a symbolizováno každým vykonaným činem.

II

Ve všech starých knihách Magie se píše, že vše, co Mág používá, musí být "panenské." To jest: nikdy toho nesmí být použito za jiným účelem či jinou osobou. Tomu staří Adepti přikládali nesmírnou důležitost, a role Mága byla kvůli tomu vždy nelehká. Chtěl hůlku, a aby ji uřezal, potřeboval nůž. Nestačilo si nůž koupit, cítil, že si jej musí vyrobit sám. Aby mohl vyrobit nůž, musel provést sto dalších věcí, a dosažení každé z nich mohlo vyžadovat sto dalších věcí, atd. To ukazuje, že je nemožné se zcela oprostít od svého prostředí. Dokonce ani v magii se neobejdeme bez pomoci ostatních.⁸⁷

V tomto předpisu se však skrývá ještě další záměr. Čím obtížnější a nesnadnější je získat zbraň, tím užitečnější se zbraň stává. "Chcete-li něco dobrého, udělejte si to sami." Bylo by úplně zbytečné vzít tuto knihu do obchodu a objednat si tam nábytek vhodný pro váš Chrám. Když Student potřebuje meč, stojí za to, když si sám vykope rudu, roztaví ji na dřevěném uhlí, které sám vypálil, vyková jej vlastní rukou, a dokonce si dá i práci s olejem vitriolu, kterým potom vyleptá do meče své značky. Naučí se pak hodně věcí jen tím, že se snaží vyrobit si panenský meč; pochopí, jak jedna věc závisí na druhé; začne oceňovat význam slov "Harmonie Univerza" tak často hloupě a uměle užívaných, a zároveň prohlédne skutečnou práci zákonů Karmy.⁸⁸

Dalším pravidlem starobylé Magie je to, že vše, co se týče Díla, má být "jednoduché." Hůlka musí být uříznuta jediným řezem. Nesmí při tom dojít k jedinému zaváhání či omylu, nepřesnosti či odkladu. Pokud už jednou udeříte, udeřte vši silou. "Cokoli činí tvá ruka, nechť činí vši silou!" Pokud se hodláte zabývat Magií, nesmíte přistoupit na žádné kompromisy. Nemůžete provést revoluci, pokud máte jen růžovou vodu, nemůžete bojovat s kloboukem na hlavě. Velmi brzy zjistíte, že musíte buď nechat klobouk kloboukem, jinak prohrajete. Mnozí lidé udělají oboje. Vydávají se na cestu Magie bez dostatečné reflexe, bez onoho ocelového rozhodnutí, s jakým autor této knihy při své první magické přísaze vykřikl: "PERDURABO" - "Vytrvám do konce!"⁸⁹ Začínají ukvapeně a když zjistí, že mají boty od bláta, vrátí se na Piccadilly místo toho, aby šli dál. Takoví lidé si sami mohou za to, že se jim vysmívají i děti na ulici.

Dalším pravidlem bylo: nakup vše potřebné bez smlouvání.

Nesmíte se snažit dát cenu neocenitelné věci.⁹⁰ I nejmenší z Magických nástrojů je cennější než vše, co vlastníte, či lépe o čem si myslíte, že vlastníte. porušte toto pravidlo a očekávejte Nemesis nerozhodných srdcí. Nejenže získáte nástroj méně kvalitní, a navíc ještě ztratíte to, o čem jste mysleli, že jste tak moudře ušetřili. Vzpomeňte na Anania!⁹¹

⁸⁶ Viz Poincareho pro matematický důkaz této teze. Ale Spirituální Zkušenost zachází ještě hlouběji a ničí Kánon Zákona Protikladu. Existuje mnoho děl Mistra Theriona k tomuto předmětu; váže se především k Jeho 9°=2_. Takto hluboká zkoumání se pro Studenta nehodí, a mohou jej vážně zneklidnit. Bude nejlépe, když bude uvažovat o Pravdě v tom smyslu, v jakém ji chápe Fyzika.

⁸⁷ Je, a tento fakt je stále důležitější, zcela fatální a demoralizující přijímat zvyk spoléhání se na ostatní. Mág musí znát každý detail své práce, a musí umět vhrnout si rukávy a pustit se do všeho, ať už se to může zdát být jakkoli triviální. Abramelin (opravdu) zakazuje Aspirantovi vykonávat jakýkoli čin ponižujícího druhu; ale nikdy nebude moci dokonale rozkazovat služebníku, pokud nemá zkušenost s takovou prací, kterou zvládá při raném výcviku.

⁸⁸ Zvláště v tomto smyslu: každá věc obsahuje, a je obsažena v, jiné věci zcela cizí.

⁸⁹ "Neboť vytrval až do Konce a na Konci nebylo čeho vytrvat" - Liber 333, Kapitola Zeta.

⁹⁰ Jakkoli je druhá mocnina jakéhokoli zlomku blízká 2, žádný zlomek se nerovná druhé odmocnině ze 2. Odmocnina ze dvou není v řadě; je to zcela jiný druh čísla.

⁹¹ Všimněte si, že nikdy neexistuje žádná skutečná rovnost či měřitelné spojení mezi dvěma libovolnými věcmi, protože každá z nich je sama sebou. Výměna vlastností není matematicky přesnou rovnicí. Potřeba je pouze konvenčním vyjádřením Vůle, stejně jako je slovo vyjádřením

Na druhou stranu, pokud nakoupíte bez smlouvání, zjistíte, že od obchodníka navíc dostanete zdarma dar Fortunata. Ať už budete v jakékoli mezní situaci, všechny vaše problémy se v poslední chvíli vyřeší. Neboť není žádné moci nebeské klenby etheru, na zemi či pod zemí, na souši či ve vodě, ve vířivém vzduchu či prudkém ohni, ani kouzla či metly Boží, která by neposlechla Mágovy potřeby! To, co má, vlastně nemá, ale tím, čím je, tím je, a čím bude, tím bude. A ani Bůh, ani člověk, ani všechna zlovůle Choronzona jej nemůže zadržet na jeho cestě, stejně jako v něm nemůže způsobit ani jediné zaváhání. Tento příkaz a tento příslib byly Mágovy dány, každému bez výjimky. A tam, kde bylo příkazu uposlechnuto, byl jistě splněn i tento příslib.

III

Na všechny skutky se dají použít stejné formule. K invokaci boha, tj. ke stanutí a pozvednutí se před boží tvář, se užívá trojnásobného procesu OČIŠTĚNÍ, POSVĚCENÍ a ZASVĚCENÍ.

Proto musí každá magická zbraň, a dokonce i nábytek Chrámu, projít těmito třemi akty. Detaily se různí jen v nepodstatných bodech. Například, aby se očistil mág, dodržuje celibát⁹² a odříkání. To samé, ale v případě, dejme tomu, Poháru, se děje tak, že se ujistíme, že kov, z něhož byl vyroben, nebyl nikdy použit za jiným účelem - roztavíme panenskou rudu a snažíme se co nejlépe pročistit kov - musí být chemicky čistý. Abychom tedy shrnuli celou záležitost do jediné věty, každá věc je brána, jako by šlo o kandidáta na zasvěcení; ale v těch částech, kde jsou kandidátovi zavázány oči, zabalíme danou věc do černé tkaniny⁹³. Přísaha je nahrazena "nabitím" podobnými slovy. Detaily přípravy každé zbraně by si měl mág pečlivě promyslet.

Dále, postoj mága k jeho zbrani by měl být postojem Boha k prosebníkovi, který jej invokuje. Měla by to být láska otce k dítěti, péče a laskavost manžela a manželky, a zároveň by to měl být onen podivný cit, který vzniká při stvoření uměleckého díla.

Když toto správně pochopí, může mág bez obtíží najít správný rituál, a to nejen samotný obřad každé zbraně, ale zároveň, ve skutečné přípravě, také proces, který tento obřad nastiňuje; například mág uřízne hůlku ze stromu, zbaví ji listů a větviček, odstraní z ní kůru. Zahradí oba konce a vyhladí suky - to je očištění.

Poté ji pomaže posvěceným olejem, dokud nebude lesklá a zlatavá. Potom ji zabalí do hedvábí příslušné barvy - to je Posvěcení.

Pak ji uchopí, představí si, že je to ona dutá hůl, v níž Prométeus přinesl z nebe oheň a představí si proud Sváté Síly, která skrze ni proudí. Tímto a jinými způsoby vyjádří zasvěcení; a když to vše dokončí, zopakuje celý tento proces v připraveném obřadu.⁹⁴

Vezměme zcela jiný příklad, Kruh; mág připraví Rumělku ze Rtuti a Síry, které si sám sublimoval. Tuto čistou rumělku smísí s posvěceným olejem a při použití této barvy se bude soustředit a plně odevzdávat symbolům, které vytváří. Potom tento kruh zasvěť obcházením, během něhož mág invokuje jména Boží, která Kruh obsahuje.

Osoba, která nedovede řádně zpracovat metodu řádné přípravy dalších předmětů může být jen sotva mágem; a my bychom pouze mrhali místem, kdybychom se měli podrobně zabývat přípravou každého předmětu.

myšlenky. Nikdy to nemůže být nic jiného; tak, přestože proces její tvorby může zahrnovat čas, peníze či práci, je to spirituální a morální syntéza a není měřitelná v termínech jejích elementů.

⁹² Viz Knihu Zákona a její Komentáře pro skutečnou definici této vlastnosti.

⁹³ To se vztahuje k "formuli Neofyty". Existují i alternativy.

⁹⁴ Opomněl jsem říci, že celý předmět Magie je příkladem Mytopoeje v oné zvláštní formě zvané Nemoc jazyka. Thoth, Bůh Magie, byl pouze člověkem, který vynalezl písmo, jak jasně dokazují jeho monumenty. "Grammayre", Magie, je pouze řecké "Gramma". Také starý název Magického Rituálu, "Grimoire", je pouze Grammar (Gramatika).

Vulgárním se zdálo být zázračné, že by mohl člověk komunikovat na dálku, a tak začali lidem, kteří uměli psát, přisuzovat mnohé, zcela vymyšlené, vlastnosti. Hůlka tedy není ničím jiným než perem; Pohár je kalamářem; Dýka je nožem zaostřujícím pero; a disk (Pantakl) je samotným papyrem; nebo těžátkem udržujícím jej na místě. A samozřejmě, Aniho papyrus je jen latinským výrazem pro toaletní papír.

Jednoznačné instrukce týkající se přípravy Lampy a Čtyř Elementálních Zbraní jsou uvedeny v Liber A vel Armorum v Equinoxu I,V.

KAPITOLA IX O TICHU A TAJEMSTVÍ A O BARBARSKÝCH EVOKAČNÍCH JMÉNECH

Ze zkušenosti víme (a potvrzujeme tak Zoroasterovo tvrzení), že nejmocnějšími zaklínadly jsou ta v prastarém, a snad i zapomenutém, jazyce, a dokonce i ta, která jsou formulována ve

zkomoleném, či dokonce nesmyslném, žargonu. Je jich několik typů. "Předběžná invokace" v "Goetii" se skládá převážně ze zkomolenin řeckých a egyptských jmen. Je tu například "Osorronnophris" místo "Asar Un-nefer."⁹⁵ Zaklínadla dr. Johna Dee (viz Equinox I,VIII) jsou v jazyce zvaném Andělský či Enochiánský. Jeho původ dosud udivuje všechny badatele, ale je to jazyk, má svou vlastní strukturu, jsou v něm prvky gramatiky i syntaxu.

Ať je tomu jak chce, "funguje" to. Dokonce i začátečník zjistí, že když jej používá, "dějí se věci;" a to je výhoda - či nevýhoda - která nemá obdoby v jiném jazyce. Ostatní záleží jen na dovednosti. Práce s ním vyžaduje Rozvážnost!

Egyptské invokace jsou mnohem čistější, ale jejich význam nikdo dostatečně kompetentní v magii nezkoumal. K dispozici máme mnoho řeckých invokací, vynikajících v mnoha ohledech, a několik latinských, které mají nižší kvalitu. Všimněme si, že ve všech případech jsou evokace velmi zvučné, a měly by být pronášeny určitým magickým hlasem. Tento zvláštní hlas byl přirozeným darem Mistra Theriona; lze se mu ovšem snadno naučit - pokud patříte ke správným lidem.

Různé úvahy Jej vedly k pokusům o zaklínání v anglickém jazyce. Byl tu už jeden příklad, zaklínání čarodějnic z Macbetha; přestože zřejmě nebylo myšleno vážně, jeho účinek je nepochybný.⁹⁶

Zjistil, že jambický tetrametr obohacený mnoha rýmy, vnitřními i vnějšími, je velmi užitečný. "Čarodějova cesta" (Equinox I,I) je jednou z takových prací. Podobná je i Evokace Bartzabela z Equinoxu I,IX. V jeho díle je mnoho invokací v různých metrech pro mnohé účely (viz Dodatek).

Další metody inkantancí v různých magických denících jsou rovněž působivé. Například Frater I.A. ještě jako dítě slyšel, že lze vyvolat Ďábla opakováním "Otčenáše" pozpátku. Šel na zahradu a udělal to. Ďábel se mu skutečně zjevil a vyděsil jej téměř k smrti.

Není tedy zcela jisté, v čem spočívá skutečný účinek zaklínadel. Zvláštní mentální vzrušení, kterého je třeba, může být dokonce způsobeno i vnímáním absurdity daného procesu a přetrvání v něm, jako když FRATER PERDURABO (u konce svých magických zdrojů) recitoval "z ledových hor Grónských" a dosáhl svého cíle.⁹⁷

Lze předpokládat, že dlouhé řetězce hrozivých slov, která řvou a sténají v tolika zaklínadlech, mají skutečně za výsledek povznesení mágova vědomí na určitou úroveň - lze tak dosáhnout stejného efektu jako použitím jakéhokoli druhu hudby.

Mágové se nespolehali jen na lidský hlas. Panova flétna se sedmi stupni odpovídajícími sedmi planetám, volský roh, tam tam, dokonce i housle byly vyzkoušeny pro tento účel, stejně jako mnohé další, z nichž nejdůležitější je zvon⁹⁸, který se však nepoužívá pro skutečné zaklínání, ale spíše pro označení stadií obřadu. Tam tam je obecně nejužitečnějším nástrojem.

Když už hovoříme na téma barbarských evokačních jmen, nesmíme zapomenout ani na vyslovení určitých vznešených slov, která obsahují α) kompletní formulí invokovaného Boha nebo β) celý obřad.

Příkladem prvního je Tetragrammaton, I.A.O. a Abrahadabra.

Příkladem druhého typu je velké slovo StiBeTTChePhMeFSHISS, které je čarou namalovanou na Stromě Života (podle koptského způsobu) určitým způsobem.⁹⁹

U všech takových slov je nejdůležitější, aby nebyla vyslovena až do nejvrcholnějšího okamžiku, a i tehdy by se měla z mága vydrat téměř jemu navzdory - tak moc by se mělo váhat¹⁰⁰ s

⁹⁵ Viz Dodatek 4, Liber Samekh; to je vydání této Invokace, s propracovanými Odstavci, překladem, úvodem, atd.

⁹⁶ Skutečný básník si nemůže ve svém umění pomoci v odhalování sebe samého a pravdy o věcech, ať už si je vědom toho, co píše, či nikoli.

⁹⁷ Viz "Eleusis", A. Crowley, "Sebrané spisy", Sv. III Epilog.

⁹⁸ Viz Část II. Měli bychom říci, že Mistru Therionovi nezněl žádný zvon uspokojivěji než jeho vlastní Tibetický zvon vyrobený z Elektra magika. Většina zvonů otravuje a odpuzuje.

⁹⁹ Představuje sestup jistého Vlivu. Viz Evokace Taftartarata, Equinox I, III. Atributy jsou dány v 777. Toto Slovo vyjadřuje proud Kether - Bet - Bina - Chet - Gebura - Mem - Hod - Šin - Malkut, sestup od 1 k 10 Sloupem Přísnosti.

¹⁰⁰ Toto váhání je freudovské, protože tímto slovem se probouzí potlačované podvědomé libido.

jejich vyslovením. Měla by být vyjádřením Boha v mágovi v první chvíli božské posedlosti. Takto vyslovena, nemohou se tato slova minout účinkem, neboť se účinkem sama stala.

Každý moudrý mág si vytvoří (na základech Svaté Kabaly) mnoho takových slov, a všechny by je měl shrnout do jediného Slova, které by poté, co je stvoří, neměl nikdy vědomě vyslovit, dokonce ani v duchu ne. Takové slovo by ve skutečnosti mělo být tak mocné, že je nesmí slyšet žádný člověk, aby nezemřel.

Takovým slovem byl ztracený Tetragrammaton¹⁰¹. Říká se, že při vyslovení tohoto jména podlehe celý Vesmír zkáze. Necht' Mág pilně hledá toto Ztracené Slovo, neboť jeho vyslovení se rovná dokončení Velkého Díla.¹⁰²

V účinnosti slov existují opět dvě formule opačné povahy. Slovo se může stát mocným a hrozivým díky neustálému opakování. Tímto způsobem získává sílu většina náboženství. Zprvu prohlášení "Bůh je takový a takový" nevyvolává žádný zájem. Pokračujte, a setkáte se s potlačováním a skepticismem, možná s pronásledováním. Pokračujte dál, a zjistíte, že odpor pomine a nikdo se nebude obtěžovat s odporováním vašemu tvrzení.

Žádná pověra není tak nebezpečná jako pověra rozšířená. Dnešní noviny (psané a vydávané téměř výhradně lidmi bez špetky morálky a náboženského cítění) se neodvažují a ni naznačit, že by někdo nevěřil zdánlivě převládajícímu kultu; litují Ateismu - v praxi univerzálního a přítomného téměř u všech inteligentních lidí - jako by byl výstřelkem několika bezvýznamných a sporných osobností. Je to jako s reklamou; lež má stejné šance jako pravda. Vytrvalost je jediným předpokladem úspěchu.

Opačnou formulí je tajemství. Idea přetrvává, protože nesmí být nikdy vyřazena. Svobodný zednář nikdy nezapomene slova, která mu byla předána, přestože pro v podstatě nemá žádný význam; jediným důvodem je, že mu bylo zakázáno je vyřadit, přestože byly znovu a znovu zveřejňována a jsou dostupná profánním, stejně jako zasvěceným.

V praktické práci Magie, jakou je například kázání nového Zákona, lze tyto metody výhodně kombinovat; na jedné straně stojí důvěřivost a připravenost sdělit všechna tajemství; na druhé posvátné a strašlivé vědomí toho, že všechna skutečná tajemství jsou nesdělitelná.¹⁰³

Podle tradice je vhodné zapojit do zaklínání více než jeden jazyk. S největší pravděpodobností je důvodem pro použití více jazyků fakt, že jakákoli změna probouzí kolísající pozornost. Člověk zabývající se intenzívně duševní činností často vstane a začne přecházet sem a tam po místnosti - lze předpokládat, že ze stejného důvodu - pokud se to ale stane nezbytností, je to známka slabosti. Pro začátečníka v Magii je však možné¹⁰⁴ užít jakéhokoli prostředku pro dosažení výsledku.

Zaklínání by měla být přednášena a ne čtena¹⁰⁵; a celý obřad by měl být proveden tak dokonale, že by si mág měl být sotva vědom nějakého namáhání paměti. Obřad by měl být zkonstruován tak logicky, že by nemělo docházet k žádným chybám.¹⁰⁶ Vědomé Mágovo ego má být zničeno a absorbováno v Bohu, kterého invokes, a tento proces by se neměl nijak křížit s automatizací prováděného obřadu.

Ego, kterém zde hovoříme, je však skutečně základní ego. automat, který se z Mága stane, by měl mít vůli, energii, inteligenci, rozum a prostředky. Tento automat by měl být mnohem

¹⁰¹ Mistr Therion toto Slovo obdržel; a je Jím sdělováno správným žadatelům na příslušném místě v příslušné době, a za příslušných podmínek.

¹⁰² Každý člověk má jiné Velké Dílo, stejně tak, jako nejsou žádné dva body obvodu kruhu spojeny se středem stejným poloměrem. Toto Slovo bude tak stejně jedinečným.

¹⁰³ Pokud by tomu tak nebylo, individualita by nebyla neporušitelná. Nikdo nemůže druhému předat ani tu nejjednodušší myšlenku v plném a přesném smyslu. Protože takovou myšlenku zasévám do jiné půdy, a nemohu tedy dosáhnout stejného výsledku. Nemohu označit rudou tečkou dva obrazy, aniž bych každý z nich pozměnil jiným způsobem. Na Turnerově západu slunce by asi nebyla příliš vidět, ale na Whistlerově nocturnu ano. Identita obou teček jako teček by byla mylná.

¹⁰⁴ Tím neříkáme, že bychom to doporučovali. Och, jak hrozná je lidská slabost! Ale člověka povzbudí - je zbytečné to popírat - rána od démona, jehož existenci si nebyl příliš jist.

¹⁰⁵ Dokonce i to je jen pro slabší bratry. Opravdu velký Mág mluví a jedná impromptu a extempore.

¹⁰⁶ Prvotřídní poezii si člověk snadno zapamatuje, protože její myšlenky a hudební hodnoty korespondují s lidskou mentální a senzoricou strukturou.

dokonalejší než jakýkoli jiný člověk. Je to pouze božské já v člověku, já, které je prosto jakékoli vůle či podobné kvality, jelikož nebesa jsou tak vysoko nad zemí, které by mělo být pohlceno tou nekonečnou září, z níž vyšlo.¹⁰⁷

Největší nesnází každého Mága je zdokonalit se natolik, aby mohl správně vykonávat všechny tyto rozlišné funkce při Rituálu. Zprvu zjistí, že toto povznesení ničí paměť a paralyzuje svalstvo. To je největší překážkou magického procesu, kterou lze překonat jen praxí a zkušeností.¹⁰⁸

Je běžné, že Mág pro posílení koncentrace a zvýšení zásoba Energie zaměstnává pomocníky či kolegy. Dá se polemizovat o tom, zda zjevné výhody tohoto plánu stojí za namáhavé hledání správné osoby¹⁰⁹, a možnosti konfliktu vůlí či nepochopení v samotném kruhu. Při jedné příležitosti FRATERA PERDURABA jistý asistent neposlechl, a kdyby ten nepoužil fyzické hrozby mečem, snad by došlo i k prolomení kruhu. Naštěstí tato nehoda nedopadla ničím horším než zničením viníka.

Nicméně není pochyb o tom, že shromáždění lidí ve vzájemné harmonii, může dosáhnout mnohem lepšího výsledku než samotný magik. Psychologie "Revival meetings" je známá téměř všem, a přestože patří tato setkání¹¹⁰ k nejnižšímu stupni černé magie, neodporují nijak zákonům Magie. Zákony Magie jsou zákony Přírody.

Jednoduchým a světoznámým příkladem je událost, na kterou se ještě dnes mohou mnozí pamatovat. V jednom černošském táboře ve "Spojených" státech amerických se uctivači dostali do takového vzrušení, že se ve všech účastnících vyvinula divoká forma hysterie. Poměrně srozumitelná slova "Gloria" a "Haleluja" už danou situaci nevystihovala. Kdosi vykřikl "Ta-ra-ra-bum-de-aj!," toho se chopili všichni ostatní shromáždění a ječeli tato slova, dokud nebylo shromáždění přerušeno. Celá záležitost se dostala do novin, a jistý bystrý žák logika a ekonomu Stuarta Millse si řekl, že pokud tato slova dokázala pomást několik bláznů, mohou toho dosáhnout i u všech ostatních bláznů na světě. Napsal tedy jistou písničku, a výsledek se dostavil. Toto je nejznámější příklad moci barbarských evokačních jmen z nedávné doby.

Možná teď bude užitečné zmínit se o spojení Kauzality a Magie. Jak si můžeme být jisti tím, že osoba mávající hůlkou a vykřikující jakási slova způsobí zahřmění? Neexistuje žádný jiný způsob než ten, který používá věda; všimneme si, že kdykoli přiložíme zápalku ke střelnému prachu, zaznamenáme fenomén v podobě zvuku, atd.

Zdá se, že je příhodné odpovědět na námitky ohledně možností Magie, respektive na onu, která má "fatální" charakter. Je vhodné uvést zde citát z Deníku¹¹¹ jistého uznávaného Mága a filosofa.

"Všiml jsem si, že výsledek Magického Díla se dostavil tak rychle, že musel začít ještě před vykonáním Díla samotného. Dnes večer si například přeji, aby mi X. z Paříže napsal dopis. Dopis dostanu následujícího dne, což znamená, že musel být napsán ještě předtím, než jsem kvůli tomu započal Dílo. Popírá to působení onoho Díla?

Když udeřím do biliárové koule a ona se pohne, moje vůle a moje pohyby jsou vyplněny díky příčinám předcházejícím samotnému aktu. Mohu považovat Dílo a jeho výsledek za dvojaký

¹⁰⁷ To platí pro částečná či nižší Magická Díla. Toto je základní pojednání; nelze zde probírat vyšší Díla, jako např. dílo "Poustevníka z ostrova Ezopu".

¹⁰⁸ Viz "Knihu Lží"; v ní je několik kapitol o tomto předmětu. Ale správné Povznesení by mělo spontánně vytvořit příslušné mentální a fyzické reakce. Jakmile je dosaženo správného rozvoje, vyvine se z toho reflex, stejně jako ty, odpovídají v normálních záležitostech mysli a těla s podvědomou správností k Vůli.

¹⁰⁹ Organický rozvoj Magie ve světě způsobený Vůli Mistra Theriona způsobuje, že každý rok se daří najít vědecky vycvičené spolupracovníky.

¹¹⁰ Pro příklad správně prováděného kongregačního obřadu viz Equinox I, IX. "Energizovaný entuziasmus" a Equinox III, L. Liber XV, Ecclesiae Gnosticae Catholicae Missae. "Revival meetings" zde zmíněné byli pouze výstřelky náboženské hysterie.

¹¹¹ V dalším úryvku čteme, že pisatel deníku našel podobné myšlenkové pochody v "Prostoru, čase a gravitaci" na straně 51. Byl značně povzbuzen potvrzením své teze v tak nezávislém myšlenkovém systému.

efekt věčného Univerza. Pohyb ruky i koule je součástí stavu Kosmu, který je výsledkem stavu těsně mu předcházejícího, atd., stále zpět.

Mé Magické Dílo je tedy jen jednou z příčin-důsledků souvisejících s příčinami-důsledky, které uvádějí kouli do pohybu. Mohu tedy považovat příčinu-důsledek udeření do koule za svou původní Vůli do koule udeřit, která samotnému činu předchází. Případ magického Díla však není přesně analogický. Má povaha je taková, že jsem nucen provádět Magii, aby se mohla moje Vůle projevit; takže důsledkem toho, že Dílo provedu, je také pohyb koule, a není důvodu, proč by jedno muselo předcházet druhému. (Srovnej "L. Carrol," kde Srdcová královna vykřikne ještě dřív než se píchne do prstu.)

Dovolte mi vysvětlit svou teorii na jednom příkladu.

Napiši z Itálie jednomu člověku do Francie a druhému do Austrálie se žádostí, aby mne navštívili. Oba přijedou o deset dní později; první v odpověď na dopis, který obdržel, druhý z "vlastní iniciativy," jak se zdá. Já jsem jej však přivolal, protože to byla má vůle; a chtěl jsem jej proto, že je to můj představitel; a jeho inteligence jej přinutila rozhodnout se mne navštívit, neboť správně soudila, že situace (v rozsahu, který jí byl znám) byla taková, že vyžadovala jeho přítomnost.

Stejný důvod, který mne vedl k tomu, abych napsal dopis, vedl i jeho k tomu, aby přišel; a přestože by se zdálo nesprávné říct, že psaní dopisu bylo přímou příčinou toho, že přijel, je jasné, že pokud bych dopis nenapsal, byl bych něčím jiným než skutečně jsem, a mé spojení s osobou, které jsem dopis psal, by bylo jiné než jaké je. V tomto smyslu jsou tedy dopis a cesta v důsledku spojeny.

Nelze jít dál než říct, že jsem měl dopis napsat, i kdyby onen člověk přijel ještě dříve než bych jej napsal stačil; neboť to je součástí celé řady okolností, které mne vedou k tomu, že neužívám páčidlo na otevřené dveře.

Výsledkem je, že člověk má konat vlastní Vůli "bez touhy po výsledku." Pokud člověk jedná podle zákonů své vlastní povahy, jedná správně; a žádné takové konání nelze kritizovat jako "bezüčelné," dokonce ani v případech zde uvedených. Dokud přetrvává pravá Vůle, není důvodu ke stížnostem.

Opuštění vlastní Magie by ukazovalo na nedostatek sebedůvěry ve vlastní síly, a pochybnosti o nehlubší víře v Já a Přírodu, Podstatu.¹¹² Samozřejmě, metody se liší od případu k případu, ale není jí třeba měnit v oblastech podobných případu výše uvedených.

Zde uvedené argumenty požadují dále vysvětlení "modus operandi" Magie. Úspěšná operace není pojata v žádné dosud známé teorii, dokonce ani v samotné existenci kauzality. Celá řada jevů může být pojata jako jednoduchý celek.

Pokud například spatřím hvězdu (tak jak tomu bývalo před lety), nepotřebuji uvažovat o příčinných spojeních hvězd, Země a mne samotného. Spojení existuje, nemohu říct víc než to. Nemohu postulovat záměr, či dokonce způsob, kterým tato událost nastává. Podobně je marné tázat se v Magii proč takto jedná, či proč se považovaný výsledek dostaví, či nikoli. Stejně nemohu znát jak jsou spojeny předchozí a následné okolnosti. Přinejlepším mohu popsat vědomí, které vykládám jako obraz fakt a empiricky zobecnit umělý aspekt tohoto případu.

Mám tedy osobní dojem, že bych měl použít telefonu; ale nemohu si při tom všimnout toho, čím jsou ve skutečnosti vědomí, elektřina, mechanika, zvuk, atd. A přestože mohu díky svým předchozím zkušenostem přiřknout "zákony" podmínkám, které čin ovlivňují, nemohu si být jist tím, že by někdy mohly být zcela shodné s tím, co jsem již zažil. (Ve skutečnosti je jisté, že žádné dvě události se nikdy nemohou uskutečnit ve shodných podmínkách.)¹¹³

Navíc mé "zákony" musí přijmout téměř všechny důležité znalosti za dané. Nemohu přeci vědět, jak opravdu vzniká elektrický proud. Nemohu si být jist tím, že zde pracuje nějakým způsobem jakási netušená síla. Dříve se, například, předpokládalo, že Vodík a Chlor se spojí, kdykoli je jimi

¹¹² tj. na území, kde člověk nemůže pochopit, jak může Magie vyprodukovat požadované výsledky. Pokud někdo tíhne k provozování Magie, je to důkazem o tendenci v jeho Povaze. Nikdo plně nechápe, jak mysl pohybuje svaly; ale víme, že nedostatek důvěry v tomto ohledu znamená ochrnutí. "Pokud by Slunce a měsíc pochybnosti měly, okamžitě by nám zmizely," jak říká Blake. A také, jak říkám já: "Ten, kdo má Jak se nestará o Proč."

¹¹³ Jak jinak bychom je mohli označit za dvojaké?

probita elektrická jiskra; dnes vím, že pro reakci je nezbytné nepatrné množství vodních par (čili nějakého tertium quid). Před Rossovými dny jsme formulovali "zákon" malarické horečky bez zmínky o komárech; možná zjistíme, že mikrob je aktivní pouze za určitých podmínek v buněčné struktuře¹¹⁴, nebo že je nutné, aby bylo ve vzduchu přítomno nepatrné množství tak inertního prvku, jakým je Argon.

Můžeme tedy s radostí připustit, že magie je stejně záhadná jako matematika, stejně empirická jako poezie, stejně nejistá jako golf a stejně závislá na osobní rovnováze jako Láska.

To není důvodem k tomu, abychom ji nestudovali, neprovozovali a neužívali si jí; neboť je to věda ve stejném smyslu jako biologie; není to Umění menší než Sochařství; a je to Sport stejně jako Horolezectví.

Opravdu se zdá, že není nepřipadné tvrdit, že žádná věda neobsahuje hlubší a důležitější Znalosti¹¹⁵; že žádné jiné Umění nenabízí Duši takové možnosti vyjádřit svou Pravdu, Extázi prostřednictvím Pravdy; a v žádném jiném sportu není tak fascinující nebezpečí a potěšení; tolik vzrušuje, cvičí a testuje své oddané až do krajnosti; a nic tak neodměňuje za dobré chování, čest a nenabízí takové potěšení z osobních vítězství.

Magie bere každou myšlenku a každý čin za svůj nástroj; Univerzum je její knihovnou; Příroda je její Předmět; a svou Zábavu má v tom, že je vším, co existuje.¹¹⁶

¹¹⁴ V takové chvíli je obsažena i celá historie Země; takže nemůžeme zcela jistě popřít ani toto tvrzení: "Malarická horečka je funkcí představující současnou precesi Rovnodenností."

¹¹⁵ Je méně pravděpodobné než u jiné vědy, že by Magie vedla k chybě, protože její termíny jsou vzájemně zaměnitelné již podle definice, takže je již od počátku stavěna na relativitě. Ocitáme se v riziku zavádění absolutních tvrzení. Dále provádíme svá měření v termínech měřených objektů a tak se vyvarujeme absurditě definování metafyzických idejí podle měnitelných standardů (srovnej Edingtonův "Prostor, čas a gravitace", Prolog) a toho, abychom byli nuceni přisuzovat kvality lidského vědomí neživým věcem (Poincare, "La mesure du temps") a tvrdili, že víme vše o univerzu samém o sobě, přestože podstata naší mysl a našich smyslů nezbytně předurčuje naše pozorování, takže limity našeho poznání jsou subjektivní, tak jako nemůže teploměr zaznamenávat nic jiného, než svou vlastní reakci na určitý druh Energie.

Magie jednoduše rozumí, (1) že pravda je relativní, subjektivní a zjevná; (2) že Pravda obsahuje Vševědoucnost, jež je nedosažitelná pro mysl, jelikož je transfinitivní; jako by se někdo pokoušel udělat v Anglii přesnou mapu Anglie, musela by tato mapa obsahovat mapu této mapy, atd., ad infinitum; (3) že logický protiklad je zahrnut v rozumu (Russell, "Úvod k matematické filosofii" str. 136; Crowley, "Eleusis" a jinde); (4) že Kontinuum potřebuje Kontinuum, s nímž by se mohlo měřit; (5) že Empirismus je nevolitelný, a že je tedy přizpůsobování jedinou možnou metodou jednání; a (6) že chyby se lze vyvarovat tím, že není kladen žádný odpor změně a zaznamenáváním pozorovaných jevů jejich vlastním jazykem.

¹¹⁶ Pružnost Magie jí umožňuje přizpůsobit se všem druhům prostředí, a je tedy biologicky dokonalá. "Děj se vůle tvá..." zahrnuje sebepřizpůsobení, takže nemůže dojít k selhání. Pravá Vůle člověka je nezbytně přizpůsobena celému Univerzu s nejzazší přesností, protože každý výraz v rovnici $a+b+c=0$ musí být roven a protiven součtu všech ostatních výrazů. Žádný jedinec nemůže být ničím jiným, než sám sebou, a nemůže dělat nic jiného, než svou Vůli, která je jeho nezbytným spojením s jeho prostředím, uvažováno dynamicky. Všechny chyby nejsou ničím jiným, než iluzí, sloužící mu k rozehnutí přízraku, a je obecným pravidlem, že metodou vykonání této operace je uvědomění si, a smíření se s, řádem Univerza, a také pokusy o nemožný úkol překonání netečnosti sil, které oponují, a tedy jsou identické, s vlastním já. Chyba v myšlení je tedy neúspěchem v pochopení a v činu, který má být vykonán, i vlastní pravé Vůle.

KAPITOLA X O GESTECH

Tuto kapitolu můžeme rozdělit do těchto částí:

1. Postoje
2. Obcházení (a podobné pohyby)
3. Změny pozic (v souvislosti s teorií tvorby kruhu)
4. Zvonění či tleskání

i

Postoje jsou dvojího Druhu: přirozené a umělé. Jasným příkladem prvního je padnutí obličejem k zemi. Je přirozené, že se člověk (ubohé stvoření!) vrhne k zemi v přítomnosti objektu uctívání.¹¹⁷

Někde mezi těmito a zcela umělými gesty je třída těch, která jsou dána zvykem. Tak je pro evropského důstojníka přirozené odevzdat na znamení své porážky meč. Tibeťan by si ale podepřel, vyplázl by jazyk a položil by si ruku za pravé ucho.

Čistě umělá gesta chápeme jako třídu většinou zcela jasně magických znamení, i když některá z nich představují přirozený čin - např. znamení Odhalení závoje. Ale znamení Auramoth (viz Equinox II,II, ilustrace "Znamení Stupňů") pouze napodobuje hieroglyf, který má pouze vzdálenou spojitost s jakýmkoli přírodním faktem. Všechna znamení je samozřejmě třeba studovat s nekonečnou trpělivostí a procvičovat je, dokud spojení mezi nimi a mentálním stavem, který představují, nepůsobí "přirozeně nezbytně."

ii

Základním pohybem v kruhu je jeho obcházení.¹¹⁸ Má to za výsledek něco, co lze velmi těžko popsat. Můžeme tento pohyb přirovnat k dynamu. Obcházení správně provedené v kombinaci se Znaméním Hora (či "Vcházejícího") při průchodu Východem je nejlepší metodou zvýšení makrokosmické síly v Kruhu. Pokud k tomu není opravdu dobrý důvod, nemělo by se toto obcházení nikdy vynechat.

Zdá se, že nejvhodnější je k tomu určitý druh kroku. Měl by být lehký a kradmý, téměř plíživý, ale rozhodný. Je to krok tygra stopujícího jelena.

Počet obejití kruhu samozřejmě souvisí s povahou obřadu.

Dalším důležitým pohybem je spirála, která má v podstatě dva směry - dovnitř a ven. Může být provedena v obou směrech; podobně jako při obcházení, ve směru hodinových ručiček invokují, proti směru hodinových ručiček očišťují¹¹⁹. Krok ve spirále je lehký, téměř taneční: při tomto pohybu

¹¹⁷ Mág musí brát padnutí k zemi, či dokonce "pokleknutí na kolena v prosbě," jako hanebné a nečestné, jako abdikaci své vlastní suverenity.

¹¹⁸ V Části II této Knihy 4 se předpokládalo, že Mág chodí bosky. To by představovalo jeho úmysl vytvořit blízký kontakt se svým Kruhem. Může mít ale také obuty sandály, protože Ankh je řemínek sandálu; Egyptští Bohové jej nosí, aby vyjádřili svou schopnost Běhu, který je jejich věčnou energií. Tvarem Ankh (nebo Crux Ansata) vyjadřuje formuli, pomocí níž je tento běh či chod ovlivňován v praxi.

¹¹⁹ Takový je alespoň tradiční výklad. Je však ještě jeden vzor, který lze vyjádřit směrem rotace. Jisté síly toho nejděsivějšího charakteru lze invokovat obcházením ve směru hodinových ručiček, pokud je toto prováděno s upnutím se k nim a se zasvěcenou technikou. Jedním z typů takových sil je Tyfon, a vzpomeňte si na legendu o válce Titánů proti Olympským. (Teitan, Titan, má v řečtině číselnou hodnotu 666.)

se mág většinou otáčí kolem vlastní osy, buď ve směru spirály, nebo proti němu. Každá kombinace představuje něco jiného.

Poživá se i skutečný tanec; ten má mnoho forem, protože každý Bůh má svůj zvláštní tanec. Jeden z nejjednodušších tanců je ten, ve kterém je kombinován valčíkový krok se znamením L.V.X. Je mnohem jednodušší uvést se tímto způsobem do extáze, než by se předpokládalo. Podstatou tohoto procesu je zápas Vůle a závratí; tento boj musí být tvrdý a co nejdelší, právě na tom závisí kvalita a intenzita dosažené extáze.

Při cvičení je závrať naprosto poražena; její místo zaujímá únava a nepřítel Vůle. V němé destrukci těchto protivníků mentální a morální bytosti magika je počato Samádhí.

iii

Dobré příklady užití změn poloh jsou uvedeny v rukopisech Z.1 a Z.3¹²⁰; jsou vysvětlením Rituálu Neofyty G.'D.', v němž je kandidát provázen různými zastaveními Chrámů, z nichž každé má svůj vlastní symbolický význam; co se však invokace týče, je nejlepší příklad v Liber 831¹²¹.

Při konstrukci obřadu je důležité rozhodnout se, zda bude těchto pohybů užito, či nikoli. Každý Kruh má totiž svou přirozenou symboliku, a i když nepoužijeme těchto skutečností, je třeba pečlivě se vyvarovat všeho, co by bylo v nesouladu s těmito přirozenými atributy¹²². Citlivá magikova aura by totiž mohla být narušena, a celý rituál by mohl přijít vniveč díky zmatkům při zjištění takové knihy, stejně jako kdyby abstinent zjistil, že se nachází v Chrámě Démona Rumu! Je tedy nutné pečlivě zvažovat teorii Kruhu.

Abychom uvedli krátký příklad, předpokládejme, že v Evokaci Bartzabela by byla planeta Mars, náležící sféře Geburah (Krutost), umístěna (ve skutečnosti na nebi) v opozici ke Čtverci Chesed v Tau v Kruhu, a podle toho by byl umístěn trojúhelník. Bylo by nesprávné, aby Mág stál na tomto čtverci, pokud nepoužije formuli "Já, z Chesed, vládnou Gebuře skrze Cestu Lva," ale v extrémním případě by stál na čtverci Hod (který je přirozeně ovládán čtvercem Gebury), což je šílenství, kterému může čelit pouze nejvyšší Magie.

Určité pozice, jako například Tiferet¹²³, jsou Mágovi natolik sympatické, že je může používat bez ohledů na povahu ducha či operace; pokud ovšem zrovna nepotřebuje zvláštního ducha prostého jakýchkoli vedlejších prvků, nebo jehož povaha by byla v rozporu s vlastnostmi Tiferet.

Abychom ukázali, jak tyto pozice můžeme spojit spirálou, předpokládejme, že vyvoláváte Hathor, Bohyni Lásky, aby sestoupila na Oltář. Invokovat ji budete ve čtverci Necach, a potom budete ve směru hodinových ručiček tančit dovnitř k oltáři, kde klesnete na kolena s rozpaženýma rukama připravenýma Ji obejmout.¹²⁴

Máte-li v tomto směru nějaké umělecké vlohy, využijte jich v plné míře. Veškeré Umění je Magií.

Isadora Duncanová je tímto darem obdařena velice štědře. Necht' čtenář studuje její tanec; je-li to možné, raději v soukromí než na veřejnosti, a necht' pozná skvělé "podvědomí" - jež je "magickým vědomím" - s nímž přizpůsobuje pohyb melodii.¹²⁵

Není vyššího Umění než vyvolání Bohů ve viditelné podobě.

iv

Zvonění a tleskání má stejný charakter. Můžeme je popsat společně - jediný rozdíl mezi nimi je v jejich vytváření. Nezáleží na tom, zda tleskáte rukama, dupete nohama či do něčeho udeříte

¹²⁰ Equinox I, II, str. 244-260.

¹²¹ Equinox I, VII, str. 93.

¹²² Praktické nutnosti práce zřejmě budou vyžadovat určité pohyby. Člověk by se měl buď tomuto symbolismu zcela vyhnout, nebo ji promyslet předem a zvýraznit ji. Nenechte nikdy jedny činy symbolické a jiné náhodné.

¹²³ Tiferet je sotva "ovládána" dokonce i Keter. Je to syn, ne služebník.

¹²⁴ Ale NE v "pokorné prosbě".

¹²⁵ Jakýkoli čin, který není rytmický, je rozrušením.

magickou zbraní, či zda používáte nástroj nevhodnější - zvon. Je však třeba přiznat, že se při obřadu mnohem více uplatní, pokud se Mág zamyslí a vybere si¹²⁶ nástroj, jehož jediným účelem je vydávání zvuku.

Nejprve dodejme, že úder představuje spojení Mága s předmětem, do něhož udeří. Použití zvonu či tlesknutí tedy znamená, že Mág ovlivňuje atmosféru celého kruhu v souladu s tím, co se stalo, či co má nastat. Přeje si vyjádřit svou vůli zvukem a rozšířit ji rovnoměrně do všech stran; navíc ovlivňuje to, co žije z dechu ve smyslu jeho záměru, a přivolává to ke svědectví svého Slova. Ruce jsou používány jako symbol výkonné moci; zvon představuje vědomí povýšené v hudbu. Úder hůlkou znamená pronesení "fiat" stvoření; pohár vibruje mágovým potěšením z přijetí duchovního vína. Úder dýkou je bitevním signálem. Disk je užíván k odvržení hodnoty vlastního obchodu. Dupnutí znamená vládu nad danou záležitostí. Podobně mají své vlastnosti i ostatní formy úderů. Inteligentní student z výše uvedených příkladů vyvodí metodu určení jejich vlastností.

Jak už bylo řečeno výše, rozeznělý objekt je objektem účinkujícím. Úder na oltář tedy znamená souhlas se zákony dané operace. Úder do lampy znamená vyvolání Božského světla. Podobně je tomu i s ostatním.

Díky tomu lze samozřejmě tvořit různé kombinace idejí. Úder hůlkou dovnitř poháru znamená aplikaci kreativní vůle k jejímu plnému naplnění, a také provedení Velkého Díla pomocí formule Regenerace. Úder dlaní do dýky vyjadřuje, že si Mág přeje použít dýku jako nástroj k prodloužení své výkonné moci. Čtenář si vzpomene, jak Siegfried vykoval Nothung, meč Nouze, z Wotanova kopí. Tímto činem Wagner, který byl poučen představenými našeho řádu o aplikaci magických formulí, se snažil posluchačům naznačit, že vláda autority a otcovské moci je u konce; že novým vládcem světa je intelekt.

Obecným účelem úderů a tlesknutí je označení úseků obřadu. Sasagi Šigec nám ve svých esejích o Šinto vypráví, že Japonci jsou zvyklí čtyřikrát tlesknout, aby "zahnali zlé duchy." Vysvětluje, že k tomu ve skutečnosti dochází tak, že mysl je zvukem náhle a ostře uvedena do stavu ostražitě aktivity, která jí dovoluje uvolnit se od předchozího stavu. Je povzbuzena k tomu, aby se agresivně postavila idejím, které jí utiskují. Existuje tedy dokonale racionální vysvětlení psychologického účinku tlesknutí.

V Magickém obřadu se tlesknutí používá za stejným účelem. Mág je používá tak, jako se používal refrén v řeckých hrách. Pomáhá mu udělat "čistý řez," obrátit pozornost od jedné části práce k další.

Tolik o obecné povaze tlesknutí a zvonění. Dokonce i tento úžený pohled na věc poskytuje Mágovy velké možnosti. Před námi se však otevírají ještě další obzory. Obvykle není žádoucí vyjadřovat různou silou úderu nic jiného než důraz, a možná náladu. Navíc je přirozené spojovat tvrdý hlasitý zvuk s panovačným rozkazem a měkký zvuk se souhlasným porozuměním. Je snadné rozeznat rozzuřené bušení věřitele od tajného klepání milence na dveře do ložnice. Magická teorie nemůže nijak dávat pokyny instinktům.

Úder však nemusí být jednoduchý; možné kombinace jsou nekonečné. Je třeba pouze probrat obecné principy určování příslušného počtu úderů a způsobu přerušování různých sérií k vyjádření myšlenky pomocí struktury.

Obecně lze říci, že jednoduchý úder jako takový nemá žádný smysl, neboť jednota je omniformní. Představuje Kether, která je zdrojem všeho, aniž by sama měla jakoukoli z kvalit, kterými od sebe odlišujeme jednotlivé věci z ní vzešlé. Proto se různé údery vztahují k dalším Sefírám či ostatním kabalistickým ideám. 7 úderů tedy představuje Venuši, 11 Velké Dílo, 17 Trojici Otců, 19 Ženský princip v jeho nejobecnějším smyslu.

Před podrobnější analýzou musíme nejprve poznamenat, že série mnoha úderů je matoucí, a zároveň by mohla převážit nad ostatními částmi rituálu. V praxi je limitem asi 11 úderů. Obvykle tímto číslem ale není obtížné pokrýt všechny oblasti.

Dále, každé číslo má tak rozsáhlou škálu moudrostí, že prakticky spočívá další nebezpečí ve vágnosti. Úder by měl být jasně definován; jeho význam by měl být precizně propracován. Sama

¹²⁶ Jakýkoli čin, který není rytmický, je rozrušením.

povaha úderu vyjadřuje přesnost a bystrost. Musíme tedy nalézt vhodný způsob zjištění sekvence příslušející dané činnosti. Jedinou možností je pro nás používání intervalů.

Je jasné, že je nemožné v malém počtu čísel najít velkou různorodost. Tento fakt však ilustruje výtečnost našeho systému. Je pouze jeden způsob jak provést dva údery, a tento fakt souhlasí s povahou Chochmy; existuje jen jeden způsob stvoření. Můžeme vyjádřit pouze sami sebe, přestože tak činíme formou dvojice. Jsou však tři způsoby, jak provést 3 údery, a tyto 3 způsoby korespondují s trojím způsobem, kterým může Bina obdržet kreativní ideu. Existují tři možné druhy trojúhelníků. Můžeme chápat tuto ideu jako trojstrannou jednotu, jednotu dělicí se v dualitu, či jako dualitu harmonizovanou v jednotu. Tyto metody lze vyjádřit třemi údery; jedním úderem následovaným po pomlce dvěma; a dvěma údery následovanými jedním.

Čím je číslo komplexnější, tím vyšší je počet možných kombinací čísla. Je velké množství způsobů, jak vyjádřit číslo 6, a každý z nich se hodí pro jiný aspekt Tiferet. Určení těchto aspektů přenecháváme důvtipu studenta.

Nejužitečnější a nejpůsobivější série se skládá z 11 úderů. Základní důvody jsou tyto: "Za prvé," 11 je číslo samotné Magie. Je tedy vhodné pro všechny druhy operací. "Za druhé," je to svaté číslo par excelence Nového Aeonu. Jak je psáno v Knize Zákona: "...11, stejně jako všechna čísla těch, kdo pocházejí z nás." "Za třetí," je to číslo písmen ABRAHADABRA, které je slovem Aeonu. Struktura tohoto slova vyjadřuje Velké Dílo v každém z jeho aspektů. "Konečně," je možno jím vyjádřit všechny možné sféry operace, ať už je její povaha jakákoli. To se provádí uvedením Čísla Sefiry a jejím rozdílem od 11 do rovnosti. Např. $2^{\circ}=9_{-}$ je formule zasvěcení odpovídající Yesod. Yesod představuje nestabilitu vzduchu, sterilitu měsíce; tyto kvality jsou však vyváženy stabilitou obsaženou v její pozici jako Základu, a její funkcí obecně. Tento komplex je dále vyvážen identifikací s číslem 2 náležitým Chochmě, která má vzdušnou kvalitu, jelikož je Slovem, a lunární kvalitu, jelikož je odrazem Slunce Kether, stejně jako je Yesod sluncem Tiferet. Je to moudrost, která je základem bytí stvoření. Celý tento cyklus lze vyjádřit dvojitou formulí $2^{\circ}=9_{-}$, $9^{\circ}=2_{-}$; a kteroukoli z těchto idejí lze vyjádřit vhodnou sérií úderů.

Na jednoduchém příkladu si můžeme ukázat, jak můžeme výše uvedené principy uplatnit v praxi. Dejme tomu, že Mág přemýšlí o operaci, která by mu pomohla zabránit jeho mysl v tendenci toulat se, uhýbat od chtěného tématu. Bude to dílo Yesod. Musí však zdůraznit stabilitu této Sefiry proti kvalitě Vzduchu, kterou rovněž obsahuje. Prvním činem bude ustavení 9 pod ochranu 2; série tedy bude 1-9-1. 9 však představuje proměnlivost měsíce. Napadne jej, že rozdělí 9 na 4 a 5, kde 4 je číslo pevnosti, zákona a autoritativní moci, a 5 je číslo odvahy, energie a vítězství ducha nad ostatními živly. Všimne si také, že 4 je symbolem stability hmoty, 5 vyjadřuje totéž o pohybu. V této chvíli bude série 1-2-5-2-1. Po podrobném uvážení pravděpodobně dojde k závěru, že rozdělení 5 uprostřed by zničilo jednoduchost této formule a rozhodne se nechat ji takovou, jaká je. Možnou alternativou by bylo umístěním 1 do středu série, čímž by se obracel k neměnnosti Kether, a tuto jednotu by invokoval 4 údery na každé straně. Pak by byla série 1-4-1-4-1. Přirozeně si dá pozor, aby zachoval rovnováhu v obou částech. Pro operaci, kterou uvádíme, je to nezbytné.

KAPITOLA XI O NAŠÍ PANÍ BABALON A O ŠELMĚ NA NÍŽ JEDE. TAKÉ CO SE TÝČE PROMĚN

I

Obsah této části, který se týká NAŠÍ PANÍ, je příliš důležitý a posvátný, aby mohl být vytištěn. Mistr Therion jej sděluje pouze v soukromí vybraným žákům.

II

Kromě všech operací je podstatným magickým dílem tvorba Magické Bytosti či Světelného Těla. Tento proces bude dále popsán v Kapitole XVIII.

Zde budeme předpokládat, že mág již uspěl v rozvoji svého světelného těla natolik, že je schopno dostat se všude a dělat cokoli. Jeho práce v tomto těle však bude určitým způsobem omezena, neboť je tvoří z jemné materie vlastního elementu. Přestože může stoupat k nejzazším výšinám nebes, či svádět urputné boje s démony jámy pekelné, může pro něj v tomto těle být nemožné vykonat tak jednoduchou věc, jakou je shoení vázy z parapetu. Magické tělo je tvořeno z látky tak jemné, že nemůže přímo ovlivňovat hrubou hmotu, z níž jsou tvořeny všechny iluze, jakými je třeba stůl či řetězy.¹²⁷

V minulosti se ve Školách Svatého Ducha hodně diskutovalo o správnosti pokusů o překročení těchto mezí. Není třeba si troufat k tomu, abychom usoudili. Lepší je ponechat rozhodnutí vůli každého mága.

Kniha Mrtvých obsahuje mnoho kapitol zamýšlených k umožnění magické bytosti mrtvého člověka, zbaveného (podle tehdejšího smýšlení o smrti) materiálního vehikula, provádět svou vůli, přijímat podobu určitých zvířat, např. zlatého sokola či krokodýla, a v těchto podobách putovat po zemi "těšíc se z radostí živých."¹²⁸ Obvykle byl této bytosti poskytován materiál z něhož si mohl tuto druhou část, de uvedenou jako sokol, vytvořit.

Nemusíme však přemýšlet o mrtvých. Stejně dobře můžeme tuto podobu přijímat zaživa. Uvažujme tedy o tomto magickém těle jako o kreativní síle hledající svou manifestaci; o Bohu hledajícím vtělení.

Jsou dva způsoby, jak tohoto cíle dosáhnout. První metodou je stvoření příslušného těla z jeho přirozených elementů. To je, obecně řečeno, velice složité, protože fyzická konstituce jakékoli materiální bytosti s vyššími schopnostmi je, nebo by alespoň měla být, výsledkem celých věků evoluce. Existuje, nicméně, určitá metoda vytvoření homunkula, snad známá někomu z těch, kdo toto dílko čtou, a která může být přizpůsobena záležitosti, o níž zde hovoříme.

¹²⁷ Jedinou skutečnou "fyzickou" operací, kterou může vykonat Světelné Tělo, je "Congressus subtilis." Emanace "Těla Touhy" materiální bytosti, která je takto navštívena, je-li taková návštěva přípustná, jsou tak mocná, že tato osoba má najednou v náručí substanci. Je zaznamenáno mnoho případů, jak se z takového spojení zrodily děti. Viz práci De Sinistrari o Inkubech a Sukubách pojednávající o podobných jevech.

¹²⁸ Viz "Kniha Lži" Kpt. 44 a Sebrané spisy Aleistera Crowleyho, Sv. III, str. 209-210, kde se objevují parafráze určitých klasických egyptských rituálů.

Druhá metoda může znít snadně a zábavně. Vezmete nějaký již žijící organismus, vhodný pro vaše účely. Vypudíte magické tělo, které jej obývá a přijmete jeho místo. Provádět takovou věc násilím je velmi obtížné a nesprávné, neboť magické tělo jiné bytosti představuje vtělení v souladu s Vůlí. A .."nemáš jiného práva než své vůle." Sotva bychom si tuto větu mohli vykládat tak, že by vůle jednoho měla utiskovat vůli druhého!¹²⁹ Navíc je velmi obtížné vytěsnit magické tělo někoho jiného; pokud to není dokonalý mikrokosmos, jakým je lidská bytost, nelze je nazvat hvězdou, je to jen část hvězdy, a část těla Nuit.

K takovému násilí se však není třeba uchýlovat. Není třeba ubít dívku do bezvědomí, pokud odmítá to, co chcete vy, ale pokud pronesete několik pěkných slovíček¹³⁰, jistě se poddá. Vždy můžete použít tělo obývané elementálem, např. orla, zajíce, vlka, či jiného zvířete, prostřednictvím dohody. Převezmete odpovědnost za tělo zvířete, které tímto zařadíte do své vlastní magické hierarchie. To představuje pro zvíře velkou výhodu¹³¹. Zcela naplní své ambice tak blízkým spojením s Hvězdou. Na druhé straně se mág může díky službám tohoto spojence tisíci způsoby proměňovat díky službám tohoto spojence. Takto lze využít projekce "astrálního" Světelného Těla zcela hmatatelně a prakticky. Zároveň si mág musí uvědomit, že přijetím Karmy jakéhokoli elementála na sebe bere velkou zodpovědnost. Pouto, které jej spojuje s elementálem, je láska; a přestože je to jen malá část mágových možností, pro elementála je možností jedinou. Proto by velmi trpěl v případě jakékoli chyby či neštěstí, které by se jeho ochránci mohly přihodit. Tento pocit je velmi zvláštní. Je téměř instinktivní i u nejlepších lidí. Naslouchají zprávám o zničení města s několika tisíci lidmi s naprostou chladnokrevností, ale jakmile uslyší, že jejich psovi někdo šlápl na tlapku, pocítí Weltschmerz.

O proměnách už není třeba více mluvit. Ti, kdo tento předmět pochopili, pochopili také jeho důležitost. Pro ty, kdo k tomu nemají příklady, je kývnutí stejně dobré jako mrknutí slepému koni.

¹²⁹ Ale může se stát, že Vůle jiné bytosti přijme Mága, aby si osvojila jeho nástroje.

¹³⁰ Obzvláště co se týče Hůlky a Disku.

¹³¹ Toto je magický aspekt pojídání zvířecího masa, a jeho ospravedlnění, či spíše usmíření zjevného protikladu mezi dravčím a humanitářským prvkem v povaze "Homo Sapiens".

KAPITOLA XII O KRVAVÝCH OBĚTECH A PŘÍBUZNÝCH ZÁLEŽITOSTECH

I

Je nezbytné, abychom pečlivě zvážili otázky spojené s krvavou obětí, neboť tento problém je v Magii tradičně velmi důležitý. Téměř všechna starověká Magie se kolem ní točí. Zvláště Osiridovská náboženství - rity Umírajícího Boha - se k ní vztahují. Zabití Osirise a Adonise; zohavení Attisovo; kultury Mexika a Peru; příběh o Herkulovi; legendy o Dionýsovi či Mithrovi, to vše je spojenou jedinou myšlenkou. Stejnou věc najdeme i v židovském náboženství. Prvním ponaučením v Bibli je, že jedinou obětí těšící Pána, je oběť krvavá; Abel, který ji učinil, byl u Pána v milosti, zatímco Kain, který obětoval plevel, byl přirozeně považován za méněcenného. Tato myšlenka se objevuje znovu a znovu. Jsou tu oběti Přestoupení, pokračující v příběhu o Abrahamovi, jemuž bylo poručeno obětovat prvorozeného syna, s myšlenkou nahrazení lidského života zvířecím. Každoroční obřad dvou beránek (kozlů) v tom pokračuje. A tato myšlenka převažuje i v romanci Ester, kde jsou dvěma beránky či bohy Amman a Mardochej; a stejně dobře i v ritu Purim v Palestině, kde se stali dvěma beránky Ježíš a Barabáš onoho roku, o němž jsme již tolik slyšeli, ale jehož časovým zařazením si nejsme jisti.

Tento předmět je nutno studovat ve "Zlaté ratolesti" dr. J.G. Frazera.

Řekli jsme již dost, abychom dokázali, že krvavá oběť byla už odnepaměti nejzvažovanější částí Magie. Zdá se, že etikou této věci se nikdo neznepokojoval; a ani toho, po pravdě řečeno, nebylo třeba. Jak říká sv. Pavel, "Bez krveprolití není odpuštění;" a kdo jsme, abychom odporovali sv. Pavlovi? Nakonec, je právem každého udělat si vlastní názor, díky Bohu! Zároveň je nezbytné studovat tento předmět, ať už s ním budeme zacházet jakkoli, neboť naše etika přirozeně závisí na naší teorii Univerza. Kdybychom si, například, byli zcela jisti tím, že po smrti přijde každý do nebe, nemohli bychom mít žádných námitek proti vraždě či sebevraždě, neboť se říká - podle těch, kdo dobře neznají ani jedno, ani druhé - že země není vůbec tak příjemným místem jako nebe.

Nicméně, v teorii krvavé oběti je skryto tajemství, které má pro studenta velký význam, a proto už nebudeme nic omlouvat. Neomlouvají bychom se vlastně ani touto omluvou, kdyby nebylo zásahu jistého našeho zbožného mladého přítele skvělého charakteru, který tvrdil, že následující část této kapitoly - tak jak byla napsána původně - by mohla být špatně chápána. To se nesmí stát.

Krev jest život. Tento jednoduchý výrok indové vysvětlovali tak, že krev je hlavním nositelem Prány¹³², životní síly. Existuje určité opodstatnění víry v to, že existuje určitá substance¹³³, dosud

¹³² Prána či "síla" je užívána jako obecný termín pro všechny druhy jemné energie. Tělesná prána je pouze jedním z jeho "vayu". Vayu znamená vzduch nebo duch. Jde o to, že podle této teorie jsou všechny tělesné síly manifestacemi jemnějších sil skutečnějšího těla, které je jemné a neviditelné.

¹³³ Tato substance nemusí být chápána jako "materiální" v hrubém smyslu viktoriánské vědy; nyní víme, že jevy jako paprsky a emanace radioaktivních substancí mají postavení někde na pomezí. Například, hmota není, jak se dříve předpokládalo, neproniknutelná hmotou, a hmotu samu lze vyjádřit v termínech pohybu. Stejně tak u prány může někdo vytvořit hypotézu o jevu v eteru analogickém isomerismu. Už víme o tělesech, jejichž chemické složení je stejné a jejichž molekulární struktura činí jednu aktivní, druhou neaktivní v určitých reagentech. Kovy mohou být "unaveny" či

ještě neizolovaná, jejíž přítomnost činí rozdíl mezi živou a mrtvou hmotou. Se zaslouženým opovržením přejdeme pseudovědecké pokusy amerických šarlatánů, kteří tvrdí, že v okamžiku smrti dochází k určité ztrátě tělesné hmotnosti, stejně jako nepodložené výpovědi jasnovidců, kteří údajně viděli duši vystupující jako pára z úst osob "in articulo mortis;" vlastní experimenty však přesvědčily Mistra Theriona o tom, že maso ztrácí znatelnou část své výživné hodnoty již několik minut po smrti zvířete, a tento proces pak postupuje se stále větší rychlostí. Obecně se připouští, že živá strava, například ústřice, je nejrychleji přijímatelnou a nejkonzentrovanejší formou energie.¹³⁴ Laboratorní experimenty ohledně výživných hodnot se zdají být zcela bezcennými, z důvodů, o kterých zde nemůžeme podrobně hovořit; zdá se, že nejbezpečnějším svědkem je nám dlouhodobá zkušenost lidstva.

Bylo by nemoudré zavrhnout jako iracionální praktiku divochů, kteří svému protivníku vyrvou srdce a játra a ještě teplá je pojídají. Každopádně bylo do teorií starých Mágů zahrnuto přesvědčení, že každá živá bytost je zásobárnou energie, různící se v kvantitě podle velikosti a zdraví zvířete a ve kvalitě podle mentálního a morálního charakteru. V okamžiku smrti se tato energie náhle uvolňuje.

Zvíře by tedy mělo být usmrceno¹³⁵ v Kruhu či trojúhelníku, podle daných okolností, aby energie nemohla uniknout. Mělo by se k tomu vybírat zvíře souhlasící svou povahou s povahou obřadu - obětováním jehněte by nebylo dosaženo potřebné množství energie pro Mága invokujícího Mars. V takovém případě by byl mnohem vhodnější beran¹³⁶. A tento beran by měl být neposkrvněný - celý potenciál veškeré jeho energie by měl zůstat neporušený jakýmkoli způsobem¹³⁷. Pro nejvyšší spirituální práce je třeba volit oběti s největší a nečistší silou. Dokonale nevinný chlapec s vysokou inteligencí¹³⁸ je nejspokojivější a nevhodnější obětí.

dokonce "zabít" v určitých svých vlastnostech, aniž by se zjevně chemicky změnily. Člověk může "zabít" ocel a znovu ji "probudit z mrtvých"; a mouchy utopené v ledové vodě mohou být znovuoživeny. Že by mělo být nemožné stvořit vysoký organický život je vědecky nemyslitelné, a Mistr Therion si myslí, že je otázkou pouze několika let, než se to v laboratoři uskuteční. Už nyní se nám daří oživovat zdánlivě utopené. proč se nám to nedaří u mrtvých, již zemřeli v bezvědomí? Pokud pochopíme základní fyziku a chemii krátkého okamžiku smrti, mohli bychom získat možnost řekněme dodat nějaký chybějící prvek, obrátit elektrické podmínky, nebo podobně.

¹³⁴ Člověk se může skutečně opít z ústřic, když je dokonale požvýká. Rigor se zdá být symptomem ztráty toho, co bych mohl nazvat energií Alfa a vytvořením ostrého lomu v křivce. Beta a ostatní energie se rozptylují mnohem obtížněji. Fyziologové by se měli v první řadě snažit změřit tyto jevy; neboť jejich studium je evidentně přímým směrem k výzkumu podstaty Života. Analogie mezi živými a komplexními molekulami skupiny uranu anorganickými a protoplasmatickou skupinou organickou je až příliš lákavá. Schopnosti růstu, konání, regenerace, atd. je třeba v obou případech připisovat podobným vlastnostem; a stejně jako jsme zjistili, změřili a částečně osvětlili radioaktivitu, musíme učinit totéž pro Život.

¹³⁵ Je chybou předpokládat, že zvířeti je ublíženo. Naopak, toto je nejmilosrdnější ze všech smrtí, protože elementární duch je postaven přímo před Boží tvář - což je cíl jeho snah v průběhu celých inkarnací. Na druhou stranu, týrání zvířete k smrti pro získání elementála jako ducha je neomluvitelnou, zcela černou magií toho nejhoršího druhu, která zahrnuje metafyzický základ dualismu. Není však námitka proti dualismu a černé magii, pokud je správně pochopíme. Vizte zmínku o Velkém magickém odchodu Mistra Theriona do ústraní od Lakea Pasquaneyho, kde byla "ukřižována žába v Baziliščí těle".

¹³⁶ V případě Marsu by byl ještě lepší vlk. Viz 777 pro různé korespondence mezi zvířaty a "32 Cestami" Přírody.

¹³⁷ Existuje také otázka jeho magické svobody. Pohlavní styk tvoří pouto mezi jeho účastníky a tedy i zodpovědnost.

¹³⁸ Podle Magických záznamů Fratera Perduraba se zdá, že On právě tuto oběť provedl asi 150 krát mezi rokem 1912 a 1928. Srovnejte J.K. Huymanův "La-Bas", kde je popisována zvrácená forma Magie podobného druhu.

"Je to spirituální obětování sebe sama. A inteligence a nevinnost chlapce je dokonalým pochopením Mága, jeho cíle bez touhy po výsledku. Musí být chlapcem, protože to, co obětuje není

Pro evokace je případnější prolít krev oběti v Trojúhelníku - aby mohl duch z této fyzické substance, která byla kvintesencí života oběti, přijmout viditelný a hmatatelný tvar.¹³⁹

Mágové nesouhlasící s užíváním krve ji nahrazují kadidlem. Za tímto účelem lze spalovat ve velkém množství Abramelinovo kadidlo. Cenným médiem je i Dittany of Crete. Obě tato kadidla jsou svou podstatou velmi katolická, a vhodná pro téměř všechny druhy materializace.

Krvavá oběť je však, přestože je nebezpečnější, mnohem účinnější; a pro téměř všechny účely se nejlépe hodí oběť lidská. Opravdu velký Mág umí používat svou vlastní krev, nebo krev svého učedníka, aniž by nezbytně došlo k obětování fyzického života.¹⁴⁰ Příklad této oběti je dán v Kapitole 44 Liber 333. Tuto Mši lze velmi dobře používat v každodenní praxi.

Poslední slovo k tomuto předmětu: Je jedna Magická operace maximální důležitosti: Iniciace Nového Aeonu. Až bude nutné vyslovit Slovo, musí se celá Planeta topit v krvi. Dříve, než bude člověk připraven přijmout Zákon Thelemy, je třeba vybojovat Velkou Válku! Krvavá oběť je kritickým bodem Světového obřadu Proklamace Hora, Korunovaného a dobývajícího Dítěte, Pána Aeonu.¹⁴¹

Toto vše je předpovězeno v samotné Knize Zákona; nechť si student všimá a připojí se k Zástupům Slunce.

II

Existuje ještě jedna oběť, kolem níž udržovali Adepti vždy největší tajnosti. Je to nejvyšší mystérium praktické Magie. Je to Formule Růžového Kříže. V tomto případě je obětí - v určitém smyslu - samotný Mág, a oběť musí proběhnout zároveň s vyslovením nejtajnějšího a nejsvětějšího jména Boha, jehož si Mág přeje invokovat.

Pokud je tato správně provedena, nikdy neselže ve svém účinku. Je ovšem obtížné, aby v ní začátečník uspěl, neboť vyžaduje velké soustředění mysli, obzvláště koncentraci na účel obřadu. Po překonání této obtíže poskytuje Mágovy nejmocnější pomoc.

Není moudré, aby se o to pokoušel dříve, než dosáhne skutečného zasvěcení v opravdovém¹⁴² Řádu Růžového Kříže, kdy musí složit přísahy s jejich plným pochopením a se zkušeností jejich

materiální krev, ale jeho kreativní síla." Tato zasvěcená interpretace textů byla spontánně zaslána Soror I.W.E. pro mladší Bratry.

¹³⁹ Viz Equinox (I, V. Dodatek: Desátý Aethyr) pro Záznam Operace, při níž se toto uskutečnilo. Magické jevy kreativního druhu jsou plozeny a počínány ve zvláštní husté sametové temnotě, karmínu, purpuru či hluboké modři připomínající černou barvu: jako by, jak bylo řečeno, V těle naší Paní Hvězd.

Viz 777 pro korespondence různých sil Přírody s drogami, vůněmi, atd.

¹⁴⁰ Takové detaily však můžeme dost dobře přenechat zdravému rozumu Studenta. Zkušenost je zde opět nejlepším učitelem. Při Obětování při Invokaci bychom však mohli beze strachu z protičečení si říci, že smrt oběti by se měla shodovat s nejvyšší invokací.

¹⁴¹ Poznámka: Tento odstavec byl napsán v létě roku 1911, právě tři roky před jeho naplněním se.

¹⁴² Zde je žádoucí varovat čtenáře před četnými falešnými řády, které drze přijaly jméno Rosikrucianů. Zednářské Societas Rosicruciana je poctivá a neškodná; a nic nepředstírá; pokud se stane, že jsou jeho členy pompézní pracanti snažící se rozšířit hranice své fylakterie a vyžadující pečlivé leštění poháru a podnosu z venčí; pokud masky Představených jejich Mystérií připomínají Sovu, Kočku, Papouška a Kukačku a Roucho jejich Vrchního Mága je ze Lví kůže, je to jejich věc. Ale takové řády, které jsou vedeny osobami "prohlašujícími" že představují Skutečné Starobylé Bratrstvo jsou obyčejnými podvodníky. Zástupci S. L. Matherse (Hraběte McGregora) jsou fosforeskováním trouchnivého dřeva, které bylo ze stromu uťato na konci 19. století. Zástupci Papuse (dr. Encausse), Stanislase de Guaity a Peladana si zaslouží respekt jako osoby vážené, ale bez znalostí a autority. "Ordo Rosae Crucis" je směsí nevědomosti a falše, ale může to být také záměrná pomůcka pro maskování se. Zkouškou každého Řádu je jeho postoj k Zákonu Thelemy. Skutečný Řád představuje Skutečné Symboly, ale vyvaruje se připojení Pravých Jmen k těmto symbolům; pouze tehdy, když Postulant přijme neodvolatelné Prísahy a je formálně přijat, zjistí, k jakému Bratrstvu se

významu. Je také velmi žádoucí, aby dosáhl absolutního stupně morální emancipace¹⁴³ a oné čistoty ducha, která pramení z dokonalého chápání rozdílů i harmonie mezi plány Stromu Života.

Z tohoto důvodu se FRATER PERDURABO nikdy neodvážil použít tuto formuli v plně obřadním smyslu, s jedinou výjimkou, u příležitosti neskutečně velkého významu, kdy ve skutečnosti nebyla užita jím, ale TÍM uvnitř něj. Postřehl totiž chybu ve svém charakteru, kterou dokázal překonat na intelektuální úrovni, ale ne již na úrovních vyšších.¹⁴⁴

Praktické detaily týkající se krvavé oběti lze studovat v různých etnologických spisech, obecné závěry jsou shrnuty ve Frazerově "Zlaté ratolesti," kterou čtenáři vřele doporučujeme.

Podobně lze přenechat skutečné ceremoniální detaily na pokusech. Metoda zabití je prakticky jednotná. Zvířeti by mělo být probodeno srdce, nebo by mu mělo být podříznuto hrdlo, v obou případech nožem. Všechny ostatní metody zabití jsou méně účinné; dokonce i v případě Ukřížování dochází ke smrti probodením.¹⁴⁵

Můžeme dodat, že jako oběti se užívají pouze teplokrevná zvířata, se dvěma zásadními výjimkami. První je Had, který je užíván v jistém velmi zvláštním Rituálu¹⁴⁶; druhou je magický brouk z Liber Legis (viz Část IV).

Pro začátečníky snad ještě jedno varování. Oběť se musí těšit dokonalému zdraví jeho energie by jinak mohla být otrávena. Oběť také nesmí být příliš velká¹⁴⁷; množství uvolněné energie je téměř nepředstavitelně velké, a nedá se srovnávat se silou, či velikostí, zvířete. Následkem toho by mohl Mág být posednut silou, kterou uvolnil; ta by se v tom případě pravděpodobně zjevila v co možná nejnižší a nejpochybnější formě. Pro bezpečnost je podstatná co možná nejintenzivnější spiritualita¹⁴⁸ daného záměru.

Při evokacích není nebezpečí tak velké, protože Kruh představuje ochranu; kruh však v takovém případě musí být chráněn nejen Božími jmény a používanými Invokacemi, ale hlavně dlouhým zvykem chránění se¹⁴⁹. Pokud se snadno rozrušíte či vyděsíte, či pokud jste ještě neovládli

připojil. Pokud považoval falešné symboly za pravdu a zjistil, že se magicky zapletl s bandou darebáků, tím hůř pro něj!

¹⁴³ Ta vyplývá z plného přijetí Zákona THELEMY neustále uplatňovaného v praxi.

¹⁴⁴ P.S. S nešťastnějšími výsledky. P.

¹⁴⁵ Ale každý si může vytvořit metodu provedení příslušnou různým Zbraním; probodení či ubití pro Kopí či Hůlku, utopení či otrávení pro Pohár, stětí pro Meč, rozdrčení pro Disk, upálení pro Lampu, atd.

¹⁴⁶ Had není skutečně zabit; je vařen v příslušné nádobě; a po čase se vyndá čerstvý a proměněný, ale v podstatě stále stejný. Jde o myšlenku proměny života a moudrosti z vehikula, které již naplnilo svou formuli do jiného, schopného dalšího rozšíření. Vývoj planého ovoce opakovaným přesazováním do vhodné půdy je podobnou operací.

¹⁴⁷ Oběť (např.) býka je vhodná pro velký počet lidí; proto je běžná při veřejných obřadech a při určitých zasvěceních, např. Krále, který potřebuje sílu pro celé království. Nebo jindy při Vysvěcení Chrámu.

Viz Lord Dunsany, "Panovo požehnání" - ušlechtilé a nejznamenitější proroctví krásné budoucnosti Života.

¹⁴⁸ To je záležitostí koncentrace, bez jakýchkoli etických implikací. Nebezpečím je to, že někdo může získat to, co nechce. To je podle definice "špatné". Nic není samo o sobě dobré nebo zlé. Štítily Sabine, které rozdrtily Tarpeie pro ně nebyly vražedné, ale naopak. Její kritika vůči nim byla prostě v tom, že byli tím, co nechtěla ve své Operaci.

¹⁴⁹ Pravidelné užívání Menšího zaklínacího Rituálu Pentagramu (řekněme třikrát denně) po měsíce a léta, spolu s neustálým přijímáním Boží podoby Harpokrata (viz Equinox I,II a Liber 333, kpt. XXV pro obě) by mělo vytvořit "skutečný kruh", tj. Mágovu Auru, neproniknutelnou.

Aura by měla být pevně ohraničená, pružná, zářivá, světélkující, jasná, třpytivá. "Mýdlová bublina ostří břitvy, ze které vyplouvá světlo" je můj první pokus o popis; a není špatný, i přes svou nepřiměřenost: P.

"FRATER PERDURABO, při jedné příležitosti, kdy jsem mohla vidět, jak skutečně vypadá, byl jasnější než polední Slunce. Okamžitě jsem padla na zem v mdlobách, které trvaly několik hodin, během nichž jsem byla zasvěcena." Soror A.'.. Srovnej Zjevení I, 12-17.

tendenci mysli vzdalovat se od žádaného cíle, neměli byste "Krvavou obětí"¹⁵⁰ provozovat. Nemělo by se však zapomínat, že toto, a další umění, která jsme zde naznačili, jsou nejvyššími formulemi Praktické Magie.

Je také možné, že se dostanete do potíží, pokud přesně nepochopíte její význam.¹⁵¹

KAPITOLA XIII O ZAKLÍNÁNÍ A O OČIŠTĚNÍ

Čistota je hned za Božskostí, a měla by přicházet jako první. Čistota znamená jednoduchost. Bůh je jeden. Hůlka není hůlkou, pokud z ní vybíhá něco, co není součástí jejího jádra. Pokud chcete invokovat Venuši, neuspějete, pokud se do invokace přimíchá něco saturnského.

To je pouhá logická samozřejmost: v magii musíme zajít ještě dál. Analogii můžeme najít v elektřině. Pokud je izolace nedokonalá, proud se vrátí do země. Je zbytečné stěžovat si, že v celých mílich vedení je nechráněna pouhá setina palce. Není dobré stavět loď, pokud by do ní zatékalo, i když pouhou skulinkou.

Prvním úkolem Mága při každém obřadu je obklopit svůj Kruh absolutní nepropustností¹⁵². Pokud do mysli Mystika pronikne třeba jen jediná myšlenka, jeho koncentrace se přeruší; a jeho vědomí zůstane na přesně té samé úrovni, jako vědomí pana Makléře. Dokonce ani nejmenší dítě je neslučitelné s panenstvím své matky. Pokud v kruhu ponecháte i toho nejmenšího ducha, pohltí všechna vaše zaklínadla.¹⁵³

Mág tedy musí co nejpečlivěji dbát na očistění, "za prvé" sebe samého, "za druhé" svých nástrojů, "za třetí" pracovního místa. Staří Mágové doporučovali předběžnou očistu po dobu od tří dnů po několik měsíců. Během této periody přísně dodržovali určenou dietu. Vyvarovali se živočišné stravy, aby se do nich nedostal ani nejmenší elementární duch zvířete. Byli sexuálně zdrženliví, aby nebyli nijak ovlivněni duchem ženy. Dokonce i co se týče tělesných částí se chovali opatrně;

¹⁵⁰ Celá idea Oběti, jak je běžně chápána, spočívá v omylu a pověře, a je nevědecká, krom toho, že je metafyzicky mylná. Zákon Thelemy zcela změnil Úhel Pohledu na tuto záležitost. Pokud jste zcela nepřijali Horovu Formuli, je absolutně nebezpečné zahrávat si s tímto druhem Magie. Mladší Mágové ať se raději zabývají Konzervací Hmoty a Energie.

¹⁵¹ Existuje tradiční rčení, že kdykoli Adept učiní nějaké přímé, pochopitelné prohlášení, pak je zcela jisté, že tím myslel něco zcela jiného. V Jeho Slovech je však určitě Pravda: je to jednoduchost, co mate nehodné. Vybral jsem výrazy pro tuto Kapitulu tak, aby zmátly ty magiky, kteří dovolují, aby jejich inteligenci zamlžily sobecké zájmy, ale aby také něco naznačily těm, kdo jsou spoutáni příslušnými Přisahami k zasvěcení svých sil ke správným cílům. "...nemáš jiného práva než konat svou vůli." "Je to lež, toto bláznovství proti sobě." Zásadní chybou všech nezasvěcených je to, že definují "sebe" jako neodlišitelný opak "ne-sebe." Každý prvek každého já je naopak neplodný a bezvýznamný, pokud se nenaplní, v "lásce pod vůlí", ve svých protipólech v Makrokosmu. Oddělit se od ostatních znamená učinit sám sebe; způsobem, jak poznat a rozšířit své já, je ztracení tohoto já - jeho pocit oddělenosti - v jiném. Tak tedy: Dítě plus jídlo: ani jedno se nezachová na úkor druhého; "zničí" či spíše změní se obé, aby vznikl výsledek operace - dospělý člověk. Je nemožné cokoli uchovat takové, jaké to je, pozitivním činem. Jeho integrita vyžaduje nečinnost; a nečinnost, odmítání změny, je stagnací, smrtí a rozpuštěním kvůli vnitřnímu rozkladu vyhledových prvků.

¹⁵² Viz však Esej o Pravdě v "Konx om Pax". Kruh (v jednom z aspektů) potvrzuje Dualitu a zdůrazňuje Rozdělení.

¹⁵³ Dokud člověk zůstává vystaven vlivům všech možných druhů sil, tyto se víceméně vyvažují, takže je udržována obecná rovnováha vytvořená evolucí. Pokud však potlačíme všechny krom jedné, její čin se stane nepřekonatelným. Tak by nás tlak atmosféry rozdrtil, pokud bychom "zahnali" tlak v nás; a rozpadli bychom se v prach, pokud bychom se úspěšně vzpírali soudržnosti. Člověk, který se zabývá "vším možným" se často stane nesnesitelným, když se vzdá svých neřestí; je uvržen do monomanie spirituální pýchou, která byla dříve potlačována protikladnými vášněmi. Mohli bychom říci, že horší průvan vzniká ze zavřených špatně těsnících dveří, než ze dveří otevřených. Není tak nutné chránit svou matku a dobytek před Don Juanem jako před Poustevníky z Théb.

zastřiháváním vlasů a vousů obřadně ničili¹⁵⁴ postižené části. Postili se, aby samo tělo mohlo zničit vše cizí a jiné, než je nutné k životu. Očišťovali svou mysl zvláštními modlitbami a rozpravami. Vyhýbali se společenskému hovoru, zvláště manželskému; a jejich sluhy byli učedníci zvláště určení a posvěcení pro danou práci.

Nynější moderní chápání podstaty tohoto procesu se nám umožňuje do určité míry určité míry slevit z některých vnějších omezení; vnitřní očista však musí být o to pečlivější. Můžeme jíst maso za předpokladu, že jsme si přitom jisti, že je jíme, abychom zesílili kvůli námi připravované invokaci.¹⁵⁵

Vyvarováním se činů, které by mohly vyvolat komentáře sousedů, se vyvarujeme mnohem větší nebezpečí pádu spirituální pýchy.

Pochopili jsmečení: "Čistému vše čisté," a naučili jsme se podle toho jednat. Můžeme analyzovat svou mysl mnohem přesněji než mohli starověcí mágové, a dovedeme tedy rozlišovat skutečný a pravý pocit od jeho imitace. Člověk může jíst maso z nestřídmosti, nebo proto, aby se vyhnul nebezpečí asketismu. Musíme se neustále kontrolovat, a ujišťovat se o tom, že je každý náš čin podřízen Jedinému Cíli.

V obřadu je vhodné tuto duševní čistotu zpečetit a potvrdit Rituálem, a podle toho bývá první operací všech skutečných obřadů koupel a oblečení se do čistého roucha, doprovázené příslušnými slovy. Koupel představuje odstranění všeho protivického se jediné myšlence. Oblečení roucha je pozitivní stránkou stejné operace. Je to přijetí podoby myslí vhodné pro danou myšlenku.

Podobná operace se uskutečňuje při přípravě každého nástroje, jak se můžeme přesvědčit v Kapitole zasvěcené tomuto předmětu. Stejná pravidla platí i pro přípravu místa. Nejprve z místa odstraníme všechny předměty, a dovnitř umístíme jen to, co nezbytně potřebujeme. Po mnoho dní se zabýváme tímto procesem očišťování a posvěcování; i toto pak stvrzujeme ve skutečném obřadu.

Očištěný a vysvěcený Mág tedy bere své očištěné a vysvěcené nástroje na očištěné a vysvěcené místo, a tam pokračuje v opakování tohoto dvojitého obřadu v obřadu skutečném, který se skládá ze dvou rovnocenných hlavních částí. První částí každého obřadu je zaklínání; druhou invokace. Stejná formule se opakuje i u samotného obřadu zaklínání (či exorcismu), protože zaklínacím rituálem pentagramu nejen přikazujeme duchům, aby odešli, ale také invokujeme Archanděly a jejich zástupy, aby vystupovali jako strážci Kruhu, zatímco my se pak zabýváme samotným obřadem.

Při složitějších obřadech je obvyklé vše zaklínat jménem. Každý živel, každou planetu a každé znamení, možná dokonce i samotné Sefirot; odstraněno je vše, včetně toho, co chceme invokovat, neboť v Přírodě existující síly jsou vždy nedokonalé. Tento proces, dlouhý a únavný, však pro skutečný obřad nedoporučujeme. Obvykle stačí provést obecné zaklínání a spoléhat na ochranu invokovaných strážců. Necht' je tedy zaklínání krátké, ale v žádném případě ne odbyté - je velmi důležité, jelikož připravuje správný stav myslí pro invokaci. "Zaklínací Rituál Pentagramu" (nyní přepsaný v Liber 333, Kapitola XXV) je pro tyto účely nejvhodnější.¹⁵⁶ Specificky jsou zmíněny

¹⁵⁴ Takové zničení by se mělo provádět spálením či jiným prostředkem, který způsobí naprostou chemickou změnu. Přitom by mělo být dbáno na to, aby byl požehnán a osvobozen přirozený element pálené věci. Tato maxima je univerzální aplikace.

¹⁵⁵ V Opatství Thelemy odříkáváme "Vůli" před každým jídlem. Formule je následující. "Děj se vůle tvá budiž celým Zákonem." "Jaká je tvá Vůle?" "Je mou vůlí jíst a pít" "Za jakým účelem?" "Aby tím bylo posíleno mé tělo." "Za jakým účelem?" "Abych mohl dokončit Velké dílo." "Láska je Zákon, láska pod vůlí." "Staniž se!" Tento rozhovor lze přeměnit v monolog. Lze také přidat dotaz "Co je Velké Dílo?" a příslušně odpovědět, pokud se to zdá být užitečné pro specifikaci povahy Operace, kterou v dané době provádíme. Smyslem je chopit se každé příležitosti a svedení veškeré možné síly k jedinému záměru. Nezáleží na tom, jaká tato síla je, pokud hraje svou roli v zajištění úspěchu u obecného cíle. Tak lze dokonce i lenost využít ke zvýšení naší lhostejnosti k rušivým impulsům a závist k vyvážení bezstarostnosti. Viz Liber CLXXV, Equinox I,VII, str.37. To je obzvláště pravdivé, protože jsou tímto procesem síly ničeny. Tedy, člověk ničí komplex, který je sám o sobě "špatný" a vkládá jeho prvky do správného užívání.

¹⁵⁶ Viz také Rituál zvaný "Znamení Šelmy" uvedený v Dodatku. Ten je však pantomorfní.

pouze čtyři živly, ale tyto živly v sobě obsahují všechny planety i znamení¹⁵⁷ - čtyři živly jsou Tetragrammaton, a Tetragrammaton je Univerzum. Nezbytné je však následující: ujistěte se, že zaklínací obřad opravdu účinkuje! Buďte ostražití a hlídejte se! Rozhlédněte se, než se začnete modlit! Pocit, který cítíte při správném zaklínání, je nezaměnitelný.

Závěrem, je lépe si na chvíli odpočinout a ujistit se o tom, že vše potřebné pro obřad je na svém místě. Mág potom může pokročit ke konečnému vysvěcení vybavení Chrámu.¹⁵⁸

KAPITOLA XIV O POSVĚCENÍ: SE ZMÍNKOU O POVAZE A PŮVODU MAGICKÉHO POUTA

I

Posvěcení je aktivní určení věci pro jediný účel. Zaklínání zabraňuje její užití pro jakýkoli jiný účel, ta je však inertní, dokud není posvěcena. Očišťování se provádí vodou, zaklínání vzduchem, jehož zbraní je meč. Posvěcení se provádí ohněm, obvykle symbolizovaným svatou lampou.¹⁵⁹

Ve většině existujících rituálů se tyto dvě operace provádějí zároveň, nebo v nich má zaklínání (přinejmenším) důležitější místo; a zdá se, že je vykonáváno s nejvyšším úsilím; s tím, jak student pokračuje k Adeptství, však zaklínání trácí důležitost, protože je stále méně nutné. Mágův kruh je zdokonalen zvykem v Magické práci. V nejlepší smyslu slova vlastně už nikdy v životě z Kruhu nevyjde. Ale posvěcení, aplikace pozitivní síly, nemůže být nikdy dostupit dokonalosti. Úspěchu v zaklínání můžeme dosáhnout zanedlouho; v postupu ke svatosti však nikdy nemůžeme skončit.

Metoda posvěcení je velmi jednoduchá. Vezmete hůlku nebo svatý olej a nad předmětem, který má být vysvěcen, narýsujete nejvyšší symbol síly, které předmět zasvěcujete. Potvrdíte její určení slovy, invokujete příslušného Boha, aby obydil onen čistý chrám, který jste pro něj připravili.

¹⁵⁷ Znamení a planety samozřejmě také obsahují živly. Je důležité na tuto skutečnost pamatovat, protože to pomáhá pochopit, co všechny tyto termíny skutečně znamenají. Žádná ze "Třiceti dvou Cest" není prostou ideou; každá je kombinací, odlišnou od ostatních svou strukturou a proporcemi. Chemické prvky jsou uspořádány podobně, jak mohou kritikové Magie přinejmenším připustit.

¹⁵⁸ Tedy zvláštního uspořádání tohoto vybavení. Každý předmět by měl být nejprve zvláště posvěcen. Rituál, o který zde běží, by měl shrnout celou situaci a zaměřit určité uspořádání pro invokaci určitých sil. Je třeba pamatovat na to, že každý předmět je poután Přisahou svého původního posvěcení jako takového. Tak pokud byl pantakl zasvěcen Venuši, nelze jej použít při operaci Marsu; Energie Exorcisty by byla vyčerpána protikladem "Karmy" či inertnosti zde vznikající.

¹⁵⁹ Obecně jsou pojímány tři aktivní prvky tak, že spolupracují, aby ovlivnily zemi; ale země sama může být využita jako nástroj. Její funkcí je zpevňování. Při některých druzích operací je vskutku třeba využití Pantaklu, zvláště při těch, jež mají za účel hmotnou manifestaci a fixaci jemných sil Přírody ve (více či méně) trvalé formě.

Čiňte tak s láskou a zapálením, jako by v protiváze k chladnému odstupu, který je správným myšlenkovým postojem při zaklínání.¹⁶⁰

Očistná slova jsou: Asperge me, Therion, hyssopo, et mundabor; lavabis me, et super nivem dealbabor.

Slova posvěcení jsou: Accendat in nobis Therion ignem sui amoris et flammam aeternae caritatis.¹⁶¹

Tato slova, jak vědí zasvěcenci VII° O.T.O., znamenají mnohem víc, než se na první pohled zdá.

II

Je podivné, že žádný autor Magických spisů dosud nenapsal o tak nesmírně důležitém předmětu, jakým je Magické Pouto. Můžeme toto pojítka téměř nazvat Chybějícím článkem. Zřejmě bylo vždy považováno za samozřejmost, pouze laičtí spisovatelé, jako dr. J.G. Frazer, věnovali tomuto předmětu jeho plnou důležitost.

Pokusme se uvažovat o Magi a její podstatě v přísně vědeckém duchu, jak nejlépe dovedeme.

Co je to Magická Operace? Lze ji definovat jako jakoukoli událost, která v přírodě proběhla díky Vůli. Z naší definice nemůžeme vyjmát ani pěstování brambor či bankovníctví.

Vezměme velmi prostý příklad takového Magického Činu: člověk se chce vysmrkat. Jaké jsou podmínky úspěchu této operace? Za prvé, mělo by být Vůli onoho člověka vysmrkat se; za druhé, musí mít nos, kterým by mohl smrkat; za třetí, měl by mít k dispozici aparát, schopný vyjádřit tuto duševní Vůli v podmínkách materiální síly, a tuto aplikovat na objekt, který si přeje ovlivnit. Vůle může být silná a koncentrovaná jako Jupiterova a nos může být zcela bez odporu; pokud se však neutvoří určité spojení nervů a svalů v souladu s fyziologickými, psychologickými a fyzikálními zákony, nevysmrká se onen člověk celou věčností.

Autoři knih o Magii nešetřili úsilím v instrukcích o přípravě Vůle, ale zřejmě si představovali, že není třeba žádných dalších opatření. Do očí bijícím příkladem celé epidemie takových chyb je znám nám všem. Zmiňuji se o Křesťanské Vědě a podobných doktrínách "duševního léčení" a podobných. Teorie těchto lidí, zbavená všech dogmatických příkras, je v podstatě dokonalou Magií, Magií negroidního druhu. Základní idea je celkem správná: hmota je iluzí stvořenou Vůli skrze mysl, a následkem toho lze uskutečňovat změny na pokyn tvůrce těchto iluzí. V tomto případě nám však chybí praxe. Nebyla vytvořena žádná vědecká technika aplikace Vůle. Jako bychom v takovém případě chtěli přesvědčit lidi pohledem na páru z Wattova parostroje, který převážíme z místa na místo, aniž bychom se obtěžovali s vynalézáním lokomotivy.

Aplikujme tedy tyto úvahy na Magii v jejím užším smyslu, ve smyslu, kterým byla chápána do doby, kdy ji Mistr Therion rozšířil na veškeré dění v Přírodě.

Jaká teorie je obsažena v rituálech uvedených, například, v Goetii? Co Mág vlastně dělá? On sám invokes Boha, a tento Bůh přikazuje zjevení ducha, jehož funkci je okamžité vykonání Mágovy Vůle. V této metodě není ani stopy po tom, co bychom mohli nazvat mechanismem. Exorcista se sotva zdržuje tím, aby vytvořil pevný základ pro ducha, který se má zjevit, vyjma holého spojení pečeti a samotného ducha. Zřejmě se předpokládá, že duch už má sám o sobě schopnost ovládat hmotu. Zdá se, že tato koncepce je totéž, co provádí školáček, když žádá otce, aby pro něj něco udělal jejich sluha. Jinými slovy je tato metoda hrubě animistická. Kmeny divochů popisované Frazerem měly mnohem vědecktější teorii. Totéž lze říct i o čarodějnicích, které, jak se zdá, byly mnohem moudřejší než thaumaturgové, kteří jimi pohrdali. Tito lidé přinejmenším si vytvářeli voskové figurky

¹⁶⁰ Židovské legendy nás vybavují důvodem, pro něž mají voda a oheň své dané vlastnosti. Svět byl očištěn vodou při Potopě a bude posvěcen ohněm při posledním Soudu. "Skutečný obřad" nemůže začít, dokud toto není dokončeno.

¹⁶¹ Tato slova lze úspěšně zaměnit za (a) "... ryzí vůle, nezkalená úmyslem, osvobozená od chtivosti výsledku, je každým způsobem dokonalá." (CCXX, I, 44) pro zaklínání; a (b) "Povstávám v tvém srdci; a polibky hvězd prší na tvé tělo." (CCXX, II, 62) pro posvěcení. Neboť Kniha Zákona obsahuje Nejvyšší Kouzla.

lidí, které chtěli ovlivnit, a identifikovali je prostřednictvím křtu. Aspoň používali přiměřené základy pro Magické manifestace, například krev a ostatní prostředky animální síly, spolu s prostředky rostlinnými, bylinkami. Dbali také na to, aby jimi začarované produkty vešly do skutečného kontaktu - materiálního či astrálního - s jejich oběťmi. Proti tomu klasičtí exorcisté, přes veškerou svou učenost, vůbec na tuto základní podmínku nedbali. Jednali stejně hloupě jako lidé, kteří piší dopisy a zapomínají je poslat.

Není příliš odvážné tvrdit, že toto nepochopení podmínek úspěchu se zasloužilo o diskreditaci, do níž Magie upadala do doby, než se ji před dvěma generacemi rozhodl ospravedlnit a rehabilitovat Elifas Lévi. Ale dokonce ani on (který studoval magii tak pečlivě, a vykládal ji tak jasně jako podstatu univerzální formule) vůbec nepřikládal význam otázce Magického pouta, přestože všude uvádí, že je pro Dílo nezbytné. Obešel tuto otázku díky své "petitio principi" přisuzující Astrálnímu Světlu schopnost přenášet vibrace všeho druhu. Nikde nepopisuje, jak tento efekt vzniká. Neinformuje nás o kvalitativních a kvantitativních podmínkách tohoto světla. (Vědy znalý student si povšimne analogie mezi Léviho postulátem a obyčejnou vědou "in re" luminiferózní éter.)

Je politováníhodné, že nikdo nezaznamenal systematickou formou výsledky studia Astrálního Světla. Nemáme žádný záznam o jeho vlastnostech a o zákonech vládnoucích v jeho sféře. A přeci jsou jeho vlastnosti tak vynikající. V krátkosti můžeme uvést, že v Astrálním Světle mohou dva objekty zaujímat stejné místo v prostoru ve stejném čase, aniž by do sebe narážely, či aby měnily tvar.

V tomto světě mohou předměty libovolně měnit tvar, aniž by se přitom změnila jejich Podstata. Stejná věc se může jevit v nekonečném množství svých aspektů; ve skutečnosti na nás působí tak, jako na nás působí malíř či spisovatel řadou obrazů či knih, z nichž každé dílo je něčím z dané osoby, z jediné osoby ovlivňované různými podmínkami, přestože spolu nemají zdánlivě nic společného. V tomto světě může člověk "běžet bez nohou a létat bez křídel;" lze se v něm pohybovat bez skutečného pohybu a komunikovat bez jakýchkoli konvenčních vyjadřovacích prostředků. Člověk je v něm odolný proti teplu, chladu, bolesti a podobným formám iluzí, přinejmenším v rozmezí známém našim tělesným schránkám. Existují, ale ovlivňují nás jinak, a my je jinak vnímáme. V Astrálním Světle jsme poutáni zcela odlišnými zákonitostmi. Setkáváme se zde s překážkami podivného a jemného charakteru; a my je překonáváme pomocí energie a důvtipu, které neznáme z pozemského života. V tomto světě nejsou symboly konvencemi, ale realitou, a přesto jsou všechny bytosti, s nimiž se de setkáváme, pouhými symboly naší vlastní povahy. Naše Operace v tomto Světle jsou ve skutečnosti dobrodružstvím našich zosobněných myšlenek. Vesmír je projekcí nás samotných; obraz stejně neskutečný jako naše obličej v zrcadle, a přeci se, stejně jako obličej v zrcadle, nezmění, dokud se nezměníme my samotní.¹⁶² Zrcadlo může být pokřivené, matné, zamlžené, či prasklé; a vzhledem k tomu, že může být samotný odraz falešný ve smyslu své symbolické prezentace. V tomto Světle tedy pouze objevujeme sebe samotné pomocí řad hieroglyfů, a změny, se kterými na první pohled operujeme, jsou v objektivním smyslu iluzí.

Tímto nám Světlo slouží. Umožňuje nám vidět sebe samé, a pomáhá nám tedy k zasvěcení tím, že nám ukazuje, co děláme. Stejně tak používá hodinář zvětšovací sklo, přestože zvětšuje, a tedy zkresluje, obraz systému koleček, který se snaží opravit. Stejně tak spisovatel používá rozličné postavy k tomu, aby se čtenáři mohli jejím prostřednictvím přiblížit jeho myšlence.

¹⁶² Tuto pasáž nesmíme chápat tak, že by tvrdila, že Univerzum je zcela subjektivní. Naopak, Magická Teorie přijímá absolutní realitu všech věcí v neobjektivnějším smyslu. Ale žádný vjem není ani pozorovatelem, ani pozorovaným; představují spojení mezi nimi. Nemůžeme potvrdit jakoukoli kvalitu jakéhokoli předmětu jako nezávislou na našich smyslech, nebo tvrdit, že je sama o sobě takovou, jakou se nám jeví. Ani nemůžeme předpokládat, že to, co poznáváme, je víc než preludem jeho příčiny. Nemůžeme ani určit význam takových idejí, jakými je pohyb, nebo odlišit čas od prostoru, pokud nejsou ve vztahu k určitému pozorovateli. například, pokud vystřelím z děla v intervalech 3 hodin, pozorovatel na Slunci by si povšiml rozdílu nějakých 200 000 mil v prostoru mezi výstřely, zatímco mně by se jevíly "na stejném místě." Navíc nemohu žádný jev vnímat jinak, než pomocí vrozených nástrojů svých smyslů; je tedy správné říci, že Univerzum, které znám, je subjektivní, bez popírání jeho objektivity.

To jsou některé základní charakteristiky Astrálního Světla. Jeho kvantitativní zákony jsou odlišné od zákonů materiální fyziky. Mágové byli často bláhoví, když předpokládali, že všechny Magické operace jsou stejně obtížné. Zřejmě předpokládali, že "všemohoucí síla Boží" je nekonečnou kvantitou, v jejíž přítomnosti je vše konečné stejně bezvýznamné. "U Pána je jeden den jako tisíc let" je jejich prvním zákonem Pohybu. "Víra hory přenáší," říkají, a přehlíží velikost hory i víry. Když lze Magií zabít kuře, proč by nešlo se stejným úsilím zabít celou armádu? "U Boha je vše možné."

Tato chyba je stejně absurdní, jako omyl uvedený výše. Dvě a dvě jsou čtyři v Astrálním Světle, stejně jako všude jinde. Vzdálenost Magického cíle a přesnost Mágovy ručnice jsou stejně důležité jako u Bisleyho. Zákon Magické gravitace je stejně přísný jako ten Newtonův. Možná zde neplatí zákon protilehlých čtverců, ale určitě zde působí nějaký podobný zákon. Tak je tomu se vším. Nelze vyvolat bouřku, pokud k tomu nejsou ve vzduchu potřebné podmínky, Mág, který dovede vyvolat déšť v Cumberlandu by mohl pěkně pohořet na Sahaře. Muž může vytvořit talisman lásky k získání prodavačky, a zjistí, že funguje dobře, ale neuspěl by v případě kněžny, a naopak. Někdo může svou Vůli využít na venkově, ale město by jej zničilo, a naopak. Samotný MISTR THERION, který je úspěšný téměř v každém druhu Magie, občas bývá téměř neschopný provést úkony, které dovede zvládnout každý amatér, neboť On se rozhodl soupeřit s Vůli světa, začal s Magickým Dílem, aby ustanovil slovo svého Zákona celému lidstvu. Bezpochyby v tom uspěje, ale On sám nevěří tomu, že spatří více než zlomek z toho, co začal, ve svém současném vtělení. Odmítá však mařit i zlomek své síly na práci cizí jeho DÍLU, ať už je pro diváka jakkoli atraktivní pohled na kámen proměněný v chléb, apod.

Když už chápeme tyto úvahy, můžeme se vrátit k otázce tvorby Magického Pouta. Ve výše zmíněném případě FRATER PERDURABO vytvořil svůj talisman invokací svého Svatého Strážného Anděla podle Posvátné Magie Abramelina Mága. Anděl napsal na lamen Slovo Nového Aeonu. Tímto písmem je Kniha Zákona. Tomuto lamenu dal Mistr Therion život tak, že mu dal život svůj. Můžeme tedy považovat tento talisman, tento Zákon, za nejmocnější, jaký byl kdy ve světové historii vytvořen, neboť předchozí talismany stejného typu byly ve svém dosahu omezeny podmínkami rasy a země. Mohamedův talisman, Alláh, se osvědčil jen mezi Persií a Herkulovými sloupy. Buddhův, Anatta, pracoval jen na jihu a jihovýchodě Asie. Nový talisman, Thelema, je vládcem celé planety.

Nyní pochopíme, jak vyvstane otázka Magického pouta! Nezáleží na tom, jak mocná je pravda Thelemy, není možné, aby zvítězila, dokud se nedostane k celému lidstvu. Dokud byla Kniha Zákona pouze rukopisem, mohla ovlivnit jen malou skupinu, v níž kolovala. V činnost musela být uvedena Magickou Operací svého vydání. Když se tak stalo, bylo to provedeno nedokonale. Její příkazy ohledně provádění díla nebyly zcela plněny. V mysli FRATERA PERDURABA byl odpor a pochybnost, a ty mařily jeho dílo. Nevěnoval se mu celým srdcem. I přesto byla síla pravdy Zákona a dosah jeho uveřejnění dostačující k tomu, aby otřásla světem, takže vypukla kritická válka a mysl lidí byla jakýmsi tajemným způsobem pohnuta. Druhý úder byl zasazen reedicí Knihy v září 1913 a tentokrát síla této Magie propukla naplno a způsobila katastrofu civilizace. V této hodině se MISTR THERION skrývá, sbírá síly na konečný úder. Až bude Kniha Zákona se svým komentářem vydána s plnou silou Jeho vůle v dokonalé poslušnosti s pokyny, které ještě nebyly plně pochopeny, či byly odmítány, bude výsledek mít nevyčíslitelnou účinnost. Tato událost ustaví království Korunovaného a Vítězného Dítěte nad celým světem, a všichni lidé se skloní před Zákonem, který je "láskou pod vůlí."

Toto je extrémní případ; ale jediný zákon vládne malému i velkému. Stejně zákony popisují i měří pohyby mravence i hvězdy. Její světlo není rychlejší než světlo jiskry. Při každé operaci je nutno pečlivě utvořit Magické pouto. Prvním předpokladem je vynaložení přiměřené síly druhu potřebného pro daný úkol. Pokud si chceme v elektrické troubě ohřát jídlo, musíme dodat potřebné množství elektrického proudu. Proud potřebný pro osvětlení celého města musí být silnější než proud umožňující telefonní spojení. Nelze při tom použít žádný jiný druh energie. Nemůžeme přímo použít sílu páry na to, abychom se opili, či abychom rozhýbali letadlo. Musíme ji aplikovat adekvátním způsobem v přiměřené síle.

Je tedy absurdní invokovat ducha Venuše, aby vám zajistil lásku Císařovny, pokud nepoužijeme prostředků k přenesení vlivu své práce k oné dámě. Můžeme například posvětit dopis vyjadřující naši Vůli; nebo, pokud víme jak, můžeme použít nějaký předmět spojený s osobou, jejíž

činy chceme ovlivnit, například pramen vlasů či kapesník, který jí patřil, a který je tedy v jemném spojení s její aurou. V záležitostech materiálních je nejlepší používat materiálních prostředků. Když jdeme chytat lososa, nemůžeme se spoléhat jen na to, že na něj máme chuť. Naše přání zabít tygra se sotva splní, pokud na něj ze sta yardů střílíme vzduchovkou. Náš talisman tedy musí být předmětem příhodným pro povahu naší Operace, a musíme mít prostředky k aplikaci jeho síly takovým způsobem, který může přirozeně přivést k poslušnosti onu část Přírody, kterou chceme změnit. Chce-li někdo přivodit smrt hříšníkovi, nestačí jej nenávidět, dokonce i když souhlasíme s tím, že vibrace myšlenky, jsou-li dostatečně silné a čisté, mohou pozměnit Astrální Světlo natolik, aby do určité míry vnukly své záměry senzitivním lidem. Mnohem lepší je použít rozum a svaly k výrobě dýky a použít tuto dýku k útoku na srdce nepřítele. Je třeba dát své nenávisti formu stejného druhu, jaký si pro svou manifestaci vybral nepřítel. Váš duch může přijít do kontaktu s jeho duchem pouze prostřednictvím takovýcho magicky vytvořených fantómů; stejně tak lze měřit jeden rozum s druhým prostřednictvím, například, hry v šachy. Šachové figurky nelze použít jinak než předem dohodnutým způsobem. Hrací deska a figurky představují Magické pouto, díky němuž můžeme přinutit někoho vzdát se vůli druhého. Díky této hře přinutíte protivníka položit svého krále, což je svalový pohyb učiněný v souladu s vůlí vítěze, i když je poražený třeba dvakrát vyšší a silnější.

Tyto obecné principy by měly studentovi umožnit pochopení podstaty tvorby Magického pouta. Není možné uvádět podrobné instrukce, protože každý případ vyžaduje samostatnou úvahu. Někdy je velmi obtížné vytvořit správné prostředky.

Pamatujte na to, že Magie zahrnuje všechny skutky. Jako Magická zbraň může fungovat v podstatě cokoli. Pro vnuknutí své Vůle národu lze jako talisman použít noviny; jako trojúhelník lze použít kostel, jako kruh nějaký klub. K získání ženy můžeme použít jako pentakl náhrdelník; pro získání bohatství lze jako hůlky použít pero dramatika, jako inkantanci populární píseň.

Kolik cílů, tolik prostředků: důležité je pouze zapamatovat si podstatu operace, jíž je touha po úspěchu v dostatečně čisté intenzitě, a tuto touhu - vůli - je pak potřeba vložit do objektu vhodného k jejímu vyjádření, těla, jež je schopno ovlivnit a změnit daný cíl. Jak je tomu například v případě, že se chci stát slavným lékařem? Zaklínám všechny "nepřátelské duchy," jimiž jsou lenost, jiné zájmy a sporná potěšení, ze svého "kruhu" nemocnice; zasvěcuji své "nástroje" (své různé schopnosti) studiu medicíny; invokuji "Bohy" (lékařské autority) studiem a poslušností jejich zákonů z jejich knih. Ztělesňuji "Formule" (způsoby, jimiž příčiny a důsledky ovlivňují choroby) v "Rituálech" (což je můj osobní styl boje s chorobami v souladu s mou vůlí). Pokračuji v těchto zařikáních rok za rokem, provádím Magická gesta léčící nemocné, dokud nevyvolám ve viditelné podobě Ducha Času, abych jej přinutil uznat mne za svého pána. Použil jsem příslušných prostředků v potřebném měřítku a aplikoval jsem je vhodným způsobem k vyjádření svých netělesných myšlenek a ambicí, a tím jsem v ostatních vyvolal jinou netělesnou ideu, která uspokojuje tu mou. Manifestoval jsem svou Vůli smysly; smysly ovlivnily Vůli mých bližních; mysl zapůsobila na mysl skrze hmotu.

Nečekal jsem na příchod lékařských úspěchů tak, že bych si ji pouze přál, ani "aktem víry," či modlitbou k Bohu, která by "pohla srdcem Faraona," jak to provozují naši moderní duchovní či středověcí mystičtí divotvůrci.

Neměli bychom vynechat několik obecných pozorování ohledně Magického Pouta, bez velkých podrobností; nelze vytvořit Příručku, jak jít na námluvy, nemůžeme říct "Sezame, otevři se!" u každé jeskyně loupežníků, stejně jako nemůže nikdo zloději poskytnout kombinace všech sejfů na světě. Můžeme však popsat rozdíly mezi jednotlivými ženami, z nichž se některé poddají lichotkám, další výmluvnosti, jiné vzhledu, postavení, bohatství, horlivosti a opět další autoritě. Nemůžeme vyčerpat všechny kombinace Šachu lásky, ale můžeme uvést několik základních gambitů: Kytice, Sladkosti, Oběd, Šeková knížka, Báseň, Procházka při měsíčku, Svatební smlouva, Bič, Falešný ústup.

Magické pouto můžeme rozdělit do tří hlavních kategorií; jsou to:

1) jedna úroveň a jedna osoba, 2) jedna úroveň a dvě osoby, 3) dvě úrovně.

V prvním případě Magické zařízení - nástroj - už existuje. Tak tedy mohu chtít uzdravit své vlastní tělo, zvýšit svou vlastní energii; rozvinout své duševní schopnosti či inspirovat svou představitelstvem. Zde už je Exorcista a Démon ve spojení, vědomém či podvědomém, skvělým systémem symbolů. Vůle je od Přírody vybavena aparátem schopným sdělit a vykonat své příkazy.

Je pouze nezbytné zapálit Vůli správným způsobem a vykonat její příkazy; a ty jsou okamžitě vyplněny, pokud - třeba v případě nemoci - není nástroj vykonání vůle poškozen tak, že je umění Přírody nemůže vyléčit. V takovém případě může být nutné pomoci vnitřním "duchům" "očistěním" léky, "zaklínáním" dietou, a podobnými zásahy.

Přínejmenším zde však není třeba žádné zvláštní pomůcky "ad hoc" pro kontakt mezi Kruhem a Trojúhelníkem. Operace tohoto druhu jsou tedy často úspěšné, i když má Mág jen malé, či vůbec žádné, znalosti o Magii. Téměř každý hlupák se dovede "sebrat," oddat se studiu, zlomit svůj zlozvyk či překonat zbabělost. Tato třída práce, přestože je nejjednodušší, je nejdůležitější; obsahuje totiž zasvěcení samo o sobě ve vyšším slova smyslu. Zasahuje do Absolutna v každém rozměru; obsahuje nejdůvěrnější analýzu a nejuchopitelnější syntézu. V jistém smyslu je to jediný druh Magie potřebný či příslušící Adeptovi; je v něm obsaženo zároveň dosažení Znalosti a Rozpravy Svatého Strážného Anděla a Zázitek Propasti.

Druhá třída zahrnuje všechny operace, jimiž se Mág snaží vložit svou Vůli na objekt mimo vlastní kontrolu, které jsou však pod kontrolou jiné vůle, jež je symbolizována systémem podobným tomu jemu vlastnímu. To znamená, že takové objekty mohou být ovlivňovány podobným vědomím.

Například, někdo může chtít získat vědomosti obsažené v tomto spisu. Aniž by sám věděl o existenci této knihy, může někoho jiného přimět k tomu, aby mu ji půjčil. Jeho operace by tedy spočívala ve směřování své Vůle k dosažení vědomostí, až k zasvěcení celého života za tímto účelem a vyjádřením této vůle je vyhledávání lidí, kteří pravděpodobně vědí, co je třeba dělat, a ti mu nakonec prozradí, že to, co hledá, najde v této knize.

Zní to příliš jednoduše? Mohlo by toto použití zdravého selského rozumu být onou zázračnou Magií? Ano, dokonce i taková triviálnost je jedním z příkladů toho, jak funguje Magie.

Výše uvedený návod však může skončit fiaskem. Pak je možné uchýlit se k Magii v běžném smyslu, k vytvoření a nabití Pantaklu příslušícímu danému objektu; tento Pantakl by pak měl způsobit vzruch v Astrálním Světle, takže jeho vibrace by měly přimět cizí vědomí k napravení rovnováhy tím, že např. poskytnou žadateli tuto knihu.

Považme poněkud vážnější a náročnější cíl; řekněme, že chci získat ženu, která mne odmítá a miluje někoho jiného. V tomto případě musí moje Vůle překonat nejen vůli její, ale i vůli jejího milence. Nemám přímou kontrolu ani nad jednou, ani nad druhou. Moje Vůle je však v kontaktu s vůlí ženy prostřednictvím myšlenek; musím jen vnutit její mysl svou kontrolu běžnými prostředky komunikace; její rozum tedy předloží její Vůli odmítnutí, Vůle toto rozhodnutí zamítne, a na znamení tohoto odevzdání se její tělo podlehne mému.

Magické pouto tady tedy existuje, stejně jako v První třídě, pouze je složitě, a ne jednoduché.

V případě přenášení Vůle se může přihodit mnoho chyb; vše může být zmařeno nepochopením; vše může pokazit špatná nálada; mohou do toho zasáhnout vnější vlivy; onen mileneček může být v Magii stejně dobrý jako já; samotná Operace může v mnoha směrech odporovat přírodě; pokud například mezi mnou a ženou existuje podvědomý nesoulad, šidím sám sebe představou, že po ní toužím. Takový vliv stačí k tomu, aby operaci přivedl vniveč; stejně tak totiž ani nejlepší Vůle nemůže přinutit vodu, aby se smíchala s olejem.

Samozřejmě, mohu pracovat "přirozeně," dvořit se jí. Magicky ji však mohu napadnout v astrálu, takže její aura zneklidní, a nebude v souladu s aurou jejího milence. Pokud neodhalí příčinu tohoto stavu, může dojít k hádce, a hladové a zmatené Světelné Tělo se může uchýlit k Tělu Mága, který je ovládl.

Vezměme třetí příklad této druhé třídy. Chci najít své hodinky, které se mi ztratily někde v davu lidí.

Nemám žádný přímý prostředek pro kontrolu nad svaly, které by mi hodinky přinesly zpět, či nad myslí, která tyto svaly ovládá. Nemohu ani onu mysl přímo informovat o své Vůli, neboť nevím, kde se nachází. Víím však, že je to mysl v podstatě stejná jako ta moje, a pokusím se vytvořit Magické Pouto s touto myslí tak, že podám inzerát oznamující mou ztrátu v naději, že mi budou vráceny, pojistím se tím, že dotyčné osobě zaručím imunitu a nabídnu za vrácení odměnu. Zároveň uplatním

zcela opačnou formulí; pokusím se hodinek dosáhnout prostřednictvím "služebných duchů" policie, kteří by zloděje mohli dopadnout a přinutit jej, aby mi hodinky vrátil, pohrůzkami.¹⁶³

V dalším příkladu se může stát, že čaroděj vlastní předmět patřící nějakému boháči, třeba kompromitující dopis, který je jeho součástí, stejně jako třeba játra; potom lze ovládat vůli tohoto člověka zastrašováním. Jeho schopnost zveřejnit dopis je stejně účinná, jako schopnost zranit jej přímo fyzicky.

Tyto "přirozené" případy lze převést do jemnějších termínů; člověk může, například, ovládat jiného člověka, dokonce i naprosto cizího, pouhou koncentrací vůle, obřadně či jinak uvedenou k požadovanému potenciálu. Tato vůle se však musí tím, či oním způsobem dotknout onoho člověka; pokud je to možné, pak prostřednictvím běžného kontaktu, pokud to možné není, napadením nějakého citlivého místa v jeho podvědomí. Ani ten největší prut nechytí ani mřenku, pokud mezi oběma není nějaké pevné spojení.

Třetí třídu charakterizuje nepřítomnost jakéhokoli pouta mezi Vůlí Mága a tou, která kontroluje objekt, jež má být ovlivněn. (Druhá Třída se může přiblížit této Třetí, pokud není žádná možnost přiblížení se druhé mysli běžnými prostředky, jak se někdy stává.)

Tato třída operací vyžaduje nejen nesmírné znalosti technik Magie v kombinaci s ohromnou námahou a dovedností, ale i stupeň Mystického dosažení, který je nesmírně vzácný, a pokud je ho dosaženo, je obvykle poznačen dokonalou apatií k pokusům dosahovat čehokoli Magií. Řekněme, že chci přivolat bouři. Tato událost je mimo kontrolu mou, i kohokoli jiného; je zbytečné pracovat na jejich, či jiné mysli. Příroda není na člověku závislá, a člověk je jí lhostejný. Bouře je způsobována atmosférickými podmínkami tak ohromných měřítek, že by ani spojené úsilí všech pozemšťanů sotva rozehnalo jediný mráček; i kdyby se k němu mohli dostat. Jak by tedy jakýkoli Mág, který je především znalcem přírody, mohl být natolik bláhový, aby se snažil hodit Thorovým kladivem? Pokud to není šílenec, pak musí být zasvěcencem Pravdy, která přesahuje viditelná fakta. Musí si být vědom toho, že veškerá příroda je kontinuem, takže jeho tělo a mysl jsou nějak propojeny s bouří, jsou rovnocennými vyjádřeními Jediné Existence, vše náleží stejnému řádu iluzí, jimiž se hodnotí samo Absolutno. Musel také přijmout skutečnost, že Kvantita je pouze formou, stejně jako Kvalita; že stejně jako jsou všechny věci odvozeninou Jediné Substance, je i jejich měřítko odvozeninou jejich vztahu. Nejen, že jsou zlato a olovo pouhými písmeny, samy o sobě bezvýznamnými, a přeci určenými k vyjádření Jediného Jména; ale rozdíl mezi velikostí hory a myši není ničím jiným, než jednou z metod jejich odlišení, stejně jako písmeno "m" není větší než písmeno "i" ve skutečném smyslu slova.¹⁶⁴

Náš Mág, máje toto na paměti, pravděpodobně ponechá bouři bouřím; pokud by se ale přece jen rozhodl oživit si takto odpoledne, musí postupovat následovně:

Za prvé, z jakých prvků se bouře skládá? Mág potřebuje určitou zásobu elektrické síly a správný druh mraků, který by ji obsáhl.

Musí dohlédnout na to, aby energie neunikla do země tiše a klidně.

Musí připravit silný tlak, aby byl natolik silný, aby explodoval.

Jako člověk se teď nemůže modlit k Bohu, jelikož Bohové jsou pouze jmény samotných sil v Přírodě.

Ale jako "Mystik" ví, že všechny věci jsou fantomy Jediné věci, a že mohou být někam vloženy, aby se vrátily v jiné podobě. Ví, že vše je v něm samotném, že je Vše-jediným se Vším. Teoreticky tedy není obtížné proměnit iluzi čistého nebe v iluzi bouře. Na druhé straně si je vědom jako "Mág" toho, že iluze jsou ovládány zákony své podstaty. Ví, že dvakrát dvě jsou čtyři, přestože jsou "dvě" i "čtyři" pouze vlastnostmi Jedničky. Může použít Mystickou identitu všech věcí pouze v přísně vědeckém smyslu. Pravdou je, že jeho poznatky ohledně čistého nebe a bouří ukazuje, že v

¹⁶³ Obřadní metodou by bylo přenést na hodinky - přirozeně se mnou spojené vlastnictvím a užíváním - myšlenku směřující k vystrašení zloděje a nutkání okamžitě se jich zbavit. Pomocí jasnozření se pak pozoruje tento výsledek a nabízí se úleva a odměna jako výsledek jejich vrácení.

¹⁶⁴ Profesor Rutherford si myslí, že není teoreticky nepraktické vytvořit rozbušku, která by mohla zničit každý atom hmoty uvolněním energií jednoho tak, že ostatní by byly vybuzeny vibracemi k tomu, aby se explozivně dezintegrovaly.

jeho podstatě je něco společného oběma; pokud by tomu tak nebylo, nemohl by je nijak ovlivnit. Je Mikrokosmem ve vlastním Makrokosmu, ať už jeden či druhý přesahuje jeho znalosti o nich, či nikoli. Musí v sobě tedy vyvolávat ideje příbuzné Bouři, shromažďovat všechny dostupné předměty stejné povahy jako talismany a pokračovat v jejich probouzení, až k vyvrcholení v Magickém obřadu; to znamená, že musí naléhat na boží tváře v sobě, i mimo něj, a jeho ideje mají oživovat talismany. Vznikne tak živoucí vibrace vysokého potenciálu určité skupiny souhlasných substancí a sil; a ta se šíří jako vlny od kamene vhozeného do jezera, které se rozšiřují a slábnou; dokud se neklid opět neurovná. Stejně jako může hrstka fanatiků, šílicí jedinou přehnanou pravdou, zaměřit na čas celou zemi tím, že takovou myšlenku zažehává ve svých sousedech, může Mág vyvolat rozruch porušením rovnováhy sil: Přenáší tuto zvláštní vibraci, stejně jako radista přenáší rádiové spojení; různé délky vln umožňují výběr spojení.

V praxi musí Mág "evokovat duchy bouře" tím, že se identifikuje s idejemi, jejichž vyjádřením jsou dané atmosférické jevy, tak jako je jeho vyjádřením lidskost; až toho dosáhne, musí jim sdělit svou Vůli nadřazeností své inteligence a integrací svých záměrů nad jejich neřízenými impulzy.

Každá taková Magie v praxi vyžaduje největší preciznost. Pravdou je, že nejlepší rituály nám dávají instrukce pro výběr prostředku, jímž síla proudí. V 777 se nachází "korespondence" mnoha tříd jsoucna pro různé typy operací, takže se z ní dovíme, jaké zbraně, klenoty, obrazce, vůně, jména, atd. bychom měli použít pro určitou práci. Dosud se vždy předpokládalo, že invokovaná síla je inteligentní a kompletní, takže se bude řídit sama sebou bez dalšího postrkování požadovaným směrem, metodou souhlasné vibrace.

Byla ignorována nezbytnost správného načasování; a tak většina operací, dokonce i pokud je invokace provedena správně, bývá stejně neškodná jako zapálení volně ležícího střelného prachu.

Dokonce i když připustíme, že Vůle stačí na to, aby určila směr a zabránila rozptýlení síly, můžeme si být sotva jisti tím, že vůle na tento objekt zapůsobí, pokud nebyl připraven na její přijetí. Objekt sám musí být dostatečně harmonický pro naše dílo. Nemůžeme se milovat s cihlou, nebo posílat jako poslička duby.

Chápeme tedy, že nemůžeme ovlivnit nic mimo nás, pokud to také není obsaženo v nás. Cokoli činím ostatním, činím i sobě samému. Pokud zabiji člověka, zmařím tím i svůj vlastní život. To je magický význam tak zvaného "Zlatého pravidla," které by nemělo být rozkazem, ale radou. Každá vibrace probouzí všechny další vibrace příslušného řádu.

Existuje i určité ospravedlnění předpokladů dřívějších autorů, podle nichž je Magické pouto implicitní a nevyžaduje zvláštní pozornost. V praxi však není nic jistějšího, než potvrzení vlastní vůle všemi možnými činy na všech možných úrovních. Obřad nesmí být přenechán pouze formálním magickým rituálům. Nesmíme vynechat žádný prostředek vedoucí k našemu cíli, nesmíme zavrhnout ani zdravý rozum, ani pochybovat o své tajné moudrosti.

Když byl roku 1899 Frater I.A. v nebezpečí smrti, Frater V.N. a FRATER PERDURABO skutečně vyvolali ducha Buera ve viditelné formě, aby jejich bratra vyléčil; jeden z nich mu však zároveň poskytl peníze na to, aby mohl odcestovat do příznivějšího podnebí. Žije dodnes¹⁶⁵; koho zajímá, zda to byl duch nebo šekel, co způsobilo, že se splnilo Mágovo přání?

Nechť je vytvářené Magické pouto vždy silné! Je to "láska pod vůlí;" potvrzuje identitu Rovnice díla; činí úspěch Nezbytností.

¹⁶⁵ P.S. Zemřel několik měsíců poté, co byl napsán tento odstavec: ale mohl žít a pracovat o téměř čtvrt století déle, než by tomu bylo jinak.

KAPITOLA XVI

(Část 1)

O PŘÍSAZE

Třetí operací v každém obřadu je přísaha či proklamace. Mág, ozbrojený a připravený, stojí ve středu Kruhu a udeří do zvonu, jako by chtěl přivolat pozornost celého Univerza. Pak vyhlásí, "kým je," přednese svou magickou historii proklamací stupňů, jichž dosáhl, předvede znamení a slova těchto stupňů.¹⁶⁶

Potom určí účel obřadu a dokazuje, že je nezbytné jej provést a uspět v jeho vykonání. Potom složí přísahu před Pánem Univerza (Ne před určitým Pánem, jehož invokuje), jako by jej povolával za svědka svého činu. Slavnostně přísahá, že obřad vykoná - nepřeruší operaci, dokud nebude úspěšně dokončena - že jej nic neodvrátí od jejího vykonání - a opět udeří do zvonu.

¹⁶⁶ Tomu se neděje jen proto, aby dokázal, že je osobou s určitou autoritou. Je to také řetězec příčin, které vedly k jeho současnému postavení, takže je tato operace viděna jako karma.

Když takto předvedl sám sebe v pozici zároveň nesmírně vznešené a nesmírně bezvýznamné, jako nástroj osudu, vyváží toto vše "Zpovědi," ve které se opět mísí nekonečná pokora s nekonečným povznesením. Připouští, že je ubohou lidskou bytostí pokoušející se být něčím víc; je bytostí náhody, zcela závislou - třeba i v případě dechu života - na řadě náhodných událostí. Tuto zpověď učiní položen obličejem k zemi¹⁶⁷ před oltářem v agonii a krvavém potu. Tře se při pomýšlení na obřad, který se odvažuje podstoupit, řka, "Otče, je-li to Vůle tvá, odejmi ode mne tento kalich. Ale je-li to Vůle tvá, ne jak já, ale jak Ty chceš!"¹⁶⁸

Přichází strašlivá odpověď, znějící "Musí tak být!" a naplňující se tím, že se mágovy bude zdát, jako by jej ze země zvedala božská ruka; s nadšením svatého povznesení opakuje svou Přisahu, a už se necítí jako pouhý člověk, nýbrž jako Mág, a nejen jako pouhý Mág, ale jako vybraná osoba určená k vyplnění úkolu, který je, jakkoli na první pohled bezvýznamný, nedílnou součástí předurčení Univerza, takže kdyby nebyl vyplněn, celé Království nebeské by se rozpadlo na kousky.

Nyní je Mág připraven k zahájení invokace. Naposledy se zastaví, aby vrhl pohled na Chrám, aby se ujistil, že vše je připraveno, a zapálí kadidlo.

Přisaha je podstatou Magického Díla, protože je potvrzením Vůle. Přisaha poutá Mága navěky. Ve II. části této Knihy 4 bylo o tomto předmětu již něco řečeno; zaslouží si však větší pozornost. Pokud by tedy někdo miloval ženu, vytvořil kouzlo, aby získal její objetí, po chvíli se jí nabaží a evokuje tedy Zazela, aby ji zabil; zjistí, že vliv jeho předchozí Přisahy není v souladu s vyvoláním Jednoty s Boží tváří Saturna. Zazel odmítne poslechnout tohoto Mága v případě ženy, jíž přísahal lásku. Proti tomu mohou někteří namítat, že jelikož je každý čin činem magickým, každý muž, který se zamiluje do nějaké ženy, tímto musí složit Přisahu lásky, a nemohl by tedy nikdy později tuto ženu zabít, což zase není tak neobvyklé, jak víme. Vysvětlení je následovné. Je pravda, že když Bill Sykes zatouží po Nancy, vyvolává ve skutečnosti ducha venušské povahy, a prostřednictvím Přisahy lásky (a své magické síly muže) jej přinutí, aby mu dívku přivedl. Stejně tak, když chce dívku zabít, evokuje ducha Marsu či Saturna, s Přisahou nenávisti. Tito však nejsou čistými planetárními duchy, kteří se pohybují v přesně určených sférách podle přísných pravidel. Jsou pouhými shluky zmatených impulsů, "neschopnými pochopit podstatu přísahy." Jsou takovými duchy, kterým nepřipadá myšlenka na vraždu nijak urážlivá, i pokud se jedná o Ducha Lásky.

Opravdu je kritériem spirituální "kasty," že se ve stejném vědomí nesmějí zároveň existovat dva protikladné elementy. Žalmy zpívající puritán volající proti publikánům a tajně se nalévající ohnivou vodou; vousatý filantrop v nádherných šatech okrádající zákazníky i zaměstnance: takoví lidé nesmějí být pokládáni za prosté darebáky, kteří využívají své náboženství a respekt jako masku zločinecké prohnatosti. Naopak, jsou jen příliš upřímní ve svých "ctnostech;" jejich strach ze smrti a nadpřirozené pomsty je skutečný; vychází z části jich samotných, která je v nesmířitelném rozporu s jejich darebáctvím; přesto je každá tak zbabělá, že snese přítomnost té druhé. Tito lidé tedy nemají žádné čisté zásady; omlouvají sami sebe za každý špinavý trik, který použijí ke svému prospěchu.

První krok Aspiranta k Bráně Zsvěcení je čistota - jednota záměru - která je nade vše ostatní. "Děj se Vůle tvá" na něj působí jako paprsek prudekého bílého plamene pohlcujícího vše, co zcela nenáleží Bohu. Velmi brzy si uvědomí, že vědomě nemůže odporovat a protiředit sám sobě. Rozvine se v něm jemný smysl, který jej varuje, že dva myšlenkové proudy, o nichž nikdy neuvažoval jako o spojených, jsou nekompatibilní. A ještě hlouběji zasahuje "Děj se Vůle tvá;" podvědomé protiklady jsou evokovány do viditelné podoby. Jsou očištěny tajné svatyně duše. "Děj se Vůle tvá" očišťuje každou jeho část. Stal se Jedním, jediným. Jeho vůle se dále uvolňuje od vlivů vnitřního odporu, a stává se Mistrem Magie. Ze stejného důvodu však nyní nemůže dosáhnout ničeho, co není v naprostém souladu s jeho Prvotní Přisahou, jeho Pravou Vůlí, důvodem, proč se rodil jako člověk. U Billa Sykese není láska a vražda tak výjimečná a jedinečná jako u Krále Artuše. Čím vyšší je typ

¹⁶⁷ Srovnejte s poznámkami v předchozí kapitole. Toto je však zvláštní případ. Jeho oprávnění jako otevřenou otázkou.

¹⁶⁸ To samozřejmě platí pro začátečníka. Jakmile je toto asimilováno jako pravda, řekne: "Má vůle, jež je tvou, nechť se děje!" A konečně nebude rozlišovat mezi "mou" a "tvou". Obdobná změna pozice bude doprovázena mentální změnou.

člověka, tím je citlivější; tak nejušlechtilější láska intuitivně předvídá, kdy by ji mohlo nějaké bezděčné gesto či slovo zranit, a bděle je zapudí, jako by pocházely z rodiny samotné vraždy. Podobně je tomu i v Magii, kde Adept přísahající dosažení Znalosti a Rozpravy Svatého Strážného Anděla mohl být v předchozích dnech velkým Léčitelem, a teď zjišťuje, že už tuto schopnost nemá. Bude se pravděpodobně divit, jak je taková ztráta možná. A přeci nemusí být jiného důvodu, než Moudrosti Anděla, která takto zabráňuje zabývání se léčením nemocí, které mohly být seslány na postiženého z důvodů jeho vlastního dobra.

V případě MISTRA THERIONA byl zprvu Mág nadán všemi druhy Orgií. Zpočátku léčil nemocné, očarovával neústupné, sváděl svůdné, umiřňoval agresivní, zneviditelňoval se, choval se zkrátka jako mladý hejsek na všech úrovních. Jistou upírku soužil Zasláním Koček, z jiné si učinil svou osobní Zaklínačku, neznal žádného morálního oxymoronu a nezabýval se nijak nesrovnalostmi ve svých přísahách.

Když však v Adeptství pokročil, tato bujarost ustala; jakmile se zavázal vážnějšími Přisahami a byl přijat do řádu, jehož název zde nevedeme, zabránily mu ony Přisahy v užívání těchto schopností ke hrám. Jednoduché operace, které dříve vykonával lusknutím prstů, byly najednou neuskutečnitelné i při sebevětší námaze. Pomalu začal být pohlcován Dílem své pravé Vůle, až pochopil, že nemá smysl zabývat se těmito věcmi jen pro zábavu.

A přestože je v této chvíli pravým Mágem A.'A.', třebaže jeho Slovo je Slovem Aeonu, třebaže je Šelmou 666, Pánem Šarlatové Ženy, "v níž je dána veškerá moc," stále existují Orgie, jež provést nemůže, neboť by jimi vykonal to, co zapřel ve svých Přisahách, díky nimž je Tím, čím je. Bylo by tomu tak i v případě, že by duch takové Orgie byl plně v souladu s jeho Vůlí. Doslovný smysl Přisahy trvá na tom, aby tuto skutečnost respektoval.

Můžeme uvést dva příklady tohoto druhu. FRATER PERDURABO zvláště přísahal, že se zřekne osobního majetku do posledního haléře; přísahal také, že jím neotřese žádný lidský cit. Tyto podmínky byly přijaty; dostal za to víc, než kolik by podle něj mohl získat Vtělený Člověk. Na druhou stranu bylo přísně dohlédnuto na to, aby byla daná cena zaplácena. Každý poklad, který kdy na tomto světě měl, mu byl odebrán, a to většinou velmi bolestným způsobem. Každý lidský cit, který nosil ve svém srdci - a to v srdci toužícím po Lásce jako málokteré - byl roztrhán na kusy a pošlapán s tak pekelnou vynalézavostí v intenzivních mukách, že byla jeho vytrvalost až neuvěřitelná. Nevýslovné jsou krutosti, které jej doprovázely na každém kroku Zaslavení! Smrt odvěkla jeho děti s pomalou hrubostí; ženy, které miloval, se před jeho očima propijely k deliriu a demenci, nebo mu oplácely vášnivou oddanost chladnokrevnou zradou v okamžiku, kdy jim po mnoha letech začal důvěřovat. Přítel, který mu pomáhal nést těžký ranec, ukradl vše, co v něm bylo, a zrazoval svého Mistra jak jen mohl. Při první zmínce o Farizejích jej všichni učedníci "zapřeli a uprchli." Sama jeho matka jej přibila na kříž a zlořečila mu po celých devět let, kdy na kříži visel.

Nyní, když vytrval až do konce, je Mistrem Magie, může vykonal Dílo své Pravé Vůle; touto Vůlí je ustavení Jeho Slova, Slova Thelemy, na Zemi. Nemá jiné Vůle než této, vše, co dělá, směřuje k tomuto konci. Všechny jeho Orgie nesou ovoce; co pro něj bylo prací na měsíc, když byl Adeptem Majorem, nyní dokáže vykonal za několik minut Slovy Vůle pronesenými správnou vibrací do správného ucha.

Ale ani svými přirozenými schopnostmi, jež mu byly dány, a jimiž se proslavil po celém světě, ani nejvyšším uměním Magie, nemůže dosáhnout bohatství, jež by přesáhlo minimum nutné pro jeho život a práci. Je marné, aby namítal, že to není on, ale jeho Dílo, komu je nutno opatřit peníze. Je spoután přísnou literou své Přisahy, podle níž musí obětovat vše, co má Magickému Dosažení.

A ještě strašnější je osud, který na sebe přivolal tím, že se zřekl svého práva člověka těšit se z Lásky těch, jež miluje tak bezelstně, čistě a intenzivně, výměnou za možnost milovat Lidstvo tak, aby byl vybrán k vyslovení Slova Aeonu pro jeho spásu, za což mu bylo odměnou odmítání, tělesná muka, duševní zoufalství a morální ochrnutost.

I tak musí on, který má moc nad smrtí, dech schopný léčit, dotyk schopný počít život, sledovat vlastní děti, jak chřadnou měsíc za měsícem, a přitom ví, že nesmí užít svého Umění, on, který prodal svůj pečeti prsten, aby mohl navléct prsten snubní své nevěstě, té znavené vdově zvané Svět!

KAPITOLA XV O INVOKACI

I

V přímém, či "Protestantském," systému Magie lze sotva ještě dodat něco k tomu, co již bylo řečeno. Mág směřuje přímou petici k invokované Bytosti. Ale tajemství úspěchu invokace ještě odhaleno nebylo. Je velmi prosté. Prakticky ani nemá význam to, zda byla invokace "správná."

Existuje tisíc různých způsobů, jak dojít stejného cíle, alespoň co se vnější podoby týče. Celé tajemství lze shrnout do tří slov: "Zapal se modlitbou."¹⁶⁹

Mysl musí být povznesena natolik, že ztratí vědomí sebe samé. Mág musí být slepě tažen vpřed silou, která, ač je v něm a z něj vychází, v žádném případě není tím, co v normálním stavu vědomí nazýváme Já. Stejně jako je veden básník, milenec, umělec mimo sebe kreativním šílenstvím, musí být veden i Mág.

Není možné sepsat pravidla pro získání tohoto zvláštního stimulu. Pro jednoho to může být tajemno samotného obřadu; jiný může být pohnut cizotou a zvláštností slov, dokonce i tím, že jsou pro něj "barbarská jména" nesrozumitelná. Někdy během obřadu mu může v mysli vyvstat význam nějakého takového barbarského jména, který ani netušil, jasně a zářivě, a zaplavit jej orgasmem. Může jej třeba vzrušit vůně nějakého kadidla, nebo třeba fyzická extáze magického tance.

Každý mág musí svůj obřad sestavit tak, aby v něm vytvořil dramatický vrchol. Ve chvíli, kdy se vzrušení stane neovladatelným, ve chvíli, kdy projde veškeré Mágovo bytí jakýmsi spirituálním zachvěním, v té chvíli musí vyslovit nejvyšší zapřísahání.

Jednou z účinných metod, jak toho dosáhnout, je krátké zastavení soustředěním vši síly vůle, stále znova a znova opakované, na samé hranici tohoto zachvěvu, dokud nenastane okamžik, kdy už mágovi vůle nedovolí v tom pokračovat.¹⁷⁰ Další zadržování síly už není možné, či vůbec myslitelné, a celé Mágovo bytí, ani poslední atom při tom není vynechán, je vymrštno vpřed. V oslepujícím světle, v řevu desetitisíců hromů, je dovršeno sjednocení Boha s člověkem.

Jestliže stále vidíme mága v Kruhu, jak pokračuje ve svých invokacích, je to tím, že jeho vědomá část se oddělila od skutečného ega, které leží za tímto normálním vědomím. Kruh je zcela zaplněn onou božskou esencí; vše ostatní je pouhou náhodou a iluzí.

Následné invokace, postupný vývoj a materializace síly, nevyžadují už žádné úsilí. Jednou z velkých chyb začátečníků je soustředění svých sil do vykonání skutečných určených záměrů obřadu. Tato chyba je příčinou nejčastějších případů neúspěchu při invokaci.

Tento Teorém je korunován tím, že Mág téměř zanechá evokací - jen zřídka kdy je potřeba nějakého činu na hmotné úrovni. Mág se plně zasvěcuje invokaci boha; a s tím, jak jeho rovnováha dosahuje dokonalosti, přestává invokovat více bohů; invokuje pouze boha, který stojí vertikálně nad jeho cestou. A tak se člověk, který se začal zabývat Magií jen proto, aby dosáhl znalostí, lásky či bohatství, najednou neodbytně začíná cítit přitahován k vykonání "Velkého Díla."

Teď už musí být jasné, proč není rozdíl mezi magií a meditací, krom určitých nahodilostí a šíře jejich záběru.¹⁷¹

II

Kromě těchto otevřených metod existuje ještě mnoho mentálních metod invokace, z nichž zde uvedeme tři.

První metoda se týká tzv. astrálního těla. Mág by měl procvičovat tvorbu tohoto těla podle Liber O, a naučit se stoupat v plánech podle instrukcí uvedených ve stejné knize, ač ty omezují jeho "stoupání" k určitému symbolu, jehož boha si přeje invokovat.

Druhou metodou je zpěv mantry vhodné pro daného Boha.

Třetí je přijetí pozice Boha - proměna astrálního těla v Jeho podobu. Tato metoda je zásadní pro všechny řádné invokace, a je nutné ji neustále procvičovat.

Existuje mnoho dalších invokačních pomůcek, je jich tak mnoho, že je nelze ani všechny vyjmenovat; a moudrý Mág se bude snažit vymyslet si nové.

Uvedeme jeden příklad.

¹⁶⁹ Toto je Kabalisticky vyjádřeno starou formulí: Domine noster, audi tuo servo! kyrie Christe! O Christe!

¹⁷⁰ Toto zapomnění musí být úplné; je fatální "pustit se dál" vědomě.

¹⁷¹ Existuje obecná metafyzická antiteze, podle níž je Magie Uměním Vůle k Žití, Mysticismus Vůle k Smrti; ale - "Pravda bublá až na mém okraji; pro Něj znamená Život i Smrt jen jedno!"

Řekněme, že Nejvyšší Invokace se skládá ze 20-30 barbarských jmen. Ať si Mág představí, že tato jména jsou umístěna na vertikálním sloupu, každé ve dvojnásobné vzdálenosti než dvě předešlé; ať si představí, jak s každým jménem stoupá jeho vědomí po sloupu. Samotná přímá úměra pak vytvoří pocit úžasu a údivu, což je správný předvoj extáze.

V eseji "Energizované nadšení" (Energized Enthusiasm) v Equinoxu I,IX¹⁷², je popsána jedna z klasických metod probouzení Kundalini. Tuto esej doporučujeme k řádnému studiu.

KAPITOLA XVI
(Část 2)
O PŘÍKAZECH DUCHŮM: SE ZMÍNKOU O DONUCOVÁNÍ A KLETBÁCH OBČAS
POTŘEBNÝCH

¹⁷² Nejranější a nejskutečnější křesťané používali to, co je v podstatě touto metodou. Viz "Fragmenty zapomenuté víry" od G.S.R. Meada, Esq. B.B., str. 80-81.

Existuje skutečné spojení mezi tím, co je vulgárně nazýváno rouhání a tím, co nazýváme nemorálností, ve skutečnosti, že je křesťanská legenda ohlasem Falického ritu. Existuje také skutečná a pozitivní spojitost mezi Kreativní silou Makrokosmu a Mikrokosmu. Z tohoto důvodu musí být ta druhá stejně čistá a posvěcená jako ta první. Hádankou pro většinu lidí je jak toho dosáhnout. Studium Přírody je Klíčem k této Bráně.

I

Při zjevení ducha, či manifestaci síly v talismanu, který je posvěcován, je nutné svázat jej Přísahou či Příkazem. Duch by měl být donucen viditelně se dotknout zbraně, kterou byl evokován, a "přisahat poslušnost a víru v Toho, který žije a triumfuje, který nad ním vládne v Palácích jako Rovnováha Spravedlnosti a Pravdy" při jménech, jež byla v evokaci užitá.

Je tedy nutné pouze formulovat Přísahu či Příkaz v jazyce ladicím s dříve uvedenými důvody operace.

Je třeba vyvarovat se lidskosti ve chvílích, kdy je zbraň natažena za obvod Kruhu. Kdyby měla síla plynout od ducha k vám, a ne naopak, byl byste nepochybně roztrhán na kusy, nebo byste se přinejmenším stal otrokem onoho ducha.

V žádném jiném okamžiku není tak nutné, aby Božská Síla nejen Mága naplňovala, ale aby především vyzařovala z jeho aury.

II

Někdy se stává, že duch je vzpurný a odmítá se zjevit.

Ať Mág pečlivě zváží případ takové neposlušnosti!

Možná je špatné místo nebo doba. Je těžké vyvolávat vodní duchy na Sahaře, nebo salamandry v oblasti Anglických jezer. Hismael se sotva ochotně zjeví, když je Jupiter pod obzorem.¹⁷³ Pro překonání takových potíží je vhodné obstarat si větší zásobu vhodného materiálu. Vepřovice nelze vyrábět bez slámy.

Při invokacích Bohů k takovým obtížím nedochází. Bohové jsou mimo veškeré materiální podmínky. Podstatou takové manifestace je naplnění "srdce" a "mysli" potřebným základem. Čím vznešenější je povaha Boha, tím pravdivější je tato potřeba. Svatý Strážný Anděl má vždy takový základ. Jeho manifestace závisí pouze na připravenosti Aspiranta, a všechny magické obřady této invokace slouží pro Aspirantovu přípravu; ne pro Jeho přivábení či ovlivnění. Jeho neustálou a věčnou Vůli¹⁷⁴ je spojení se v jedno s Aspirantem, a v okamžiku, kdy jsou všechny předpoklady splněny, dochází k této Svatbě.

III

Neposlušnost ducha (či netečnost talismanu) je obvykle způsobena chybou v invokaci. Duch nemůže ani na chvíli odporovat své Inteligenci, a intelligence pracuje v souladu s Vůlí svého Anděla, Archanděla a Boha, kteří jsou nad ním. Je tedy vhodnější nejprve opakovat invokace než ihned přistoupit ke kletbám.

Mág by měl také pečlivě zvažovat¹⁷⁵, zda je evokace skutečně nezbytnou součástí karmy Univerza, jak stanovil ve své Přísaze (Viz Kpt. XVI,I). Pokud je tato představa falešná, je úspěch nemožný. Tehdy je nejlepší vrátit se úplně na začátek a rekapitulovat a analyzovat s velkou pečlivostí Přísahu a Invokace. Tak to lze učinit třikrát.

¹⁷³ Není možné v tomto základním pojednání vysvětlovat přesnou podstatu spojení mezi paprsky skutečné planety zvané Jupiter a jupiterskými prvky, které jsou obsaženy v různých stupních v pozemských objektech.

¹⁷⁴ Jelikož toto Poznání a Rozprava není univerzální, zdá se zprvu, jako by všemocná vůle byla potlačena. Ale Jeho Vůle a vaše vůle dohromady tvoří jedinou vůli, protože vy i On jste jedním. Tato jediná vůle je rozdělena, pokud nebudete pevně pokračovat v aspiraci.

Jeho Vůle také nemůže tísnit a utlačovat vůli vaši. Je natolik jednotný s vámi, že dokonce i vaše přání odpoutat se od něj je Jeho vůlí. Je si vámi natolik jist, že se těší i z vašich koketérií a vzrušení, neméně než z vašeho odevzdání. Tato spojení jsou plně vysvětlena v Liber LXV. Viz také Liber Alef CXI.

¹⁷⁵ Samozřejmě, že to by mělo být vykonáno při přípravě Rituálu. Tímto se však obnovuje toto zvažování z nového hlediska dosaženého invokací.

Pokud se ale stane, že i tehdy je duch neposlušný, znamená to působení nějaké nepřátelské síly, která operaci ruší. Pak je vhodné zjistit povahu této síly, napadnout a zničit ji. Pak je obřad pro Mága ještě důležitější, protože může vést k odhalení skupiny černých mágů, o jejíž existenci se dosud nevědělo.

Potřeba prošetření vampirismu páchaného na jisté dámě z Paříže určitou čarodějkou vedla FRATERA PERDURABA k odhalení velmi mocného seskupení Černých Mágů, s nímž pak musel bojovat celých deset let, než je přivedl ke konečné a trvalé zkáze.

Takové odhalení nemusí nutně znamenat přerušení obřadu. Lze provést obecné kletby proti silám rušícím operaci (neboť "ex hypothesi" božské síle nelze odporovat), a po takovémto jejich dočasném obejití - moc invokovaného Boha pro tento účel postačí - je možno rušivého ducha přesně zaklínat, neboť on učinil chybu, že se nechal zlákat zaklínadly Černých Bratrů.

Je pravda, že existují démoni, kteří rozumějí pouze kletbám, a nejsou přístupní zdvořilým příkazům: .."otrok, jehož pohnou výpraskem, ne laskavostí."

Konečně, jako poslední možnost, lze spálit Sigilii Ducha v černé krabici se zapáchajícími substancemi, pečlivě předem připravenou, s řádně vytvořeným magickým poutem, takže je Duch touto operací skutečně mučen.¹⁷⁶

To jsou však vzácné případy. Pouze jedinkrát byl FRATER PERDURABO přinucen užít tak hrubých prostředků.

IV

V tomto směru je třeba opatrnosti s ohledem na přílišnou svolnost ze strany ducha. Pokud se nějaká Černá Lóže zajímá o vaši operaci, může za vámi vyslat ducha plného pokrytecké poddanosti, aby vás zničil. Takový duch pravděpodobně špatně vysloví přísahu, nebo se jinak bude snažit vyhnout se svým závazkům.

Černá Lóže však v takovém případě hraje nebezpečnou hru; pokud se totiž duch dostane řádně pod vaši kontrolu, bude muset odhalit tuto transakci, a síla se pak plně obrátí proti Černé Lóži. Lháři se sami stanou obětí své vlastní lži; jejich vlastní otroci se jim postaví a spoutají je. Špatní spadnou do jámy, kterou sami vykopali.

A tak zaniknou všichni Královi nepřátelé!

V

Rozkaz duchovi je obvykle ztělesňován, pokud nejde o čistou evokaci, která je přeci jen poměrně vzácná, nějakým druhem talismanu. Určitým způsobem je tento talisman daným Rozkazem vyjádřeným hieroglyfy. Talismanem je vlastně vše, neboť definice talismanu zní: něco, nad čím byl vykonán akt Vůle (tj. Magie), aby posloužil svému účelu. Opakovaný akt Vůle nad nějakým předmětem tento posvěcuje bez další pomoci. Víme, jaké zázraky můžeme provádět s vlastní golfovou holí. Pokud člověk používá vlastní hůl znova a znova, jeho láska k ní roste spolu s dosaženými úspěchy, a úspěchy jsou opět jistější a dokonalejší s působením této "lásky pod vůlí," která vzniká jejím užíváním.

Je samozřejmě velmi důležité zabraňovat profánním v kontaktu s tímto předmětem. Je instinktem nikomu nedovolit užívat svůj oblíbený rybářský prut či pušku. Není to tím, že by danému předmětu mohla být způsobena nějaká škoda. Je to tím, že cítíme, že pokud něco používáme pouze my, je nám to svaté.

Vynikajícím příkladem takového talismanu je manželka. Manželka může být definována jako objekt zvláště připravený k tomu, aby nesl cejch něčí kreativní vůle. Je to příklad velmi

¹⁷⁶ Přesný význam těchto frází je zprvu obskurní. Duch je pouze vzdorovitou částí vlastního lidského organismu. Evokovat jej tedy znamená obeznámit se vědomě s nějakou částí vlastního charakteru; rozkazovat mu a nutit jej znamená vedení této části k podřízenosti. Nejlépe to lze pochopit připodobněním k učení se nějaké mentálně fyzické činnosti (např. hraní kulečníku) vytrvalým a trpělivým studiem a cvičením, což často zahrnuje vážné potíže.

komplikované magické operace, trvající již celá staletí. Teoreticky je to však jen běžný případ talismanové magie. Proto vzniklo tolik potíží při zabraňování manželce v kontaktu s profánními; či přinejmenším při pokusech o její chránění.

Čtenář Bible si vzpomene, že Absolon veřejně přijal za své Davidovy ženy a konkubíny na střeše paláce, aby ukázal, že zlomil magickou moc svého otce.

Na tomto světě je mnoho talismanů, které jsou nechány ležet bez ladu a skladu trestuhodně bezstarostným způsobem. Jsou to objekty veřejného uctívání, ikony a idoly. Zároveň je však pravda, že je v těchto symbolech obsaženo hodně skutečné magické Síly; následkem toho lze magicky přemoci lidi uctívající tyto symboly jejich zničením.

Není iracionální bojovat o zástavu, pokud je zástava předmětem, který má pro někoho význam. Podobně je tomu u nejrozšířenějšího a nejužívanějšího talismanu, peněz, kdy lze zlomit magickou vůli uctivače peněz tím, že mu peníze odejmeme, nebo tím, že nějak zničíme jejich hodnotu. V tomto případě však víme, že peníze kolem nás jen tak neleží. Alespoň v tomto případě lidé poznali jejich talismanickou hodnotu, tj. jejich moc jako nástroj vůle.

Mnoha ikonám a obrazům lze snadno ukrást jejich vlastnosti. Někdy to lze provést ve velkém měřítku, jako když byly obrazy Isis a Hora, a podobných kombinací matky a dítěte, upravovány křesťany. Takový zázrak je však poněkud nebezpečný, jako právě v tomto případě, kdy se nám dostalo objasnění ze strany archeologů. Ukázalo se, že tzv. obrazy Marie a Ježíše nejsou ničím jiným, než imitacemi obrazů Isis a Hora. V Magii je nejlepší politikou poctivost, stejně jako ve všech ostatních oblastech života.

KAPITOLA XVII O POVOLENÍ K ODCHODU

Poté, co obřad dosáhne vrcholu, musí neodvratně následovat antiklimax. Pokud byla ceremonie provedena úspěšně, je tato část čistě formální. Mág by měl trvale spočívat na vyšší úrovni, na niž aspiroval.¹⁷⁷ Měla by být pohlcena všechna síla operace; zcela jistě však po ní zůstane nějaké residuum, jelikož žádná operace není dokonalá: a i kdyby tomu tak bylo, ke Kruhu bývá lákáno mnoho věcí sympatických operací. Ty musejí být dokonale rozpuštěny, jinak zdegenerují a stanou se zlem. U invokací nevznikají žádné potíže, pouhé odstranění napětí způsobeného vůlí mága se věci uvedou do normálního stavu, v souladu s velkým zákonem netečnosti. Při špatně provedené evokaci tak tomu ale být nemusí; duch se může vzpírat kontrole a může být proti odchodu - dokonce i poté, co přísahal poslušnost. V takovém případě může nastat určité nebezpečí

V běžném případě Mág propouští ducha těmito slovy: "A nyní k tobě pravím, odejdi v míru do svého příbytku a obydlí - a necht' je s tebou požehnání Nejvyššího ve jméně (zde řeknete jméno příhodné pro operaci, či Jméno vhodné k utišení ducha); a ať je mír mezi tebou a mnou; a buď připraven přijít ke mně, kdykoli budeš invokován a volán!"¹⁷⁸

Pokud duch okamžitě nezmizí, znamená to, že něco není v pořádku. Mág by měl okamžitě s největší pečlivostí vysvětlit Kruh. Potom by měl opakovat propouštění; pokud to nestačí, měl by provést zaklínací rituál vhodný k povaze ducha, a pokud je to nutné, měl by stejně tak použít i zařikávací. Za těchto okolností, nebo pokud se děje něco podobně podezřelého, by se Mág neměl spokojit ani se zjevným zmizením ducha, který se může zneviditelnit a číhat za hranicí Kruhu, dokud z něj Mág nevystoupí - dokonce i několik měsíců.

Jakýkoli symbol, který jednou vstoupil do vašeho prostředí s vaším svolením je nebezpečný; pokud není pod naprostou kontrolou. Přítel může člověku způsobit mnohem větší utrpení, než cizinec; a největší nebezpečí leží v našich zvycích.

Jistě je základní podmínkou rozvoje vkládání idejí do podvědomí. Proto je také nutný jejich pečlivý výběr.

Pravda, jsou chvíle, kdy jsou všechny prvky asimilovány. Podle definice je tímto procesem Samádhi. Z pohledu mladého magika však existuje jedna cesta - úzká a obtížná - k provedení toho všeho. Je třeba stále opakovat to, co je správné pro jednoho, může být nesprávné pro druhého.

Okamžitě po Povolení k odchodu a obecném uzavření obřadu je třeba, aby se Mág posadil a pořídil svůj magický záznam. Ať je jakkoli unaven¹⁷⁹ obřadem, musí se přinutit, aby se mu to stalo zvykem. Je opravdu lepší neuspět při rituálu, než při jeho zaznamenání. Nikdo nesmí pochybovat o správnosti tohoto tvrzení. I kdyby někoho zaživa požírali Malkah be-Taršišim ve-Ruach ha-Šehalim, není to příliš důležité, neboť to trvá jen krátce. Záznam transakcí má ale jiný význam. Nikoho by nezajímalo, že Macbeth zabil Duncana. Byla to jen jedna z mnoha vražd. Shakespearův záznam této vraždy je však pro lidstvo jedinečným pokladem. A kromě ceny pro ostatní má záznam hodnotu i pro samotného Mága. Mágův záznam je jeho největším pokladem.

Je bláhové provozovat magii bez metody, stejně jako vše ostatní. Provozovat magii bez magického deníku je jako vést obchod bez účetnictví. Mnoho lidí chápe podstatu magie zcela špatně. Myslí si, že je to něco nejasného, neskutečného, zatímco ve skutečnosti je to přímý prostředek pro kontakt s realitou. Takoví lidé se zahalují frázemi, používají dlouhá slova ve špatných souvislostech a zdobí se pompézními tituly a ozdobami, které nic neznamenaají. S takovými lidmi nemáme nic společného. Těm, kdo hledají realitu se však nabízí Klíč k Magii, a ty varujeme, neboť k pokladnici nestačí mít jen klíč, je třeba ještě znát kombinaci zámku. A touto kombinací je magický deník.

Z určitého pohledu je vlastně magický vývoj luštěním vlastního magického deníku.¹⁸⁰ Proto je to, alespoň na poli magie, nejdůležitější věc. Krom toho je nutné, aby byl záznam jasný, úplný a stručný, neboť jen podle takového záznamu může váš učitel zjistit, jak nejlépe vám pomoci. Váš magický učitel má na práci něco jiného než obskakování vaší maličkosti, a jeho nejdůležitější úlohou

¹⁷⁷ Horolezec, který chce odpočívat na úbočí spadne k zemi; ale ten, kdo už dosáhl bezpečné plošiny, si může odpočinout.

¹⁷⁸ Je obvyklé dodat "slovem či vůlí či tímto mocným Zaklínáním Magického Umění."

¹⁷⁹ Měl by být čerstvější než po hlubokém spánku po celou noc. To je jednou ze zkoušek jeho umění.

¹⁸⁰ Protože každý je Hvězdou v Těle Nuit, je každá následná inkarnace Závojem, a získávání Magické paměti je postupným Odhalováním této Hvězdy, tohoto Boha.

je úloha auditora. Pokud pozvete auditora, aby prověřil váš obchod, on vás požádá o účetní knihy a vy mu povíte, že podle vás taková zbytečnost nemá cenu, nesmíte se divit, když vás označí za osla.

Je - či přinejmenším bylo - MISTRU THERIONOVI zcela nepochopitelné, že lidé v běžných záležitostech praktičtí a plní zdravého rozumu jej ztrácejí, když si začnou zahrávat s Magií. Bylo by třeba zacházet příliš daleko, abychom se zabývali tvrzením některých polovzdělců, že Magie je nakonec jen bláznivá záležitost. Žádný z těchto bláznů však nemá nic společného s A. 'A. '.; neboť nezbytná tvrdá práce kvůli zkouškám v určitých intervalech a srozumitelné zaznamenávání své činnosti odrazuje všechny neinteligentní, líné a hysterické budižkničemy.

Existuje nesčetné množství modelů magických a mystických záznamů v různých číslech "Equinoxu," a student brzy dosáhne správné techniky, pokud se bude v praxi snažit.

KAPITOLA XVIII

O JASNOZŘIVOSTI: A SVĚTELNÉM TĚLE, JEHO SCHOPNOSTECH A ROZVOJI. TAKÉ CO SE TÝČE DIVINACE

I

V lidském těle je ještě jedno tělo zhruba stejné velikosti a rozměrů¹⁸¹; je však tvořeno z jemnějšího a méně iluzorního materiálu. Samozřejmě není "skutečné;" stejně je tomu však i s tím druhým tělem! Než začneme pojednávat o jasnozřivosti, musíme krátce probrat otázku reality, neboť špatné pochopení tohoto předmětu může vést k velkým potížím.

Jeden příběh vypráví o Američanovi, který ve vlaku potkal jiného Američana s košíkem nezvyklého tvaru. Nakonec jej přemohla zvědavost a zeptal se: "Povězte, pane, co to máte v tom košíku?" Ten druhý, zachmuřený a mlčenlivý, odpověděl: "Promyku." První muž byl velmi překvapený, protože o promyce nikdy dřív neslyšel. Po chvíli pokračoval, riskoval pouze odmítnutí: "Povězte, co je to promyka?" "Promyky žerou hady," odpověděl ten druhý. To byla další hádanka, a proto tazatel pokračoval: "A co budete, k čertu, s tou promykou dělat?" "No, víte," odpověděl druhý muž důvěrným šepetem, "můj bratr vidí hady." První muž byl ještě udivenější než předtím; po delším přemýšlení celkem pateticky pokračoval: "Ti hadi ale nejsou opravdoví, že?" "Jistě," odpověděl muž s košíkem, "ale ta promyka taky není opravdová."

To je dokonalé podobenství Magie. Ve vnímatelném vesmíru neexistuje nic jako pravda; každá idea podrobená analýze obsahuje sama v sobě protiklad. Je zcela zbytečné (vyjma dočasné prospěšnosti) hodnotit jednu třídu myšlenek jako "reálnější" než druhou. Postup člověka k Bohu nemusí být nezbytně postupem k pravdě. Všechny filosofické systémy se rozpadly. Ale každá třída idejí obsahuje pravdivé spojitosti v sobě samé. Je možné, abychom jako Berkley¹⁸² popřeli existenci vody a dřeva; i přesto ale bude dřevo plavat na vodě. Mág se ztotožňuje s nesmrtelným Osirisem, a přesto jednou zemře. V tomto rozporu je třeba přehodnotit fakta. Bylo by lepší říct, že si Mág uvědomí část sebe samého, kterou nazývá nesmrtelným Osirisem, a toto je jeho část, která "neumírá."

Toto vnitřní Mágovo tělo, o němž jsme se zmínili na začátku kapitoly, existuje, a může využívat některé síly, jichž nelze využívat v přirozeném těle. Může, například, procházet "hmotou," může se volně pohybovat v prostoru libovolným směrem. To je však způsobeno tím, že "hmota" ve smyslu, v jakém ji chápeme, leží v jiné rovině¹⁸³.

Toto jemné tělo vnímá vesmír tak, jak jej běžně vnímáme. Nemusí vnímat vesmír, který obvykle vnímáme, takže i když v onom těle projdu střechem, nemusí to znamenat, že budu vědět, jaké je počasí. Možná ano, možná ne: pokud ne, neznamená to, že jsem klamal sám sebe v tom, že jsem střechem prošel. Toto tělo různí autoři nazývají Astrální tělo, Světelné tělo, ohnivé tělo, tělo touhy, jemné tělo, scin-laeca a nespočetnými jinými jmény, která se hodí pro vnímání objektů své vlastní třídy... hlavně fantómů astrální roviny.

Existuje určitý druh nejasného a neurčitého spojení mezi Astrály a Materiály; a je možné, s velkou dávkou zkušeností, vyvodit fakta o materiálních věcech z jejich astrálních aspektů, které vidí oči jeho Astrálního těla.¹⁸⁴ Tato astrální rovina je tak rozmanitá a proměnlivá, že několik jasnovidců dívajících se na stejnou věc může vypovídat o naprosto odlišných obrazech, a přeci nich mohou vyvozovat stejné závěry. Při pohledu na člověka může jasnovidce říct: "Linie síly všude klesají," druhý: "Všechno je špinavé a skvrnité," třetí: "Aura vypadá velmi potrhaně." Všichni se ale shodnou na tom, že je tento člověk nemocný. V každém případě jsou však tyto dedukce spíše nespolehlivé. Je

¹⁸¹ To platí jako obecné pravidlo. V těchto ohledech může být v mnohém odlišné.

¹⁸² Skutečný Berkley nic takového nedělal: tato zmínka platí pro imaginárního živočicha vynalezeného dr. Johnsonem díky tvrdohlavé britské ignoranci.

¹⁸³ Nenazýváme elektrický odpor či ekonomické zákony neskutečnými kvůli tomu, že je nemůžeme vnímat přímo smysly. Naše magická doktrína je univerzálně akceptována všemi skeptiky - ti si pouze přejí vytvořit ze samotné Magie výjimku!

¹⁸⁴ Tomu se takto děje díky určité nezbytné souvislosti mezi rovinami; jako v případě Anglo-Indové žluči a jeho povaze. Spojení se zdá být "nejasným a neurčitým" jen potud, co se týče neznalosti zákonů, které tento případ určují. Tato situace se podobá situaci, která vládla v chemii před objevem zákona "Kombinování vah", atd.

třeba mnoha zkušeností, než může člověk uvěřit svým vlastním vizím. Mnoho lidí si myslí, že jsou v těchto věcech velmi dobří, a ve skutečnosti jim jen vyšlo několik odhadů (což si přirozeně pamatují) mezi stovkami neúspěchů, jež zapomněli.

Jediným testem jasnovidnosti je udržování záznamů všech pokusů. Například, FRATER O.M. jednou předložil jasnovidci vestu k psychometrickému zkoumání. Ten uvedl 56 údajů o majiteli vesty; z nich byly 4 zcela správné; 17 jich bylo poměrně přesných, ale patřily do třídy údajů, které mohou platit téměř o všech. Zbytek byl špatně. Z toho se dalo vyvodit, že tento člověk nemá žádnou zvláštní schopnost. Ve skutečnosti by mu vlastní oči - pokud by se vyznal v krejčovství - posloužily mnohem lépe, neboť si myslel, že majitel vesty je obchodníkem s obilím, a ne hrabě, kterým ve skutečnosti byl.

Mág musí vyvíjet stále velké úsilí na zdokonalování této schopnosti. Je pro něj užitečná jako ochrana před útokem; může díky ní získávat varování, odhadovat charakter a pozorovat své vlastní obřady.

Tuto schopnost lze získat mnoha způsoby. Diváním se do křišťálové koule, kapky inkoustu na dlani, do zrcadla či šálku čaje. Stejně jako se dovede zkušený pracovník s mikroskopem dívat jedním okem do přístroje a druhým na okolní svět, přestanou i přirozené oči předávat své poselství do mozku, pozornost se od nich odvrátí a člověk začne vidět Astrálníma očima.

Tyto metody se zdají být MISTRU THERIONOVI neuspokojivými. Velmi často vůbec nefungují. Je velmi obtížné někoho užívaní těchto metod naučit; a co je nejhorší, jsou čistě pasivní! Můžete vidět jen to, co je vám ukázáno, a to mohou být věci zcela bezvýznamné a irelevantní.

Správná metoda je následovná: Rozvíjejte své Světelné tělo, dokud není skutečné jako vaše druhé tělo, naučte je putovat k jakémukoli žádanému symbolu, a umožněte mu vykonávat všechny Rituály a Invokace. Zkrátka, učte je. V podstatě je třeba, aby byl vztah mezi tímto a skutečným tělem velmi intimní; ale ještě než dojde k takové harmonizaci, měli byste začít s jejich pečlivým rozlišením. Nejprve je třeba toto tělo exteriorizovat. Aby se vám obě těla nepletla, začněte s představou, že před vámi stojí postava, která je vám podobná. Neříkejte si: "Ach, to je jen představa!" Na prověření této skutečnosti bude čas později, až budete mít celkem přesný mentální obraz takového těla. Snažte se představit si, jak by vypadalo vaše tělo, kdyby stálo na místě tohoto astrálního těla; snažte se přenést do Světelného těla své vědomí. Vaše skutečné tělo má zavřené oči. Používejte oči Světelného těla k popisování předmětů v místnosti kolem vás. Neříkejte: "Je to jen snaha podvědomé paměti..". čas na ověření přijde později.

Když se už ve svém jemném těle cítíte víceméně pohodlně, nechte je vznést se do vzduchu. Udržujte pocit stoupání; rozhlížejte se kolem sebe, dokud nevidíte krajinu či bytosti astrální roviny. Ty mají své vlastní kvality. Nejsou jako materiální věci - nejsou to jen mentální obrazy - zdá se, že jsou někde mezi oběma kategoriemi.

Až z vás zkušenost učiní mistra, takže budete moci po hodině putování považovat cestu za plnou událostí, obraťte svou pozornost na určité místo astrální úrovně; invokujte, například, Merkura, a prozkoumejte pečlivě záznam výsledné vize - zjistěte, zda symboly, které jste viděli, souhlasí s běžnými symboly Merkura.

Toto prověřování duchů je nejdůležitější větví z celého stromu Magie. Bez něj by se člověk ztratil v moři deziluze. Každý duch, až po samotného Boha, je připraven vás klamat, jak jen to bude možné, aby ze sebe dělal důležitějšího, než je; je zkrátka připraven vás klamat 333 různými způsoby. Pamatujte, že nakonec i nejvyšší ze všech bohů je pouze Magus,¹⁸⁵ Mayan, nejvyšší ze všech ďáblů.

Můžete také zkusit "stoupat v rovinách."¹⁸⁶ S trochou praxe, zvláště pokud máte dobrého Guru, byste měli moci vklouznout do svého těla a zase z něj vyklouznout, stejně jako můžete vklouznout do svého županu a zase se z něj svléci. Pak už nebude nutné, abyste své astrální tělo posílali daleko; bez pohnutí budete moci "zapnout" své astrální oči a uši - stejně jako dovede člověk s mikroskopem (jak bylo uvedeno výše) měnit pozornost od jednoho oka ke druhému.

Ať jste jakkoli úspěšní ve vycházení ze svého těla, je nejdůležitější soustředit veškeré úsilí na správný návrat. Ať světelné tělo splyne v prostoru se fyzickým tělem, přijměte Formu Boha a s

¹⁸⁵ Viz Liber 418, 3. Aethyr.

¹⁸⁶ Viz Infra a v Dodatku.

nejvyšším úsilím vibrujte Harpokratovo jméno; pak se vraťte do spojení s vědomím. Pokud se vám to řádně nepovede, můžete mít vážné potíže. Vaše Světelné tělo se může nekontrolovaně někam zatoulat, být napadeno a posednuto. Zjistíte to tak, že vás začne bolet hlava, budete mít špatné sny, mohou se objevit i vážnější potíže jako hysterie, záchvaty, omdlévání, či dokonce šílenství či ochrnutí. Dokonce i nejhorší z těchto útoků pravděpodobně pomine, ale může ve vás způsobit trvalé poškození většího či menšího rozsahu.

Převážná většina "spiritualistů," "okultistů" a "Teosofů" je politováníhodným příkladem opakovaných omylů v tomto ohledu.

Emocionální typ nábožensky založených lidí trpí stejným způsobem. Náboženské zapálení vyvolává toto jemné tělo, které je ovládnuto a vampirizováno démonem vydávajícím se za "Krista" či "Marii," či jakýkoli jiný objekt uctívání. Celková neschopnost soustředit myšlenky, odpovídat na argumenty, vyjádřit Vůli, držet se svého názoru či dokonce dodržet tichou dohodu označuje neomylně ty, kdo ztratili část své duše. Cestují od jednoho kultu ke druhému a ještě bláznivějšímu. Občas se v blízkosti MISTRA THERIONA takový člověk objeví a je odmrštěn jednoduchým procesem pokusu o půlhodinovou usilovnou práci jakéhokoli druhu.

Při projekci do Astrálu je nejlepší chránit se tak, že je celá operace prováděna v dokonale posvěceném kruhu.

Postupujte tedy s nejvyšší opatrností, ale postupujte. Po čase bude vaše Světelné tělo odolné proti duchům, stejně jako je vaše fyzické tělo odolné proti větrům Nebes. Vše závisí na rozvoji onoho Světelného těla. Musí být vybaveno organismem vyrovnaným a pevným stejně jako jeho stínový bratr, hmotné tělo.

Opakujeme tedy ještě jednou, prvním úkolem je rozvinout své Světelné tělo uvnitř kruhu, bez ohledu na jiné obyvatele světa, do něhož patří.

Čeho jste nyní dosáhli na subjektu, vyzkoušíte na objektu. Naučíte se vidět astrální tvary materiálních věcí; a přestože to nepatří čistě jen k jasnozřivosti, bylo by dobré opět zmínit, že byste se měli co nejušlostněji věnovat rozvoji a zpevňování svého Světelného těla. Nejlepším a nejjednodušším způsobem, jak toho dosáhnout, je jeho neustálé užívání, jeho procvičování všemi možnými způsoby. Obzvláště vhodně je lze použít v obřadech zasvěcení či invokace - zatímco fyzické tělo zůstává v tichosti a klidu.

Při tom bude často třeba vybudovat na astrální úrovni Chrám. To je skvělé cvičení pro tvorbu symbolů. Je třeba dbát jedné věci: po jejich použití by mělo vše být znovu absorbováno.

Poté, co se naučíte tvořit astrální útvary, vás čeká krok, který může být zprvu velmi obtížný. Ačkoli je astrální rovina přízračná a pohyblivá, její formy, které jsou pevně spojeny s hmotnými předměty, mají velkou odolnost, a k jejich ovlivnění je třeba velkého potenciálu. Zdá se, že materiální analogie slouží jako pevnosti. I tam, kde je vyvoláván jen dočasný efekt, vede inertnost hmoty zpět k normálnímu stavu; přesto je moc trénované a posvěcené vůle v dobře vyvinutém astrálním těle tak velká, že může způsobit trvalou změnu v hmotě, s jejímž Světelným tělem pracuje, lze např. léčit nemocné vracením zdravé podoby jejich astrálním tvarům. Na druhou stranu lze rozrušit Světelné tělo silného člověka natolik, že zemře.

Takové operace vyžadují nejen moc, ale i rozum. Nic nesmí porušit konečnou sumu osudu - vše musí být splaceno do posledního haléře. Z tohoto důvodu velká většina operací, která je teoreticky možná, nemůže být ve skutečnosti provedena. Vezměme, například, dva lidi, kteří mají ve své nemoci podobný astrální vzhled. V jednom případě může být nemoc díky svým příčinám mírná a dočasná. Vaše pomoc ji může zahnat za několik minut. Druhý člověk, který nevypadá o nic hůř, je utiskován silou mnohem větší, než jakou jste schopni zvládnout, a kdybyste se mu pokoušeli pomoci, jenom byste ublížili sami sobě. Diagnóza, která by obě nemoci mohla odlišit, může být provedena hlubším prozkoumáním astrálu, který tvoří "kauzální tělo."

Skupina černých mágů pod vedením Anny Kingsfordové¹⁸⁷ se jednou pokusila zabít vivisektora, který nebyl nijak známý; a podařilo se jim způsobit, že velmi těžce onemocněl. Když se však o totéž pokoušeli u Pasteura, nedosáhli žádného výsledku, protože Pasteur byl velkým géniem - adeptem ve své vlastní třídě mnohem větším, než byla ona sama - a protože mu denně žehnaly

¹⁸⁷ Anna Kingsfordová, alespoň co se jejího díla týče, byla jen otiskem Edwarda Maitlanda.

miliony lidí. Je třeba jasně si uvědomit, že magická síla podléhá stejným zákonům úměrnosti, jako jakákoli jiná síla. Pouhý milionář bude sotva schopen zbankrotovat někoho, kdo má za sebou celou Anglickou banku.

Shrneme tedy vše tak, že nejprve je nutno oddělit astrální tělo od těla fyzického; za druhé rozvinou schopnosti astrálního těla, zvláště zrak, schopnost cestovat a interpretovat dané jevy; za třetí umět sjednotit tato těla bez jejich zaměňování.

Poté, co mág dosáhne těchto schopností, může jednat s neviditelným.

II

Nyní bude k užítku, když budeme pokračovat v pojednání o jiných rovinách, které byly souhrnně klasifikovány jako Astrální. Má to velmi dobrý důvod, protože rozdíly mezi nimi jsou poněkud nejasné. Stejně jako zasahuje rostlinné království do říše zvířat, a jako jsou v materiální rovině bytosti, které mohou zasahovat do hranic astrálu, existují vztahy i mezi vyššími úrovněmi.

Mentální obrazy, které se objevují při meditacích, jsou subjektivní, a nenáleží vůbec do úrovně astrální. Při meditaci se astrální obrazy zjevují jen zřídka. Pokud tomu tak je, znamená to porušení kruhu.

Existuje také Magická rovina. Zasahuje do roviny materiální, a dokonce překrývá její část. Zasahuje i do Astrálu, převážně do Astrálu čistého. Zasahuje a překrývá většinu, pokud ne všechny, rovin spirituálních.

Magická rovina je tedy nejobsažnější ze všech. Typickými obyvateli této úrovně jsou egyptští bohové, a je také domovem každého Adepta.

Spirituálních úrovní je několik druhů, liší se od sebe jinou realitou a intenzitou, které nelze nalézt nikde jinde. Jejich obyvatelé jsou beztvaří, osvobození od času a prostoru a odlišní od jiných svou nesrovnatelnou jasností.

Existuje také řada podúrovní, například Alchymistická rovina. Tato rovina se často objevuje při cvičení "Stoupání rovinami;" podobá se většinou zvláště udržovaným zahradám, horám zdobeným podivnými symboly, jsou v ní hieroglyfická zvířata, či obrazy jako "Hermetické Arkánium" či "Zlatodějové" a "Vraždní nevinátek" Basila Valentina. Alchymistická rovina má tak jedinečnou kvalitu, že její obrazy okamžitě poznáte.

Existují i různé roviny spojené s náboženstvími minulosti i přítomnosti, a každá z nich má svou zvláštní jednotu.

Je velmi důležité, aby "Jasnovidce" či "cestovatel v jemném těle" dokázal najít cestu k jakékoli rovině a aby v ní uměl jednat jako její vládce.

Neofyta A.'.A.'. je velmi přísně zkoušen v této praktice, než je mu umožněno přejít na stupeň Zelatora.

Při "Stoupání rovinami" musí člověk obvykle projít čistě od Astrálu ke Spirituální rovině. Někdo toho nemusí být schopen. "Jemné tělo" vhodné pro existenci na nižších úrovních, stíní mezi stíny, neuspěje při pronikání do vyšších sfér. Je potřeba silně rozvinout schopnosti tohoto těla a intenzivní naplnění nejvyšších spirituálních součástí člověka; pak se mu podaří onen závoj roztrhnout. Nejlepší možnou přípravou k tomu je neustálá praxe Magie. Přestože lidské vědomí neuspěje ve svém cíli, je možné, že se to podaří vědomí jemného těla, a tak může být ten, kdo takto putuje v tomto těle, shledán hodným i při dalších příležitostech; a jeho úspěch bude mít vliv i na lidském vědomí a zvýší pravděpodobnost úspěchu v dalších magických operacích.

Podobně mohou mágoví schopnosti získané tímto způsobem pomoci při meditaci. Jeho Vůle mu lépe pomáhá v koncentraci, ničí mentální obrazy, které ji ruší, a pomáhá odmítat menší výhody těchto cvičení, které mystika pokoušejí, a často zastavují jeho postup.

Přestože říkáme, že spirituální rovina leží za "astrálem," je to pouze teoretické tvrzení¹⁸⁸; pokročilý Mág zjistí, že v praxi tomu tak není. Pomocí vhodné invokace může cestovat přímo na

¹⁸⁸ "Principia Mathematica" váženého Bertranda Russella můžeme označit jako "ležící za" Colensovou "Školou Aritmetiky"; ale člověk může vzít z knihovničky prvního - a každý by měl - a přečíst si jej, aniž by musel nejprve procházet tím druhým.

jakékoli požadované místo. Dokonalý příklad poskytuje Liber 418. Adept, který zkoumal zde uvedené Aethyry, nemusel procházet Univerzem, které leží v nejbližším (30.) Aethyru, a za ně. Mohl vyvolávat Aethyry, které chtěl, a největší obtíží mu bylo, že občas nemohl prorznout jejich závoje. Ve skutečnosti, jak ukazuje Kniha, mohl proniknout za 15. Aethyr jen díky úspěšnému a nejvyššímu zasvěcování podstoupenému v samotných Aethyrech. Strážcové takových pevností vědí dobře, jak je mají chránit.

MISTR THERION zveřejnil tato nejdůležitější magická tajemství v co možná nejprostším jazyce. Nikdo, jakkoli učený či chytrý, neporozuměl ani jedinému slovu; a ti nehodní, kteří zprofanovali svátost, jen pojedli a vypili své zatracení!

Člověk může přinést z Nebe oheň v duté holi, jako to svým způsobem vskutku učinil i MISTR THERION tak, jak se před ním neodvážil žádný Adept. Ale takový zloděj, Titán, musí předvídat a strpět svůj osud, připoután řetězy na osamělé skále, a musí přetrpět supa trhajícího jeho játra, dokud Herkules, muž silný a vyzbrojený ctnostmi téhož ohně, nepřijde, aby jej vysvobodil.

TEITAN¹⁸⁹ - jehož číslem je číslo člověka, šest set, šedesát a šest - nepodmaněný a utišovaný Asii i Pantheou, musí neustále snášet požehnání nejen na Člověka, jehož je vtělením, ale i na tyрана a kata. Nekonečná bolest musí rozechvívat jeho srdce radostí, protože každé bodnutí bolesti je ozvěnou radosti nového plamene, který na zemi rozkvetl díky jeho zločinu.

Neboť Bohové jsou nepřáteli Člověka; je to Příroda, koho musí Člověk přemoci, aby mohl vstoupit do svého království.¹⁹⁰ Skutečný Bůh je Člověk. V člověku je vše ukryto. Bohové, Příroda, Čas, všechny síly univerza jsou rebelujícími otroky. S těmi musí člověk bojovat a porazit je ve jménu Šelmy, která mu je ku pomoci, Titána, Mága, Člověka, jehož číslem je šest set, šedesát a šest.

III

Praktika Stoupání Rovinami je tak důležitá, že jí musíme věnovat zvláštní pozornost. Je to součást nejpodstatnější techniky Magie. Instrukce k této praktice byly podány v Liber O, takže nemůžeme než citovat z tohoto díla ("předchozí experiment" zmiňovaný v první větě je běžným astrálním putováním):

¹⁸⁹ TEITAN = 300+5+10+300+1+50 = 666.

¹⁹⁰ V jiném smyslu, vyšším smyslu, je Příroda ve všem absolutně správná a pravdivá. Jde oto, že Mág zjistí, že se nachází uvězněn v pokřivené Přírodě Nespravedlnosti; a jeho úkolem je ji rozplést. To vše lze prostudovat v Knize Moudrosti a Bláznovství (Liber Alef, CXI) a ve vydání Tao Te Ťing Mistra Theriona. Zde je přiložena poznámka z Jeho Magického deníku:

"Všechny prvky musí být v jediném okamžiku odděleny, - to by byl případ velkého žáru. Když se atomy dostanou do slunce, když se dostaneme do slunce, získáme tento obrovský žár, a všechny prvky se stanou samy sebou. Představte si, že každý atom každého prvku má paměť všech svých příhod z celku. Mimochodem, tento atom (vybavený takovou pamětí) by nebyl stejným atomem; a přeci ano, protože nikde nezískal nic jiného, než tuto paměť. Proto tedy, díky plynutí času a díky paměti, by se věc stala něčím více, než sebou samotnou; a tak je možný skutečný vývoj. Tak můžeme pochopit důvod, proč se nějaký prvek rozhoduje projít řadou inkarnací; protože tak, a nijak jinak, může jít; a trpí ztrátou paměti, kterou získal během těchto inkarnací, protože ví, že jimi projde beze změny.

Proto můžete mít nekonečný počet bohů, jednotlivých a rovnocenných, a přeci různých, z nichž každý je nejvyšší a zcela nezničitelný. Toto je také jediné vysvětlení, jak mohla bytost vytvořit válku (asi zde mělo být svět), v němž může existovat válka, zlo, atd. Zlo je jen preludem, protože (stejně jako "dobro") nemůže ovlivnit podstatu samotnou, ale může jen znásobit její kombinace. Je to něco podobného jako mystický monoteismus, ale vadou na této teorii je to, že Bůh musí tvořit věci, které jsou součástí jeho samotného, takže jejich souhra je klamná. Pokud předpokládáme mnoho prvků, jejich souhra je přirozená. není chybou v této teorii ptát se, kdo prvky stvořil, - prvky zde přinejmenším jsou, a Bůh, když se po něm díváte, ne. Theismus je "obscurum per obscurius." Mužská hvězda je budována od středu ven; ženská od obvodu dovnitř. To je to, co znamená, když řekneme, že žena nemá duši. To plně vysvětluje rozdíl mezi pohlavími."

"1. Předchozí experiment nebyl příliš důležitý. Je však předpokladem rozvoje vedoucího k formě Dhárany - koncentrace - a tak může vést k nejvyšším výsledkům. Nejdůležitějším smyslem praktik předchozí kapitoly je obeznámit studenta se všemi druhy překážek a iluzí, aby se mohl stát vládcem každé ideje, která by mohla v jeho mysli vzniknout, rozptýlit ji, přeměnit ji, způsobit, aby okamžitě uposlechla jeho vůle.

2. Ať začne stejně jako dříve; ale s co největší vážností a přesvědčením.

3. Ať velmi pečlivě stoupá ve svém imaginárním těle vertikálně od místa na zemském povrchu, na němž se nachází jeho fyzické tělo (čili přímo vzhůru).

4. Místo toho, aby se zastavil, ať pokračuje, dokud jej únava téměř nepřemůže. Kdyby zjistil, že stojí, aniž by si toho přál, a kolem něj se objevují postavy, ať s co největším úsilím vystoupá nad ně. Ano, i kdyby měl duši na jazyku, ať pokračuje stále výš!

5. Takto ať pokračuje, dokud v sobě má dech života. Ať už mu hrozí cokoli, ať už jej svádí cokoli, i kdyby to byl samotný Tyfon a všechny jeho zástupy vypuštěné z jámy pekel; i kdyby to byl hlas ze samotného Trůnu Božího, kázající, aby zastavil, ať pokračuje výš, stále dál.

6. Nakonec musí přijít okamžik, kdy je celé jeho tělo přemoženo únavou, přemoženo vlastní inertností. Ať se ponoří (když už nemůže bojovat, přestože už si rozkousal jazyk a krev mu teče z nosu) do temnoty bezvědomí; a když se poté z bezvědomí probudí, ať pořídí přesný a střízlivý záznam všeho, co se stalo, ano, záznam všeho, co se stalo."

Samozřejmě, že se stoupáním lze začít z libovolného místa. člověk může jít (například) do kruhu jupitera, a výsledky, obzvláště na nižších úrovních, budou zcela jiné, než ty, při nichž by začínal u Saturna.

Student by měl podstoupit pravidelné řady takových pokusů, nejen proto, aby se obeznámil s povahou jiných sfér, ale hlavně s jejich vnitřním významem. Samozřejmě není nutné při těchto cvičeních zacházet až do úplného vyčerpání, jak je popsáno v instrukcích, ale je správné tak činit při každém opravdovém praktikování, aby bylo dosaženo schopnosti Stoupání. Poté, co bylo této schopnosti dosaženo, je samozřejmě možno vystoupat do libovolné určité roviny, kterou je nutno prozkoumat, jako v případě vizí zaznamenaných v Liber 418, jejíž metodu můžeme označit jako smíšenou. V takovém případě však nestačí pouze invokovat místo, které chcete navštívit, protože byste nemuseli snést jeho tlak, nebo byste se mohli zadusit jeho ovzduším. V daném záznamu je několik míst, na nichž vizionář nemohl projít určitými branami, či vytrvat v určitých kontemplacích. Musel projít různými Zasnáženými, než mohl pokračovat. Proto je nutné tuto Magickou techniku neustále zdokonalovat. Světelné tělo musí být schopno jít všude a dělat všechno. Je to tedy vždy věcí cvičení. Musíte Stoupat rovinami každý den, rok za rokem. Nesmíte se nechat odradit neúspěchem, ani nesmíte být příliš nadšeni úspěchem v jakémkoli z těchto cvičení. To, co děláte, nakonec má svou hodnotu; a tou je rozvoj charakteru, tvorba Karmy, která ti dá moc konat svou vůli.

IV

Divinace je tak důležitým odvětvím Magie, že by jí mělo být věnováno samostatné pojednání.

Génus se skládá ze dvou stran; aktivní a pasivní. Schopnost vykonávat Vůli je pouze slepou silou, pokud tato Vůle není osvícena. V každém stadiu Magické Operace je třeba vědět, co děláme, a je třeba mít naprostou jistotu o tom, že jednáme moudře. S géniem je vždy spojována velká citlivost; schopnost přesného vnímání univerza, jeho analyzování, koordinace a úsudek z vjemů, to je podstata Velkého Díla. Armáda je pouze nemotorným zvířetem, pokud její inteligence napracují tak, jak by měly.

Mág získává transcendentální znalosti potřebné k rozumnému průběhu vědomého jednání pomocí jasnozraku a jasnosluchu; komunikace s nadřazenými inteligencemi vyžaduje složitou přípravu, dokonce i po letech úspěšné praxe.

Proto je vhodné znát umění, díky němuž lze okamžitě získat jakoukoli potřebnou informaci. Tímto uměním je divinace. Odpovědi na otázky při divinaci nejsou přímé, ale přicházejí prostřednictvím řady symbolů. Tyto symboly pak věstec musí interpretovat ve světle svého

problému. V praxi není možné vytvořit lexikon, který by poskytoval řešení každého problému mnoha slovy. Bylo by to nemožné, a kromě toho, příroda nefunguje v přesně vymezených liniích.

Teorii jakéhokoli divinačního procesu můžeme vysvětlit v několika jednoduchých větech.

1. Předpokládáme existenci inteligencí, uvnitř či vně věštce, kterých si není přímo vědom. (Nezáleží na tom, zda je komunikující duch objektivní bytostí, či skrytou částí věštcevi mysli.) Předpokládáme, že tyto inteligence mohou - s určitým omezením - odpovídat na položené otázky.

2. Předpokládáme, že je možné sestavit přehled hieroglyfů dostatečně širokého záběru obsahujícího veškeré ideje, takže lze prostřednictvím jednoho či více z nich vyjádřit jakoukoli ideu. Předpokládáme, že všechny tyto hieroglyfy jsou čitelné inteligencím, s nimiž chceme komunikovat, stejně jako nám. Máme zde tedy jakýsi druh jazyka. Můžeme jej přirovnat k "lingua franca," který třeba nemůže vystihnout jemné odstíny významů, a je tedy nevhodný pro literaturu, který ale na druhou stranu slouží k běžné řeči tam, kde se hovoří mnoha jazyky. Příkladem může být řeč v Hindustánu. Ještě lepší je analogie se znaky a symboly matematiků, kteří tak mohou vyjadřovat své myšlenky¹⁹¹, aniž by hovořili stejným jazykem.

3. Předpokládáme, že inteligence, jež chceme konzultovat, jsou ochotny odpovídat pravdivě, nebo k tomu mohou být donuceny.

Nejprve zvažme otázku přehledu symbolů. Abeceda je víceméně arbitrárním způsobem vyjadřování zvuků, jimiž se v daném jazyce hovoří. Samostatná písmena jako taková nemusí mít žádný význam. V systému divinace však každý symbol vyjasňuje určitou myšlenku. Anglickému jazyku by nijak neuškodilo, kdyby se do jeho abecedy vložilo několik nových písmen. Ve skutečnosti se tomu tak stalo v několika systémech těsnopisu. Systém symbolů vhodný pro divinaci však musí představovat kompletní Univerzum, takže každý symbol musí být absolutní, nesmí podléhat vzrůstu ani úbytku. Technicky vzato je to pantakl ve svém nejpřesnějším smyslu.

Nyní pojednáme o několika významných příkladech takových systémů. Běžnou metodou divinace je umístění prstu na libovolnou stránku nějaké knihy a čtení budoucnosti podle takto určeného řádku. K tomuto účelu se často užívají Sybilina proroctví, Vergiliova díla a Bible. Abychom mohli tuto metodu teoreticky opodstatnit, museli bychom předpokládat, že knih je dokonalým ztvárněním celého Univerza. I kdyby tomu tak ale bylo, byla by to nižší forma konstrukce, jelikož jediná rozumná představa Kosmu je spíše matematicko-hieroglyfická, než literární. V případě knihy, jakou je Kniha Zákona, která představuje nejvyšší pravdu a dokonalá pravidla života, se zdravému rozumu nepřičí její využití jako orákula tímto způsobem. Musíme samozřejmě dodat, že Kniha Zákona není pouhou literární sbírkou, ale kompletní matematickou strukturou. Proto splňuje všechny předpoklady k užití pro divinaci.

Základními prostředky divinace užívané ve známé historii jsou astrologie, geomancie, Tarot, Svátá Kabala a I-ťing. Existují stovky dalších způsobů; od pyromancie, oneiromancie, augurie, až po věštby z letu ptáků a čajových lístků. Postačí, když zde pojednáme o pěti výše uvedených systémech.

ASTROLOGIE je teoreticky dokonalou metodou, protože symboly jí užívané skutečně existují v makrokosmu, a tak přirozeně korespondují s mikrokosmickými událostmi. V praxi ale vše komplikuje potřeba složitých výpočtů. Horoskop není nikdy dokončený. Je třeba jej doplňovat nesčetnými dalšími horoskopy. Abychom dostali výsledek i u jednoduché otázky, potřebujeme nejen data narození všech zúčastněných osob, z nichž některé budou nedostupné, ale i druhotné hodnoty pro direkce a transity, spolu s progresivními horoskopy a prenatalními, mundánými i horárními hodnotami. Zpracovat takové množství údajů, vyvážit prvky tak ohromného seskupení sil a vyvodit z nich jednoduchou odpověď, to je úkol lidskými silami téměř nedosažitelný. Kromě toho jsou skutečně účinky planetárních pozic a aspektů téměř zcela neznámé. Ani dva astrologové se neshodnou ve všech bodech; a většina z nich se neshodne ani na základních principech.¹⁹² Pokud se k ní student necítí zvláště přitahován, měl by student tuto vědu vynechat. Sám MISTR THERION ji používá s poměrně uspokojivými výsledky, ale jen ve zvláštních případech, v přísně omezené sféře, a se zvláštní opatrností. I přesto váhá, zda se má řídit takto získanými výsledky.

¹⁹¹ Ve skutečnosti nemohou. Ti nejkvalifikovanější jsou těmi nejbojácnejšími v chápání významu svých kolegů s přesností; při kritice jejich díla se často omlouvají za možné nepochopení.

¹⁹² Téměř všichni profesionálové nevědí nic o svém vlastním předmětu, stejně jako všichni ostatní.

GEOMANCIE je výhodná v tom, že je přísně matematická. Příručka pro tuto vědu je v Equinoxu I,II. Námitka proti jejímu užívání spočívá v omezeném počtu jejich symbolů. Zobrazení Univerza pouhými 16-ti symboly vyžaduje příliš mnoho práce. Velké omezení také spočívá ve skutečnosti, že v konečném výsledku sice nalézáme 15 obrazců, z nichž jsou však skutečné pouze 4, zbývajících 11 je odvozeno jistým procesem od těchto "Matek." Můžeme dodat, že tabulky těchto obrazců v příručce jsou na jednu straně nadměru neurčité, na druhé straně nedostatečně pochopitelné. Někteřím adeptům však tento systém vyhovuje, a užívají jej k velké spokojenosti. Opět se zde musíme podříditi osobnímu názoru. MISTR THERION tuto metodu kdysi užíval velmi často; nikdy s ní však nebyl zcela spokojen; zjistil, že její interpretace je velmi složitá. Navíc se mu zdálo, že geomantické inteligence náleží spíše k nižšímu řádu, a jejich záběr pokrýval jen malou část jeho zájmů; navíc mají úhel pohledu, který se značně lišil od toho jeho, takže mu v jeho Díle neustále překáželo toto nepochopení.

TAROT a SVATÁ KABALA můžeme popsat společně. Teoretický základ obou je společný: Strom Života.¹⁹³ 78 symbolů Tarotu je skvěle vyrovnáno a vyváženo. Jsou vhodné pro všechny otázky; každý symbol je nejen matematicky přesný, ale má i uměleckou hodnotu, která věštcí pomáhá v jeho pochopení stimulací estetického citění. MISTR THERION zjistil, že Tarot je neomylný v materiálních otázkách. Opakované operace popisují průběh událostí s překvapujícím bohatstvím detailů a úsudky Tarotu jsou spolehlivé ve všech ohledech. Dokonalá divinace však představuje přinejmenším dvě hodiny usilovné práce, dokonce i podle zdokonalené metody MISTRA THERIONA, odvozené z tradic zasvěcenců. Jákýkoli pokus o zkrácení tohoto procesu vede k rozčarování; navíc nejsou tyto symboly vhodné k řešení duchovních problémů.

Svatá Kabala, založená čistě na čísle, má nekonečné množství symbolů. Její rozsah je roven samotné existenci; nepostrádá nic z čistoty, přesnosti, či jiné dokonalosti. Nelze ji však nikoho naučit;¹⁹⁴ každý člověk si musí sám vybrat materiály pro hlavní strukturu svého systému. Postavení celé budovy trvá roky. Taková stavba není nikdy dokončena; každý den v ní strávený znamená přidání nové ozdoby. Kabala je tedy živoucím Chrámem Ducha Svatého. Je to sám člověk a jeho vesmír, vyjádřený v termínech myšlenek, jehož jazyk je tak bohatý, že dokonce ani jeho abeceda nemá hranic. Tento systém je tak jemný, že se nehodí k řešení malicherných hádanek naší pozemské existence. Ve světle Kabaly stíny pomíjivých věcí okamžitě mizí.

I-ťing je nejspolehlivějším systémem pro všeobecnou práci. MISTR THERION nyní připravuje pojednání o tomto předmětu, ale práce na něm je tak složitá, že není možné přesně určit čas jeho vydání. Student tedy musí sám zkoumat význam 64 hexagramů, jak nejlépe dovede.

I-TING má matematickou a filosofickou formu. Jeho struktura se podobá Kabale; podobnost je tak velká, že existence dvou takto na první pohled odlišných systémů je transcendentním důkazem pravdivosti obou. V určitých ohledech je to nejdokonalejší hieroglyf, jaký byl kdy zkonstruován. Je prostý a vznešený, ale zcela přizpůsobený všem okolnostem, takže může být použit pro všechny druhy otázek. Lze jím vyřešit nejtajemnější spirituální potíže, stejně jako nejpozemštější dilemata; a symbol otevírající brány nejvznešenějších paláců zasvěcení je stejně účinný při radě v běžných životních událostech. MISTR THERION zjistil, že I-ťing je uspokojivý v každém ohledu. Inteligence, které jej řídí, se nijak nesnaží vyhýbat otázkám, či šálit tazatele. Další výhodou je jednoduchost jeho ústrojí. Se systémem se dá snadno zacházet, pět minut postačí na získání poměrně jasné odpovědi i na nejsložitější otázku.

Co se týče inteligencí, jejichž úkolem je dávat věštcí informace, jejich povaha se značně různí, a korespondují více méně s charakterem divinačního média. Geomantické inteligence jsou tedy gnómy, duchy zemské podstaty, kteří se od sebe liší modifikacemi způsobenými různými planetárními a zodiakálními vlivy příslušnými několika symbolům. Inteligence vládnoucí Puelle nesmí být zaměňována s inteligencí Venuše či Vah. Je to prostě pozemský démon, který má jim příbuznou povahu.

¹⁹³ Oba tyto předměty lze studovat v Equinoxu v několika člancích objevujících se v několika číslech.

¹⁹⁴ Je snadné učit Obecným Principům exegeze a hlavním doktrínám. Existuje mnoho znalostí společných všem případům; ale není to nic víc, než základ, na němž musí student postavit svůj vlastní Výzkum.

Na druhé straně Tarot, který je knihou, náleží Merkurovi, a inteligence každé karty je v podstatě merkurská. Tyto symboly jsou tedy obzvláště vhodné pro vyjadřování myšlenek. Tyto inteligence nejsou tak hrubé, jako geomantičtí démoni; naproti tomu však neberou žádné ohled při matení věštee.¹⁹⁵

I-ťingu slouží bytosti prosté těchto vad. Silná čistota těchto symbolů zabráňuje jejich uchopení bytostmi s podobnými kazy.¹⁹⁶

Pro věštee je vždy nezbytné získat absolutní magickou kontrolu nad inteligencemi systému, který si osvojí. Nesmí vynechat ani nejmenší skulinu, aby nemohl být maten, či dokonce zesměšněn. Obvyklou lumpárnou, zvláště v geomancii, je odhalení odpovědi, která je doslova pravdivá, a přeci zavádějící. Můžete se, například, zeptat na úspěch v nějaké obchodní transakci, a když obdržíte kladnou odpověď, zjistíte, že platila pro druhou stranu!

Není vůbec obtížné dostat odpověď. Tento proces je čistě mechanický, a úspěch je tedy automatický. I když však předpokládáme, že nejsme klamáni, jak si můžeme být jisti tím, že se dotaz dostal k jiné myslí, že byl správně pochopen, a že na něj bude správně odpovězeno? Samozřejmě, je možné prověřit danou operaci pomocí jasnovidnosti, ale to by bylo jako kupování trezoru pro pár cihel. Jediným učitelem nám je zkušenost. Člověk získá něco, co bychom mohly nazvat novým smyslem. Věštec musí tento smysl rozvíjet. Připomíná výjimečnou citlivost velkých hráčů biliáru, jehož prsty dovedou zacházet s různými stupni síly, či profesionálních ochutnavačů vína nebo čaje, kteří dovedou odlišovat jemné odstíny chuti a vůně.

Je těžké to říkat; ale aby mohl člověk správně provádět divinaci, měl by být přinejmenším Mistrem Chrámu. Divinace představuje dokonalé cvičení pro ty, kdo aspirují na tento vznešený vrchol, neboť i ten nejslabší závan osobní přednosti odkloní v odpovědi jehlu od pólu pravdy. Dokud věštec nevypudí ze své myslí i ten nejmenší atom zájmu o odpověď na otázku, zcela jistě ovlivní odpověď svými osobními zájmy.

Psychoanalytik si vzpomene, že sny jsou přízračnými představiteli podvědomé Vůle, a ne objektivní pravdy, zároveň jsou však mateny tisícem různých proudů uvedených do pohybu různými komplexy a zábrany v jeho charakteru. Pokud se tedy někdo radí s orákulem, je třeba zabránit tomu, aby na ně tazatel vědomě či podvědomě působil. Je to jakoby Angličan vyslychal Inda; odpověď bude znít tak, jak si bude Angličan podle Indova mínění přát.

Stejný problém se vyskytuje, když obdržíme odpověď, ale trváme na její interpretaci, která by vyhovovala našim touhám. Většina lidí, kteří chodí k "vykladačům budoucnosti," nemá na myslí nic jiného, než touhu po potvrzení svých pošetilostí. Zcela mimo okultismus, všichni víme, že lidé žádající o radu chtějí vlastně jen slyšet, jak jsou sami moudří. Sotva kdo se řídí zdravým rozumem, když už se k něčemu rozhodl. Samozřejmě, kdo by si nechal poradit, pokud mu něco v srdci nenašeptává, že ze sebe dělá blázna, když chce vlastně jen přičíst vinu svému nejlepšímu příteli či orákulu, pokud nastane pohroma, kterou předpovídal jeho vnitřní hlas?

Ti, kdo se divinaci svěřují, by měli pečlivě zvážít následující připomínky. Budou vědět, že se dostávají dostatečně hluboko, když je daná myšlenka začne zraňovat. Je důležité podrobně prozkoumat sebe sama, analyzovat svou mysl, dokud si člověk není zcela jist tím, že se může zcela odpoutat od dané otázky. Orákulum je soudcem; musí být neúplatné a bez předsudků.

V praxi je nemožné vytvořit pravidla pro výklad symbolů. Jejich podstatu je třeba prozkoumat prostřednictvím intelektuálních metod, jakou je třeba Kabala, ale přesný význam v daném případě je záležitostí dosažené zkušenosti, tedy záleží na přesném zaznamenávání a třídění svých experimentů po delší dobu; a - což je lepší část - na pročišťování vlastního úsudku až k bodu, kdy se stává instinktem či intuicí, ať už jej nazveme jakkoli.

V případech, kdy je sféra otázky dobře označena, je správné začít divinaci invokací vhodných sil. Chyba v posouzení charakteru dotazu by pak přinesla postih odpovídající rozsahu takového

¹⁹⁵ To neznamená, že jsou zlomyslní. Mají svou vlastní hrdost ve svém úřadu Orákula Pravdy; a odmítají být zprofanováni znečištěním nižší či nečistou inteligencí. Mág, jehož výzkum je plně adaptován jeho Nešamah, zjistí, že jsou jasní a spolehliví.

¹⁹⁶ Zlomyslní či žertovní elementálové se instinktivně vyhýbají přisnosti Obrazců Fu a King Wan.

omylu; a zmatky z chybné divinace podpořené invokací jsou pak mnohem závažnější než u těch, které nebyly podpořeny takovou těžkou artilerií.¹⁹⁷

Nelze však nic namítat proti přípravě obecným zaklínáním a očištěním spojeným s odpoutáním se od vlastní osobnosti a zvyšování citlivosti svých schopností.

Všechny divinace náleží obecně elementu vzduchu. Jednotně ji tedy charakterizují zvláštní vlastnosti vzduchu. Divinace je jemná a nehmátatelná. Pohybuje se s tajemnou lehkostí, rozpíná se, smršťuje se, pluje, je citlivá na sebemenší stres. Přijímá a vysílá vibrace, aniž by jimi byla ovlivněna. Vzduch se stává se jedem, pokud je kyslík znečištěn průchodem plícemi člověka.

Pro úspěšnou divinaci je potřebný určitý rámec myslí. Podmínky jsou při tom obtížné. Samozřejmě je nutné, aby se mysl upínala pouze k dané otázce. Cokoli vnějšího, co by do orákula vstoupilo, by je zmátlo, stejně jistě jako by zmátl čtenáře novin sloupek, do něhož se přimíchalo několik řádek ze sloupku vedlejšího. Rovněž je nutné, aby svaly, jimiž ovládáme aparát divinace, nevykonávaly žádný vědomý pohyb. Musí je na okamžik dát k dispozici inteligenci, kterou konzultuje, provádět pouze mechanicky její příkazy, které určují fyzický faktor operace. Je jasné, že pro věšce, který je zároveň mágem, to bude poněkud zvláštní, protože dosud se stále snažil udržet všechny síly pod svou kontrolou a bránil jakémukoli styku těchto sil s cizí Vůlí. Je normální, alespoň tak říká zkušenost MISTRA THERIONA, že nejslibnější Mágové jsou nejubožejšími věšci, a naopak. Pouze když dosáhnou dokonalosti, jen tehdy, mohou spojit oba tyto protiklady. Není jistějším znamením úspěchu než schopností odevzdání všech sil do služeb jakéhokoli úkolu.

Co se myslí týče, koncentrace na otázku ztěžuje potřebný odstup od ní. Věštec opět stojí před potřebou mnoha zkušeností v oboru meditace. Je třeba zničit a potlačit snahu ega zasáhnout do předmětu myšlenky. Musí umět pojmout danou myšlenku bez spojení s čímkoli jiným. K tomu vede pravidelné cvičení koncentrace; ve skutečnosti zničí představu věci, jak jsme ji doposud chápali, neboť podstata věci je před námi zahalena naším zvykem uvažovat o nich ve vztazích mimo nás a našich reakcí k nim.

Sotva bychom mohli očekávat, že věštec dosáhne Samádhi se svou otázkou - to by zacházelo příliš daleko, a zničilo by to charakter této operace odvedením otázky ze třídy pochopitelných idejí. Znamenalo by to interpretaci otázky "bez hranic," a výsledkem by byla stejně beztvárná odpověď. Měl by se však tomuto extrému přiblížit natolik, aby poskytl otázce úplnou volnost v navázání spojení s inteligencí řídící odpověď, zachování své pozice na své vlastní úrovni a k evokaci potřebných protiváh k její odchylce od normy nicoty.

Výše uvedené poznámky můžeme shrnout do praktické formy. Řekněme, že si někdo přeje prostřednictvím geomancie zjistit, zda se má ženit, za předpokladu, že jej k takovému záměru vedou jeho emocionální impulzy. Muž tedy bere hůlku a písek; načrtne otázku, udělá příslušný pentagram a znamení ducha. Než začne črtat čáry, které mají určit čtyři "Matky," musí pečlivě prozkoumat své nitro. Musí ze své myslí vypudit všechny myšlenky, které by mohly působit jako pojítko k jeho partnerce. Musí zahnat i všechny myšlenky týkající se jeho samotného, ať už jde o obavy či naděje. Svou introspekci musí zavést co nejdále. Musí tak učinit, i kdyby mu mělo opuštění těchto myšlenek způsobit velkou bolest. Dokud je jeho mysl rušena byť jedinou z těchto myšlenek, třeba i sebemeně, není připraven na tvorbu obrazce. Svou osobnost vnořit do inteligence naslouchající otázce předložené cizincem, k němuž je lhostejný, ale jemuž musí věrně sloužit. Nyní musí v duchu projít celou záležitost, přičemž si musí být naprosto jist svou nestranností. Musí si být jist tím, že jsou jeho svaly uvolněny tak, aby mohly odpovídat dotyku Vůle dané inteligence. (Je samozřejmé, že se v praxi s geomancí ještě neobeznámil natolik, aby podvědomě vypočítal, jaký obrazec má vytvořit; to by zkazilo celý pokus. To je jednou z nevýhod geomancie; člověk po nějaké době začne poznávat, zda dělá sudý či lichý počet značek. K opravě tohoto nedostatku je třeba zvláštního cvičení.)

Fyziopsychologická teorie zřejmě bude tvrdit, že "automatický" akt ruky je kontrolován mozkiem, stejně jako vědomá volba; to je jen další argument pro identifikaci myslí s invokovanou inteligencí.

Když se tedy identifikuje co nejlépe s touto inteligencí, a soustředí se na otázku, jako by jí plnou pozornost věnoval "věšdecký duch," musí počkat na popud k načrtnutí značek; a musí se snažit

¹⁹⁷ Zřejmý velký postih za chybu by posílil zatvrzelost muly.

skončit co nejrychleji. Je třeba udělat 16 řad značek; a obzvláště u začátečníků je obvyklá obava z toho, že se nepodaří udělat přesný počet těchto řad. Mají strach z toho, že jich udělají víc, ale to vůbec nevadí. Řádky navíc se prostě smažou, takže je nejlepší se tím vůbec netrápit, a dbát pouze na to, aby se neskončilo naopak příliš brzy.¹⁹⁸

Jakmile jsou řádky načrtnuty, je pro tuto chvíli operace u konce, alespoň co se spirituálních kvalit týče. Proces sestavení obrazce pro jeho posouzení je zcela mechanický.

Při posuzování však věstec opět stojí před potřebou svých nejnižších a nejvyšších získaných schopností. Měl by vyčerpat veškeré intelektuální zdroje, které jsou mu přitom k dispozici, a z nich by měl vyvodit úsudek. Zároveň by však měl oddělit svou mysl od úsudku, kterou právě zformuloval, a dále se soustředit na obrazec jako na celek, téměř jako by to byl předmět jeho meditace. Sotva je třeba opakovat, že při obou těchto operacích je odstup od osobních názorů stejně nutný jako v první části práce. Při sestavování obrazce by osobní sklony počaly Freudiánské příznaky, které by nahradily obraz pravdy, jímž by měl obrazec být; a není příliš troufalé tvrdit, že celý podvědomý mechanismus těla a duše se propůjčuje až příliš ochotně této opičí hříčce zrady. Teď, když už je však obrazec sestaven, stejné sklony tvoří své příznaky touhy po splněním přání jiným způsobem. Působila by na mysl tak, aby poškodila správný úsudek. Například by mohly upřednostňovat Venušský prvek Puely na úkor elementu saturnského. Mohou vést k podceňování vlivu nepříznivého obrazce, či pomíjení nějakého jiného důležitého prvku. MISTR THERION poznal případy, kdy věstec byl tak vyděšený možností nepříznivé odpovědi, že učinil chyby v jednoduchém mechanismu konstrukce obrazce! Konečně, na závěr; je osudově snadné přehlédnout něco nepříjemného, i rozdmýchat z nejmenší jiskřičky slibů oheň z třísek - roztrhaných cárů! - naděje.

Konečnou operací je tedy získání úsudku o obrazci, nezávislý na intelektuálních či morálních překážkách. Je třeba zcela pochopit, že je to věc absolutní sama o sobě. Je třeba ji brát, krátce řečeno, stejně jako otázku; jako mystickou entitu, dosud nespojovanou s žádným jiným jevem. Je třeba, takřkajíc, ji zbožňovat jako boha, nekriticky: "Mluv, Pane, neboť tvůj sluha naslouchá." Je třeba ji umožnit vložit svou jedinečnou individualitu do mysli, kde může vložit své prsty na cokoli, co se jí zachce.

Tímto způsobem člověk dosáhne vjemu skutečné pravdivé odpovědi; a dostane odpověď posílenou požehnáním nadřazeným jakémukoli smyslovému vnuknutí. Jde z a do části individua, které je nezávislé na vlivu prostředí; přizpůsobila se tomuto prostředí skutečnou potřebou, a ne potřebou umělých adaptací, které nás nutí tvořit naše slabozraké koncepce vzniklé konvencí.

Student z nadhledu zpozoruje, že divinace je v jistém smyslu umění zcela odlišné od Magie; a přeci v každém bodě s Magií prolíná. Základní zákony oběho jsou shodné. Správné užití divinace již bylo vysvětleno; ale je třeba ještě dodat, že schopnost ji užívat, a obrovská je její důležitost ve vybavení Mága informacemi potřebnými k jeho strategickým a taktickým plánům, mu nijak nedovoluje vykonat nevykonatelné. Není možné pomocí divinace předvídat budoucnost (například) s přesností astronoma vypočítávajícího návrat komety¹⁹⁹. Je mnoho předností v divinaci; neboť (jak nás ujišťuje Shakespeare!) je "mnoho předností v KDYBY!"

Při určování konečné hodnoty posudku divinace je třeba zvážit četné zdroje chyb, které jsou obsaženy v samotném procesu. Tento posudek nemůže než předložit fakta tazateli. Samozřejmě je nemožné být si ve většině případů jist tím, že nebyl vynechán nějaký důležitý faktor. V otázce "je moudré, abych se oženil?" je ponecháno moudrosti, aby ji zodpověděla jedním z mnoha způsobů. Lze očekávat jen odpověď ve smyslu otázky. Slovo "moudrý" by tedy znamenalo omezení "ve vaší soukromé definici moudrosti," "s ohledem na vaše podmínky." Odpověď by nezahrnovala možné další následné katastrofy, ani by nevyslovovala filosofické diktum v rámci moudrosti v abstraktním smyslu. Povahou daného případu, naopak, jde o slova bytosti, jejíž síly jsou částečné a omezené, přestože ne do takové míry, jako ty lidské. Ale člověk, jemuž je pověřeno, aby koupil určité zboží, by si neměl stěžovat, pokud z něj všeobecná panika za několik týdnů učiní bezcennost. Rada se týkala

¹⁹⁸ Praxe člověka brzy naučí počítat podvědomě... ano, a to je další obtíž!

¹⁹⁹ Astronom sám musí vstoupit na nejistou půdu. Může jen vypočítat pravděpodobnost z pozorovaných faktů. Může zasáhnout nějaká moc neočekávaným pohybem.

pouze zboží samotného. Na divinaci nelze svádět zlo o nic více než na člověka, který vám koupil dům v Ypres rok před Světovou válkou.

Proti tomu je třeba trvat na tom, že je jasně výhodné, aby věštec získával informace od bytostí, které jsou pokud možno co nejvznešenější. Stará čarodějnice, která má jako raráška pouze místní celebritu, například žabu na stromě, může sotva předpokládat, že jí přinese lepší informace o tom, co se děje veřejnosti, než její farní časopis. Záleží pouze na Mágovi, jak je obsluhován. Čím větší člověk, tím větší musí být jeho učitel. Je také jasné, že vyšší formy komunikativních démonů, ty, které znají, řekněme, dvorní tajemství, se odmítají zabývat záležitostmi, které jsou pod jejich úroveň. Je třeba neučinit takovou chybu, že bychom volali slavného lékaře, aby uzdravil našeho nemocného pekiněze. Je také třeba dávat pozor, abychom i tomu nejchytřejšímu andělovi nepoložili otázku, která je mimo jeho možnosti. Ke specialistovi na srdce si nechoďte pro léky na bolení v krku.

Mág by se tedy měl stát mistrem několika metod divinace; a používat jednu či druhou podle potřeb. Měl by vytvořit organizaci takových duchů, kteří odpovídají různým příležitostem. To by měli být "rodinní"(služební) duchové ve svém přísném smyslu slova; členové jeho rodiny. Měl by s nimi jednat neustále. Při jednání s nimi by se měl vyvarovat vrtošivých a rozmarných změn. Měl by si je vybírat tak, aby jejich možnosti pokryly celé jeho dílo; neměl by však rozmnožovat jejich řady, pokud to není nezbytné, neboť je zodpovědný za každého z nich. Takoví duchové by měli být obřadně evokováni ve viditelné, či poloviditelné, podobě. Měla by být uzavřena a odpřisáhnuta přesná dohoda. Ta musí být do písmene plněna Mágem, a její porušení duchem musí být přísně potrestáno. Vztahy s těmito duchy by měly být potvrzovány a povzbuzovány častými styky. Měli by být bráni se zdvořilostí, rozvahou, a dokonce láskou. Měli by být naučeni lásce a respektu ke svému pánovi, a měli by být hrdí na důvěru, která je k nim chována.

Někdy je lepší chovat se podle rady ducha, přestože víme, že je špatná, ale přitom je třeba učinit opatření proti nepříznivým výsledkům. Důvodem je, že duchové tohoto druhu jsou velmi citliví. Trpí agónií výčitek, pokud raní svého Mistra; neboť on je jejich Bohem; vědí, že oni sami jsou jeho součástí, jejich snahou je být v něm pohlceni. Chápu tedy, že jeho zájmy jsou i zájmy jejich. Je třeba dbát na to, aby bylo užíváno pouze duchů vhodných pro daný účel, nejen z důvodů jejich schopnosti poskytovat informace, ale také pro jejich sympatii s osobností Mága. Jakýkoli pokus o nátlak na neochotného démona je nebezpečný. Takoví poslouchají ze strachu; kvůli strachu pochlebují a mluví roztomilě lži. Z jejich zosobnění se také tvoří jejich přízračné projekce; a tyto přízraky, krom toho, že jsou bezcenné, se také stávají kořistí zlovolných démonů, kteří je pak užívají k napadení Mága různými způsoby, jejichž úspěch je podporován skutečností, že s nimi sám stvořil pouto.

K touto předmětu bychom měli uvést ještě jedno pozorování. Divinace jakéhokoli druhu je nevhodný v záležitostech přímo se týkajících Velkého Díla samotného. Ve Znalosti a Rozpravě se Svatým Strážným Andělem je Adept vybaven vším, co by mohl potřebovat. Konzultovat kohokoli jiného znamená urazit svého Anděla. Navíc to znamená opustit jedinou osobu, která opravdu ví a skutečně se stará, na úkor toho, kdo kvůli povaze případu musí být nevědomý²⁰⁰ o podstatě věci - kdo má na této věci (přinejlepším) zájem jako shovívavý cizinec. Nemělo by být nutné tvrdit, že dokud

²⁰⁰ Žádná inteligence toho typu, který provádí operace divinace, není dokonalým Mikrokosmem jako Člověk. Ví dokonale, co leží v jeho vlastní Sféře, a málo či nic o tom, co je dále. Grafiel zná vše, co je poznatelné o věcech martických, jak je nemůže znát žádný Člověk. Protože i ten nejmartičtější člověk je omezen k Madim skutečností, že Mars je pouze jedním prvkem v jeho molekule; další prvky zároveň brzdí koncentraci na jejich kolegu, a halí jej tím, že trvají na tom, aby byl interpretován vzhledem k nim. Žádná bytost, jejíž struktura neobsahuje celý Strom Života není schopna Formule Zsvěcení. Grafiel, konzultovaný Aspirantem Adeptství, by se o Velkém Díle zmiňoval jen vzhledem k otázce boje, a ignoroval by veškeré jiné úvahy. Jeho rada by byla dokonalá v technických ohledech tohoto druhu; ale sama tato dokonalost by vedla Aspiranta k nevyváženému běhu činů, které by skončily neúspěchem a destrukcí. Je důležité zmínit v tomto ohledu, že člověk nesmí očekávat absolutní informace o tom, co se stane. "Předvídaní budoucnosti" je zneužívání divinace. Přinejlepším se lze pouze ujistit o tom, co lze rozumně očekávat. Správnou funkcí tohoto procesu je vedení úsudku. Diagnóza je poměrně spolehlivá; radě lze důvěřovat, obecně řečeno; ale prognóza by měla být vždy opatrná. Podstatou této záležitosti je konzultace se specialisty.

Mág nedosáhne Znalosti a Rozpravy se Svatým Strážným Andělem, může podléhat nesčetným klamům. Nezná Sám sebe; jak může své záležitosti vysvětlit ostatním? Jak mohou tito ostatní, přestože se snaží jen o jeho dobro, pomoci jinak než maličkostmi? Je tedy třeba být připraven na zklamání v každém okamžiku, dokud nedosáhne adeptství.

Toto obzvláště platí pro divinaci, protože podstata hrůzy z neznalosti vlastního Anděla je čirými mukami a zmatením myslí, komplikovanými obtěžováním těla, a otravou bolestí duše. Člověk pokládá špatné otázky, a pokládá je špatně; dostává špatné odpovědi, špatně je posuzuje a podle nich i špatně jedná. Musí však vytrvat, se zapálením aspirovat ke svému Andělovi, a ujišťováním, že On jej vede tajným způsobem k sobě samému, a že všechny lidské chyby jsou potřebnými přípravami na určenou hodinu setkání s Ním. Každá chyba je jako rozčesání uzlíku ve vlasech nevěsty, která se chystá na svatbu.

Na druhou stranu, i když adept denně komunikuje se svým Andělem, měl by jej konzultovat pouze v otázkách příslušejících vážnosti tohoto vztahu. Člověk by se neměl radit s Andělem o příliš velkých podrobnostech, nebo dokonce v jakékoli záležitosti, která je v moci některého ze služebných duchů. Nechodíme ke Králi se svými drobnými malichernostmi. Romance a extáze nevýslovného spojené, které ustanovuje Adeptství, nesmí být zprofanovány uvedením do každodenních starostí. Pokud si člověk chce užít líbánků, nesmí si stěžovat na kuchaře nebo chodit v natáčkách.²⁰¹

Pro Adepta je tedy divinace druhotnou záležitostí, přestože ji může užívat s naprostou jistotou, a bude ji pravděpodobně užívat mnohem častěji než před dosažením svého stupně. Opravdu je pravděpodobné, že bude zjišťovat (v každé chvíli, kdy jej přímo neinstruuje Vůle), že bezodkladná poslušnost jejich rad bez ohledu na to, jestli mu mohou způsobit katastrofu, je účinným prostředkem k udržování myslí nezatížených vnějšími vjemy, a tím je i připraven na opětovné nárazy vytržení, jím jej zaplavuje láska jeho Anděla.

Nyní jsme zmapovali hranice možností a příslušnosti, které vymezují fyzickou a politickou geografii divinace. Student se musí neustále hlídat před předpokladem, že toto umění poskytuje absolutní prostředek k odhalení "pravdy," či aby toto slovo používal, jako by znamenala více než spojení dvou idejí, z nichž každá je sama o sobě subjektem "nepovšimnutelné změny" stejně jako hudební program.

Divinace, v podstatě věcí, nemůže učinit více, než přivést mysl tazatele do vědomého spojení s jinou myslí, jejíž znalosti o požadovaném předmětu, jako by se tázal laik odborníka. Odborník není neomylný. Klient může svou otázku položit zavádějícím způsobem, nebo ji dokonce založit na zcela chybné koncepci faktů. Může se stát, že nepochopí odborníkovu odpověď, a může její smysl špatně vyložit. Kromě toho jsou, pomíneme-li všechny chyby, otázka i odpověď ve své hodnotě omezeny vlastními podmínkami; a tyto podmínky jsou takové, že pravda může přestat být pravdou, buď díky postupu času, nebo díky neúspěchu při zvážení nějakých okolností, jejichž skryté operace mohou porušit smlouvu.

Jinými slovy, divinace má, jako každá jiná věda, právo mít své děti. Bylo by nezvyklé, kdyby tak plodná matka nemohla potratit či plodit monstrozity.

Svou služebnou vědu nepropouštíme s kopanci a kletbami pokaždé, když nám nefunguje telefon. Lidé od telefonu netvrdí, že telefon bude vždy fungovat, a že bude vždy pracovat správně.²⁰² Divinace, ve vší skromnosti, připouští, že "často chybuje; ale když vše uvážíme, pracuje celkem dobře. Tato věda je v plenkách. Co děláme je to nelepší, co dělat můžeme. Netvrdíme, že je neomylná, stejně jako to nemůže tvrdit odborník na těžbu, který zasáhne do černého čtyřikrát z deseti."

Chyba všech dogmatiků (od nejstaršího proroka s jeho "doslova inspirovaným slovem Božím" po nejnovějšího německého profesora s jeho jednoduchým vysvětlením Univerza) spočívá ve snaze

²⁰¹ Jak praví básník; "Psyche, dej pozor na Svě triky s Erotem, Nebo jej nauč tomu, že ony Lyrické rtíky dýchající lásku, které šeptají, věnčíci Jeho čelo smysly mámicím zlatem, Jsou rovněž co platné v hádce; Že ty laskavé ruce mohou také Vytahat jeho uši a plácnout dítě!"

²⁰² Výjimkou je New York.

dokázat příliš mnoho tím, že brání svou teorií proti kritikům rozpínáním své pravděpodobně skvělé teorie na všechny fakta a podobenství, dokud nepraskne jako přeplněný měchýř, jímž je.

Divinace není ničím jiným než hrubou a připravenou praktickou metodou, kterou sotva můžeme zcela pochopit, a funguje pouze empiricky. Úspěch nejlepšího živoucího věšce není jistější než dlouhý úder šampióna v golfu. Její kalkulace jsou mnohem komplexnější než u Šachu, Šachu hraného na nekonečné desce s figurkami lidí, jejichž pohyby jsou nepředvídatelné, a ještě jsou ztěžovány vlivem nezvažitelných sil a neformulovaných zákonů; zatímco její provedení vyžaduje nejen ctnosti, samy o sobě vzácné, intelektuální a morální integrity, ale i intuici kombinující jemnost se silou v takové dokonalosti a v takových extrémech, že se jejich existence jeví na první pohled jako monstrózní a zázračná a proti Přírodě.

Připustit toto neznamená diskreditovat. Naopak, orákula pouze upadají do nelibosti jen proto, že se snaží předstírat, že dělají víc než mohou. Věštit v nějaké záležitosti neznamená nic více, než vypočítávat pravděpodobnosti. Získáme možnost využít mysl, které mají znalosti přesahující naše, ale ne vševědoucí. HRU, velký anděl předsedající Tarotu, nad námi stojí tak, jako my stojíme nad mravencem; ale, jak víme, znalosti HRU jsou přesahovány jakousi mocnější myslí příslušných proporcí. Nemáme ani právo obviňovat HRU z neznalosti či chyby, pokud Tarot čteme ve vlastní deziluzi. Může vědět, může mluvit pravdu; chyba může spočívat v našem pohledu.²⁰³

MISTR THERION pozoroval při nesčetných příležitostech, že divinace, které provedl a zavrhl jako podávající nepravdivé odpovědi, se vyplnily o měsíce či roky později, když mohl zhodnotit její úsudky z perspektivy nezatěžované jeho osobními vášněmi.

Je skutečně překvapivé, jak jsou nejbezstarostnější divinace poskytují přesné odpovědi. Kdykoli se něco nepovede, je téměř vždy možné vystopovat omyl ve vlastním sebevědomém a domýšlivém trvání na tom, že události by se měly řídit naším egoismem a marnivostí. Je komicky nevědecké uvádět příklady chyb věstců pro tvrzení, že jejich umění je směšné. Všichni víme, že i ty nejjednodušší chemické pokusy se někdy nezdaří. Všichni známe výstřednosti plnicího pera; ale nikdo mimo Evangelické kruhy si nedělají legraci z Cavendishova pokusu, ani netvrdí, že protože plnicí pera fungují nepochybně tu a tam, je jejich fungování pouze náhodou.

Faktem v tomto případě je, že zákony přírody jsou mnohem jemnější, než tuší dokonce sama věda. Fenomény všech rozměrů jsou spolu propleteny. Aristotelovy argumenty byly závislé na tlaku vzduchu, který zabránil jeho krvi, aby se nevyvařila. Ve vesmíru není nic, co by svým způsobem neovlivňovalo vše ostatní. V Přírodě není žádný důvod, proč by zjevně náhodná kombinace šesti destiček z želvího krunýře nemohla být ve spojení s lidskou myslí či celou strukturou Univerza, proč by nám pozorování jejich vržení neumožnilo změřit vše na zemi i na nebi.

Díky jedinému kousku zakřiveného skla jsme objevili nesčetné galaxie plné sluncí; díky jinému nekonečné řády existence v drobnostech. Díky hranolu jsme prozkoumali světlo tak, že se pro nás hmota a síla staly srozumitelnými pouze jako formy světla. Pomocí tyče jsme vyvolali neviditelné energie elektřiny, aby se staly našimi služebními duchy poslušnými naší Vůli, ať už má jít o vystoupení nad výšiny kondorů, či sestoupení do hlubin démonského světa nemocí, o čemž se neodvážili snít ani ti nejodvážnější snílci.

Když se lidstvo pomocí čtyř sklíček naučilo tak mnoho, dosáhlo tak mnoho, kdo by se odvažoval popřít, že Kniha Thothova, kvintesencializovaná moudrost našich předků, jejichž civilizace, přestože již zaniklé, po sobě zanechaly monumenty zastiňující ty naše, ať už jsme z nich zdegenerovali, či jsme se vyvinuli z Primátů, kdo by se odvážil tvrdit, že tato kniha nemá nepředstavitelnou moc?

Není to tak dlouho, kdy byly metody moderní vědy podrobeny výsměchu kulturního světa. V samotných svatých síních se střechy otrásaly posměšky veleknězů, když se objevovaly nové postuláty

²⁰³ Zde vyvstává otázka smyslu, v němž je odpověď správná. člověk by neměl míchat úrovně. Přesto, jak nám ukazuje pan Russell, světy, jež leží za fenomény, musí mít stejnou strukturu jako ten náš. "Každý výrok se sdělitelným obsahem musí ležet právě v té podstatě individuality, která, právě z toho důvodu, je vědě irelevantní." Právě tak: ale to také vypovídá o neschopnosti vědy dosáhnout pravdy, a je to také přiznání nutnosti vytvoření mentálního nástroje vyšší kapacity.

se svými neortodoxními návrhy. V historii není snad jediného vědeckého objevu, proti které by se nezvedal smích těch, jejichž vlastní snahy se nedostaly do povědomí světa.

V paměti současné generace je, že možnost existence aeroplánu byla popírána těmi inženýry, kteří byli prý největšími odborníky, kteří k oné věci měli co říct.

Metoda divinace, "procento" z něj, je dnes stejně obskurní, jako před několika generacemi spektrální analýza. Možnost poznání chemického složení hvězd byla považována za představu příliš absurdní na to, aby se o ní jen hovořilo. Dnes se zdá stejně iracionální hovořit o pouštním písku ve spojení se zánikem impérií. A přeci, pokud o tom může někdo něco vědět, musí to být on!

Dnes může znít nesmyslně, že by neživé předměty mohly odhalit nejniternější tajemství lidstva a přírody. Nemůžeme říct, proč je divinace cenná. Nemůžeme zjistit, jakým procesem provádí své zázraky.²⁰⁴ Ale to samé můžeme říci o telefonu. Nikdo neví, co je to elektrika, ani podstatu sil, která určuje její činnost. Víme jen, že když provedeme určitou věc, dosáhneme určitých výsledků, a že jediná chyba z naší strany může naši práci přivést vniveč. Přesně totéž platí pro divinaci. Jediný rozdíl mezi oběma vědami je takový: protože na první pracovalo více myslí, naučili jsme se ovládat její triky lépe než u té druhé.

²⁰⁴ Hlavní rozdíl mezi Vědou a Uměním je to, že ta první povoluje menzuraci. její procesy musí podléhat aplikacím kvantitativních standard. Její zákony zavrhuji nezměřitelné proměnné. Věda opovrhne Uměním pro jeho odmítání smířit se s počítatelnými podmínkami. Ale dokonce i dnes, ve vychvalovaném Věku Vědy, je člověk stále závislý na Umění, co se týče většiny záležitostí praktického významu; umění Vlády, Války, Literatury, atd. mají svrchovaný vliv, a Věda je usnadňuje pouze tím, že jejich materiál činí mechanicky dostupným. I největší rozšíření Vědy může pouze uspořádat domácnost Umění. Umění tak rozšiřuje své vnímání a moc zvětšenou kontrolou, či automatickou přesností svých detailů. MISTR THERION započal Epochu Umění Magie aplikací Vědecké Metody na jeho problémy. Jeho dílo je počtou jedinečné hodnoty, srovnatelné pouze s dílem oněch géníů, kteří zrevolucionalizovali hádanky "přirozených filosofů." Dnešní Mágové budou vyzbrojeni matematickou teorií, organizovaným pozorováním a experimenty ověřenou praxí. Ale jejich Umění zůstane jako vždy v podstatě záhadné; talent nikdy nenahradí génia. Vzdělání nikdy nemůže vytvořit básníka většího, než je Robert Burns; dokonalost laboratorního aparátu jistě připravuje cestu Pasteurovi, ale nemůže vytvořit mistry prostřednosti.

KAPITOLA XIX O DRAMATICKÝCH RITUÁLECH

Kolo se otáčí k účinným metodám invocace užívaným ve starověkých Mystériích a v určitých současných tajných seskupeních zasvěcenců. Jejich předmětem je téměř vždy²⁰⁵ invocace Boha, Boha pojímaného víceméně materiálním a osobním způsobem. Tyto Rituály jsou tedy vhodné pro osoby schopné chápat ducha Magie oproti její litéře. Jednou z jejich velkých výhod je skutečnost, že se jich může zúčastnit velké množství osob, takže je díky tomu možné využít větší sílu; ale je nutné, aby byli všichni zasvěcenci stejných mystérií, spoutaní stejnými přísahami a naplnění stejnou aspirací. Měli by se sjednotit jen pro tento jediný účel.

Když se skupina takových lidí najde, je třeba zdramatizovat příběh daného Boha zkušeným básníkem zběhlým v dané kompozici. Měly by být vynechány zdlouhavé řeči a invocace, naopak by mělo být zapojeno hodně akce. Takové ceremonie by měly být pečlivě nacvičeny; při nácvičení by však mělo být vynecháno vyvrcholení, jež by měli hlavní představitelé studovat v soukromí. Hra by měla být zaranžována tak, aby byl vrchol závislý sám na sobě. Díky tomu by neměl být obřad mechanický či strojený, a prvek překvapení pomáhá vedlejším postavám dostat se při vrcholném okamžiku do vytržení. Po vyvrcholení by měla následovat nenacvičovaná ceremonie, impromptu. Nejspokojivější metodou k dosažení tohoto cíle je tanec. Při těchto obřadech lze volně užívat libací (úliteb).

Velmi dobrým příkladem takového rituálu je Rituál Luny (Equinox I,VI). Vyvrcholení je zde v hudbě bohyně, asistenti zůstávají v tiché extázi.

Při rituálu Jupitera je impromptu tanec, u Saturna dlouhé období ticha. Povšimneme si, že v těchto rituálech se bohatě užívá hudby a poezie - většinou veřejných děl slavných skladatelů a spisovatelů. Nejlepší je²⁰⁶ psát a skládat přímo pro obřad²⁰⁷.

²⁰⁵ Toto slovo je nezaručitelně univerzální. Nebylo by nepraktické přizpůsobit tuto metodu takovým operacím, jako je Talismanická Magie. Například, člověk může posvětit a nabít Pantakl komunikací AIWAZE s Pisatelem KNIHY ZÁKONA, Mág představuje Anděla, Pantaklem je jeho Kniha, a osobou, na niž má Pantakl působit je součást Pisatele.

²⁰⁶ "SNAD! Člověk může myslet na jisté Hrůzné Následky." "Ale, nakonec, autorovi se takto jevit nebudou!" "Ale - co na to ubozí Bohové!" "K čertu s Bohy!"

²⁰⁷ Skupina zběhlých Mágů zvyklých na takovou práci může umět provést impromptu Orgii. Abychom uvedli skutečné příklady ze současnosti; pro jisté účely byla požadována krev Křesťana, byl tedy vybrán mladý kohout a byl pokřtěn v římskokatolické církvi mužem, jež byl synem řádného Kněze, byl tedy magicky inkarnací Bytosti onoho Kněze, a tedy následně získal i moc jemu příslušící. Kohout, "Petr Pavel," se stal pro všechny další účely pokřtěným Křesťanem. Pak bylo přikázáno, aby byl pták uvězněn; načež Mágové přijali odpovídající charakterly Heroda, Herodia, Salome a Popravčího, sehráli scénu s tancem a stětím, podle osnovy dramatu Oscara Wildea, "Petru Pavlovi" byla připsána role Jana Křtitele. Tento obřad byl vymyšlen a proveden v krátké době, a jeho spontánnost a jednoduchost byly zřejmě mocnými faktory vedoucími k úspěchu.

Z teologického hlediska pochybují o tom, že se Dom Gorenflot v Lentu vyvaroval jedení masa, když pokřtil pullet jako kapra. Aby svátost působila, musel se z pullet stát Křesťan, a tedy i člověk. Kapr byl tedy jen křestním jménem - srov. Polykarp - a Dom Gorenflot v Lentu jedl lidské maso, takže, přestože se stal biskupem, je prokletý.

KAPITOLA XX O EUCHARISTII: A O UMĚNÍ ALCHYMIE

I

Jedním z nejjednodušších a nejuplněnějších Magických obřadů je Eucharistie. Spočívá ve vzetí obyčejných věcí, jejich proměně ve věci božské a jejich konzumaci. Potud je to typ každého magického obřadu, protože znovu pohlcení síly je také jistým druhem přijímání; má však své následující přísně omezené aplikace.

Vezměte substanci²⁰⁸ symbolizující celý běh přírody, učiňte z ní Boha a snězte ji. Je mnoho způsobů, jak to učinit; ale lze je klasifikovat podle počtu prvků, z nichž se svátost skládá.

Nejvyšší formou Eucharistie je ta, kdy je přijímaný Prvek Jediný. Je to jedna substance, a ne dvě, neživá a nemrtvá, ani tekutá, ani pevná, ani teplá ani chladná, ani mužská ani ženská.

Tato svátost je tajná ve všech ohledech. Pro ty, kdo jí mohou být hodni, i když tak nejsou oficiálně uznáváni, byla tato Eucharistie popsána plně a bez skrývání, "kdesi" ve vydaných dílech MISTRA THERIONA. On ale nikomu neřekl kde. Je vyhrazena pro nejvyšší zasvěcence, a je synonymem Dokončeného Díla na hmotné úrovni. Je to Lék Kovů, Kámen Mudrců, Tekuté Zlato, Elixír Života, co je při tom konzumováno. Oltářem jsou řadra Isis, věčné matky; kalichem je Pohár naší Paní Babalon Samotné; Hůlkou je to, co Bylo a Je a Má Přijít.

Eucharistie "dvou" prvků je záležitostí pasiv. Oplatka (pantakl) je ze zrní, typického pro zemi; víno (pohár) představuje voda. (Jsou i další jiné atributy. Oplatka je Slunce, například; a víno přísluší Bakchovi.)

Oplatka však může být složitá, jako "Koláče Světla" popsané v Liber Legis. Tak je tomu i v exoterické Mši Fénixe (Liber 333, Kpt. 44), kde je smíchán s krví Mága. Tato mše by měla být mágem provozována denně při západu slunce.

Zrní a víno jsou ekvivalenty těla a krve; ale je jednodušší proměnit živé substance v tělo a krev Boží, než provést tento zázrak s mrtvou hmotou.²⁰⁹

Eucharistie "tří" prvků má za základ symboly tří Gun. Za Tamas (temnotu) vezměte opium či jiný uspávací lék; za Rajas (aktivitu) vezměte strychnin či jiný povzbudivý prostředek; za Sattvas (chlad) mohou opět sloužit Koláče Světla.

Eucharistie "čtyř" prvků se skládá z ohně, vzduchu, vody a země. Ty představují plameny za oheň, kadidlo či růže za vzduch, víno za vodu a sůl za zemi.

Eucharistie "pěti" prvků má za základ víno pro chuť, růži pro čich, plamen pro zrak, zvon pro sluch a dýku pro hmat. Tato svátost je zahrnuta ve Mši Fénixe v poněkud pozměněné formě.

Eucharistie "šesti" prvků má Otce, Syna a Ducha Svatého nahoře; dech, vodu a krev dole. Je to svátost vyhrazená pro nejvyšší zasvěcence.²¹⁰

²⁰⁸ Tato může být složeného charakteru.

²⁰⁹ Univerzálně lze použít Koláče Světla; obsahují mouku, med a olej (uhlohydráty, tuky a proteiny, tři nezbytné složky lidské výživy): a také vůni tří základních druhů magické a léčivé povahy; jemný princip života je v nich uveden dodáním čerstvé krve.

²¹⁰ Kopí a Grál jsou nejprve zasvěceny Svatému Duchu Života, v Tichu. Chléb a Víno jsou pak fermentovány a manifestovány vibrací, a přijaty Panenskou Matkou. Prvky jsou pak smíšeny a zkonzumovány po Iakchově Epifanii, kdy "Tvář spatřuje Tvář."

Eucharistie "sedmi" prvků je mysticky identická s eucharistií prvku jednoho.

O metodě vysvěcování prvků je třeba pouze říci, že by měly být považovány za talismany. Kruh a další vybavení Chrámu by mělo být dopřáno obvyklých zaklínání a posvěcení. Měla by být složena Přísaha a provedena Invokace. Když se v prvcích zhmotní božská síla, měly by být v tichosti snědeny. Existuje i jednodušší metoda posvěcení vyhrazená pro zasvěcence vysokého postavení, o němž není dovoleno hovořit.

Podle povahy Svátosti získáme i výsledky. Při jedné lze obdržet mystickou milost, vrcholící v Samádhi; u jiných může být dosaženo prostějších a materiálnějších výhod.

Nejvyšší svátost, svátost Jednoho prvku, je ve své operaci univerzální; podle zamýšleného záměru práce se uskuteční i výsledky. Je to univerzální Klíč Magie.

Tato tajemství mají svrchovaný praktický význam, a jsou sřezány ve Svatyni s dvoubřitým mečem planoucím na všechny strany²¹¹; neboť tato svátost je samotným Stromem Života, a kdo takto přijímá jeho plod, nikdy nezemře.²¹²

Pokud si tak nepřeje. Kdo by raději nepracoval v inkarnacích; skutečné obnově těla i mysli, než aby se svazoval stagnující nesmrtností na tomto zrnku prachu ve Slunečním světle Univerza, které nazýváme zemí?

Co se týče přípravy takových Svátostí, Katolická církev udržovala vcelku dobře tradice pravé Gnostické církve, která udržuje skutečná tajemství.²¹³

Cudnost²¹⁴ je podmínkou; půst několik hodin před přijímáním je podmínkou; pilná a stálá aspirace je podmínkou. Bez těchto priorit je dokonce i Eucharistie Jediného pouze částečně - přestože má tak jedinečnou podstatu, že nemůže být nikdy úplná - zbavena svého účinku.

Eucharistie nějakého druhu by měla být určitě přijímána denně každým mágem, a ten by ji měl považovat za hlavní potravu ve svém magickém životě. Je mnohem důležitější než jakýkoli jiný magický obřad, neboť je dokonalým kruhem. Veškerá vynaložená síla je dokonale znovu vstřebána; a přeci je její působnost představována propastí mezi Člověkem a Bohem.

Mág je naplňován Bohem, krměn Bohem, opájen Bohem. Kousek po kousku je jeho tělo očišťováno vnitřním leskem Boha; den po dni se jeho smrtelná schránka zbavuje pozemských prvků a stává se skutečným pravým Chrámem Ducha Svatého. Den po dni je hmota nahrazována Duchem, lidské božským; nakonec se odehraje proměna; Bůh manifestovaný v těle bude jeho jméno.

Toto je nejdůležitější ze všech magických tajemství, jež byla, jsou a budou. Pro Mága takto obnoveného je dosažení Znalosti a Rozpravy Svatého Strážného Anděla nevyhnutelným úkolem; každá síla jeho podstaty, neomezovaná, tíhne k tomuto záměru a cíli, o jehož povaze nemůže hovořit ani člověk ani bůh, protože je zcela mimo řeč či myšlenku či extázi či ticho. Samádhi a Nibbana jsou jen její stíny vržené na univerzum.

II

Pokud se Mistru Therionovi touto knihou nepodaří nic jiného než demonstrovat kontinuitu přírody a jednotnost Zákona, bude cítit, že Jeho dílo nebylo marné. Ve svém původním konceptu Části III nepřemýšlel o žádné zmínce o alchymii. Bylo jaksí považováno za samozřejmost, že je tento předmět naprosto cizí běžné Magii, v rozsahu i metodě. Hlavní úlohou následujícího popisu je určení hlavního odvětví tohoto předmětu a ukázka toho, že může být prostě považován za zvláštní příklad obecné věty - odlišuje se od evokační a talismanové Magie pouze hodnotami představovanými neznámými kvantitami v pantomorfních rovnicích.

²¹¹ J.K. Husmans, který se jich bál, a pokusil se zradit to málo, co o nich věděl, se stal Papežencem a zemřel na rakovinu jazyka.

²¹² Použití Elixíru Života je opravitelné pouze za zvláštních okolností. Stavět se proti běhu přirozené Změny znamená přibližovat se nebezpečně chybám "Černých Bratří."

²¹³ Studujte Římský Misál, Kánon Mše, a kapitolu o "vadách."

²¹⁴ Slovo Cudnost je zasvěcenci užíváno k označení jistého stavu duše a mysli určeného jistým zvykem těla, jež je tím, co pod tímto slovem obyčejně míníme. Cudnost ve správném magickém smyslu je nepochopitelná těm, kdo se neodpoutali od posedlosti sexu.

Není třeba pokoušet se o jakýkoli systematický pokus o rozluštění žargonu Hermetických pojednání. Nemusíme zabíhat do historických diskusí. Postačí, když řekneme, že slovo alchymie je arabským termínem sestávajícím z členu "al" a přídavného jména "khemi," což znamená "to, co náleží Egyptu."²¹⁵ Hrubý překlad by tedy zněl "Egypťská záležitost." Předpokládá se, že mohamedánští gramatikové mají podle tradice za to, že toto umění bylo odvozeno od moudrosti Egypťanů, kterou se chlubil Mojžíš, Platon i Pythagoras, a která byla zdrojem jejich osvícení.

Moderní výzkum (profánních učenců) je stále na pochybách, zda mají být Alchymistická pojednání považována za mystická, magická, lékařská či chemická. Nejrozumnější je dohad, že alchymisté se v různé míře zabývali všemi těmito vědami. Hermes je zároveň bohem Moudrosti, Thaumaturgie, léčení a medicíny. Všechny tyto vědy můžeme následně nazvat hermetickými. Nelze pochybovat o tom, že spisovatelé jako Fludd usilovali o spirituální dokonalost. Stejně jisté je, že Edward Kelly psal převážně z pohledu Mága; že Paracelsus se v první řadě snažil léčit nemoci a prodlužovat život, přestože za jeho největší přínos moderní myslitelé považují objev opia, zinku a vodíku; takže o něm uvažujeme spíše jako o chemikovi, stejně jako o Van Helmontovi, jehož pojetí plynů jej řadí mezi ty ze vzácných génů, kteří zvětšili lidské znalosti o podstatné důležité myšlenky.

Literatury o Alchymii je neskutečné množství. Prakticky veškerá je zčásti či zcela nepochopitelná. Její pojednání, od židovského "Aš Metcareph" po "Vůz Antimonia" jsou plně hieratických hádanek. Stejně byly obávány eklesiastické perzekuce i profanace tajemství moci. Co je, z našeho pohledu, ještě horší, tento motiv pobízel spisovatele k tomu, aby do nich vkládali záměrně svádějící výroky, aby tím ještě více zmátli nehodné hledače jejich mystérií.

Nehodláme diskutovat o jakýchkoli skutečných procesech. Většina čtenářů již ví, že hlavním předmětem alchymie byly Kámen Filosofů, Lék Kovů, a různé tinktury a elixíry s různými vlastnostmi; převážně se schopností léčit nemoci, prodlužovat lidský život, zvyšovat lidské schopnosti, zdokonalovat v každém směru lidskou povahu, poskytovat magické schopnosti a transmutovat materiální substance, zvláště kovy, do cennějších forem.

Tento předmět je dále komplikován tím, že mnozí autoři byli bezostyšnými lháři. Neznali ani základních elementů tohoto umění, beze studu napodobovali a sklízeli ovoce podvodů. Chopili se všeobecné nevědomosti a lákadla tajemství, stejně jako to jejich moderní nástupci činí ve všech Okultních vědách.

Přesto všechno je jedna věc naprosto jasná; všichni skuteční spisovatelé na toto téma, přestože mohou na první pohled psát o nekonečně velkém množství různých předmětů, takže se moderním badatelům nepodařilo analytickým výzkumem určit skutečnou podstatu ani jediného procesu, se shodli na základní teorii, podle níž praktikovali své umění. Na první pohled se zdá, že se ani dva z nich neshodli na povaze "Prvotní Hmoty díla." Popisují ji udivujícím množstvím nerozlučitelných symbolů. Nemáme žádný důvod domnívat se, že mluví o stejné věci, a naopak. Stejně poznámky se aplikují na každý reagent a každý proces, stejně jako na finální produkt či produkty.

A přeci můžeme pod touto různorodostí postřehnout podivnou jednotnost. Všichni začínají se substancí, která se podle jejich popisu nachází téměř všude v přírodě, a všeobecně nemá žádnou hodnotu. Alchymista ve všech případech bere tuto substancii a podrobuje ji řadě operací. Tím dosáhne výsledného produktu. Tento produkt, ať už je jakkoli nazván či popsán, představuje pravdu a dokonalost původní "Prvotní Hmoty;" a její kvality jsou vždy takové, že odpovídají živé bytosti, a ne mrtvé hmotě. Jinými slovy, alchymista bere mrtvou věc, nečistou, bezcennou a bezmocnou, a promění ji v živou bytost, aktivní, neocenitelnou a thaumaturgickou.

Čtenář této knihy jistě najde zarážející analogii v tom, co jsme již řekli o procesech Magie. Co je podle naší definice zasvěcením? Prvotní Hmota je člověk, to jest, pomíjivý parazit, zrozený ze zemské kůry, plazící se po ní, a nakonec se vracející do hlíny, z níž povstal. Proces zasvěcení spočívá v odstraňování jeho nečistot a nalezení nesmrtelné inteligence v jeho skutečném já, pro niž hmota nepředstavuje nic jiného, než prostředek manifestace. Zasvěcenec je věčným individuem; je nepopsatelný, nezničitelný, odolný proti všemu. Sám o sobě má nekonečnou moudrost a moc. Tato rovnice je stejná i pro talisman. Mág bere ideu, očisťuje ji, zintenzivňuje ji tím, že do ní invokes inspiraci své duše. Už to není jen čmáranice na ovčí kůži, ale slovo Pravdy, věčné, schopné

²¹⁵ Tato etymologie je jiná než ta, kterou uvádí Skeat; nemohu než vyjádřit svou pokoru.

proniknout do všech oblastí své sféry. Evokace ducha je v podstatě úplně tím samým. Exorcista bere mrtvé materiální substance povahy sympatické s bytostí, kterou chce invokovat. Očišťuje je od všech nečistot, zabraňuje jakémukoli kontaktu s nimi, a dává tak život jemné substanci, kterou připravil zklidněním své duše.

Znovu v tom není vůbec nic "magického." Rembrandt van Ryjn používal určité množství rud a dalších hrubých předmětů. Z nich vyhnal všechny nečistoty a zasvětil je svému dílu přípravou kanvasů, štětů a barev. Potom jim dal možnost vyjádřit jeho duši; z těch bezcenných pozemských věcí vytvořil živou a mocnou bytost pravdy a krásy. Ten, kdo došel jasného poznání podstaty přírody, by byl překvapen, kdyby měl být v podstatě těchto různých formulí nějaký rozdíl. Zákony přírody jsou aplikovány stejně ve všech možných podmínkách.

Nyní můžeme pochopit, čím vlastně alchymie je. Můžeme jít dokonce dále a říci, pokud jsme o ní někdy slyšeli, čím být musí.

Podotkneme, že konečným produktem ve všech případech je živoucí bytost. Velkou překážkou moderních výzkumů je, že alchymistická díla nemůžeme vysvětlovat doslova a najednou. Z chemického hlediska není "a priori" nemožné, aby se olovo proměnilo ve zlato. Náš nedávný objev periodicity prvků připustil, že je možné, přinejmenším teoreticky, že všechny naše zdánlivě neměnné prvky jsou modifikací jediného.²¹⁶ Organická chemie se svými metatezemi a syntézami závislými na koncepci molekul jako geometrických struktur v praxi dokázala, co tomuto tvrzení dává váhu; a vlastnosti Radia zahнала Staré Strážce, které mávaly vlajkou heterogenity prvků. Doktríny Evoluce přivedly alchymistickou a monistickou teorii hmoty do jedné řady s naší koncepcí života; rozboření zdi mezi zvířecí a rostlinnou říší oťráslo tím, co je dělí od minerálů.

Ale i když může zkušený chemik připustit možnost transmutace olova ve zlato, nemůže pojímat toto zlato jinak než jako kov, prvek stejného řádu jako olovo, z něhož vzniklo. Že by toto zlato mělo schopnost samo se množit, či působit jako kvas na jiné substance, se zdá být tak absurdní, že musí vyvodit ten závěr, že alchymisté, kteří tvrdili, že jejich zlato musí mít tyto vlastnosti, koneckonců nemluvíli o Chemii, ale o nějaké spirituální operaci, jejíž posvátnost vyžadovala nějaký symbolický závoj, jako kryptografický jazyk laboratoře.

MISTR THERION doufá, že jeho redukce všech případů umění Magie do jediné formule objasní i oživí Alchymii, a rozšíří chemii na pokrytí všech druhů Změny.

Existuje zřejmá podmínka, která omezuje nám navržené operace. Tou je, jelikož formule jakéhokoli Díla způsobuje extrakci a vizualizaci Pravdy z jakékoli "Prvotní Hmoty," že "Kámen" či "Elixír," který je výsledkem naší práce, bude čistým a dokonalým Jedincem původně obsaženým ve vybrané substanci, a ničím jiným. Ani ten nejlepší zahradník nemůže vyšlechtit lilie z divokých růží; jeho růže budou vždy růžemi, ať už jakkoli dokonalými.

V tom není žádný rozpor s naší předchozí tezí jednoty veškeré substance. Je pravdou, že Hobbs i Nobbs jsou jen modifikacemi Pleromy. Oba zmizí v Pleromě při dosažení Samádhi. Nejsou však zaměnitelní v rozsahu jejich individuální modifikace; zasvěcený Hobbs není zasvěcený Nobbs, stejně jako není Hobbs obchodník s galantním zbožím Nobbs z "podniku, kde vydělává peníze na hřebčících a náradí." Naše dovednost vyráběn anilinová barviva neznamená, že můžeme vynechat anilin a nahradit jej cukrem. Tak Alchymisté říkají: "Abys vyrobil zlato, musíš vzít zlato;" jejich uměním bylo přivedení všech substancí k dokonalosti v jejich příslušné podstatě.

Bezpochyby zahrnovala část tohoto procesu vytažení esence "prvotní Hmoty" z homogenity "Hyle," stejně jako zasvěcení trvá na zničení individuality v Neosobním Nekonečnu Existence, aby se vynořila znovu jako méně zmatený a deformovaný Eidolon Pravdy o Sobě samé. To je zárukou toho, že není znečištěna žádným cizím prvkem. "Elixír" musí mít aktivitu "rodící se" substance, stejně jako se "rodící se" kyslík slučuje s arzenikem (při "Marshově testu"), i když je původní forma prvku inertní. Opět, kyslík uspokojený sodíkem či zmírněný dusíkem nebude napadat výbušné materiály s prudkostí vlastní čistému plynu.

Můžeme tuto tezi shrnout tak, že Alchymie obsahuje tolik možných operací, kolik původních idejí tkví v přírodě.

²¹⁶ Viz R.K. Duncan, "Nové poznání," jako popularizaci nedávných výsledků.

Aleister Crowley se držel této doktríny za svého mládí, kdy byla nejtežší herezí.

Alchymie připomíná evokaci ve výběru příslušného materiálního základu pro manifestaci Vůle; ale liší se od ní tím, že postupuje bez personifikace či intervence z jiných úrovní.²¹⁷ Lépe ji můžeme srovnat se Zsvěcením; protože výsledný prvek Produktu je z esence své vlastní podstaty; Dílo se podobně skládá z izolace od svých nárůstků.

Stejně jako se Aspirant na Prahu Zsvěcení ocitá pod útokem "komplexů," které jej kazily, dochází k jejich externalizaci a jeho agonizovaná neochota k jejich eliminaci jej vrhá do takových ordálií, že se zdá (jemu i ostatním), že se z ušlechtilého a správného člověka stal nevýslovný darebák; stejně "Prvotní hmota" černá a rozkládá se, když Alchymista přeruší její koagulaci nečistot.

Student může sám pracovat na různých analogiích a objevit "Černého Draka," "Zeleného Lva," "Lunární Vodu," "Havrání Hlavu," apod. Výše uvedené náznaky by měly postačit všem, kdo mají chuť k Alchymistickému Bádání.

Už jen jedna úvaha se zdá být nezbytná; jmenovitě, že by Eucharistie, již se tato kapitola v prvé řadě zabývá, musí být pojímána jako jeden z případů - kritických případů - Umění Alchymisty.

Čtenář si povšimne, možná s údivem, že MISTR THERION popisuje několik druhů Eucharistie. Důvod k tomu je uveden výše; není žádné substance, která by nemohla sloužit jako prvek Svátosti; také duchovní Milost by měla mít svou určitou formu Mše, a tedy svou vlastní "materia magica." Je zcela nevědecké považovat "Boha" za univerzální homogenitu, a užívat stejných prostředků k prodlužování života a uřknutí dobytka. Člověk neinvokuje "Elektriku," aby stejně osvětlil svůj dům a poháněl svůj vůz; člověk pracuje v odměřených aplikacích vlastních sil při inteligentním analytickém poznání každého specifického případu.

Existuje Eucharistie pro každou Milost, kterou bychom mohli potřebovat; musíme pochopit základní charaktery každého případu, vybrat vhodné prvky a vytvořit správné postupy.

Abychom zvažili klasické problémy Alchymie: Lék Kovů musí být kvintesencí nějaké substance, která slouží k určování struktury (či stupně vibrací) jejíž manifestace se nachází v charakteristických kovových kvalitách. Nemusí to být vůbec chemická substance v běžném slova smyslu.

Elixír Života bude podobně sestávat z živého organismu schopného růstu na úkor svého prostředí; a takové povahy, že jeho "pravá Vůle" je takové působení, že prostředí mu slouží jako výrazový prostředek ve fyzickém světě lidského života.

Univerzální Lék bude menstruem tak jemným, že je schopno proniknout veškerou hmotou a transmutovat ji ve smyslu její vlastní tendence, a tak nestranně čistým, že dokonale přijme vliv Alchymistovy Vůle. Tato substance, správně připravená, může provést vše, co je fyzicky možné, v rámci proporcí své hybnosti a inertnosti předmětu, na nějž je aplikován.

V závěru můžeme vyzorovat, že při jednání s formami Hmoty-Pohybu tak jemnými jako tyto nestačí jen překročit Pons Asinorum intelektuálních vědomostí.

MISTR THERION má tuto teorii Sil už mnoho let; ale Jeho praxe stále pouze postupuje k dokonalosti. Dokonce i úsilí při přípravě nestačí; je třeba být uvážlivý při manipulaci s produktem, a obratný v jeho podávání. Neprovádí náhodné zázraky, ale aplikuje svou vědu a dovednosti v souladu se zákony přírody.

²¹⁷ Někteří alchymisté mohou mít proti tomuto výroku námitky. Raději nebudu uvádět žádné konečné tvrzení v této záležitosti.

KAPITOLA XXI O ČERNÉ MAGII: O HLAVNÍCH DRUŽÍCH OPERACÍ MAGICKÉHO UMĚNÍ: A O SILÁCH SFINGY

I

Jak bylo řečeno v úvodu druhé kapitoly, Jediným Svrchovaným Rituálem je dosažení Znalosti a Rozpravy Svatého Strážného Anděla. "Je to stoupání dokonalého člověka ve vertikální přímce."

Jakákoli odchylka od této přímky se stává černou magií. Jakákoli jiná operace je černou magií.

V Pravé Operaci je Povznesení vyrovnáno expanzí do ostatních tří ramen Kříže. Proto Anděl okamžitě Adeptovi poskytuje moc nad Čtyřmi Velkými Knížaty a nad jejich služebníky.²¹⁸

Pokud mág potřebuje vykonat nějakou jinou operaci, je přípustná pouze tehdy, je-li nezbytnou předběžnou operací Onoho Velkého Díla.

Existuje však mnoho odstínů šedé. Není to každý mág který je dobře vybaven teorií. Takový může třeba invokovat Jupitera s přáním vyléčit ostatní z jejich zdravotních neduhů. Taková věc je neškodná,²¹⁹ či téměř neškodná. Sama o sobě není zlem. To vyvstává z chyby nepochopení. Dokud nedokoná Velké Dílo, je troufalé, aby mág předstíral, že rozumí univerzu, a aby mu diktoval své podmínky. Pouze Mistr Chrámu může říci, který daný čin je zločinem. "Zabít to nevinné dítě?" (Slyším nevědoucí křičet) "Jaká hrůza!" "Ach!" odpovídá Vědoucí s vhladem do historie, "ale z toho dítěte vyroste Nero. Rychle jej zarduste!"

Nad nimi je třetí, který chápe, že Nero je stejně nezbytný jako Julius Cézar.

Mistr Chrámu tedy podle toho nezasahuje do schématu věcí, pokud nevykonává Dílo, jež mu bylo určeno. Proč by měl bojovat proti věznění, zahánění, smrti? To vše je součástí hry, v níž je pouhým pěšákem. "Bylo nutné, aby Syn Člověka prošel tímto utrpením, a aby vstoupil do Jeho slávy."

Mistr Chrámu je tak vzdálen člověku, v němž se manifestuje, že pro Něj tyto věci nemají vůbec žádný význam. Pro Jeho Dílo může být důležité, aby onen člověk seděl na trůnu či visel na šibenici. V takovém případě informuje svého Mága, který užívá sílu Jemu svěřenou, a stane se. Ale vše se odehrává přirozeně, z nutnosti, a podle všeho pohledu bez Jeho slova.

Stejně tak si pouhý Mistr Chrámu nebude troufat jednat v Univerzu jinak než jako služebník svého vlastního předurčení. Pouze Magus, Ten, který je vyššího stupně, kdo dosáhl Chochmy,

²¹⁸ Viz Knihu Svaté Magie Abramelina Mága.

²¹⁹ Existuje, nicméně, námitka proti rozružení kanálů Zasvěcení, vedoucích k Moři Osvícení, v závlahový systém pro pole materiálních výhod. Špatným obchodem je koupit za dobrý peníz pomíjivé zboží; stejně jako oženit se pro peníze nebo prostituovat básnického génia pro politické účely. Opačný směr, přestože stejně zavrhovatelný jako znečištění čistoty úrovní, je alespoň přijatelný pro svou vznešenost. Asketický mnicha je nekonečně cennější než floutek z Bostonu či Los Angeles; protože ten první nabízí pomíjivé pozlátko, aby získal věčné bohatství, zatímco ten druhý uznává duchovní hodnoty jen potud, pokud mu napomáhají v tělesných podmínkách a v pevnějším sevření dolarů.

Moudrosti, se může odvážit jednat. Musí se odvážit činu, přestože ten Jej nemá rád. On ale musí přijmout Kletbu svého stupně, jak je psáno v Knize Mágově.²²⁰

Samozřejmě existují i zcela černé formy magie. Pro toho, kdo nedal každou kapku své krve do poháru BABALON, je veškerá magická moc nebezpečná. Existují dokonce ještě nižší a zlé formy, věci černé samy o sobě. Takovou věcí je i užívání spirituální síly k materiálním účelům. Křesťanští Vědci, Duševní Léčitelé, Profesionální Věštcí, Psychikové, a podobní, všichni jsou "ipso facto" Černými Mágy.

Vyměňují zlato za bezcennosti. Prodávají své vyšší síly za hrubé a dočasné výhody.

Není pro ně omluvou, že jsou hloupi a nemají ani ponětí o Magii, dokonce i kdyby Příroda omluvy přijímala, což nečiní. Když omylem vypijete jed místo vína, vaše "chyba" vám život nezachrání.

Pod nimi v jednom smyslu, ale vysoko nad nimi v jiném, jsou Bratři Cesty Levé Ruky²²¹. To jsou ti, kteří "se uzavřeli," kteří odmítli dát svou krev do Poháru, kteří pošlapali Lásku v Závodě o seberozmachu.

Až do stupně Adepta Exempta jsou na stejné cestě jako Bílé Bratrstvo; protože do dosažení tohoto stupně není odhalen cíl. Až tehdy jsou kozy, osaměle skáčící pánové hor, odděleny od poslušných stád ovcí z údolí. Ti, kdo se dobře poučili z lekci Cesty jsou připraveni necht' se roztrhnout, vzdát se svého života ve prospěch Dítěte Propasti, které je - a není - jimi.

Jiní, pyšní ve svém purpuru, odmítají. Činí ze sebe falešnou korunu Hrůzy Propasti; na svá čela postavili Šíření Choronzonu; odívají se do jedovatých rouch Formy; uzavírají se; a když je síla, jež je stvořila, vyčerpána, stávají se Pojídači Výkalů za Dne Bud' - S - Nami, a jejich cary, vržené do Propasti, jsou ztraceny.

Ne tak s Mistry Chrámu, kteří sedí na hromadách prachu ve Městě Pyramid v očekávání Velkého Plamene, který pohltí tento prach v popel. Neboť krev, které se vzdali, je uchováána v Poháru NAŠÍ PANÍ BABALON, a je mocným lékem Stáří Vše - Otce, a vykupuje Pannu Světa z jejího panenství.

II

Než opustíme předmět Černé Magie, můžeme se krátce dotknout otázky Paktu s Ďáblem.

Ďábel neexistuje. Je to falešné jméno vymyšlené Černými Bratry, které chce vyjádřit Jednotu jejich ignorantským zmatkům šíření. Ďábel, který by měl jednotu, by byl Bohem.²²²

Černokněžník z Jury říkal, že k invokování Ďábla je potřeba pouze zavolat jej plnou vůlí.

To je univerzální magická pravda, a platí pro všechny ostatní bytosti stejně jako pro Ďábla. Neboť plná vůle každého člověka je ve skutečnosti plnou vůlí Univerza.

²²⁰ Equinox I, VII, 5-9.

²²¹ Viz Liber 418, a dobře ji prostudujte, co se této záležitosti týče. Equinox I, V, Dodatek.

²²² "Ďábel" je, historicky, Bůh kteréhokoli lidu, jehož někdo osobně nenávidí. To vedlo k tolika zmatkům v myšlení, že ŠELMA 666 dal přednost tomu, aby nazýval věci pravými jmény, a vyhlásil, že AIWAZ - solárně-falicko-hermetický "Lucifer" je Jeho Svatým Strážným Andělem, a Ďábel" SATAN či HADIT naší zvláštní jednotkou Hvězdného Univerza. Tento had, SATAN, není nepřítelem Člověka, ale Tím, kdo stvořil Bohy naší rasy, poznáním dobrého a zlého; přikázal "Mysli sám!" a učil Zasvěcení. Je "Ďáblem" Knihy Thothovy, a jeho emblémem je BAFOMET, Androgyn, který je hieroglyfem tajné dokonalosti. Číslem jeho Atu je XV, což je Jod He, Monogram Věčného, Otce spojeného v jedno s Matkou, Panenského Semene spojeného v jedno se všeobsahujícím Prostorem. Je tedy Životem, Láskou. Ale je to i písmeno Ajin, Oko; je Světlem, a jeho Zodiakálním znamením je Kozoroh, skákající kozel, jehož atributem je Svoboda. (Všimněte si, že "Jehova" Židů je s těmito atributy etymologicky spojen. Klasický příklad takového protikladu, jež vedou katastroficky ke špatnému pochopení, je mezi NU a HAD, Severem a Jihem, Ježíšem a Janem. Tento předmět je příliš náročný a komplikovaný, abychom se zde o něm mohli podrobněji zmiňovat. Student by se měl poradit se spisy Sira R. Payne Knighta, generála Forlonga, Geralda Masseye, Fabre d'Oliveta; etc., etc.

Je však vždy snadné vyvolávat demony, protože oni pořád volají vás; a vy musíte jen sestoupit na jejich úroveň a pobratřit se s nimi. Ke svému potěšení vás roztrhají na kusy. Ne najednou; budou čekat, dokud zcela nezlomí pouto mezi vámi a vašim Svatým Strážným Andělem, než udeří, pokud jim v posledním okamžiku neuniknete.

Antonín z Padovy a (v našich dobách) "Macgregor" Mathers jsou příklady takových obětí.

Nicméně, každý mág musí pevně rozšířit své panství do hlubin pekel. "Mí adepti stojí zpřímá, s hlavami nad nebesy, s nohama pod pekly."²²³

To je důvod, proč musí mág, který provedl Operaci "Svaté Magie Abramelina Mága," okamžitě po dosažení Znalosti a Rozpravy Svatého Strážného anděla evokovat Čtyři Velká Knížata Zla Světa.

"Poslušnost a víra v Něj, který žije a triumfuje, který vládne nad tebou v palácích jako Rovnováha Spravedlnosti a Pravdy" je vaší povinností k vašemu Svatému Strážnému Andělovi, a povinnost démonského světa k vám.

Tyto síly "zlé" povahy jsou divokými zvířaty; je třeba je zkrotit, vycvičit pro sedlo a uzdu; budou tě dobře nést. V Univerzu není nic bez užitku: nebalte svůj Talent do kapesníku, protože jsou to jen "špinavé peníze!"

Co se Paktů týče, ty jsou zřídka správné. V těchto záležitostech by nemělo existovat žádné smlouvání. Magie není tržnice, a nepřijímá žádné čachráře. Ovládni vše, ale svým služebníkům bohatě rozdávej, když se ti podřídili bez nároku na mzdu.

Existuje i otázka spojenectví s různými Silami. Ta jsou také sotva ospravedlnitelná.²²⁴ Žádná síla, která sama o sobě není mikrokosmem - a dokonce i archandělé zřídka dosahují tohoto středu rovnováhy - nemůže být brána jako rovná Člověku. Správné studium lidstva je Bohem; u Něj jsou jeho záležitosti; a pouze u Něj. Někteří mágové si a nějakým účelem najali celé legie duchů; vždy se ale ukázalo, že to byla velká chyba. Jakákoli idea výměny je magii cizí. Důstojnost mágovi zakazuje uzavírat smlouvy. "Země patří Pánu, a její plnost."

III

Je těžké klasifikovat operace Magického umění, protože splývají jedna s druhou, díky své esenciální jednotnosti v jejich metodě a výsledku. Můžeme zmínit:

1. Operace jako jsou evokace, při nichž je z mrtvé hmoty vynesena živý duch.
2. Posvěcování talismanů, při nichž je živý duch poután k "mrtvé" hmotě a tím ji oživuje.
3. Divinační práce, při nichž živý duch ovládá operace rukou či mozku Mága. Takové práce jsou také nejnebezpečnější, a měly by být užívány pouze zkušenými mágy, a ještě i tehdy s velkou pečlivostí.
4. Práce okouzlení (fascinace), například operace neviditelnosti a přeměny zjevu osoby či předmětu. Ty sestávají převážně v odvádění pozornosti či narušení úsudku osob, které chceme klamat. Existují ovšem i "skutečné" transformace, které mohou adeptovi samotnému velmi dobře

²²³ Liber XC, verš 40. Viz Equinox.

²²⁴ Nicméně, existují jisté skupiny spirituálních bytostí, v jejichž řadách jsou nejen andělské síly, ale i elementálové, a dokonce démoni, kteří dosáhli takového Správného Pochopení Univerza, že se spojili za účelem toho, aby se stali Mikrokosmy, a poznali, že nejlepším prostředkem, jak toho dojit, je oddanost ve službě pravých zájmů Lidstva. Společnosti duchovních sil, organizované podle těchto osnov, představují ohromné zdroje. Mág, který se sám zapřísahal službě lidstvu, se může počítat mezi nejsrdčejšími pomocníky těchto Řádů. Jejich pravost lze vždy ověřit podle jejich přijímání Zákona Thelemy. Kdo popírá "Děj se vůle tvá budiž celým Zákonem" se přiznává k tomu, že stále lpí na konfliktu se svou pravou vůlí; není, a nechce být, pravdivý sám k sobě. "A fortiori," ukáže se vám jako falešný.

posloužit. Metody jsou uvedeny v Knize Mrtvých. Přijímání Božích Podob může vést ke skutečné transformaci.

5. Práce Lásky a Nenávisti, které jsou také prováděny okouzlením. Tyto práce jsou příliš jednoduché; a zřídka kdy užitečné. Mají nevýhodu toho, že se odrážejí zpět k mágovi.

6. Práce zničení, které mohou být prováděny různými způsoby. Je možné okouzlit a podrobit své vůli osobu, která má schopnost zabít sama o sobě. Je možné použít talismany či duchy. Mocnější mágové posledních několika staletí používali knihy.

V soukromých záležitostech jsou tyto práce velmi snadné, pokud jsou nutné. Jistý adept známý MISTRU THERIONOVI jednou shledal nezbytným zahubit Kirké, která očarovala bratry. Stačilo, aby přišel ke dveřím jejího pokoje a narýsoval astrální dýkou Astrální T ("traditore," a symbol Saturna). Do 48 hodin se sama zastřelila.²²⁵

7. Práce stvoření a rozpouštění, a vyšší invokace.

Existují stovky dalších operací;²²⁶ pro získání předmětu - zlata, knihy, žen, apod.; pro otevření zamčených dveří, objevení pokladu; pro plavání pod vodou; pro ovládnutí armády lidí - etc., etc. Všechny jsou pouze věci detailu; Adeptus Major snadno pochopí, jak je provozovat, je-li třeba.²²⁷

Mělo by se dodat, že všechny tyto věci se dějí "přirozeně."²²⁸ Provedete operaci pro získání zlata - váš bohatý strýček zemře a zanechá vám své peníze; chcete získat knihy - ještě téhož dne zahlédnete žádanou knihu v katalogu, přestože jste ji tam marně hledali celý rok; chcete ženu - ale, vždyť pokud vám duchové přinesli dost zlata, bude tato operace zbytečná.²²⁹

Dále je třeba poznamenat, že je absolutní Černou Magií použití jakékoli z těchto sil, pokud lze výsledku dosáhnout jinou cestou. Pokud se vaše dítě topí, musíte za ním skočit a pokusit se je zachránit; nepomůže vám, když budete invokovat Undiny.

Stejně tak není v žádném případě správné invokovat, když je případ beznadějný; snad bylo nutné, abyste se vy i s dítětem utopili. Adept Exempt na správné cestě žádnou chybu neučiní - Adept Major je velmi náchylný k jejímu učinění. Pečlivé studium této knihy vybaví adepta jakéhokoli stupně proti všem vážným ranám náhody v jejich nešťastném postavení.

²²⁵ Jak je vysvětleno výše, v jiné spojitosti, ten, kdo "zahubí" jakoukoli bytost, ji musí přijmout, s veškerou s tím spojenou zodpovědností, jako část sebe sama. Zde uvedený Adept tedy musel zapojit elementárního ducha dívky - nebyla člověkem, závojem Hvězdy, ale pokročilým planetárním démonem, jehož ukvapenost se zmocnila těla, jež nemohl ovládat - do svého vlastního magického vehikula. Dal tedy v sázku sám sebe, aby podřídil všechny následující kvality - vášnivost, marnivost, impulsivnost, sobeckost, krátkozrakost, smyslnost, bláznivost a zoufalství - své Pravé Vůli; aby je zkrotil, koordinoval a použil ve Velkém Dílu, pod trestem toho, že by mohl být roztrhán koňmi, které k sobě připoutal činem "zničení" jejich nezávislého vědomí a kontroly jimi vybraného vehikula. Viz Jeho Magický deník An XX, Slunce ve Vahách a dále.

²²⁶ Příklady Rituálů za tímto účelem jsou v Equinoxu.

²²⁷ Ponaučení: staňte se Adeptem Majorem!

²²⁸ Hodnota důkazu, že vaše operace ovlivnila běh událostí, může být určena pouze aplikací na Zákony pravděpodobnosti. MISTR THERION by nepřijal žádný případ jako konečný, ať už je jakkoli nepravděpodobný. Člověku se může podařit správné uhádnutí při pravděpodobnosti jedna ku deseti milionům, stejně jako při pravděpodobnosti jedna ku třem. Když člověk zvedne oblázek, je velmi malá pravděpodobnost, že vybere právě daný oblázek; ale ať už jste si vybrali jaký jste chtěli, "vyšla" stejná pravděpodobnost. Je třeba řady následujících nepravděpodobných událostí, aby se dalo vyvodit, že je takové dílo záměrné, že změny jsou působeny kauzálně a ne náhodně. Předpovídání událostí je dalším důkazem toho, že jsou ovlivnitelné vůlí. Tak může kdokoli v biliáru šťastně trefit za deset bodů. Ale stálý úspěch nelze označovat za náhodu, pokud trvá dlouhou dobu. A schopnost experta "hlásit svůj strk" představuje jeho znalost spojitosti příčiny a následku, které potvrzují jeho empirické zkušenosti v tom, že nejsou náhodou.

²²⁹ Tento cynický výrok je absurditou Černé Magie.

IV

Nekromancie je natolik důležitá, že si zaslouží vlastní oddíl

V některých případech je ospravedlnitelná. Představme si, že mág nemá žádný přístup k živému učiteli, nebo potřebuje nějakou velmi zvláštní vědomost, o které má důvod domnívat se, že zemřela spolu s nějakým učitelem v minulosti, pak může být užitečná evokace "stínu" takové osoby, nebo přečtení "Akášického záznamu" jeho mysli.²³⁰

Pokud k tomu má dojít, je třeba to provést správně podle osnovy evokace Apollonia z Tyany, kterou provedl Elifas Levi.²³¹

Je třeba pečlivě zabránit zosobnění tohoto "stínu." Je samozřejmě snadné, ale sotva doporučitelné, evokovat stín sebevraha či osoby zavražděné či náhle zemřelé. Jaký význam má taková operace krom marnivosti či ukojení zvědavosti?

Je třeba ještě dodat několik slov o spiritismu, který je určitým druhem zdikriminované nekromancie - mohli bychom raději použít slova nekrofilie - provozovaným amatéry. Ti se učiní dokonale pasivními, a, aniž by použili jakýkoli prostředek ochrany, ochotně uvítají všechny druhy duchů, démonů, schránek mrtvých, exkrementů a špíny země i pekel, aby na ně vystříkali svůj hlen. Toto pozvání je ochotně přijato, pokud není přítomen čistý člověk s aurou, která by zastrašila takové obyvatele jámy pekelné.

Žádná spiritualistická manifestace se nikdy neuskutečnila v přítomnosti FRATERA PERDURABA; natož aby se uskutečnila v blízkosti MISTRA THERIONA!²³²

Ze všech bytostí, s nimiž se kdy setkal, měl nejprominentnější z anglických spiritistů (žurnalista a pacifista více než evropské pověsti) nejspinavější mysl a nejkřivější hubu. Přerušoval každý hovor, aby vyprávěl nějakou malou oplzlou historku, a sotva dokázal připustit, že by mohlo existovat nějaké společenské shromáždění za jiným účelem než jsou "falické orgie," ať už to má být kdovíco. Vůbec se nedokázal soustředit na jediný předmět, neustále konverzaci přiváděl k jedinému tématu, o němž vůbec uvažoval - sex a sexuální perverze a sex a sex a sex a znovu sex.

Očividně to byl výsledek jeho spiritismu. Všichni spiritisté jsou takto víceméně postiženi. Cítí se sprostě dokonce i na ulici; jejich aury jsou potrhané, poskvrněné a páchnoucí; tryská z nich sliz hnijících mrtvol.

Žádný spiritista není, poté co byl zdrcen sentimentalitou a freudovskými přízraky strachu, schopen koncentrovat své myšlenky, vytrvat díky své vůli či mít morální charakter. Zbaven všech jiskřiček božího světla, jež bylo jeho právem od narození, oběť smrti v pochmurných tenatech hrobů, jako mesmerizovaná a živá mrtvola Poeova Monsieura Valdemara, je "téměř tekutou hmotou odporosti, hnusného rozkladu."

Student této Svaté Magie by se měl co nejpečlivěji vyvarovat jejich seancím, a dokonce i jejich přítomnosti.

²³⁰ Jedinou myslí, která by mohla být Mágovi užitečná, náleží Adeptovi, který se zapřísahal k utrpení reinkarnací v krátkých intervalech, a nejlepší prvky takový myslí jsou spoutány v "Podvědomém Já" Adepta a netoulají se volně Astrální Rovinou. Je tedy cennější snažit se spojit s "Mrtvým Učitelem" v jeho současném avatarovi. Navíc jsou Adepti povinni zaznamenávat svá učení v knihách, monumentech a obrazech a určovat duchovní průvodce, aby zachovali toto dědictví po celé generace. Pokud jsou tyto zničeny, je důvodem obvykle to, že Adept sám usoudil, že jejich platnost již pominula a odvolal síly, jež je chránily. Radíme tedy studentovi smíření se s tím; zdroje informací, jež jsou mu dostupné jsou pravděpodobně vybírány Strážci Lidstva s ohledem na jeho skutečné potřeby. Každý musí poznat svého Svatého Strážného Anděla, aby utvářel jeho podmínky dovedností. Pokud je člověk pouze pohlčen snahou své aspirace k Němu, bude vskutku krátká doba, než Zkušenost zajistí jisté přesvědčení o tom, že Jeho dílo a Jeho způsoby budou nekonečně přízpůsobené jeho potřebám.

²³¹ Viz Dogma a Rituál Vysoké magie, Rituál, kpt. XIII.

²³² Dokonce i nejrannější zasvěcení poskytuje ochranu. Srovnej se strachem pociťovaným D.D. Homem k Elifasi Levimu. Viz Equinox I,X, "Klíč k velkým tajemstvím."

Jsou nakažliví jako Syfilis, ještě více smrtící a odpornější. Pokud vaše aura není dost silná na to, aby odolala hnusným larvám, které si z nich učinily obydlí, vyhýbejte se jim jako malomocným!²³³

V

O silách Sfingy bylo již napsáno mnoho.²³⁴ Moudře byly uchovávány v přední linii právě magické instrukce. Dokonce i nováček dovede vychrlit, že musí vědět, odvážit se, chtít a mlčet. Je obtížné k tomuto předmětu psát, protože tyto síly musí každý pochopit, a čím hlouběji do tohoto předmětu zacházíme, tím je jasnější, že jsou všechny tyto síly propojeny.

Existuje však jeden obecný princip, který je hoden uvedení na tomto místě. Tyto čtyři síly jsou tak komplexní, protože představují síly Sfingy, jsou funkcí jediného organismu.

Ti, kdo chápou růst organismu, vědí, že evoluce závisí na přizpůsobení se prostředí. Pokud se zvíře, které neumí plavat dostane náhodou do vody, může uniknout díky šťastné náhodě, ale pokud je do vody házeno neustále, buď se utopí, nebo se naučí plavat.

Organismy jsou do jisté míry elastické, a proto se dokáží přizpůsobit novému prostředí, za předpokladu, že taková změna není příliš drastická, aby zničila tuto elasticitu.

Změna v prostředí vyvolává opakované střety s novým prostředím, a pokud se chcete přizpůsobit jakékoli řadě podmínek, nejlépe uděláte, když se do nich budete opatrně a vytrvale dostávat. To je podstata všeho vzdělávání.

Staromódní pedagogové nebyli tak hloupí, jak by si mohli někteří moderní vzdělavatelé myslet. Základem jejich systému bylo udeřit na mysl řadou opakovaných ran, dokud nevyvolají reakci, která se tělu stane normální.

Při tomto výcviku není žádoucí používat idejí, které vzbuzují zájem, nebo které se později mohou stát zbraněmi. Je mnohem lepší přinutit mysl, aby se zabývala základními idejemi, které pro dítě mnoho neznamenaají, protože se nesnažíte mozek povzbuzovat, ale vycepovat. Proto byly nejlepší mozky vycvičeny předběžným studiem klasiky a matematiky.

Stejný princip se týká i výcviku těla. Původní cvičení by měla být takového charakteru, aby obecně cvičila svaly celého těla pro všechny úkony, namísto nějakého zvláštního cviku, protože takové soustředění by svaly zbavilo jejich elasticity v jiných oblastech, což je zásadní podmínka života.²³⁵

V Magii a meditaci je tento princip aplikován v nesmírné míře. Je zcela zbytečné učit lidi, jak provozovat magické operace, když to mohou být operace, když se jim už naučí, odporující jejich vůli. Je nutné vycepovat Aspiranta v těžké rutině elementů Královského Umění.

Co se mystiky týče, její technika je extrémně prostá, jak bylo jednoduše vysvětleno v Části I této Knihy 4. Je třeba říci, že jakýkoli mystický úspěch není žádnou kompenzací za chyby v technice. Může nastat chvíle, kdy Samádhi samotné nebude záležitostí mystika. Ale charakter rozvinutý původním cvičením je skvělým kladem. Jinými slovy, osoba, jež ze sebe učinila prvotřídní mozek

²³³ V jistých velmi vzácných případech se stává, že velmi neobvyklý stupeň osobní čistoty spolu s integritou a silou charakteru poskytuje dokonce i nevědomci určitou přirozenou obranu, a přitahuje k jeho auře pouze inteligentní a prospěšné bytosti. Takové osoby mohou praktikovat spiritismus bez zřejmě špatných výsledků, a dokonce i s dobrými výsledky, v jistých mezích. Ale takové výjimky v žádném případě neruší obecné pravidlo, ani nijak sloužit jako argument proti magické teorii načrtnuté výše s tak jemnou výmluvností.

²³⁴ V Liber 111 (Alef) je tento předmět pojednán s všehpající a velkou moudrostí.

²³⁵ Některé formy cvičení jsou výjimkou z těchto omezení. Horolezectví, obzvláště, cvičí všechny svaly nekonečně mnoha způsoby. Navíc nutí toho, kdo se mu učí, v užívání vlastního úsudku, spoléhání na sebe sama, rozvíjet své možnosti a záviset na vlastní originalitě při zdolávání každého nového problému, který se naskytne. Tento princip může být rozvinut na všechny oblasti vzdělávání dětí. Měli by být představeni před všechny možné druhy pravdy, a mělo by jim být dovoleno utvářet si vlastní názory a reakce na ně, bez jakýchkoli pokusů o ovlivňování jejich úsudku. Magičtí žáci by měli být cvičeni podle podobných osnov. Měli by být od začátku přiměni k tomu, aby od začátku pracovali samostatně, aby pokryli všechny své možnosti a aby sami dělali své vlastní pokusy a dělali si vlastní názory.

schopný elasticity může začít bojovat s jakýmkoli problémem, zatímco ten, kdo se specializoval, se dostal do koleji, a nemůže se už adaptovat a přizpůsobovat novým podmínkám.

Tento princip je celkem univerzální. Houslaře neučíte hrát Beethovenovo Concerto; učíte jej dokonale zahrát všechny možné sledy not s dokonalou lehkostí, a v takovém monotónním cvičení jej držíte třeba roky, než mu dovolíme vyjít na jeviště. Učíníte z něj nástroj dokonale schopný přizpůsobit se jakémukoli hudebnímu problému, před který může být postaven. Tato technika Jógy je nejdůležitějším detailem našeho díla. Můžeme poněkud vinit MISTRA THERIONA z toho, že tuto metodu oceňuje jen proto, že vede k velkým výsledkům, například Samádhi. Moudřejší by bylo, kdyby založil celé své učení na základě evoluce. Snad ale myslel na slova básníka:

"Zamáváš jí před nosem mrkvi,
A kam mrkev, tam i ona míří."

Nakonec nelze vysvětlit nutnost učit se latině imbecilnímu dítěti či hloupému učiteli; protože se nenaučili latině, nerozvinuli své mozky natolik, aby se naučili čemukoli jinému.

Indové, kteří chápali tyto potíže, přijali v tomto ohledu postoj Boha Všemohoucího. Pokud jdete za indickým učitelem, bude s vámi zacházet hůř než s červem. Musíte dělat tohle a tamto, a nevíte, proč to děláte.²³⁶

Po letech zkušeností s učením MISTR THERION není zcela přesvědčen o tom, že by to nebyla správná metoda. Když se lidé začnou o věcech dohadovat místo toho, aby je dělali, stávají se tyto věci nemožnými. Jejich mysl o tom začne uvažovat, a pak vyjdou stejnými dveřmi jakými vstoupili. Jsou hloupi, výřeční a nechápající.

Technika magie je stejně důležitá jako v mystice, ale představuje mnohem obtížnější problém, protože základní jednotka Magie, Světelné Tělo, už je něčím, co obyčejný člověk nezná. Nicméně, toto tělo je třeba vyvíjet a cvičit stejnou disciplínou jako mozek v mystice. Podstata techniky Magie je rozvíjení Světelného těla, jež musí být obsaženo v každém údu organismu, i kosmu.

Nejdůležitější cvičení jsou tato:

1. Posílení Světelného Těla neustálým používáním rituálů, přijímáním božích podob, a správným užíváním Eucharistie.

2. Očišťování a posvěcování a povznesení tohoto Těla užíváním rituálů invokace.

3. Vyučování tohoto Těla zkušeností. Je třeba je naučit cestovat do každé roviny; prolomit všechny překážky, které se mu mohou postavit. Tato zkušenost musí být tak systematická a pravidelná jak je to jen možné; protože nám nijak nepomůže, pokud se dostaneme pouze do sféry Venuše či Jupitera, či dokonce prozkoumáme 30 Aethyrů, a přitom zanedbáme neatraktivní meridiány.²³⁷

Důležité je mít Tělo schopné vykonat jakýkoli úkol, který je mu předložen. Je třeba se vyvarovat jakékoli specializace ve cvičení, k níž by člověk mohl tíhnout. Člověk musí projít všemi možnými branami.

FRATER PERDURABO neměl to štěstí, že by měl nějakého magického učitele, který by mu v tom mohl pomoci. Měl však to štěstí, že našel Gurua, který jej poučil o správných principech techniky Jógy, a On si uvědomil, že existuje univerzální aplikace těchto principů, a tak mohl opravit své původní chyby. Ale dodnes, přestože tíhl svou povahou spíše k Magii než k mystice, cítí, že je v

²³⁶ To není v rozporu s plánem „dělejte jak se vám líbí“ předloženým v předchozí poznámce. Autokratický Adept je vskutku požehnaním pro svého učedníka ne proto, že může "srovnat" svého žáka na cestě, která vyhovuje jeho osobnosti, ale protože může pomoci začátečníkovi s nejtěžší prací a tak získat všeobecné schopnosti, a zabránit mu ve vybírání švestek z Koláče Poznání, a v tom, aby se mu udělalo zle ze sladkostí nesprávné diety.

²³⁷ Aspirant by měl pamatovat na to, že je mikrokosmem. "Universus sum et Nihil universi a me alienum puto" by mělo být jeho mottem. Měl by denně cvičit cestování Astrální Rovinou, postupně by měl procházet všemi syntetickými částmi, Sefiroty a Cestami. Když je plně pochopí a Anděl každé z nich mu slíbí věrnost či radu, měl by začít s novou řadou expedicí, aby prozkoumal hlubší vrstvy každé z nich. Může potom cvičit Stoupání Rovinami z těchto sfér. Když už se seznámí s různými metodami setkání s nečekanými nebezpečími, může pokračovat ve zkoumání oblasti Klifotu a démonických Sil. Jeho cílem by mělo být získání znalostí o celé Astrální rovině, s láskou k pravdě samotné; stejně jako se dítě učí zeměpisu celé planety, přestože nemusí nikdy chtít opustit svou zemi.

Magii méně schopný.²³⁸ Lze to postřehnout i v Jeho metodě kombinace těchto dvou odvětví naší vědy, protože v této metodě koncentrace nese Kříž celého díla.

Možná je to chyba, možná defekt, určitě nečistota v myšlení, a kořeny toho můžeme nacházet v Jeho původní špatné disciplíně co se Magie týče.

Pokud se čtenář obrátí k záznamů jeho astrálních cest v Sedmém Čísle Prvního Svazku Equinoxu, zjistí, že tyto pokusy byly celkem rozmarné. Přestože, v Mexiku, měl ideu systematického prozkoumání 30 Aethyrů, opustil vizi už po prozkoumání 2 Aethyrů.

Úplně jiné jsou Jeho záznamy po výcviku v roce 1901, které jej přivedly k disciplíně.²³⁹

V závěru této části knihy můžeme shrnout celou záležitost následujícími slovy: Není žádného důležitějšího předmětu k dosažení než rozvoje Aspiranta stálou vědeckou prací; neměl by se pokoušet běhat ještě než se naučí chodit; neměl by se pokoušet chodit tam, kam si s jistotou nepřeje jít.

²³⁸ Nové uvažování o těchto poznámkách, na žádost loajálního kolegy, Jej nutí uznat, že tomu tak být nemusí. Je pravdou, že byl obdařen všemi druhy mystického Osvícení, které je teoreticky možné, zatímco Jeho Magie se zdá být nevyváženou a nedokonalou. Přesto je možné, že dosáhl všeho Možného. Neboť Mystické osvícení není nikdy výlučně exkluzivní; trans Utrpení (například) není srovnatelný s Blaženou Vizí či "Univerzálním Vtipem." Ale v Magii jakákoli Operace zabráňuje dokončení jiné. Důvodem je Přísaha Díla, která jednou provždy Mága poutá k principům, jež obsahuje. Viz kapitolu XVI, Část I. Dále je zjevně možné dosáhnout podstaty čehokoli bez zásahu do běhu jiných věcí, které se vzájemně omezují. Přespolní cesty jsou často stěží provozovatelné.

²³⁹ Nedávný rozvoj Mu umožnil opravit tyto podmínky, takže může být tato Kniha (nyní konečně revidovaná pro tisk) považována za v tomto ohledu prakticky bezvadnou .